

Tracat^m cōpedios^s sancti Thome
de ente et essentia; seu de q̄dditati^b
re^r titulata^r; recolligēs vbeiores flo-
res metaphysicæ; a philosophis hinc
inde sparsim plātatos: ~

Resignis pīpartetice vitati iter-
mes doctor s̄c̄s nedū adūlto^s
puehē verū etā nouitios officiēs
erudit^r; vberiores flores meta^r
sparsim plātatos a phīs retollegit
et redegit ad hoc cōpediū: nō relatu^r
sterili vboz obscuritate: s̄ eximiaz
vitati p̄claris sententias ditissime fecū-
dat^r. Ed nichilomin^r qm̄ mee
fauorabil^r collaudatiois prouio non
idigit (m̄ ipm̄ se effectualit^r recomē-
det); catenq̄ eigē ultiori recomēdatoe
p̄missa vlate eiḡ istatione demiq̄
viciſſim referabo; quā dilucidabo
q̄bqdā dubiis et notabilib^r p̄misne
ānotas: ~ Ceter^r p̄q̄ aliq̄ dubia p̄abu-
la istitu^r p̄libare: ~

Primo itaq̄ q̄rit^r. An de ente et
essentia sit aliqua sc̄ia: ~ Prenota-
dū q̄ triplex est modus sc̄edi: s̄r p̄ dif-
finitione qua res cognoscit^r essentia^r
in se; p̄ diuisione qua res cognoscatur
per se in suis p̄tib^r subiectis; et p̄
demiratio^r qua res cognoscit^r causa
lit in passiōib^r et opatiōib^r suis p̄prio.
Illi aut̄ tres modi sc̄edi corrisponde^r ut
trib^r opatiōib^r ī^r s̄c̄dū ordine: ~

Respōdēdū est igit^r p̄ticulatim
ad hāc q̄oem q̄ de ente et essentia
nō est sc̄ia p̄ diffōem p̄e dicta sup̄a
a priu^r; s̄ dūtoxat p̄ notificatione
a positiōi accepta: eo q̄ nichil ip̄is
p̄fertur in cōitate; ~ Z^o dīcēdū q̄ nec

de ip̄is est sc̄ia p̄ demiratio^r a p̄o^r.
Dicit^m enī p̄ma p̄n^r cōplexa nō s̄t
demirabilia a p̄ori s̄ a positiōi ond^r,
p̄nt s̄ ita paſformis de p̄mis p̄ncipis
cōplexis (cōmod^r s̄t ens et essentia)
nō s̄t aliq̄ p̄metates demirabiles a
p̄o^r: s̄ solū de ip̄is ondū a positiōi,
nō vnu verū et bonū nō p̄nt de
ente demirari a p̄o^r: ~ Z^o dīcēdū q̄
de ip̄is est sc̄ia p̄ diuisione in suas
p̄es subiectivas: nū mirū q̄ cū diuisione
assignet p̄ postig: ideo modus sc̄edi p̄
diuisione est potig adaptato iſis p̄mis
et cōfissis: s̄ nō duo alii modi sc̄edi:
q̄ illi potissime p̄edunt a p̄o^r: ~ Z^o
dīcēdū q̄ de p̄ib^r subiectis ens et cō-
tie haberi p̄ sc̄ia vbiq̄ his trib^r mod;
s̄ p̄ diffōem et demiratio^r a p̄o^r: et
p̄ diuisione a positiōi: ~

Sentido q̄rit^r Quid sit s̄bm siue ge-
nū sc̄abile p̄n^r cōpendiū: ~ P̄n^r dī-
cēdū q̄ q̄dditas seu cōentia fīse et
s̄ hītudiez ad idētioes logicas cōsidata,
Hāc enī huic libelli dīnas sc̄ias q̄plicat^r:
s̄s metā et logica. Per ir̄rōnabilit^r:
nā ens rōis qd̄ assig^r s̄bm in logica
est equal cōitatis cū ente nature mālit^r:
eo q̄ de ens nature cādē p̄t in nrām
apprehensione: sub qua sibi attribuit^r aliq̄
iſetio logica s̄r v̄l gr̄us l̄ spei p̄dicati l̄
subiecti rr. Et idētio logica nō ē sc̄ia
spei q̄m̄ ad cōsidata mālit^r: s̄ q̄m̄
ad eis formale cōsidandi rōez. Wnde ad
ens se habet q̄da mō filiet^r sicut se habet
colorati^r si oīa entia cōent colorata.
tūc enī colorati^r esset eq̄ coē cū ente
q̄m̄ ad sup̄posita et mālit^r: nō aut̄ for
mālit^r: q̄ fōl rō colorati^r q̄ est colo-

ad huc est limitata ad gen⁹ qualitat⁹.
Ercio q̄rit⁹. Que sit huic libelli
titulatio: **P**rinicio dicēdū q̄ p̄m⁹
libell⁹ a q̄b⁹da titulat⁹ de eē et eēn⁹
tia. Et ista titulatio sūt ex ca⁹ de
qđditate s̄b⁹z separat⁹z: in quo cōdit⁹
q̄ in oīb⁹ c̄t p̄m⁹ eē dicit ab eēn⁹
tia. A q̄b⁹da aut̄ titulat⁹ de en⁹
te et essentia. Et hec titulatio sūt
ex phēmio: in quo dicit⁹ q̄ dicēdū eē
qđ noīe entis et eēntie s̄cet⁹. **E**t h⁹
de p̄ab⁹ sufficiat⁹. **T**extus:

Quoniam p̄m⁹ error in p̄m⁹
mag⁹ est in fine/ sed m̄n⁹
p̄m⁹ in p̄mo celi et mudi⁹:
ens aut̄ et essentia s̄t q̄ p̄m⁹ in
itelletu ⁊ q̄p̄nūt⁹: ut dicit⁹. Qui
enā in p̄m⁹ sue meta⁹: ideo ne ex
ex eoz ignorat⁹ errare q̄figat⁹/ ad
eoz difficultate ap̄iedā dicēdū eē qđ
qđ noīe eēntie et entis significet⁹:
et quō in diūsis tue nāt⁹: et quō
se habeat ad itētōes logicas s̄z gen⁹
spēm et drām. Quia vō ex cōposit⁹
s̄pliciū q̄gnitōe acīpe debem⁹/ et
ex postioib⁹ in p̄ora deuenire⁹: ut
a faciliorib⁹ t̄cipiet⁹/ quenientior
fiat disciplina: igit⁹ a signatiōe ens⁹
ad signatiōe eēntie p̄cedēdū est:
Libello iste p̄ma sūi diuisione di
uidit⁹ in p̄te phēmiale: et in p̄te ex
eūia. **Z**⁹ ibi. **D**icēdū est igit⁹: **A**s
phēmial in tres subdivisiōes pres. sed m̄n⁹
tria q̄ sed m̄n⁹ Tulliū p̄he min⁹ effinuit.
V: em̄ doctor s̄b⁹ tagit utilitate et
uicem huic libelli: et p̄ hoc reddit⁹
auditores beniuolos. **Z**⁹ explicat⁹
sua itētōe et sue itētōe causa: et
p̄ hoc reddit⁹ auditores attētos: ibi/

ideo ne ex eoz ignorat⁹: **Z**⁹ desinat
ordinē p̄cedēdū et eoz cauſa: p̄ qđ id
dit auditores dociles: ibi. **C**ā vō ex cō
posit⁹. **I**n p̄te iſinuaf̄ s̄plicite tale
rōem. Quicq̄ errat aliquē circa p̄m⁹
m̄lto āplig errat circa p̄ncipia: s̄
ens et essentia s̄t p̄m⁹ q̄gnitōe om̄:
ergo errat circa q̄ceptione entis et
essentie maxie erat circa itellecōes
om̄ posterorib⁹: et p̄ q̄m⁹ fuit oportūnū
cōponē titulat⁹/ in quo ostendit⁹ nā ens⁹
et eēntie. Iſis rōis p̄ probat maiore
autoitatem phē in p̄mo celi: **Z**⁹ p̄bat
minore aucte. **A**utēne. **D**en̄ **Z**⁹ cū
dicit⁹. **I**deo ne ex eoz ignorat⁹) expli
cat⁹ itētū et intenti cauſa dicēdū. Ne
igit⁹ talis error q̄figat⁹: det̄minādū
est in hoc libello; qđ p̄ nomē entis et
eēntie designet⁹: et quō ens et eēntia
rep̄iat⁹. diūsimode in substātis sim
plicib⁹/ in s̄b⁹s cōposit⁹/ et in accītib⁹:
enā qualit⁹ ens et eēntia se habeant
ad itētōes logicas. **D**en̄ **Z**⁹ cū dicit⁹
Quia vō ex cōposit⁹ cōdit⁹ ordinē p̄c
dēdū: et subiūgit ordinē cauſa iſinu
ans tale rōem. **K**ā q̄gnitō p̄cedit
ex cōpositioib⁹ ad s̄plicitora/ ex postioi
b⁹ ad priora/ et ex faciliorib⁹ ad diffi
ciliora: s̄ ens est q̄positio/ postiq̄ let
notiq̄ quo ad nos. q̄ eēntia: q̄ p̄m⁹
det̄minādū est qđ p̄ nomē ent⁹ s̄cet⁹:
et dein qđ importet⁹ p̄ eēntia:

Primo (circa p̄m⁹ p̄te phēmial) est
adūcēdū q̄ p̄ncipia in suis cōfia
p̄ncipis salte v̄tualit⁹ cotinet⁹: s̄z v̄l
illat⁹ sicut actōes in p̄missis: v̄l ef
fectiōe sicut ista iſiora in corporib⁹ et
lesib⁹: l̄ p̄statue s̄ contat⁹ p̄dicatōis/
sicut min⁹ v̄lia q̄tinet⁹ in magis

vhb. Et ideo error q̄ est circa p̄n.
cludit qdā mō errore circa principia.
Et q; vñ p̄n^m est origo plurimū p̄n
cipiorū: ideo error in p̄n. pug/ in
fine fit maxig: q; ad plurima p̄n?
deiuat. Et istud accidit nedū circa
p̄n: complexa vez es circa p̄n: co-
plexa q̄ gernut p̄ma opatoe^{d79}:
cōmō s̄t ens et essentia de qbus
singulaeit itēdīt lra.: **D**icueret
aliq. Implicit errorē circa p̄n^m eē
pūw: cū cotineat errore plurioz.

Rensio dīcedū q̄ error circa p̄n.
dīc p̄t pug: tu q; ē tñ vñq actualit
q̄uis sit plurimū vñalit: tu q; p̄n^m
ē pūw in ḡtitate: licet sit maxi-
mū in vñtute:

Secundo adūsedū. q̄ sicut in ggnitōe
sensitua p̄g apphēdimq̄ singulare
vnūsalitatis q̄ min⁹ vñs: ut pug
hoc corp⁹ q̄ hoc cūal: et sicut i gna-
tioē tñl rei nñl p̄g aduent act⁹ ipf⁹
q̄ p̄f⁹ (nā embrio p̄g vñuit vita plāte
q̄ vita cūabita eq̄ in ggnitōe gnō-
tioē ggnitōis itellentialis p̄cedimq̄ a
mag⁹ vñb⁹ ad min⁹ vñia: et ab ip-
fectioib⁹ ad p̄fectiora: s̄t ab ente ad
stām: a stā ad corp⁹: r̄c. **N**on ens ē
ipfectio q̄ corp⁹: h̄ actuale cotinetia.
q̄uis s̄t q̄tinetia p̄fatiua ens sit
p̄fectio: q̄ p̄fectiora q̄tinet sub ente
entis cotitate q̄ sub cotitate corporis.
Ex quo p̄t correlatio q̄ licet ens q̄ ad
coſuſt̄ eis apphēsioez nob̄ sit non ſi-
mū: tñ quo ad diſtictū ggnitōem
cor⁹ q̄ sub ente cotinet est diſtictissimū.
Ded dicit q̄s Diſtinctū est nob̄

-192-

notig q̄ p̄tes diffinētes (teſte pho-
p̄t phuor) ut ho q̄ cūal rôle: et tñ
cūal est vñb⁹ q̄ ho: ḡ. **R**ensio dīcedū
q̄ p̄tes huic diffinētis (cūal rôle) p̄nt
q̄sidāi duplicit. **A**lio: f̄ absolute gg-
nitōe: et hoc mō s̄t nob̄ p̄g note q̄
suū diffinētū: **A**lio: q̄sidāne f̄ diffinētā
rōem p̄n̄ s̄ue f̄ via resolutionis: et
hoc mō diffinētū ē nob̄ p̄g notū: **V**er
est tñ q̄ hor diffinētū homo cūa ab-
soluta ggnitōe ē nob̄ p̄g notū: q̄
p̄tes diffinētis eis p̄fice: q̄ s̄t mā et for:
Rensio ocurrunt dubia. **A**n ens s̄t
objecū nñi ^{d79}. **E**t arguit q̄ sic
ex lra. Illud enim uidet̄ ē obm̄ alioz
p̄o: qd̄ sibi p̄t obvici: l̄ qd̄ p̄mo in
ea cadit: s̄t ens p̄mo in qceptionē
nñi ^{d79} cadit: q̄ ipm̄ ē obm̄ eis. **I**n
oppoſitū vñ: q̄ obm̄ nñi ^{d79} s̄t qdditas
rei māl. **N**ā obm̄ alioz p̄o ē illud/
q̄ p̄pā ſilitudiez ipa p̄o ſuſcipit (ſicut
color d: obm̄ vñg): f̄ nr̄ ^{d79} in ſe ſo-
lū ſuſcipit ſp̄es itelligibiles qdditatiū
māliū (q̄s ab ſtrahit ^{d79} agēs a fa-
tismatib⁹): igit r̄c: **Q**uācā verū
videt̄ ē obm̄ nñi ^{d79}: ſicut bonū d:
obm̄ voluntati: **R**ensio dīcedū q̄
tripliuit p̄t ſum̄ obm̄ p̄o. **A**lio: pe-
nes cotitate p̄dicatoris ut illud dicat
obm̄ ſub quo oia cotinet que quoq̄ (ad
mō tal p̄o ſe extedit: et ſit ens p̄t dīc
obm̄ nñi ^{d79}) et vñſibile obm̄ vñg:
nā vñſibile ſe extedit tñ ad vñſibile p̄
pū q̄ cor̄: et p̄ artis: **A**lio: p̄t ſum̄
penes p̄ncipalitatē p̄mitatē appatōis:
ſc̄ ut illud dicat obm̄ alioz p̄o: cuiq̄
ſilitudo p̄pa ē in ipa: et ſit qdditas

rei māl p̄t dīc̄ obm̄ nr̄ iſḡ: et color
obm̄ ip̄iḡ visq̄. **C**a nr̄ iſḡ cognoscit
dūtaxat qđditates māles. p̄ ipsas cax
silitudines: nō aut̄ qđditates īmāles:
has enī ggnoscit solū p̄ specularē re
lucentia quā habet in sp̄eb̄ intelligi
bilib̄ māliū qđditatiū: sicut p̄ visi
ua p̄cipit colorē p̄ sua silitudinē p̄pā:
s̄ sensibilia cōia: et se sibilia p̄ actis.
p̄cipit p̄ ggnoscitatiā: **Z**o obm̄ alio
p̄c̄ p̄ sumi penes fōrilitate obiecti
ual rōis et sic verū d̄: obm̄ nr̄ iſḡ:
et lumen obm̄ visq̄. **O**cqd enī intelligit
intelligit sub rōe veri: sicut qđqd appre
h̄it̄ appetit sub rōe boni: et qđqd vi
det̄ videt̄ sub actualitate lumini.

TEx iā dictis patet q̄ qlibz sup̄ tacta
z rōni: cōtinet aliqd vitas. **N**er
ti est. q̄ obm̄ alio p̄c̄ sūt̄ potissimē
penes sdm̄ modū p̄assigū: nā lumen
visq̄ cōmūf̄ p̄cipiat sensibilia cōia
et p̄ actis: color tñ p̄c̄ eis obm̄
p̄pā: **W**n̄ p̄ma rō nō q̄ladiit̄ ens
fore obm̄ nr̄ iſḡ potissimū: cū ip̄m̄
in sua cōtūtate acceptū nō cōdat̄ p̄?
in ip̄m̄ nr̄ p̄ sua silitudinem p̄pā: p̄
s̄ iſḡ phabens silitudinē p̄pā qđditatiā
rei māl fert̄ p̄q̄ p̄ ea in ens cōter
acceptū: et de in in ens q̄tū: s̄ in
ens māle aūtū: sensible: et in ens
rōle:

Rotadū circa zā p̄t̄ phemū: q̄ p̄t̄
illas q̄oes q̄s p̄c̄ ph̄s in z̄ posticor̄.
ad huc p̄c̄ q̄d nōs **E**qua tñ ph̄s
nō p̄c̄ q̄oem̄: s̄ potiq̄ p̄ognitionē:
q̄ ip̄ ibidē assiḡt̄ solū q̄oes v̄ scribi
leḡ: et demiratiē p̄t̄iābles: cōmō
nō est q̄d nōs: q̄ est de frātōe ipo
sita ad placitū: **D**icit aut̄ q̄d quid

nōs: a q̄oe q̄d rei multipliū. **W**n̄ dīc̄
Egidiḡ de rhoma in z̄ posticor̄ q̄ diff̄
q̄d nōs q̄ cōminat q̄oem̄ q̄d nōs e rō
app̄hēsa ab iſḡ: s̄ quā reserf̄ in suū
fratū: quā eq̄ ydeote app̄hēdūt̄. **S**ed
diff̄ q̄d rei q̄ cōminat q̄oem̄ q̄d rei) est
rō p̄ quā res reserf̄ in sua forūa p̄n̄:
et hāc nō ggnoscit̄ signū s̄ p̄t̄: **T**o
tē q̄d nōs est tā entis q̄ nō entis:
s̄ q̄d rei est entis tñ: **T**o q̄d nōs
est tā q̄plexi q̄ q̄plexi: s̄ q̄d rei est
q̄plexi tñ:

Quidē: circa terciā p̄t̄ phemū. **A**n
ad hīndā noticiā qđditatiē entis: a fīcōe
entis ad ficationē cēntie sit p̄cedēdū. **E**
arguit̄ q̄ nō: **T**u p̄o: q̄ in pressu fīali
rōhōadū est a notiorib̄: s̄ essentia est
notior ente (cū sit tā enti): causa aut̄ e
notior effectu: igit̄ rōhōadū est ab cēn
tia: **T**u z̄: **I**dem ondē aut̄e ph̄i in
phēmio ph̄icor̄ ubi aſſeit̄ in oīb̄ s̄cē
tis fore p̄cedēdū a ggnitōe p̄n̄: ad
ggnitionē p̄ncipiatōr̄: cū igit̄ cēntia
sit p̄n̄ entis: igit̄ v̄c̄. **T**In oppōnū est
autoitas et rō doctoris: **P**ro rōfīcōe
hūiū adūtēdū: q̄ cōposita s̄t̄ notiora q̄
ad nos q̄ s̄p̄linā: ip̄a cōposita fōstūt̄
tia. **C**ū itaq̄ ens acceptū ḡtēt̄: habeat
se respū essēt̄: sicut q̄posiūt̄ ad s̄p̄lex:
cōsequēt̄ est q̄ ens s̄t̄ nō maḡ notū.
Sed est adūtēdū q̄ ḡtēt̄ s̄t̄ dīc̄ cō
positora ip̄is abſtēt̄. **O**m̄ em̄ solū s̄t̄
cōpositora s̄ nr̄ modū q̄p̄iedi: sicut
deq̄ d̄ cōposito deitate. **O**m̄z eq̄ ex nā
ip̄iḡ rei: et hoc ḡtēt̄. q̄ in separatis age
la respū aſſelet̄: et color respū colo
reitans: nō ḡtēt̄ q̄p̄et̄ tātē diuſitāt̄
sicut huāmitas respū hōis: et alba respū
albedis. **W**n̄ patet q̄ diuſi mode i diuſis

ens dicitur opositum quod est entia: **D**icendum
est ad quidam quod ens est notum et per quod ad
nos quod est entia: non autem secundum nam. **P**otes-
tum adducere in oppositum **p**redicatur si
pressus natura: quod ut in plura est dissimili-
tudo modo predendi: **T**extus.

Sciendum est igitur quod sicut in 4o metra:
propositum dicitur: ens per se duplicitur dicitur. **A**lio: quod diuiditur per decretum genitrix: **A**lio: quod sicut
genitrix virtus: **H**oc autem dicitur est quod
per ipsum dicitur ens: de illud: de quod assertio
propositum formatur per ipsum: ut si illud in re nichil
ponat: per quem modum prout decesserit et ne-
gationes entia dicuntur. **D**icit enim quod af-
firmatio est opposita negationis: et quod entia
est in omni: **H**oc propositum non per dicitur
ens: nisi quod aliquid in re possit. **V**nus pro-
positus et huiusmodi non sunt entia: **N**ome igitur
dicitur. Aliquod enim hoc modo dicitur entia:
quod est entia non habet: ut patet in prout
ibique: sed sicut ab ente (proposito) dicitur. **V**nus
genitator in eodem loco dicitur: quod ens pro-
positum est quod sicut entia rei. Et quod
(ut dicitur est) ens habet dicitur diuiditur
per decretum genitrix: oportet quod entia sicut
aliquid esse oibique naturae: per quam diuisa
entia in diuisis genibus et speciebus collo-
cat: sicut humana est entia hominis:
et sicut de aliis. **E**t quod illud per quod res
constituitur in proposito genere per speciem est hoc quod
sicut per dissimilitudinem idicatur quod est res: in
est quod est entia a physis in nomine
quod dicitur mutatur. **E**t hoc est quod physi fre-
quentia noitat quod quod est est. **D**icitur: et forma.
sicut per formam sicut entia unigenitrix
rei: ut dicitur. **A**utem in 2o sue metra:
Hoc est alio nomine natura dicitur, am-
pliando nam secundum primum modum illoz

147
quatuor: quod Boetius patet in libro de
duabus naturis assigit: scilicet quod non dicitur
est illud quod intellectu quoque modo capi-
tur, **N**on enim res est intelligibilis: nisi
per dissimilitudinem et entiam suam. **E**t sic est
physica dicitur in 4o metra: quod oibus sicut est
natura: **T**unc nomine naturae hoc modo
superior habet entiam rei: sed per hunc ordinem ad
quod est operationem: cum nulla res proposita opera-
tionem destituatur: **C**odditatis vero nomine
sunt ex hoc quod per dissimilitudinem sicut: **H**oc en-
tia dicitur: sed per ea ens habet esse:

Dicit doctor psequeitur per executive in
qua secundum ordinem iam promissum propositum manu-
festat fricationem entis: **Z**ero fricationem
entiae declarat ibi. **R**ome ergo est entia recta.
Adhuc propositum assigit quadam divisionem
entis: **Z**ero ea notificat ostendendo diversi-
tatem membrorum dividendum ibi. **H**oc autem dicitur
Dicit ergo sic: **E**ns per se uno dicitur
ens reale positivum in natura: quod subdividitur
in decretum genitrix per diagrammetorum: **A**lio: amplius
frictionem propositum sicut se extendit ad ens rationis,
et hoc modo est illud dicitur: ens cui per attribu-
bui hoc quod dicitur. **I**ta est: a quo sicutur
vitas genitrix: **V**nus doctor sibi quis dram
membrorum dividendum dicitur: quod ens dicitur **Z**ero
dicitur: de omnibus eo de quo assertio propositum formatur
per ipsum: et si non sit ens positivum in natura: ut
rectitas dicitur: ens et non ens dicitur: ens. **R**at
in hac proposito (non ens est nonens) hoc ubi
est est et copula: et iterum illa propositum au-
diens dicitur (ita est). **E**st igitur negotioribus
et prout de quo assertio propositum formatur
per ipsos: et per attributiones eius: **E**t aliquo modo:
genitrix est proportionabilis: per ipsum ens con-
ueniat: **H**oc ens dicitur propositum solu noitat
ens positivum in natura: unde negotioribus
et prout de quo assertio est: **H**oc modo
no dicuntur entia: nisi forte per reduc-
tionem analogiam: **E**lo ingens.

Concedit q̄ ista entis diuisio in textu posita nō est p̄ma entis diuisio. Nā entis coit s̄t q̄tuor diuisioēs. **T**h̄ p̄ est Entia aliud p̄ se; aliud p̄ actis. C. Trib⁹ autem modis ens p̄ dicit p̄ actis. **A**mo q̄ nō habet causas p̄ se ordinatas ad ipm. Et hoc nō casualia et fortuita dicit en̄ia p̄ actis; **Z**o d̄ ens p̄ actis q̄ in existēdo ab alio depēdet. Et sic dē ens cīt p̄mū; p̄ dīc p̄ actis; **Z**o d̄ ee ens p̄ actis qd̄ aggredit ex diuisib⁹ naturis diuisioēz ḡm̄ l̄ sp̄z: vt h̄d̄ alib⁹. **T**h̄ Z̄ est diuisio entis p̄ se in ens reale. i. ext̄ aīam: et in ens rōis. i. in ens in aīa: quā p̄dit ph̄s b̄ meta. **C**. Ex q̄ diuisioē seq̄t q̄ ens rōis est ens p̄ se. Cā ens p̄ se diuidit̄ in ens reale. et in ens rōis. diuisit aut̄ vē d̄: de mēbris diuidētib⁹. **T**h̄ Z̄ diuisio est ens p̄ se ext̄ aīam in dēcē p̄m̄. Et her p̄dit a ph̄s b̄ meta. **E**x qua diuisioē seq̄t sive habet. q̄ negatoēs et p̄uatoēs et z̄. iactioēs p̄ in nullo s̄t pdicamēto reponēde: q̄ s̄t entia dāa. **T**h̄ Z̄ est diuisio entis pdicamētalis sive s̄be sive actis in actu seq̄t p̄m̄. quā tāgit q̄metator sup̄ p̄: de aīa ubi d̄ q̄ actis et p̄o circuēnt oīa p̄ dicamēta. **E**x q̄ p̄t q̄ oīa q̄ debet ee in ḡne debent ee q̄p̄ta ex actu et p̄o v̄ ul̄ actis p̄mixt⁹ p̄o: q̄ nichil ē in ḡne s̄p̄lūg⁹ ḡne. Ideo deḡ nō est in aliquo ḡne: nec mā p̄ma. i. cū deḡ pura est actis s̄me q̄ p̄o: mā aut̄ p̄a pura p̄o. **T**h̄ Dein cū dicit (Nōm̄ igit̄ eēentie) manifestat frationē ip̄q̄ eēentie: et ondit v̄n sumat nomen eēentie dices q̄ sumit̄ ab ente accepto nō quolibz: s̄ p̄mo nō. Cā ens acceptū Z̄o d̄: de pluri⁹mis q̄ nō h̄nt

eēentia: et ideo ens (vt sic) nō ē concretū eēentie p̄portionatū: s̄ eēea ḡnaliq̄. **N**ā dicit q̄metator ūo meta. q̄ ens acceptū p̄o s̄rat eēentia rei: ex quo correlative dep̄hēdo: q̄ ip̄a actitā entia eēentia h̄nt: qd̄ m̄ qd̄ nō admittit. **D**e in cū dicit (Et q̄ vt d̄m̄ est) ondit doctor sc̄s qd̄ noīe eēentie s̄ret: et quo nomine eēentie tr̄sferit ad qdditātē formā: et nām dices: q̄ q̄ ens en̄ p̄o d̄m̄ est cōe analogū ad dēcē ḡnā pdicamētōz: q̄is est q̄ eēentia nō s̄ret aliqd̄ cōe vñi uocū oīb⁹ naturis l̄ eēentis pdicamētaliib⁹: s̄ s̄rat analogie id p̄ qd̄ diusa entia in diuisib⁹ pdicamēt collacitūr: ut sortes rep̄t̄ in q̄ne s̄ba p̄ habitudine: et alib⁹ in ḡne q̄lūat̄ p̄ albedine. **E**t q̄ illud p̄ qd̄ eēentia q̄stituit̄ i. dēcētō ḡne l̄ sp̄e explicat̄ p̄ diffōem qdditātū: ideo eēentia a ph̄is (qdditās) nō iat̄: et ab ar̄t̄ plerūq̄ nō iat̄ (qd̄ qd̄eāt̄ ed). **D**ēn eēentia d̄: s̄or totiq̄ i. q̄yta ip̄a eēentia est p̄m̄. cōtitūdinal q̄gnoscoōs ip̄q̄ rei. s̄or eēn̄ est p̄m̄. q̄gnoscedi: sicut est p̄m̄ eēndi: **Z**o eēn̄a d̄: nā: ampiedo nām s̄d̄m̄ p̄ma acceptōz illaz q̄ tuor acceptōnū: q̄s assiḡt Boethi: p̄t s̄ḡ nā est ea: ḡḡz q̄cū s̄nt s̄bstātes ul̄ accidētes s̄be: q̄q mo intellexi capi p̄nt̄: et hoc ideo q̄ res nō ē intelligib⁹ p̄p̄e nisi p̄ sua diffōem: q̄ explicat̄ ei⁹ qd̄ditātē et eēentia. **N**ā eēentia rōnabilit̄ dicit nā: accepta p̄ eo: q̄ res ad extra intellexi capi p̄t: **I**n sup̄ eq̄ d̄: nā ampiedo nām p̄nt̄ d̄: p̄bs b̄ meta. q̄ d̄s s̄ba: i. eēentia est nā. **T**h̄ Dein cū d̄: (Tn̄ nome nē hoc nō sup̄te it̄) assiḡt dāam pdicōz: nā pdic̄ dīt̄ rōe. s̄ia eēentia d̄: nā p̄ habitudine ad sua op̄a

tioēs ḡpā: q̄ nulla res caret l' deſtitu-
tur. Natura em̄ p̄pōit a nasci: eo q̄e
naturatiū p̄m̄ moti l' opatois: h̄
eentia d̄: qdditas. p̄t p̄ difſoem qd̄
ditatiā explicat. Et d̄: eentia p̄t
p̄ ea ens habet c̄eſz eentie. ut fortes
habet p̄ huānitate foſil q̄ sit homo:
Dicit̄ eiſ ſoz ut dictū ē ſupig: p̄t est
p̄m̄ gn̄nitioſ ip̄g entis. (Glo ing.
Ar: cōf textū. Res ſepe a ſua ḡpā
opatioē deſtitut. Cia itellec̄t ſepe nō
iſtelligit. auris ſepe nō audit. Dicē-
dū q̄ opatio ibi nō dicit actū: ſi aptitu-
dine. Et licet illa opatio nō ſit de eentia
rei: tñ int̄ſmutabilit et natario
q̄omitat̄ p̄m̄ eīg: q̄ illa opatio eſt
q̄litas; et res ſba: et ſit d̄nt p̄dica-
metalit et realit.)

Dixmo (ad cuiusdēm l̄re exposito) q̄ri-
tur. An aliq̄ ſint entia: q̄ eentia nō
lyne. Et ar: q̄ nō. q̄ cū ens ſit q̄re-
ta ad eentia videt̄ iſpliſtā q̄ aliq̄ ſit
ens nō lyne eentia: ſicut iſpliſt aliq̄
ce hoīem l' albu: qd̄ nō habet huāni-
tate l' albedine. In oſpoitū ē doctor
ſaſta in l̄ra: P̄ndet̄ ergo dupliſt
ad p̄dicta rōem ſuſtinet̄ l̄ram. (Ar:
q̄ enſ captiū tuſredet̄. Siz tñ p̄ente rōe
nō q̄ pro ente nō) nō eſt q̄retu eentia:
ſi enſ accepit̄ ſpealit̄ pro ente re-
ali et poſitivo in nā. Enſ aut̄ tuſred-
ent̄ accepit̄ p̄t dñ q̄retu ip̄g entita-
tis q̄gnalior: eſt q̄ ip̄a eentia: nam
eentia iportat reale entitate. Non p̄ua-
toes negatioes et z̄ deſpoes diſtutur
entia: nō ab eentia: ſi ab entitate:
Z̄ dñ p̄t ad eadē. q̄ ſi p̄uaſtoes di-
cent̄ entia: p̄t enſ ab eentia d̄: nō
tñ ob hoc eſſet natariū q̄ p̄uaſtoes et ne-
gatioes eentia haberet̄: eo q̄ h̄c p̄ua-

toes et negatioes ſola diuenit entia: ſi
reductiā attributione: q̄admodū gla-
dig d̄ militaris (in quo tñ nō ē milicia):
et vina ſana: l' cib⁹ d̄ ſang:
194.
Adūcēdū q̄ eē accepit̄ m̄lefarie. (Ar:
accepit̄ eē p̄t ē nota q̄pōis l' q̄formi-
tas extreox. Et h̄o accepit̄ eſſe qm̄ eſt
copula p̄pōis p̄rife. Et ut ſit nō ipo-
rat aliqua reale entitate: q̄nimo hoc d̄cētes
eē attribui nō enti. Indens eſt noniens:
ſed denotat p̄dictu ſoformai ſbo. Et
ad hoc p̄pōit̄ dicit pho: q̄ eſt ſrat p̄da
copdem: quā ſine q̄poſit nō ē iſtelligē.
Non eentia in hac p̄pōe (ſortes eſt) nō i-
portat reale eentia: iſp̄tā e copula p̄aſer:
ſed iſp̄tā iſtudit hoc p̄hām̄ ens: ut ſit
ſenſo ſortes eſt ens. i. ſortes ē exne. (Ar:
eē accepit̄ p̄ eentia l' nā: et ſit accepit̄
eē cū dicit̄ diffinio idicat eē: Meru-
t̄ tñ q̄ eſſe accepit̄ iſto mo adhuc ſe-
cernit̄ ab eentia rōe. Cia eentia ſrat
p̄ modū habit et ſtant. eē vo p̄ modū
acta et fluenti. Et hoc iſmuit̄ in illo
phoꝝ dito (qd̄qd eāt el). i. eē qd̄ eāt qd̄
i. qdditas. In quo deſignat̄ ordo: ſi que
qdditas eſt anq̄ ſe (ſalte ſi modū iſ-
telligēdi et ſi modū eendi rōis. Cia
eāt ē tpiſ p̄tī ſp̄tī: ad denotadū ſola
aterritate ſi rōem iſtelligēdi. l' ſi modū
eendi rōis. Et eē ſit accepit̄ d̄: eē eentie
loquedo ſi coſtructiōe iſiſitua): id
eſt leſſe qd̄ eſt eentia ſi re: iuſi eſſe tñ
eentie bene poſſet dñ eſſe eentie ſc̄z
oſtructiōe iſiſitua: eſt eñi eē receptu
in eentia. Non iſta oſtructio (eē eentie)
q̄uis ſi modū ſit ſp̄ iſiſitua: tñ ſi rem
qñz eſt iſiſitua: et qñz iuſitua. (Ar:
accepit̄ eē ſi eentie p̄t ē actualitas
eentie l' forme: p̄portionabilis ſit ſor
eſt acta mē. Et hoc eē iſpliſat̄ i. p̄pōe

de est 2° adiarete rōe p̄ncipū dñliſi.
ut in ista p̄pōe ſortes eſt q̄ valet tñ
ſicut ſortes eſt eſens. **N**on iſta p̄pōe ſortes
eſt eſens eſt diſtingueda; p̄t enī eſens ac-
cipit noſalit̄ ip̄a eſt nūtia; p̄t aut̄
eſens accipit p̄ncipialit̄ tūc p̄t eē falaſa.
T 4° eē poſſet ampi p̄ opatoe eendi;
p̄portioabilit̄ ſicut viue qñz noſat ope-
ratione viuēdi ſentire opatoe ſentedi;
Nonde viue (qđ ſi ar̄. lē. 2° de aia eſt
in viuētib⁹ eſſe) p̄t ampi tripliſi cor-
rindet trib⁹ ultimis acceptioib⁹ ip̄a
eſſe iā dicit ſi. **P** 5° p̄ ip̄a eentia vitali;
ſicut eē accipit pro eentia in cor̄. 2°
pro viue exiſtiali qđ eſt actualitas
eentie vitali; ſicut eē exiſtiae actuali-
tas eentie coris; 3° pro opatoe vitali;
ſicut eē poſſet capi p̄ opatoe eentie. **E**t
paformit dicit̄ de ſentire et intelligere;
Ex quo patet q̄ her p̄pōe ſortes e viue
habē p̄t tripliſe ſenſe. **N**ā capiendo ni-
uēs noſalit̄ ſenſe eſt ſortes e viuē/
l'corp⁹ aiañi; et ſic eſt nūtia; p̄t
aut̄ viuēs accipit p̄ncipialit̄ tūc vñ
eig ſenſe eſt; ſortes in ſe habet viue
exiſtiale; **A**liq̄ aut̄ p̄t eē ſortes ex-
eret ope ratione vitale.
Secundo q̄rit̄. In eſens rōis ſit enti
reali co diſtinguedi. **E**t ar̄. q̄ no. p̄. ſic.
Eſens rōis eſt eſens; eſens aut̄ et res q̄n-
uit. **N**ā iſta ſex eſens res aliqd vñ
vez et bonū ſi eq̄ trūſcēdētia; igit̄
eſens rōis eſt res; et p̄ qñs eſt eſens rale.
T 2°. ſic Eſens rōis eſt actus; ſi actus
eſt eſens rale (q̄ eſt eſens p̄ducamētale);
igit̄ eſens rōis eſt eſens rale. **A**ius pro
p̄. p̄te ondit̄ dupliſi. **V** 6° q̄ eē qđ eſt
eſt ſba l'actus; ſi eſens rōis no eſt ſba;
igit̄ eſt actus. **Z** 7° q̄ eſens rōis eſt eſens

in aia; eē aut̄ in aia videt̄ eē ḡetas ac-
cedet̄; igit̄ it̄. **I**n oppoſitū e autoitas
phi in uo metas; et doctoris ſati in h̄a;
Duſtineo igit̄ diſtinctione entis rōis
et entis realis; ad obiectioe m̄ndēdū eſt.
T Ad p̄ma dōz eſt q̄ ſicut eſens ampi
dupliſi ut patut ſupiq̄. ita paformi-
res dupliſi ampi. **N**ono. enī res dicit̄
a reor reris (qđ idem eſt q̄ intelligo l'co-
giōto) et ſit res accipit ſia trūſcēdēt ſic
eſens acceptū 2° p̄habitoſi ſi p̄e rōis
q̄ p̄ re rate realitas; et ſic her e vera
eſens rōis eſt res; l'ens reale; **A**lio. res
dicit̄ a rati ſata rati; et ſic p̄portat eſens
l'ens eē ratū in na. **E**t hoc modo ſi eſt ſe-
ri meda eſens rōis eſt res ſiue eſens reale;
Et ſic ampi res ſiue reale; qñ ponim⁹
diſtinctione inter eſens rōis et eſens reale,
T Ad 2° obiectioe; quo ad eig p̄d p̄te p̄batione
dicit̄ q̄ eſens ſupiq̄ trūſcē ſi dūndit̄
in ſbam et auiis; ſi eſens reale tñ. **N**on
no eſt veri ſi pliſi; q̄ eē eſens eſt ſba
n'l auiis. **T** Quo ad 2° p̄te p̄batione
d̄ q̄ p̄t ſuffit p̄poto. p̄t aliqd dicit̄
eē in aia tripliſi. **N**ono. p̄t aliqd eē
in aia ſbriet̄. et q̄ hor modo ſi in aia
ſi ariūtia. ſicut ſi ſpes intelligibiles hñq̄
et acti intelligedi; **Z** 8° aliqd p̄t dicit̄ eē i
aia obiectie. ſiue ſicut q̄gnit̄ in q̄gnif-
icate; et hoc modo ſi eſens reale; q̄ eſens rōis
eſt in aia; **Z** 9° qđā m̄d cauſale et coſe-
cutioe. **E**t hoc modo qđā entia rōis (comoi
ſi obiectioe 2°) dicit̄ eē in aia ſi q̄nūt
biunt̄ ip̄is reb⁹ p̄t res ſi ab aia obiec-
tioe apphense; et ſit qđā m̄d q̄sequūt̄
acti intelligedi; **N**on 2° obiectioe poti⁹
dicit̄ entia rōis q̄ p̄uatioe; p̄uatioe
enī q̄cipit̄ a rōe circa res ſi q̄ exiſtit̄
ad ext̄ ſicut certas q̄cipit̄ circa oculū;

Venit mā sola nō sit cēntia rei
planū est: qz res p cēntia sua ggnos-
bil est: et in spē ordīat ad in gne à s
mā nec ggnos pñ est: nec s̄ ea
aliquid ad geng v ad spēm ordīat: s̄ s̄
illud q aliquid actu est. **N**ec ec p̄ for-
tm̄ cēntia s̄be cōposita dñ: q̄ius hoc
qđa afferō conat. Ex his em̄ q̄ dicta
s̄t patet q cēntia ē illud qd p̄ dif-
finitioēz rei siḡ. **D**iffinitio aut̄ s̄bax
māliū nō tm̄ gtnet formā: s̄ ec mā:
alit ent̄ diffōes nāles et mathematice
nō differret. **N**ec p̄ dici q mā i diffōe
s̄be māl p̄t̄ ponat s̄rit additū cēnt.
eig. l̄ ens ex̄ cēntia eig: q̄i h̄c modus
diffōniū p̄p̄ est acutib⁹ q̄ p̄fecta eēnā
nō h̄it: m̄ oportet q̄ in diffōe sua
s̄bū recipiat qd est ex̄ geng eoꝝ. **O**n
q̄ cēntia q̄phēdat mā et formā.
Nec p̄ dñ (aut̄) q̄ cēntia s̄rit rela-
tione: q̄ est int̄ mā et forz l̄ aliquid
supadditū ip̄o: q̄i hoc de n̄te ēet actis
vel ext̄ n̄t̄ a re: nec p̄ ea res ggnos̄: q̄
que oīa cēntie quenāt. **A** formā em̄
(que est actis mē): mā efficit ens actu
et hor aliquid. **N**on est q̄ illud q̄ supueit
nō dat ēe actu s̄p̄hāt̄ mē: s̄ ee actu
tale: sicut q̄ actis faciūt: ut albedo
facit actu albū. **N**on cū tal̄ forz acutib⁹
nō d̄: grāti aliqd s̄p̄hāt̄: s̄ s̄ qd:
Aelmanq̄ ḡ q̄ nome cēntie in substa-
tūs cōposita s̄rit illud qd est cōpositū
ex mā et forz. Huit qsonat ubi Boe-
tn in qmēto sup̄ liby p̄dūmetoz vbi
d̄: q̄ w̄ya signat cōpositū. **O**ssa em̄
apud grecos idem est qd cēntia apud
nob̄: ut sp̄met d̄: in libro de duab⁹
naturis. Quicena ec̄ d̄: q̄ qd ditas
s̄bax cōpositaz: ē ip̄a q̄po forme et mē.
Cometator ec̄a d̄: sup̄. septimū me-
tae. **N**ā quā habet sp̄es in reb⁹ ḡna-

Fūctioēz z̄ q̄p̄iūd̄ cīra res: p̄t ip̄e
res s̄t in roē cas obiectūs app̄hēdēter
vt geng attribuit̄ ip̄i aūali cōt̄cepto:
et sp̄es s̄ue ēē s̄bm̄ attribuit̄ h̄oī i cōt̄
app̄hēso. **E**t pl̄o soluit̄ argumētu
Ca q̄ s̄t in p̄dūamēto s̄t cēntia ēet aīaz:
s̄ sp̄es intelligibiles habit⁹ act⁹ ielli-
gēdi et silr p̄t̄ aīe s̄t cēntia in aīa: ḡ
nō debet rep̄oi in p̄dūamēto. **D**icē
dū ēet patut̄ q̄ tripliūt̄ aliquid ē i aīa:
et illud qd 3⁹: est in aīa: nō debet
reponi in p̄dūamēto. **E**t posset addi
q̄t̄ q̄ mō fīta s̄t in aīa: q̄ totaliter
ab ip̄a dep̄edēt̄ q̄z cīs nichil cōmīdet
in re ad ex̄ t̄q̄ s̄t dāmētu p̄ximū: q̄
reno s̄t in p̄dūamēq̄
Quarto notādū q̄ nā s̄ Boetiu in
libro de duab⁹ naturis acutip̄ q̄dūpli-
cit, qd⁹: acutip̄ extēse (ut dñ est): p̄t
s̄t rep̄it̄ t̄a in s̄būs q̄ i arctib⁹:
z⁹: sūt̄ nā restit⁹: p̄t nā solū d̄:
in s̄būs: t̄q̄t̄ s̄t̄ est idem qd̄ b̄ face l̄
pat̄ p̄t̄: z⁹: sūt̄ nā adhuc restit⁹:
p̄t̄ solū in s̄būs corporib⁹ iueit̄: et
sic sūt̄ nā in 2⁹ phīt̄: qd⁹ d̄: vñ
qd⁹ rē iformās sp̄es̄ dñ: **T**exti.
Sed q̄ ens absolute et p̄ p̄p̄ d̄: de s̄b-
stātūs: et p̄ p̄t̄ et quasi s̄dāio de acti-
vib⁹: in est q̄ cēntia p̄p̄ et vere ē i
s̄būs: et in arctib⁹ qdāmō: et s̄ ip̄:
Sbax vō qdā spl̄ires s̄t̄: qdā cōposita: et
in vtrīs est cēntia: s̄ i spl̄ires perioi
et nobilioi mō: s̄ q̄ ēē nobiliq̄ h̄it̄. Est
enī causa eoꝝ (q̄ cōposita s̄t̄) admīng
s̄ba p̄ma q̄ est deq̄: **H**z illaz s̄bax cēnt:
s̄t̄ nob̄ magi om̄lē: i deo ab cēntis
s̄bax cōpositaz in p̄iedū est: ut a facili-
orib⁹ cōuenītor fiat disciplina:
In s̄būs iuḡ cōpositi s̄t̄ forz et mā:
ut in hoī: aīa et coꝝ pḡ. **P**o at̄ p̄t̄
dñ: q̄ alterz illoꝝ tm̄ cēntia dīctatur.

bilib⁹ est aliqd⁹ mediū. i. q̄pōit⁹ ex
mā et for⁹. **H**uic eī ḡordat rō. q̄ eē
sbe q̄pōit⁹ nō eī tñ forme / nec
eī tñ mē / s̄ ipiḡ cōpositi. cēntia aut̄
s̄ quā res eī dicit⁹. **N**on oportet q̄ eēn⁹
qua res denoīat⁹ ens / nō tñ sit for⁹ /
nec tñ mā / s̄ vtric⁹: q̄uis h̄mō
eī siue cēntie / suo mō / sola forma
sit causa. **D**ic eq̄ videq̄ in alīis q̄ ex
ex plurib⁹ p̄n⁹ q̄st̄t⁹ / q̄ res nō
denoīat⁹ ab alteo illoz p̄n⁹ dī tñ. s̄
ab eo qđ vtric⁹ q̄p̄lectit⁹. ut patet
in sapori⁹ q̄ ex actōe calid⁹ digēnt⁹
hūdū / causat⁹ dulcedo. **E**t q̄uis hoc
mō calor sit causa dulcedis. nō tñ
corp⁹ denoīat⁹ dulce a calore / s̄ a fa-
pore: q̄ calidū et hūdū q̄p̄lectit⁹.

In hac pte p̄seq̄t⁹ doctor s̄c̄ s̄c̄m
p̄ncipale / quō s̄c̄ eēntia in diuisis re-
piat⁹ diuisimode. **E**t p̄? assīgt⁹ q̄p̄atez
s̄b̄az et ac̄ntiū / penes q̄p̄atoe⁹ eēn⁹.
Z? p̄it⁹ q̄silez q̄p̄atione⁹ s̄b̄az s̄pli-
ciū / et maliū: ibi. **S**b̄az vō qđā r̄.
Z? p̄seq̄t⁹ de eēnti⁹ s̄b̄az maliū /
assignādo causa f̄ci ordīs sue detiā-
tiois: ibi. **D**z q̄ illaz s̄b̄az r̄. **I**n p̄?
iḡt⁹ pte doctor tale⁹ q̄nuat roem.
Hūit ens se habet ad s̄bam et ac̄ntis.
ita se habet eēntia ad eēntia s̄be / et
ad eēntia ac̄nti⁹ / s̄ens vē et p̄rie
repit⁹ in s̄b̄is / et qđāmō s̄ quid re-
pit⁹ in ac̄ntib⁹: q̄ eēntia vē et p̄rie
tueit⁹ in s̄b̄is / in ac̄ntib⁹ aut̄ qđā
mō repit⁹ s̄ qđ: **H**uic rōis nec ma-
lore nec eīḡ p̄batio⁹ p̄it⁹. **N**erūm
eīḡ p̄batio⁹ sūt ex sup̄ditib⁹. **D**icebat
em̄ sup̄iḡ q̄ eēntia sūt ab ente qđ
diuiditur in s̄bam et ac̄ntis. **M**inor
et nō p̄it⁹ in lra / s̄ eīḡ p̄batio⁹ q̄ tal-

est. **E**ns absolute et p̄ p̄ dīat⁹ de s̄b̄is
et p̄ p̄t⁹ et q̄si sc̄dīo d̄: de ac̄ntib⁹: q̄
vē et p̄p̄e repit⁹ in s̄b̄is / in ac̄ntib⁹ vō
repit⁹ ip̄e et s̄ qđ. **D**enī ibi **S**b̄az vō
qđā. **H**ic doctor s̄c̄ q̄iat⁹ eēntias s̄b̄az adi-
uit̄: et inuit̄ tale roem. **H**ic ut se h̄nt̄
sbe ad ip̄m eī / ita se h̄nt̄ ad eēntias: s̄sbe
s̄pliues et sep̄ate nobilis h̄nt̄ eī q̄ sbe
māles et cōposite: q̄ h̄nt̄ eēntias nobili-
ores et veiou mō. **M**inor h̄ nō p̄it⁹ /
s̄p̄bat⁹. **C**ā eī est actualitas eēntie: act⁹
aut̄ et p̄o debet q̄portionai. **M**inor p̄it⁹ /
et p̄bat⁹ in lra / q̄ sbe s̄pliues s̄t̄ muse
eī s̄b̄az cōp̄itaz: causa aut̄ nobilior
est effectu. **C**lō mīg. **R**ō q̄ sbe s̄pli-
ces / ideo dīnt⁹ s̄pliues / s̄s p̄ resp̄m ad
s̄bas q̄p̄itas. i. māles: / et nō ideo q̄
carēt̄ oī q̄p̄oe: q̄ s̄c̄ q̄p̄ite ex esse et eēn⁹.
Hic ut ei⁹ q̄tuor elīa dīnt⁹ corpora s̄p̄-
licia: / nō q̄ carēt̄ oī q̄p̄oe: s̄ in resp̄m
mixtor⁹ / q̄ nō q̄ponit⁹ ex q̄tuor q̄litab⁹.
Denī ibi. **D**z q̄ illaz s̄b̄az). **H**ic doctor
s̄c̄ t̄cip̄t̄ dīt̄are de eēntia s̄b̄az maliū.
s̄p̄? assīgt⁹ rōez ordīs sue detiātōis: q̄n̄
dā cauillationē repellēdo dīces: **D**icit es-
sentia sit p̄fectio⁹ mō in s̄b̄is s̄pliuribus
q̄ in s̄b̄is mālib⁹: q̄ tñ eēntia s̄b̄az mā-
liū s̄t̄ nob̄ maḡ note: q̄ eēntia s̄b̄az s̄
pliū: ideo p̄mo de eīs detiābit⁹ / nt̄
a faciliob⁹ ad difficiob⁹ p̄cedēdo s̄at
quemēt̄or disciplina: **D**enī ibi. **I**n
s̄b̄is iḡt⁹ cōp̄it⁹). **D**octor s̄c̄ exēq̄t⁹
de eēntia maliū s̄b̄az dīces q̄ in s̄b̄is
cōposit⁹ eēntia nec ē mā tñ / nec forma
tñ / nec relatiō eīs de sup̄addita: s̄ est
mā et for⁹ s̄l̄ unīte / s̄ accepte cōit⁹. **E**t
p̄bat p̄? q̄ eēntia s̄be cōp̄ite / nō ē mā
tñ: s̄c̄. **H**illud (qđ est eēntia rei) res
est q̄gnosibil⁹ / et in ḡne et in sp̄e collo-

tabil: s p mā sola nec res ē cognoscit
ad genū vel spēm definitā q̄ hibil: g rr.
Maior est de se nota. Minor p̄t q̄ sola
mā est pura pō no intelligibilis in p a
nalogia ad ipsam formā: g ipsa sola
mā no p̄t ē p̄m q̄gnitiois rei. Et iter.
Mā est māris ad plures foris et iden
tificata h̄ se: g ipsa no p̄t ē p̄m collocat̄
aliq̄d in genē l̄ in spe. **T** Dein ōndit
q̄ cēntia s̄be cōposita no sit for tñ: talis
rōe. Illud est cēntia alio rei, qd p̄ ei⁹
diffōem iportat: h̄ diffōet s̄ba mā
lū nedū q̄tinet formā: s̄ eq̄ cludit
māz: g rr. Maior p̄t, q̄ diffōet iden
tit̄ qd est ē rei. Minor p̄t q̄ alias
diffōes phīce et mathe: no differet;
Mathe enī assignat̄ p̄ sola formā:
Dein ibi (s̄er p̄t dñ) Hic remouet
quādā cauillationē q̄ posset fieri. Nō
enī q̄s dñe. Iacet mā igredit̄ diffōem
māl s̄be, no h̄ est ps cēntie: h̄ igredit̄
p̄ modū additamēti: Dicit doctor q̄
modū diffōniēti p̄ additamēti ē p̄p̄
amīib⁹. Nō aut̄ querit s̄bns salte co
positis. Qd notat̄ dico: q̄ for p̄bs cēntia
p̄ additamēti diffōniēti: h̄z s̄u gr̄us:
Dein ibi (s̄o aut̄ p̄t dñ). Abat q̄
cēntia rei māl, no sit relatio int̄ forz
et māz, esde supaddita: talis rōe. Illud
qd est rei ext̄ne et sibi amīta: no est
ei⁹ cēntia: h̄ relatio talis et h̄mo: g rr.
Minor p̄t q̄ q̄qd adiuit alio, nā in
actu cēntia: est actus: h̄ relatio supad
dita mē et forme s̄l vñit̄, adiuit enti
in actu: g rr. **D**ein cū dñ (Reliq⁹)
Cōdiuit vitare s̄z q̄ cēntia s̄be māl
colementat̄ ex mā et ex for: qd pbat s̄
gulait̄ autoitam̄ boeti. Aūtēno et
Comētatois: **D**ein ibi Hic cēntia

cordat rō) Cōfirmat idem rōe tali
Sicut se habet ē ad s̄bam q̄pōta, ita
et cēntia: h̄ ee sic se habet q̄ nec ē for
me tñ, nec me tñ, h̄ gūctim utrigz:
ḡ et cēntia (h̄ quā res d̄: et) utrilib⁹
q̄pletat̄: h̄cet tñ for in cōstitutioē cēntie,
vel in dādo ēē supōto sit causa p̄nci
palit̄, mā aut̄ est causa sc̄dā, q̄ad
modū vidē exēplais q̄ q̄mis dulcedo
causet̄ p̄ncipalit̄ a calido digēnte h̄u
dū, no tñ de noīat̄ aliq̄d dulce a calore,
h̄ a sapore q̄pletate qdā mō tā h̄u dū
digēst̄ q̄ calore digēntē:
Primo adit̄ dñ pro elūcidatōe et de
clatōe p̄ōrte tōz: q̄ aliq̄d ens dici p̄t
absolutū triplūt̄ **N**ono: q̄ ipm a nō
depēdet p̄mit̄ nec s̄z effectie, nec s̄b
iectie, nec obiectie: et sic solū p̄ma cau
sa dicit̄ ens absolutū: **Z**o: q̄ ipm et si
depēdet ab alio effectie, nō tñ s̄biectie
nec et̄ obiectie: et sic oīs s̄be dicit̄ ab
solute: **Z**o: q̄ ipm no depēdet ab alio
obiectie: h̄cet depēdet tā s̄biectie effec
tie q̄ subiectie. Et sic amīta, nō cēntia
dicit̄ absoluta: ut q̄titas. **T** Oppon
it aut̄ aliq̄d d̄: t̄plūt̄ depēdet. s̄z
Zo: effectie: et sic oīa s̄z depēdetia
a p̄ma causa: **Z**o: tā effectie q̄ subiec
tue: et hoc mō oīa amīta depēdet
a s̄ba. **N**on amīta ideo dicit̄ amīta:
q̄ et cōdūt a s̄ba effectie: et cōdūt ad
s̄bam s̄biectie: **Z**o: tā effectie q̄ sub
iectie q̄ et̄ obiectie. Et ista mō solū ac
tīctia relatīa dicit̄ depēdet. ut exēpli
grā paternitas nedū depēdet a s̄ba
effectie et subiectie, verū enī depēdet
a suo correlatiō s̄z a filiatōe obiectie
seu cēntiae: Ex quo patet q̄ q̄libet
s̄ba rōabilit̄ dicit̄ absoluta cōpātie

ad amittit et sibi cōditas et cōditas rō
nabilit̄ dicit̄ absolute respici relatione:
relatia aut̄ dicunt̄ simpliciter respectu:
Secundo adūcedū q̄ h̄z s̄be simplices
separare / veriores et nobiliores habet
cēntias / q̄ s̄be cōpositae māles: (q̄n ecī
simpliciores s̄be separare habet nobiliores
essentias / q̄ cōpositiores) / verū tū q̄
to s̄be māles s̄t cōpositores: fato h̄nt
cēntias pfectiores. Q̄to enī s̄ba māl
est cōpositior: fato ē v̄tualior: / s̄ vice
v̄sa / q̄to s̄ba māl ē cōpositor: fato
est ipfector: / P̄o: q̄ in v̄mūsitate en
tū repūt̄ duo extrema simplicissimā:
s̄z p̄ma causa: et matia p̄ma. Sim
plicitas aut̄ p̄me cause imāl ad p
fectionē p̄net: et ideo q̄to s̄be separare
ap̄lig recedit ab illa simplicitate / v̄s q̄
cōpoem: fato s̄t ipfector: / H̄z sim
plicity mē p̄me ad ipfōrē p̄net: /
et ideo q̄to s̄be māles / pl̄g elōgat̄
ab eis simplicitate: fato s̄t magi pfect
Tertio adūcedū q̄ difficultas māles:
gnoscēdi aliqd. / C̄n̄ oric: ex pte
obieci gnoscibl̄ / q̄n ipm s̄z ē n̄mīa
diminute entitatis / et p̄ q̄ns gnosc
abilitas: quo eq̄ difficultas gnoscatur
relatioēs temp̄ / mā p̄ma / et h̄ymōr:
C̄n̄ aut̄ ex pte gnoscens dū
taxat / qd est subdeficiēs in facultate
gnoscēdi: et hor mō s̄be separare s̄t
nob̄ gnoscēdi in har vita / gnoscē
speculari. q̄ sit s̄ relucētiā quā h̄nt
in s̄bñs materialibꝫ: / C̄lobi q̄sidām
dū est: q̄ tripliūt̄ aliqd gnoscatur
A b̄o: p̄ reale p̄ntia ipm cogniti: q̄a
qua s̄z ipm gnoscēti realit̄ q̄iugit p̄o:

gnoscēti: et hor mō lux videt̄ ab oculō / et beati in patria p̄ lumen glē con
gnoscunt̄ deū / et intelligentie seipas co
gnoscunt̄. / **Z**o: aliqd gnoscēti p̄ p̄ntia
silitudis gnoscēti in p̄o gnoscēti: quo nos
gnoscim̄ s̄bas māles: q̄z silitudines
s̄pas / n̄r accipit it̄: / p̄ q̄s silitudines
fertur in eaz q̄dditatis. / **Z**o: aliqd
gnoscit̄. p̄ silitudinez silitudinis in aliquo
relucentis: quādmodū videg hōrē in
speculo / p̄ silitudinez sue ymaginis in
speculo translucentis: et tal gnoscēti dīct
speculalis. Hac aut̄ gnoscēti nos solū
gnoscim̄ intelligentias in hac vita: /
W̄t̄ aut̄ cāa separata posset nālit̄ was
surge ad gnoscēti s̄bas separata zōo
v̄l p̄o: / aut solū de ipis habē gnoscēti
speculare (q̄n̄s m̄lt̄ clāioře: q̄ habe
possem posset in corpe: ad p̄ntia comit
titur studiosis: /

Quarto cōseq̄t̄ hic occurrit ista q̄o
w̄t̄ q̄dditatis seu cēntia māl idū / cō
elemetet̄ int̄sice ex for̄ p̄tis: et ex s̄ba
subiectia mē: / **E**t arguit̄ p̄o: q̄ ipa
mā n̄ sit p̄s it̄n̄sera q̄dditatis sic. / **Z**o:
cēntia nālit̄ p̄ueit idū / q̄r̄ for̄
cīg / tribues idū esse et roēz / s̄ mā
est p̄n̄ / idūduatōs / et p̄s idū / se
sibilis: / q̄ mā n̄ est p̄s it̄n̄sera q̄dditatis.
Zo: sic ar̄: Cēntia est suscep̄tibl̄ et
comibl̄ sup̄posito. sicut ex pl̄grā aīal
rōle / l̄ huānitas recipit̄ in socitate sic
sup̄ig in ifig: / s̄ mā est ultimū s̄bm̄
comibl̄ / et irrecep̄tibl̄ in aliud: / q̄r̄.
Zo: Dām p̄lm̄ in zō phīoz / et N̄
metaře / p̄tes diffōis debent ēē formales:
sed mā n̄ p̄t̄ dīc̄ p̄s for̄: / q̄ nec p̄s

differit: et p gnis nec p dñi p speditus.
¶ 12. Cennia e pñm datiuū eē: sed
mā est pura pō no data ēē. s̄ dūtaxat
receptua est ipig ēē: ḡ it. **¶ 13.** Cennia
est pñm ggnitoris ipig rei: m̄ est cennia:
s̄ mā no est de ggnosabil: m̄ sit pura
pō s̄ solū agnoscit p analogia: ḡ ipa
no p̄ ēē pñm alioz: et p gnis nec pñm:
cennia. **¶ 14.** Quilibet for est simplex
ut d̄: in sex pñm: s̄ si mā eē p̄
cennia: tūc cennia (q̄ est for) eē oporta
et ex artu et pō: ḡ it. **¶ 15.** Cennia rei
et mālū s̄ roruptibiles: alias enī
de ipis no eē scia: m̄ scia sit rorup-
tibilis: ut d̄: in p̄: posterior: s̄ si mā
eē p̄ cennia: tūc cennia eē rorup-
tibilis: et p̄ se (eo q̄ mā e radix cor-
ruptibilitatis et ḡtiget: ut d̄: 6°
metae): ḡ it. **¶ 16.** Cennia rei 9st-
tuit ex gne et dñi: s̄ nec gen⁹ est
mā: nec dñi: ut de se: ḡ mā no co-
stituit cennia. **¶ 17.** for pñs no disti-
guit a for totig: q̄ e eadē for das ee
mē: et das ee toti copito: q̄ n̄ si
sic: tūc eent plures forme s̄bales in
code: s̄ mā no e p̄ forme pñs: ḡ
nec est p̄ forme totig: **¶ 18.** Ait ea: Ab⁹
cor̄ eisde nob⁹: noiāt forma pñs: et
forma totig: vocat em̄ eas: qd̄ eāt
ee form: et spem. **¶ 19.** sic Ab⁹ d̄:
p̄: cel. qd̄: celū d̄: form: + q̄ aut d̄:
cit hoc celū d̄: form: in mā: s̄ celū
noiāt tota cennia hui⁹ celī. (q̄ teste
Boetio: spes est tota s̄ba dñduoz): ḡ
cennia rei mālū e sola for. **¶ 20.**
Di cennia s̄be mālū icludet matiaz:
tūc in mālub⁹ no supponit no dif-
feret ab cennia aplig: q̄ supponit

141

differit ab cennia in s̄bstanciis se-
pāti: q̄ sicut h̄ intelligētia l̄ hic
gabriel noiāt sola for: quā eadē
et noiāt intelligētia l̄ gabriel
(licet cōtori mō): ita et sortes (exempli
grā) in sua hecatōe solū icludit forz
et mā (sicut pñm supponit) que
(s̄z mā et for) et icludit in spe
s̄z in hoīe licet cōtori mō). **¶ 21.** Vi-
det̄ et q̄ gresso q̄ mā igreditur
difficēm s̄be māl, no oportet gradē
q̄ sit de eis cennia. Accidit em̄ difficē.
p̄ s̄bm̄ et aia p̄ corp⁹: et tñ n̄ s̄bm̄
e de cennia aīm̄ nec corp⁹ de cennia
aīm̄. **¶ 22.** et vñdo. Videit̄ q̄ qñ mā
pōit p̄ tñ cennia: tūc ipa no ro-
sidat̄ s̄ sua pñm s̄biectua: s̄ s̄ sua
pñm obiectua s̄ue forle foribile (q̄
est habitus cōfusus forz in mā (ut di-
xit Albertus p̄sumētes p̄ hoc pal-
liare ḡtisā doctoris sancti et Ab̄tī.
Asserit em̄ q̄ doctor s̄b intelligat
māz ee p̄te int̄seca q̄dditat̄ s̄ sua
pñm forle foribile (q̄ s̄ eos e forz in
choata: et hoc ec̄ credit̄ Ab̄tī) **¶ 23.**
tñ s̄ euđel mā igredit̄ difficē/
sicut p̄ tñseca: s̄ sua s̄bam s̄biecti-
ua: s̄ dūtaxat̄ sicut ext̄seca re-
ceptuū: sicut ad lumē ḡcurrit dy-
phorus: **¶ 24.** In op̄pōtu arguit̄ p̄:
autoitab⁹ et rōbz adducti in lra
p̄ doctore: qbz insup dñecti pñt
rōes subseq̄entes. **¶ 25.** Boetig d̄:
q̄ spes e tota s̄ba suoz dñduoz: Co-
stat aut̄ q̄ si spes dūtaxat̄ noiaret
formā. (exempli grā) si solū noiaret
aīam rōle: tūc homo no eē tota
s̄ba sortis: s̄ p̄ s̄be eis: ḡ. **¶ 26.** He

pro passione. risibile. nabile. mobile et
corruptibile. ut effundit ex p[er]n[um] itin[er]e
speci: si homini passio[n]es coor[di]nat[ur] ex mā
et no[n] ex for[ce] itin[er]e: q[uod] mā est p[ro]p[ter]e mā
speci: et p[er] q[ui]ns ip[s]e eentie sp[eci]fice. **¶**

Mā est cōdit intelligibil[us]: si mā cōdit
intellecta no[n] est limitata ad aliq[uo]d di-
duu[m]: s[ed] est ind[ist]incta ad q[uo]lib[et] et recepti-
bil[is] h[ab]et roem: q[uod] illa ē p[er] itin[er]e speci p[hi]-
sice. **¶** p[er] ph[ilosoph]ia d[icitur]: z[estim]o ph[ilosoph]ia q[uod] mā et
for[ce] s[unt] cōmūn[es] rex nālū. no[n] q[uo]d
tin[er]no ididuū: si ergo rex nālū in
cōmūn[is]: igit[ur] mā cōcludit int[er]na in cōmūn[is]
rei nāl[is]: posse[n]t aut plures alie rōes
assig[ri]: de q[uo]d sup[er]sedeo grā breuitas.

Pro no[n]adū p[er] f[ac]iatio[n]e huic q[ui]nti. q[uod]
q[uo]ditas seu eentia aliq[uo]d ididuū est
nā sp[eci]fica l[et] q[uo]ditas ip[s]e ididuū q[ui]c-
re[re]t u[er]o abst[ra]ctio: implicite l[et] expli-
citio: ut eentia sortis est h[ab]et l[et] huāmitas
u[er]o aial rōle: q[uod] idem s[ed] rem ip[er]fat[ur]: l[et]
diu[er]simode h[ab]et roem. Et albedo ē eentia
huic albedis. Et gabriel intelligentia
est eentia huic gabriel: **¶** q[uod] ip[s]e ididuū
dicunt h[ab]et q[uo]ditas l[et] eentias:
ip[s]e aut sp[eci]s ip[er]fat ididuor[um] q[uo]ditas:

Secundo no[n]adū. q[uod] q[uo]ditas l[et] eentia
dicunt for[ce] sui ididuū: no[n] q[uo]d p[hi]sic q[uo]d
modis aia ē for[ce] corporis: si h[ab]et roem et
logice sicut sup[er] for[ce] ifioris: et pdicatu[m] d[icitur]: for[ce] sui subincibil[is]. Ex quo p[er] q[uod]
eentia dat ē suis ididuis: no[n] q[uo]d p[hi]sic
p[hi]sic et ita reale: ut aia dat ē corporis:
si h[ab]et roem et logice. Exempli grā. homo
dat ē eentia sortis. . . ē q[uod] ē eentia for[ce]
sortis q[ui]tū homo est for[ce] eig in ip[s]e re-
ceptibil[is]: si h[ab]et roem sicut sup[er] in ifiori.
Posset ergo dici q[uod] h[ab]et sortis ē eentie

q[uod] homo ē for[ce] totiq[ue] q[ui] sortes habet ē
ex ēntie s[ed] roem. sicut aia ē for[ce] p[er] q[uod] mā
habet ē for[ce] re et p[hi]sic. Quis em[er]it ē
ēntie attibuat p[er] ip[s]i ididuo: t[em]p[or]e ei q[uod]
est: attibuit in h[ab]et roem p[er] forme totiq[ue]
t[em]p[or]e ei quo ididuo est. Dicunt in q[ui]li q[uod]
uis age p[er] attibuat singulari t[em]p[or]e ei q[uod]
agit: attibuit in p[er] forma ut ei q[uod] agit.
Et sic albedo dat ē h[ab]et albedo h[ab]et roem:
albo aut dat ē p[hi]sic: et ē for[ce]. **¶** Si albedo
resp[on]sū h[ab]et albedis habet se ut for[ce] totiq[ue]:
si resp[on]sū albi habet se ut for[ce] p[er] it. **¶** q[uod] eentia d[icitur]:
q[uod] for[ce] totiq[ue] itin[er]itatis em[er]it. ut for[ce]
q[uod] est totu[m] id cōmūn[is] ē for[ce]: et sic albedo d[icitur]: for[ce]
totiq[ue] h[ab]et albedis: **¶** q[uod] aut eentia d[icitur]:
for[ce] totiq[ue] p[er]mītū tristis et p[er]mītū tristis: ut
h[ab]et d[icitur]: for[ce] totiq[ue] sortis: et q[uod] ē for[ce] q[uod] est
totu[m]: et q[uod] ē for[ce] ip[s]e sup[er]positi (q[uod] ē totu[m]
et cōpositu[m]): **¶** Ex quibus p[er] q[uod] no[n] ē ique-
mēs māz ē p[er] q[uo]ditas seu eentia: q[uod]
mā cōdit intellecta recipi p[er] salte logia
in māz figura. Dicunt em[er]it: h[ab]et for[ce] est
for[ce]: sic dicit p[er] her mā est mā: **¶**

In redū est igit[ur] ad q[ui]sita q[ui] classis. q[uod]
q[ui]us eentia s[ed]a sepa[t]ata: sit duxat
for[ce] foris manes. et eentia auctiu[m]: sit
tin[er]no for[ce] formas. verūtū eentia s[ed]a
mālū cointegrit[ur] int[er]secat ex for[ce] p[er]s:
et ex s[ed]a mē subiecta (accepta in cōmūn[is])
ut huāmitas itegrit[ur] ex aia et ex corpore:
Huic coelos due p[er]me p[er]tes patet
in pressu: si p[er] residua patet p[ro]rōes
adductas: **¶** Ad rōes adductas cōponi-
tu[m] est p[er] ordies r[ati]onēdū. **¶** Ad p[er]mia d[icitur]:
q[uod] mā est cōsidabil[is] duplicit[er]: **¶** Homo?
cōdit: et sic ē p[er] q[uo]ditas: **¶** Alio? figura
et ididuaf[er]: et sic ē p[er] ididuū f[er]tabil[is].
Dicunt em[er]it for[ce] sortis figuraizata: no[n]

est de rōe hōis in cor: ita nec matia
sortis et figura. **N**on mā s p recept̄ in
recept̄ nā ē de se singulaiz: sū q̄ ē irre-
ceptibl̄ s p recept̄ in rebus ē
singulaizata p ipam māz figurare:
s utrēz s p intellectu acceptibiles sōit.
Ad 2^a d: q̄ licet mā no sit phisic
receptibl̄ in māz q̄ admodū ipa for
phic. ipa tñ cor accepta ē receptibl̄
logice (ut alī dicunt meta). sicut su
pīg in iſiq. **N**on nec albedo ē receptibl̄
phic in hāc albedinē: tñ albedo dicit
ē cōntie hūg albedis: et gabriel hūg
gabriel. **A**d 3^a d: q̄ phs n̄ meta.
vorat p̄t māles ipas mās no por
tionatas ipiformis adeq̄te s h̄ntes
se ad for̄ p am̄s q̄ admodū cupz v̄l
ferrū se habet respn̄ c̄uli: l matia
sortis respn̄ aie rōl. Oppōitū aut
mā dia p̄t p̄s for̄ q̄ est adeq̄ta forme
et ad formā p̄se et mātio req̄sita. **N**el
ut linea d: p̄s for̄ respn̄ c̄uli: vel
corp̄ hūdū respn̄ aie rōl. **N**el
ena alī dicit p̄t q̄ ipa mā for̄ (q̄tū
s p̄t accepta est): receptibl̄ est
salcē logice in māz figura. **A**d 4^a d:
q̄ sicut cōntia d: for̄ sup̄pōti l̄ idū
s roem. ita q̄ paiformis tribuit ē
cōntie et ē ex̄ntie: sicut in 2^a no
tabili dicebat. **A**d 5^a d: q̄ licet p̄
gnitio mē oriat ex gnitio forme.
et licet et ipa sola mā no p̄t ē p̄n".
gnosci d̄i sup̄pōtu māle. ipa tñ sba
mē est vē gnoscibil̄ et ggnita p̄for̄
pt ē p̄n". gnoscendi altere. mo
ipa cor̄ accepta ē p̄n". gnoscendi
seipm̄ accepta idū dualit̄. sic for̄
cor̄ accepta ē p̄n". gnoscendi for̄
preflexibl̄ ipam

singulaizata. **A**d 6^a d: q̄ autor
see p̄n". ibide loq̄ de splicitate for̄
toti p̄ h̄ntudēs sive gnatiōēs ad sup
positā qd̄ s p exist̄ in rey nō plu
ra cludit. **A**d 7^a d: q̄ eēne rey
mālū s̄ p̄se mobiles et corruptibi
les (p̄t mobile et corruptibile nō
passioēs): Hūt aut̄ solū p̄ actis mo
biles et corruptibles: p̄t nō iant
acta. Ip̄a em̄ motio actual̄ et ip̄a
corruptio actual̄ p̄t queit ip̄is m
didiūs: p̄ actis aut̄ queit q̄petit spe
bq: Etōt̄ mobilitas et corruptibili
tas p̄t q̄petit spebq: et q̄ comitater
idūs: **N**on h̄ est adūtēdu q̄ de
aliquo ē sciam: duplūt̄ intelligit̄.
Alio: de aliq̄ ē scia tñ de eo qd̄ scit:
et sit illud de quo sūt̄ est scia ē cor
ruptibile splicit̄ hoc enī mō oport̄
ē qd̄loēm nūtia: q̄ si habet ali
quā q̄digetia: tūc no saret̄ nisi mo
dificaret̄ debiti cūstātis. Et de illo
redit̄ phs p̄cipio cu d: sciam esse
vlin et corruptibilū s̄ qd̄lonū:
Alio: de aliquo ē scia sicut de eo de
quo aliqd̄ scit: sive domat̄ aliq̄
passio. sicut de hoie est scia. Et illud
de quo sūt̄ est scia no debet ē cor
ruptibile p̄se (p̄t corruptibile nō
actū notat) q̄t̄ coē no p̄t p̄se corrū
pi. p̄t tñ ē corruptibile p̄se (p̄t cor
ruptibile nōat passione) mo h̄t̄ ē
scibl̄: equū est corruptibil̄ l̄ equū ē
mobil̄. **A**d 8^a d: q̄ lis nec gen
nec dñā h̄t̄ māz tñ: tñ v̄t̄ uq̄
ip̄oz māz cludit̄ licet dūsi mode.
Non oia in arbore porphyrū q̄eta
includit̄ actualis māz c̄tra s̄bam

incorporeā q̄ māz excludit. **¶ Ad 9^a d.**
p̄ i[n]ceptionē. Nō fōr p̄tis dat ēē realis
et ph[ys]ic. et p̄ dat ēē mē. qd̄ ēē ē co-
comitāt totiḡ cōpositi: fōr aut̄ totiḡ
fōr dat ēē s̄ rōem. et p̄mo toti cōpo-
sito: ut huānitas dat ēē sorti: Nec
ē mirū q̄ ph[ys] eisde nob̄ plerū q̄
noiat forma p̄t et totiḡ in s̄būs mālī-
b̄g: tū q̄ fōr p̄q̄ ē p̄s eentia p̄ncipalior:
nī q̄ mā clusa in eentia habet mo-
dū forme. q̄m̄ ip̄a est receptib[us]. **¶ Ad**
10^a d. q̄ celū noiat form̄ totiḡ nō p̄de
ptis: s̄ form̄ totiḡ: q̄ et icludit māz
h[ab]itū tū rōem et modū forme ut tatu
est. **¶ Ad 11^a d.** p̄ i[n]ceptionē sequele.
q̄ sup̄positū in s̄būs sep̄atis nichil i-
cludit int̄i: quin ip̄m sit eentia sua
sp̄ecifica s̄ rē: H̄i sup̄positū in mālibus
in sua f[ac]tōe icludit māz signatū de
q̄ nō pdicat huānitas l̄ homo: Ut̄ea
in sep̄atis sup̄positū nō h[ab]z alij auct̄ia
p̄t ea q̄ oriūt ex fōr sp̄ecifica: H̄i in
mālibg plura coia auct̄ia inascunt
sup̄posito ex p̄te mē: et ex p̄te sue ap̄plexi-
onis id̄idual. **¶ Ad 12^a d.** q̄ dīc s̄bū
v̄l mā ingredit̄ alio diffōez. **¶ Enī**
enī igredit̄ p̄ modū additamēti (qd̄
et̄ est̄ altiḡ ḡnūs pdicamētāl q̄ ip̄m
diffinītū) sinut s̄ba igredit̄ diffōem
amēti: **Alio:** p̄ modū additamēti
(qd̄ tū ē eiōdē ḡnūs pdicamētāl n̄
ip̄o diffōto): et sic mā igredit̄ diffōez
forme p̄tis: ut corp̄ḡ diffōez aīe: **30**
igredit̄ mā p̄ modū alio in ip̄o i[n]c-
lusi: et sic mā igredit̄ diffōem
forme totiḡ fōr. **¶ Enī** si dicat q̄ mā
igredit̄ diffōem forme totiḡ sinut ad-
ditamēti: tūc oī q̄redē metalis q̄
fōr totiḡ eq̄lit̄ diffiniat̄ p̄ additamēti

sinut fōr p̄tis: qd̄ refugit i[n]cō. **¶ Ad**
13^a d. q̄ sinut surḡ patuit doctor i[n]
dit dicē q̄ et̄ mā igredit̄ eentia s̄
sua s̄bam subiectuā: quim̄ s̄ doctor
mā nō h[ab]z alia s̄bam q̄ subiectuā: nō
enī pot̄ fōr fōr fōr fōr in mā
sic i[n]choatas sinut qd̄a ponut: errore
Anaxagorae (ab Ar[istote]le i[n]p[ro]batu) i[n]sequentes:
Hed q̄ id̄duationis p̄m. **¶ Texta.**
ē mā: ex hoc sorte videt̄ seq̄ q̄ eentia
(q̄ mā in se q̄p[er]lectit̄ s̄l et formā) sit
p̄ticulais tū: et nō v̄lō: ex q̄ seq̄ret̄:
q̄ v̄lia diffōem nō h[ab]ent (cū eentia sit
illud qd̄ p̄ diffōez f[ac]tū) rideo sc̄ndū q̄
mā nō qd̄libz accepta ē p̄m. v̄dōnia-
tōis: s̄ solū mā signatū. Et dico māz
signatū q̄ sub defītā dīmēsiōib[us] cōfidat̄:
H̄i aut̄ mā nō pot̄ in diffōe hōis i[n]
tē hō: s̄ ponēt̄ in diffōe sortis si sortes
diffōem h[ab]e posset. In diffōe aut̄ hōis
pot̄ mā nō signatū: nō enī in diffōe
hōis pot̄ hoc os: l̄ her caro: s̄ os et ca-
ro ab solute: q̄ s̄t̄ mā hōis nō signatū:
H̄i ergo p̄t̄ q̄ mā eentia hōis et sortis
nō dīnt̄: nisi s̄ signatū et nō signatū. Non
qmetator dīt̄ sup̄ septimū metas: q̄
sortes nichil aliud est q̄ auct̄ias et rō-
nalitas: q̄ s̄t̄ qd̄ditates eīḡ. **¶ Dic enī**
eentia ḡnūs et sp̄ei: s̄ signatū et nō signatū
dīnt̄: q̄p[er]uis alio modū desig[na]tōis sit v̄trō
biq̄: q̄ desig[na]tōis id̄du resp̄nū sp̄ei est
p̄ māz defītā dīmēsiōib[us] certis: de-
sig[na]tōis aut̄ sp̄ei resp̄nū ḡnūs ē p̄ dīmē-
siōstitutuā: q̄ ex fōr rei sūt̄. **¶ Her at**
defītā q̄ est̄ in sp̄e resp̄nū ḡnūs nō
ē p̄ aliqd̄ aliud in eentia sp̄e exīst̄: qd̄
nullo mō in eentia ḡnūs sit: imo
q̄qd̄ est̄ in sp̄e est̄ in ḡnū: tū ut nō de-
fītā. **D**ic enī aīal nō eēt totū qd̄ ē hō

si p*s*e e*is* n*o*p*o* d*icit*are*t* de eo: cu*n* nulla
 p*s* i*teg**l* de suo to*to* p*d*ire*t*. **H**oc aut*e*
 qu*o* g*ig*at*u* videri pot*it*: si i*ns*p*it*at*u*
 qual*i*c*t* corp*o* d*icit* s*f* q*p* p*d*ic*at* ut g*en**g*:
 et ut est p*s* i*nt*egr*al* a*nal*. **N**o en*i* p*t*
 code m*o* e*st* g*en**g*: quo m*o* e*st* p*s* i*teg**l*.
Hoc i*g*at*u* nom*e* q*d* est corp*o* m*ul*tiplic*at*
 accip*it*. Corp*o* en*i* s*f* q*y* est i*ng*re*s* b*ea*
 d*icit* ex eo q*y* habet tale n*am*: ut in eo
 poss*it* desig*ri* tres di*m*ensiones. **I**pe en*i*
 tres di*m*ensiones desig*re* s*f* corp*o* s*f* q*y* est
 m*u*lt*at* q*tit*at*u*. **C**onsig*it* aut*e* in rebus
 n*alib* ut q*d* un*a* habet p*ro*em*u*. ad
 ult*ior* ex*p*ro*m* att*ing*at*u*. sicut p*t* in
 ho*ie* q*y* natur*a* f*est*itu*at* h*z*. et ult*io* h*z*
 i*nt*ellig*et*at*u*. **D**icit*u* ex*sup* ill*a* p*ro*em*u* q*y*
 est hab*e* tale form*a*: ut in ea poss*it*
 tres di*m*ensiones desig*ri*: p*t* ex*al*ia
 p*er*fect*io* ad*iu*gi*at*: ut vital*u*: ul*o* ali*q*d h*me**o*.
Po*t* ex*corp*o desig*re* r*e* aliqu*a* q*y* habet
 tale form*a* ex*q*y*seq**t* designabilit*u*
 tri*u*m*di*ension*u*: cu*n* p*ris*io*e* ut s*f* ex*illa*
 for*t*: nulla p*er*fect*io* ult*ior* seq*t*: s*f* si q*d*
 ali*u*d*u* sup*addit**u*: s*f* p*t* f*rat*o*e* corp*o*s
 sic d*icit*. **E**t hoc m*o* corp*o* e*st* i*teg**l*
 et m*al* p*s* a*nal*: q*y* sic a*ia* e*st* p*t* id
 q*d* desig*tu* e*st* no*te* corp*o*: et e*st* sup*u*
 u*ni*es ip*s* corp*o*: ita q*y* ex*ist* du*ob**g*
 a*ia* s*f* et corp*o* s*f* aut*e* p*et*lb*g* g*est*itu*at*
 a*anal*. **P**o*t* ex*hoc* nom*e* corp*o*: hoc m*o*
 accip*it*: ut f*ret* r*e* qu*ad**a*: q*y* tale form*a*
 hab*e*: ex*q*y*tres* di*m*ensiones in ea poss*it*
 desig*ri*: q*cu*z s*f* ill*a* for*t*: s*f* ex*ea*
 poss*it* p*uen*ire ali*q* ult*ior* p*er*fect*io*:
 s*f* s*f* n*o*. **E**t hoc corp*o* e*st* g*en**g* a*anal*: q*y*
 in a*anal* nichil accip*it* expl*icit*e: q*d* n*o*
 impl*ic*ate in corp*o* c*on*ineat*u*. **N**o en*i*
 a*nal*itas e*st* al*ia* for*t* ab*illa*: p*o* qu*ia* in

re pot*er*at desig*ri* tres di*m*ensiones: et
 ideo cu*n* dic*ebat* q*y* corp*o* e*st* q*d* t*ile* form*a*
 hab*e* ex*q*y*p*ut desig*ri* tres di*m*ensiones:
 in eo i*nt*ellig*ebat* q*cu*z for*t*: s*f*ue e*st* a*ua*
 lit*as* s*f*ue lapide*itas* s*f*ue q*cu*z al*ia* for*t*
 Et sic for*t* a*anal* i*pl*ante in for*t* corp*o*s co*tin*et:
 p*er* corp*o* e*st* g*en**g* e*is*. **T**al*e* er*ia*
 e*st* h*u*tu*do* a*anal* ad ho*ie*. **S**i en*i* a*anal*
 t*m* no*ia*ret r*e* aliqu*a* q*y* hab*e* tale form*a*
 l*p*ro*m* ut poss*it* sent*ire* et mou*e*
 p*in**m* in eo e*gen**s*: cu*n* p*ris*io*e* alt*io* p*er*
 for*t*: t*uc* q*cu*z al*ia* ult*ior* p*er*fect*io* sup*ue*
 n*ire* ad a*anal*: hab*e* se p*o* mod*u* p*is*: et
 n*o* s*f*aut*u* i*pl*ante q*enta* in ro*e* a*anal*: et
 sic a*anal* n*o* e*st* g*en**g* ho*ie*. **D**icit*u* g*en**g*
 s*f* q*y* f*act* r*e* qu*ad**a*: ex*q*y*for**t* p*t* que*n*
 re mot*u* et sens*u*: q*cu*z s*f* ill*a* for*t*: s*f*ue
 cui*a* sensib*il* t*m* s*f*ue sensib*il* et r*ol* sit:
Tin*ha* p*te* do*ctor* id*duc*it qu*ad**a* dub*itatione*
 q*y* or*is* ex*p*od*icit*. **P**o*t* mou*e* ip*az*
 dub*itatione*: **Z**o*t* sub*u*git*u* e*is* sol*utio*ez.
 ib*i* Ide*o* s*ac*du*u*: **D**icit*g* p*o* sic. **C**u*n*
 d*ictu* sit q*y* e*centia* s*f*be m*ali*g g*plec*it
 m*az*: q*y* e*st* p*in**m* i*ddi*u*at*o*is*: vid*et* seq*t*
 q*y* e*centia* m*ali*u*s*bar*t* sit t*m* p*tic*ula*is*
 et n*o* sit v*is*. nec poss*it* v*is* desig*ri*. Ex*po*
 quo seq*t* q*u*nt*u* q*y* in m*ali*u*s* sol*u* d*iffini*
 at*u* id*dic*u*u* et n*o* v*is*: n*o* ip*a* d*iffini*
 p*ortat* e*centia* re*t* q*y* ut arg*ue*ba*u*: t*m*
 p*er* id*idual*it*u* desig*ri*: sal*te* in m*ali*u*s*:
De*in*. ib*i*. **E**t i*deo* s*ac*du*u* ass*ig*it
 solution*e* dub*itato*is d*ic*es. q*y* m*ai* n*o* e*st*
 p*in**m* i*ddi*u*at*o*is*: accepta q*lit*u*z*: n*o*
 en*i* e*st* p*in**m* i*ddi*u*at*o*is* p*ut* accip*it* o*it*:
 s*f* p*ut* accip*it* s*f*te*re* et id*idual*it*u* s*f*
 sub*de*c*iat*is di*m*ension*u*: s*f* sub*ro*e*v**is*
 sub*iecti* n*o* apl*iq* recept*ib*il*u* in ali*u*d:
 ut si d*icit* hoc os*is* he*c*aro*is* hoc corp*o*

Non mā hoc vñio mō accepta nō ē de eentia hōis nec in diffōe hōis sup̄ti cōf̄ debet poni; si ponēt in diffōe sortis l̄ plōis si idīua habēt diffōe quā tñ nō hñc; si mā sup̄ta cōf̄ sicut corp̄ huānūe de eentia hōis.

Deīn ibi. **D**ic q̄ patet **H**ic elicit correlat̄ quādā vitat̄ ex iā dīctis dicens q̄ ex dīctis patet q̄ eentia hōis accepta cōf̄ et eentia sortis accepta spealit̄. sicut et mā hōis accepta cōf̄ et mā sortis sup̄ta spealit̄ nō dñt realit̄; si solū sicut signū et sicut nō signatum.

Non dīct̄ q̄metator q̄ sortes nichil aliud est (supple eentaliter) q̄ aualitas et rōnalitas; q̄ eī ip̄ortat eentia hōis. Et s̄b̄ingit doctor q̄ paiformit̄ sicut sp̄es et idīuū dñt p̄ signū et nō signū; sic s̄b̄ gen̄ et sp̄es solū dñt penes signū et nō signū; sive deficiū et deficitū. **A**ssiḡt tu dīam īm̄ desiḡtoꝝ gn̄is; et desiḡtoꝝ sp̄ei spealissie. **S**a desiḡtio sive deficiatio gn̄is ad sp̄em̄ ē p̄ dīam q̄stitutiuā sp̄ei q̄ ex for̄ rei sicut. Desiḡtio aut̄ sp̄ei spealissie ē p̄ mā accepta idīualit̄ sub deficiatis dīm̄sioib̄.

Deīn ibi. **H**ec aut̄ deficiatio. **N**ndet cuiusq̄ tante q̄oꝝ. **E**t p̄. p̄t̄ r̄nsione; et r̄nsione pbahone; **Z**. declat̄ r̄nsioꝝ ex̄plac̄. ibi. **H**oc at̄ quo ḡnḡ; **Z**. appellat̄ applicat̄ illa declat̄ioꝝ ex̄plare ad suū pp̄tit̄. ibi. **T**al̄ eq̄ē habiūdo. **N**on posset alijs q̄re. **A**n̄ desiḡtio gn̄is ad sp̄em̄ et p̄ alijs q̄d est in sp̄e et tñ nō est in ḡne. **N**ndet q̄ no. **I**mo q̄qd est in ḡne sp̄e est ec̄ in ḡne; licet diūsimode. **O**d̄ enī sp̄es ip̄ortat actualit̄ et spealit̄ sive defici-

te: hoc gen̄ ip̄ortat p̄ficiē gn̄alit̄ et m̄detate. **O**d̄ p̄bat̄ phoc̄ q̄ alijs gen̄ et p̄ sp̄ei et nō totū respū sp̄ei; enā h̄rē; et p̄gn̄s nō poss̄ despe p̄dicai. **D**eīn ibi. **H**oc at̄ quo **H**ic declat̄ r̄nsione ex̄plarit̄ dīces quo hor̄ q̄d ḡnḡat̄ s̄ḡ q̄ q̄qd ḡtineat̄ in sp̄e et alijs in ḡne ḡtineat̄ patet si attēdām̄ q̄d corp̄ dīt̄ p̄t̄ p̄t̄ p̄s aual̄ et p̄t̄ noīat̄ ip̄m totū aual̄ luet indistīcte. **N**on doctor assiḡt tres acceptioꝝ corporis. **W**no enī mō am̄pit̄ corp̄ s̄i eū p̄ ip̄a trīna dīm̄sioꝝ; et sic corp̄ ē sp̄es q̄titat̄ ḡtineat̄. **E**t sic h̄ ē falsa homo ē corp̄; his her̄ sit vñ h̄ ē corp̄ al̄. **Z**. accipit̄ corp̄ p̄t̄ ē p̄s aual̄. et tuc̄ ip̄ortat re h̄nt̄ formā ex q̄ est nata seq̄ trīna dīm̄sio nī p̄sioꝝ vlt̄oris p̄ficiē. **N**on corp̄ s̄i accepta est p̄s aual̄ nō icludes p̄ficiē in sua fr̄at̄ioꝝ p̄ficiēs spealiores; q̄admodū corp̄ accepta z̄ mō. **E**t ecīā corp̄ s̄i accepta nō ē in p̄dīamēto s̄be directe; si solū reduc̄tue. **E**t si hoc mō am̄pit̄ corp̄; her̄ ē fla homo ē corp̄; **Z**. accipit̄ corp̄ p̄t̄ est gen̄ corporis aual̄; et sic ip̄ortat s̄bam̄ cōpositā ex mā et sōz̄; in q̄ nata est fūdāi trīna dīm̄sio; s̄ine ac̄tuāl̄ iclūsioꝝ; et ec̄ s̄ine exclusioꝝ alijs p̄ficiōꝝ p̄foniū; q̄st̄ aual̄ vegetatiū et sensitū. **E**t hoc mō h̄ ē vñ; h̄ ē corp̄. **D**eīn ibi. **T**al̄ eq̄ē habiūdo. **A**pplicat̄ suā declat̄ioꝝ ex̄plare ad ḡndū p̄ficiū dīces. **H**ic se habet corp̄ ad aual̄; ita se habet aual̄ ad hoīem p̄portib̄l̄; q̄d tñ intelligendū est q̄tū ad duas ult̄as acceptioꝝ

corporis: **N**on aut̄ duplicit̄ accipi posset: **M**o: p̄t iportat p̄t hōis: et sic nō pdicaret̄ de hōte: **A**io: p̄t amper̄ in rōe ḡn̄is: et sic iportat totū id: qd̄ iportat hō, licet ḡn̄alig: **Q**uid est? (pro aplioi eliduatioi l̄r̄ exposito) **A**ut̄ desigtois ididual completa q̄p̄cipia s̄nt ip̄a q̄titas et mā sub certis dimēsiōib⁹ sigta: **E**t ar̄ p̄cōf sup̄positū sit: Nulla res est n̄lis seu coris: q̄ nō oportet iq̄re p̄in⁹ significationis. Ans patet aut̄ hoc in dīctis Q̄e qd̄ est hōmū nūd̄ est et s̄gularē: **Z**: videt̄ q̄ for̄ sit p̄in⁹ ididualis et nō mā. sit. De rōe idividui ē q̄ sit qd̄a vñū alti ḡdissimilis: q̄ for̄ est p̄in⁹ vñitatis et distinctiois: q̄ for̄ est p̄in⁹ ididualis et nō mā. Ans p̄z⁹ p̄te p̄z⁹ s̄a for̄ est p̄in⁹ eendi s̄ue entitatis: et p̄q̄is est p̄in⁹ vñitatis: q̄ et ens et vñū ḡnūt: **H**ic for̄ est p̄in⁹ distinctiū: mā eadē s̄t p̄in⁹ eendi et distinctiū: sicut eadē ē dīa diuisua et q̄stutūa: **Z**: Indidualē est agē: q̄ agē ē ip̄is forme: et nō mē: q̄ for̄ est coinciduās: **I**ndidualio est qd̄a limitatio s̄ue de-
tiatio alii coris: q̄ mā est qd̄ idet̄at̄ his idenitā ad plures for̄ib⁹: q̄ for̄ aut̄ q̄fusa contat̄ mē detiat̄: q̄ for̄ ē p̄in⁹ ididualis et nō mā: **U**: **H**i mā est p̄in⁹ ididualis: seq̄ret̄ q̄ i s̄binis dīalib⁹ nulla s̄iet ididualio. q̄nis ē absurdū. Tenet q̄na q̄ deficiēt̄ causa: deficit̄ et effect̄: in s̄binis aut̄ separatis nulla ē mā q̄admodū nūc sup̄pon̄: **I**llo: **H**i mā est p̄in⁹ ididualis: sic seq̄ret̄ q̄ idem ididualē seip̄m: qd̄ videt̄ inqueniens. **D**e q̄la p̄z⁹ q̄ mā

110

videt̄ in sp̄e: q̄ mā ididual id-
duās sp̄em: et seip̄am ididualat: **I**llo: **H**i mā est p̄in⁹ ididualis: et hoc
est q̄ mā: q̄ hor nō q̄s sic enā est
p̄ sp̄e: **A**ll q̄ sigta: et hoc nō q̄ sig-
tio mē vider̄ siei p̄ q̄titate: q̄ est for̄:
et sic finalit̄ forme att̄ribuit̄ ididualis:
no aut̄ mē: nūs q̄ra q̄titat̄: **C**dein 8: arguit̄ q̄ sola mā sit mā
effīnes ididualis forme: **N**ā mā idi-
duat q̄titate: q̄titas em̄ de se est for̄
coitabilis: q̄ ip̄a p̄ sup̄positū ē q̄ s̄biectat̄
ididual (gra tñ mē) rōe q̄ sup̄positū
est in ididuali. Aut̄ q̄ mā ididualat q̄ti-
tate: se sola: et sic p̄bat p̄positū: aut̄ me-
diata alia q̄titate: et sic q̄nt q̄ris de
illa q̄titate: et si sic: p̄det̄ sine statu:
Est q̄ mā se sola sufficiens p̄in⁹ idi-
duatis q̄titat̄: et p̄ q̄nis q̄libz alīq̄ for̄
vt or̄: **I**llo: qd̄ est de se hoc et
coitabile: est ididualis sufficiens p̄in⁹: mā
aut̄ est h̄mod̄ (ā sit ultimū s̄binis
tūminas fluxū q̄libz forme: et irre-
ceptibilis in aliud): mā q̄ est ididualis
p̄in⁹ totale: **T**io: Dicit Ans u: meta:
sic: Eadē nūo s̄t q̄ mā est eadē: **P**
qd̄ dīnnat q̄ mā ē tota tñ vñitatis nu-
meāl: et p̄ q̄nis ididualis: **C**dein 11: ar̄: q̄ q̄titas nō est idi-
duatis q̄p̄in⁹: sic: **O**is for̄ (salte t̄foris)
est de se coitabilis: q̄titas vñ ē for̄: q̄ ē
de se coitabilis: et p̄ q̄nis nō p̄t ec p̄in⁹
coitabilitat̄ q̄ reper̄ in ididualo: **T**12: **C**titas ē actus vñ: q̄ actus vñ p̄ p̄
mēst in ididualis: et q̄comitat̄ mēst coitabilis
sp̄e: et p̄ q̄nis q̄titas an̄ sui idenitā
presup̄pon̄ ididual s̄bale: **A**nte dico
nālē: et si nō t̄pe: **H**i aut̄ q̄titas est

pn^m ididuatiois: tuc ipm sciale ididui
dii vnl tuc ipsa sciale ididuum māliter
pueniret. **13°** sic Di q̄titas eet totau
sa ididuas tuc ididuum sciale no esset
vere vnu f vnu p actus q̄ itluderet
q̄titate nec eet pure in pdicamento sbe.
nec eet essentia pdicatio sortes e homo
nale t m sciat ho q̄tia est homo
Hilr nec ista sortes est homo eet vna
et p se pdicatio et sic de aliis tquenitatis:
Contra ar. **12°** q̄ ipsa q̄titas sola sit
ididuatiois pn^m sufficiens sic Individuum
et vnu nū idem s̄? si p sola q̄titate
est aliqd vnu nū (t vnitatis nuālis
sit actinlis et degne q̄titat) agit pso
la q̄titate e aliqd ididuum. **14°** Oti
tas p ididualit existē sine mā et t
nec mā neq̄ alia aliq̄sort p ididualit
existē sine q̄titate (ut liquet iduēti):
igit q̄titas e potissimum ididuatiois
pn^m. Assuphi p p^o pte ph de q̄titate
hostie sacrā: q̄ post q̄sitione p se existit
ididualit. **15°** Nā tuis idilusa i spē
no q̄tia ididualit nisi p q̄titate p
qua diu dicit spēs (t eade sit diu diu
sua et q̄sitione): q̄ ipsa q̄titas est
originalis pn^m ididuatiois q̄ mā. cuiq̄
t m oppoſat i fig dicit: **16°** ar. q̄ ne
mā nec q̄titas est pn^m ididuatiois,
argumento doctoris solēnis s̄q̄ Henrici
de gaudauo. **N**a ididuum q̄stutuit per
duplē negationē Dicit enī ididuum
quasi no diuūr: vbi semel pominur
negatio expresse s̄q̄ no et semel pominur
duplicite in hoc q̄ dī (diuūr): q̄ sit ali
quod ididuum p duas negationēs et
no p mā et fāq̄titate: **18°** ar.
argumento doctoris subtil s̄q̄ Doci sic
Individua etā q̄nta sub una spē dis-

figūnē scialit. sortes enī alia sciam by
q̄ plato: q̄ q̄sitione ididual et distictio fit
p dram sciale ididuale et no p mā et
q̄titate. **19°** Videat q̄ mā q̄tia vna
t q̄titate no sit sufficiens pn^m distictiois
Pā exēpli grā frigiditas de sero cor
rupta in aq̄ et demane regnata in ea
de aq̄ distinguunt nūo: et t m aq̄ manz
eade mā q̄tia et eade q̄titas oportet
q̄ illi q̄re aliud pn^m distictiuū mālis
nuālis q̄ mā t q̄titate. **I**n opposit
e autoitas doctoris s̄t in pleris passib.
q̄ dī mā t q̄titate ec ididuatiois pn^m
Et patet ex ifig dīedis: **C**um hāc
q̄tē s̄t aliqd notanda: ex q̄dī eig soluō
posit dephēdi: **P**riū notadū q̄ duplicit aliqd ididuat
Nono: logite sūie f̄ roem. Et hor mō
spēs dī ididuati p suppositū: ut ho psorte
Hilr in scibis sepāt f̄z̄ sepāta accepta
cott̄: ididuat p seipam accepta ididualit:
Et albedo accepta cott̄ ididuat logia p
hāc albedine ididuale; s̄ q̄nr her albe
do q̄tia phīce et realit ididuatioem a
fbo. Et her ididuatio assūt spēficationi
qua genē spēficationē p dram: q̄ t m idē ipo
tat cu ipo grē f̄ rem: q̄nūis ab eode disti
guat f̄ roem. **N**on f̄ hūc modū idida
tiois no est in que mēs: q̄ idem (alit
t m acceptu) ididuet seipm r̄na mā co
fidata in sorte singulait: ididuat seipm
cott̄ accepta in hocē: **A**lio: ididuat ali
qd phīce et realit. q̄lit ididuat f̄z̄ p̄
ut alia sortis ididuat p̄ eig mā sūie
p̄ eig corp̄. Et dī: her ididuatio ididuit
phīce seu realit q̄ istic ididuast ididu
atis realit distinguunt: et ididuati rea
lit recipit in ipm ididuas (f̄z̄ enī p̄
de se contabil phīce recipit in mā) **20°**

at est receptio real et plena: q̄ sp̄es re-
cipit d̄ in sup̄oitu l̄ ididui: ~

Secundo notandum q̄ Dupliciter aliqd
recepit ec ididui. **N**ono p̄ se et p̄ q̄ qn̄
aliqd de se nō est in alterū receptibile,
Et hoc mō s̄be separāte s̄ q̄ rep̄uit i n̄
n̄: s̄ ididui. **H**ut em̄ forme foris
manetes nō receptibiles realē sed
subsistentes ip̄o ec exinde r̄ḡnis s̄be sep-
arate p̄ roēm cōit q̄sidate s̄ logit cōca-
biles: et sit ididua logit p̄ eas ididua
q̄ nō q̄distinguunt eis nisi s̄ roēm. **H**il-
mā p̄ma h̄ q̄ rep̄it in n̄: est p̄ se p̄:
q̄dā mō ididua: est enī p̄ se cōtābil̄:
cū sit ultimū stramenū oīm foris nō
receptibile in alterū. **N**erū notat d̄:
(q̄dā mō) q̄ mā p̄ se p̄: nō distinguit:
nūalit ab alia mā cōde sp̄ei: s̄ p̄ ip̄o
q̄titate. **H**ilr̄ q̄titas est q̄dā mō de se
ididua. r̄ḡtū ex se p̄: habet q̄ ab alia
q̄titate ididuat̄ distinguitur: q̄d ec̄
p̄nit ad op̄leat̄ roēm māl̄ ididui: **A**
lio: est aliqd ididui nō p̄ se p̄: s̄ per
alterū: et hoc mō sortes est ididui p̄ sua
p̄ se s̄ mā: q̄ est p̄ ip̄o it̄sece q̄stū-
ens: p̄ q̄titate q̄ est p̄ ip̄o ext̄sece ip̄o
alterū nūalit q̄distinguere. **H**ilr̄ aīa sor-
tes est ididua p̄ eīḡ s̄bī: s̄ p̄ mā: p̄
quaī eīḡ cōtābil̄ t̄at̄: et p̄ q̄titate
eīḡ p̄ quaī ab aīa p̄lois distinguit. **V**ai
formis ar̄m̄ia sortis ididuat̄ im̄mediate
p̄suū s̄bī s̄ p̄ ip̄o sorte: q̄ ultiḡ eī
dūi p̄ suā mā: et p̄ suā q̄titate. **E**x ist̄
p̄ q̄ ar̄m̄ia maḡ ididuat̄ p̄ alterū q̄
foris bal̄: et foris bal̄ maḡ q̄ ip̄o sup̄o-
tu. **D**upliciter em̄ p̄tū ididuat̄ p̄ mā:
q̄ est p̄ ip̄o int̄e q̄stūes: ~

Tertio adūtedic q̄ **Q**uo s̄t de cōplete-
tudē māl̄ ididui. **P**m̄ est q̄ ip̄o sit in se
diuisū: et q̄dā cōtābile. **Z**m̄ ē q̄ ip̄o

sit diuisū a q̄libz alio eīḡde sp̄ei: q̄d
ul̄ actu ē l̄ p̄ḡle est. **P**m̄ aut̄ habet
māl̄ ididui p̄ māz solā: q̄ ex hoc ip̄o
q̄ est iñmū s̄bī nō receptibile i alīud:
t̄at̄ cōtābil̄tate forme deo: sit: **Z**m̄ at̄
s̄t̄ ec̄ diuisū a q̄libz alio ididuo eīḡde
sp̄ei: nō acq̄rit ididui actualit̄ sine
q̄p̄cipiat̄e q̄titat̄: p̄ quaī causat̄
actual dist̄ctio vñiq̄ ididui ab alio eī-
ḡde sp̄ei: q̄uis mā sit p̄ol̄ radix illiḡ
dist̄ctiōis: eo q̄ ip̄a est q̄dā mō origo q̄-
tac̄: **E**t hec duo vñueniūt̄ in diff̄e-
ididui. **P**m̄ enī s̄t̄ (ec̄ idisū in se) vñ-
ueniūt̄ cū d̄: **I**ndidui ē q̄d̄ p̄dit̄ de
vñq̄ s̄t̄ vñcōtābile. **Z**m̄ aut̄ s̄t̄ (ec̄ dist̄
a q̄libz alio) s̄t̄ eīḡde sp̄ei: vñueniūt̄ cū
d̄: (solo): **D**e roē aut̄ ip̄iḡ vñq̄ s̄t̄
duo: q̄t̄ duob̄ opp̄ita. **P**m̄ ē q̄ sit
q̄dā cōtābile. **Z**m̄ est q̄ sit in plib̄
q̄titat̄e. **V**n̄ loquēdo exēplāt̄ dato
aliquo q̄tituo patet ip̄m habē vñā
form̄ vñā māz vñā q̄titat̄e. **H**z si
hoc ip̄m ididui diuidat̄ actualiter
iā h̄z duas dist̄ctas foris duas dist̄ctas
māz: et duas dist̄ctas q̄titates.
Hut aut̄ ille due forme cōtābiles p̄
ip̄as mās solas: et etiā abūnē dist̄cte
im̄mediate p̄ māz: s̄ mediate p̄ q̄titates:
p̄ q̄s mē abūnē h̄t̄ dist̄cte. Forme q̄
ille nec h̄t̄ cōtābil̄tate nec q̄d̄st̄
tione ex seip̄is: alie aut̄ ex ip̄is h̄t̄ cōtā-
bil̄tate: s̄ q̄d̄st̄tione h̄t̄ a q̄titate.
Et ec̄t̄ q̄titates h̄t̄ q̄d̄st̄tione ex
seip̄is s̄t̄ cōtābil̄tate h̄t̄ ex mā: q̄
de se est iñcōtābile et irrecptibile: ~

Quarto q̄sidandū q̄ in s̄bus sep̄at̄
vñū ididui nūtaio dist̄nguit̄ ab alio
sp̄e: s̄nt̄ sortes dist̄nguit̄ a brunello
No enī est in ip̄is possibl̄ ididuoꝝ plā-
litas sub vñā sp̄e (vt iñq̄ ondef̄). ideo

no oportet in ipsis rēpē duo distīcta
pn? et q̄y vniū sit icōnabiles; et p̄
alio sūt abīnā distīcta; si sī forme
de se icōnabiles et nō irēceptibiles
realit̄; q̄ p̄ se nedū ididū distī-
guunt; si sp̄cific abīnā. Richilom̄ in
una intelligētia sī plura arītia:
q̄ m̄ nō distīguunt ab arītib⁹
altīq̄ intelligētia:—
Quito adidū q̄ no est priorsus
idem ee pn m̄ ididūtiois alioq; et
ee pn m̄ ididū t̄p̄. Nā mā e pn m̄
ta ididūtiois q̄ ididū māl s̄be. Nā
enī q̄stitut̄ t̄n̄se ipm ididū s̄bale.
C̄titas aut̄ e pn m̄ ididūtiois s̄be
māl; no aut̄ e pn m̄ t̄n̄ q̄stitut̄ s̄bale
ididū. C̄titas enī no causat
s̄bale ididū ut ipm s̄ball̄ elemētas;
si ut ipm in p̄ māz siḡta icōnabilit̄
q̄stitut̄; alteri ididūtis q̄distīguere.
Hic aut̄ q̄uis s̄bā sīt pn? ididūtiois
for̄a; no t̄i s̄t pn? t̄n̄ ipm q̄stī-
tut̄. Nā de rōe māl ididū no e
ipm q̄titas t̄n̄; si de rōe eīg e esse
distīcta ab alio; qd̄ sit p̄; p̄ ipm q̄ti-
tate; q̄ m̄ no icludit̄ in ipo c̄entalit̄
et t̄n̄se; q̄uis dhereat sibi arītli
et c̄nt̄; sicut nec de rōe forme ididū
e mā siḡta n̄ p̄ modū addita-
mēti; q̄ad modū eīg mā e de rōe forme
in tōi. D̄ de rōe forme ididū q̄tit̄
hmoi est ididūtis ab alia distīgu
q̄d̄ sit t̄mēt̄ p̄ māt̄z; et mediate
s̄u oīgialit̄ p̄ q̄tit̄; et t̄i forma
ididūl̄ utputa h̄c̄t̄ sīne hoc albedo
nec māz nec q̄tit̄ s̄t̄; n̄ eas c̄en-
talit̄ icludit̄. Richilom̄ c̄t̄edi p̄
q̄ ipm male ididū q̄tit̄ ididū salte
si q̄plete ididū rōem; q̄t̄ionē aliquā

habet ad q̄tit̄; q̄ p̄ q̄tit̄ causat̄
distīguit̄ ab alio eīg d̄ sp̄. Ex iā dīctis
patet p̄; q̄ sortes exēpli grā sit ididū p̄
se; p̄t̄ p̄ se sortes cōsiderata solitare sine so-
clōe q̄tit̄ est ididū. Merūt̄ sortes
no est q̄plete ididū p̄ se; p̄t̄ p̄ se amīt̄
causalit̄. Sortes enī causalit̄ est ididū
p̄ māz; et distīcta a plane p̄ q̄tit̄. H̄l̄r
dīct̄ q̄ sortes sit ididū sine q̄tit̄; i.
sine q̄clōe q̄tit̄ in su nōis fr̄atione
seu in ec̄nītia ipm sortis; no t̄i est ididū
q̄plete sine q̄tit̄; i. sine ididūtis q̄tit̄
t̄t̄. Istud t̄t̄ declarat̄ exēpli a sortio
na aīa sortis e ididū medū solitare cōsi-
derata sine q̄clōe q̄tit̄ et mē; quīmo
realit̄ a mā separata; et q̄tit̄ sui corporis
corrupta. Id h̄l̄r enī ipm e singulaizata
et ab alia separata p̄t̄ nuālit̄ distīcta; q̄
ius hoc habeat causalit̄ p̄ māz; et p̄ q̄tit̄
t̄t̄. **V**2. Ex dīctis p̄; q̄ no seq̄t̄ de mā
rōe cōplete māl ididū eē distīcta ab
alio nuālit̄ p̄ q̄tit̄ causalit̄; ḡ ipm q̄t̄
t̄t̄ est de eīg int̄ rōe. **N**ō enī idem
no est eē distīcta p̄ q̄tit̄ causalit̄; et eē
q̄tit̄. Nā her aīa est distīcta ab alia eīg d̄
sp̄; p̄ q̄tit̄; et t̄i h̄c̄t̄ aīa no est q̄tit̄.
H̄l̄r her albedo est distīcta ab alia albe-
dīe eīg sp̄; p̄ q̄tit̄ oīgialit̄; et t̄i q̄t̄
t̄t̄ no est de eīg t̄n̄se rōe. **E**x p̄no-
tac̄ elīa p̄ t̄n̄sio q̄t̄. **P**ndēdu enī p̄;
q̄d̄ in q̄libz ḡnē p̄dicamentali ipm sp̄s que
est for̄ totū ididūtū t̄mēt̄ logica ididūtū
p̄ suū ididū; ut huāritas l̄ homo p̄ sorte.
grāb̄iel p̄t̄ h̄c̄t̄ grāb̄iel, albedo p̄t̄ h̄c̄t̄ albe-
dīe. **V**3. Dīcedū q̄ s̄be separata no q̄s̄t̄ate
logica si q̄ existit̄ in rex nā; si q̄plete
p̄ se ididū; si enī de se icōnabiles et irē-
ceptibiles; et p̄ se abīnā distīcta; nedū

individualit: si spesur. **¶ 3º** Dicendum q
mā qsidata phis: siue h̄q repit: in nā:
pot s̄ est t̄fī mū et ultimū s̄bm̄ qlibet
forme: de se iocabilitatē habet: vt dñuit
doctor s̄b̄ in titulu de gene. Et ita mā est
p se p̄ ididua: q̄ e p se iocabil. **¶ 4º** At
dīsignit ab alia mā eīgē sp̄i: e per
q̄titatē causālē. **¶ 5º** Dicendum q̄ ipa q̄t̄
tas dimēsiua: p se habet: q̄ ab alia q̄titatē
eīgē sp̄i mūalit̄ distinguat̄. Et ita eīg
q̄titas p̄im̄ p̄ se ididua: q̄ p se ab alia
mūalit̄ dist̄. **¶ 6º** M̄n q̄titates sep̄ate
p̄ rōfectos hostiāz p se mūalit̄ distinguunt̄:
si p̄ mā fuit eīḡ q̄titatē fuit. **¶ 7º**
Dicendum q̄ for̄ s̄bal̄ est ididua cōplete: s̄l̄
p mā et q̄titatē. **¶ 8º** A p mā s̄la: fuit
eīḡ cōtabilitatē. **¶ 9º** p mā imē: distinguunt̄
ab alia eīgē sp̄i: s̄ mediate et oīgialit̄
p ipam̄ q̄titatē: p quā mā: ab alia fit
dist̄. **¶ 10º** Dicendum. q̄ dñs forme acm̄les
(p̄ q̄titatē) ididuat̄ imē: p s̄u s̄bm̄
sigulare: qd̄ est vlt̄ ididui p mā et p
q̄titatē. Dico aut̄ (p̄ q̄titatē): q̄ q̄titas
no ididuat̄ a s̄bo penes q̄d̄ist̄toz eīḡ mūalit̄
ab alia: si illā habet p seipam̄. **¶ 11º** Pat̄
q̄d̄usse. q̄ p̄m̄: q̄plete desiḡtoz ididual
in ip̄s mālibz: s̄ ipa mā sigta. **¶ 12º** Iocabi
litas accepta: et q̄titas dimēsiua. Per
mā eīm̄ s̄la in mālibz fit iocabilitas l
cōtabilitatē trāto. **¶ 13º** p q̄titatē: ip̄m̄
ididua causālē est dist̄ ab alio eīḡ
sp̄i. **¶ 14º** q̄ q̄titas oīt̄ ex mā in ordē ad
formā: ideo mā dñ p̄ p̄m̄ radicale et
potētiale dist̄toz mūal: q̄titas at̄ d̄z
p̄m̄ q̄pleteū et actuale. **¶ 15º** H̄n elicit̄
correlati p̄: q̄ mā q̄urrit p̄ncipalit̄ ad
ididuat̄: q̄ q̄titas dimēsiua. **¶ 16º** mā
se s̄la: e p̄m̄ p̄m̄ qd̄ est de rōe ididui
s̄t̄ qd̄ est ē in se ididui: sc̄i vō qd̄ est ē

dīsū a qlibz alio: est ec̄ mā qdām̄
p̄ncipū radicale. **¶ 17º** elicit̄ q̄ mā sola
sine q̄urru causāl q̄titatē dñt̄ sigta: pot
s̄ sigta ip̄t̄at̄ iocabilitatē siue irrep
ibilitatē. **¶ 18º** ipa enī mā cosidata s̄ p̄ repit̄
ididua: est s̄ se signor̄ q̄ hec ipa mā
cosidata cōter̄: q̄liq̄ q̄ludit̄ in sp̄e. **¶ 19º**
at̄ mā sine q̄urabilitatē q̄titatē d̄: sigta
ip̄t̄at̄ ip̄t̄at̄ mūalit̄ dist̄tione v
nig ab alio: h̄aē enī habet a q̄titatē
causālē. **¶ 20º** elicit̄ q̄ q̄titatē abst̄ta
a sorte p̄m̄: adhuc ip̄e remanet cō
tr̄tor̄ q̄ sp̄es: q̄ p̄s̄la sua mā (q̄ est p̄)
est iocabil: q̄ causālē: ḡius p̄ ea no
fit causālē ab alio mūalit̄ dist̄tioz: s̄ p̄
q̄titatē. **¶ 21º** elicit̄: q̄ sortes e ididui
diūsimode p̄ alter̄. Est enī iocabil p̄
alter̄: q̄ p̄cōpte s̄ q̄ p̄ mā: s̄ e dist̄tioz
mūalit̄ ab alio p̄ alter̄: q̄ p̄ aliud qd̄ no
est in eodē ḡne n̄ ipo s̄ p̄ ipam̄ q̄titatē:
q̄ ab ipo sorte e p̄m̄ dūsa. **¶ 22º** Dūp̄dicta vō
q̄sonat̄ dict̄ doctoris in lra. Dīat enīm
doctor: q̄ mā no q̄m̄libz accepta: est
ididuat̄o p̄m̄: s̄ solū mā sigta. **¶ 23º**
dit̄ Dico aut̄ mā sigta: q̄ sub det̄iat̄
dimēsiobz cosidat̄. **¶ 24º** H̄c e mā cosidare
s̄ q̄ e ultimū et t̄fī mū s̄bm̄: vlt̄ irre
ceptibile: q̄m̄oī est mā s̄ q̄ existit̄ in
rey nā: vbi repit̄ sub certis dimēsiobz.
¶ 25º Dīiungit̄ ec̄ doctor postea: q̄ desiḡtoz id
dūi resp̄i sp̄e: est det̄iat̄ p̄ mā det̄iat̄
certis dimēsiobz: p̄ etiellat̄ sic q̄ p̄
mā habet ididui iocabilitatē: et per
det̄iat̄o certaz dimēsiouz habet causa
lit̄ dist̄tione mūalit̄ ab alio. **¶ 26º** Et ita id
dūi p̄ solū mā habet q̄d̄a desiḡtione:
et ec̄ p̄ solū q̄titatē habet desiḡtioz q̄d̄a:
s̄ q̄plete desiḡtione habet p̄ vtr̄ simul:
¶ 27º Ad obiectoꝝ aut̄ adductas in oppositu

predictor est per ordinem indevidetur. **Ad 4.** **Ad pma** est dicitur quod licet nulle res sic sint uiles ita quod existat a parte rei uite in natura. in forme ea per se / quod totius considerante abesse et secundum se quoadam hanc uilitatem / quantum in diuina hanc ad hoc secundum illud / siue ad hoc supponitur siue ad aliud. **Ptca** / **Pes** / **H** quod sit in ipsis / ut apprehendere abs idiomate / ibus consideratis hanc complete ratione uiles / ut patet istius. **Autoritas autem Doctri** uult quod nulle res sint uiles / uentes / in rebus naturae. **Ad 5.** **d.** licet foris simul sit per se / uinitus naturalis quo ad considerabilitatem / **Pca** enim aliud redditus considerabile pluribus. **Ptca** licet foris simul sit per se / distinctus specificus / in in ipsis naturis / autem huius foris ipsius **q** ualitas est per se / distinctus naturalis. **Ad 6.** **d.** est dicitur quod in dividuae consideratione naturae non est propter age habere / idem illud / qui in modo est forma suscipere / in susceptione enim forme per se naturae prohibetur foris a considerabilitate eendi in pluribus. **H** quod causalitate omni causa per se consideratur per causalitatem effectuum (eo quod illa est nobis notior) / ideo dividuare designatur per modum actionis / sicut et recipere. **Ad 7.** **d.** quod alius foris determinat naturam / et alius naturam determinat formam. **N**atura enim (salte istorum) est modus ad recipiendum uisus plures foris specificas / si foris eius consideraciones specificat / non tamen collido possibiliter suscipiendo ad aliam formam specificat. **C**ontra foris si se supra hanc considerabilitate eendi in pluribus / si natura formam suscipiendo / eius considerabilitate sicut coartat / ut foris prohibeat esse in alio. **U**nus patet quod per definitionem est per formam (et hoc specificatio est per se). **Z** autem quod est per naturam (et hoc divisione) /

ad ipsorum planum. **Ad 8.** **d.** quod natura significata est qualitas ponuntur per idividuationis in malibus / non autem in substantiis separatis. **Ad 9.** **d.** quod si uerum non est iquuenies / idem alius enim et aliis consideratis recipi in seipsum ratione / ita nec est iquuenies quod natura considerata continet dividuas per se ipsum considerata dividuatur et significatur. **Ad 10.** **d.** patet quod sit dicitur / **N**atura naturae significata quodammodo est sine causalitate qualitas / **N**atura enim considerata in se ipso (quod modo in natura recipitur) est haec irreceptibilis / licet natura considerata continet sit receptibilis in dividua ratione / non tamen habet per se causalitatem designatorem distinctionis naturalis / sed per qualitatem. **Ad 11.** **d.** quod natura dividuatur qualitas sine alia qualitate / eo quod ut patet qualitas est per se deinde consideratio consideratio non sit alia forma / que non est filia de qualitate / et alias formas. **E**t patetur qualitas dividuatur naturae / sine alia natura qualitas ad distinctiones naturalis / eo quod ipsa natura est per se dividua. **Ad 12.** **d.** quod qualitas naturae sit deinde hec quo ad considerabilitatem eendi in alio / non tamen quod ad distinctiones naturae unius ab alio. **Ad 13.** **d.** quod natura non est complete eadem / una uero / sine quantitate qualitas / **N**atura enim natura est eadem uero / nisi qualitas sit eadem / sicut nec natura est diuisa / nisi qualitas sit diuisa. **Ad 14.** **d.** quod qualitas non est per se dividuans / quo ad qualibet consideracionem considerabilitatem / si qualitas ad distinctiones naturalis unius ab alio. **Ad 15.** **d.** quod sicut in operatione prima / an quantitate qualitas ipsa natura est per se dividua / quod est considerabilis per naturam sola / si distinctione naturalis sibi aduenit per qualitatem / ita quod dividua / quo ad primam (quod est de ratione dividui multipliciter) pertinet qualitatem. **Ad 16.** **d.** patet quod sit dicitur / **N**atura enim separata / si qualitas separata ad divisionem hoc modo consideratur est / et per se primo includatur in dividuo

centralis et insinuata: quod modum albedo
cludit in hoc albo. Quod tamen quod assere co-
natur. Non tamen est negandum qui exempli
gratia sortes in se includat quantum sit sic
quod in se habeat quantum sibi sufficit hinc
sit: qui non sic de corpore includit quantum sit.
A. 12. d. quod unum nedum importat formam
amittit degener quantum sit: et quantitas mā-
lit ipsam suam ignorabilem ignorabilitatem
causa: et ignorabilitas causa est mā: et non
ipsa quantum sit. Non quantum sit quod non est aliud sū
mā: completo unum nū. **A. 13. d.** quod
nedum quantum sit vero ex quodam forme separata
remanet individualis existens sine mā et
sine quantum sit: ut patet de aliab separatis.
Mā autem si se sit pura pō: neque per unitam
sola existit et pō se in nā. Et autem quantum sit
esse existat: miraculosa est. **A. 14. d.** pō
sua suppositione et manuteneant quantum sit
et individualis quantum sit: quod pōmitur acquisitum
quantum sit in mā. Nec istud repugnat natu-
re quantum sit. Quid enim sit pō nam ei⁹.
non tamen est causa nam quantum sit; quod inherētia
actualis non est de rōe actus: sed aptitudinalis
inherētia. Vix ista pō se existit conseruit
quantum sit potius alios actus rego quod ipsa
quantum sit est stramenū aliorū actus, rōne
affinitatis quād habet ad mā: qđ quantum sit
est copositum gratiae mē. Non albedo et ro-
tunditas hostie coexterrae subiecta in quantitate:
est ita illa existit quādam nāliter.
A. 16. d. quod mā specia pō quantum sit
per mā signata: et pō pō quantum sit. ut patet
supponit. Nec sequitur. Si quantum sit diuina sua
specia quod ob hoc sit in se quantum sit in
diuina: mā quantum sit non est diuina quantum sit.
ut rōle: sed extiterit. **A. 17. d.** quod quād
uis in uno quād rōem individualis pō suas duas
negationes: sub illa tamen negationib⁹ affirmatio-
nes audiuntur. Non ignorabile et diu-

117

sū nū: et affirmationes importat: quod
cause sit mā signata et quantum sit. **A. 18. d.**
dicitur quod resert loq̄ de re: et de rōe rei. Et
ideo quād rō individualis quantum sit pō duas
negationes: tamen id quod est a parte rei individualis
non constituit in eē individualis pō nega-
tiones: sed pō modum quod pertinet. **Slo. in genial.**
Dicendum quod ille due negationes bñ sit
de quod non individualis: lig nō sit de quod rei.
A. 18. d. quod licet sba sortis disti-
guat nūalitatem a sba plōis: hoc tamen nō
est causalitatem pō dram centrale et ita.
sed pō quantum sit non centralis ita est
sortis et plōis: sed ipis accidit inheret.
A. 19. d. quod calor de nocte
gnato in sorte: et in aqua: distinguit
nūalitatem a calore corrupto in ipso dema-
ne: pō diuisitatem tuis: quod est quantum sit.
A. 20. d. quod unum sba plōis currere do-
ad individualis mā istius calorū quod est
corruptus: et postea altius calorū quod ita
est productus: et quādam et equaliter plō-
sba: et sic ab eo sunt distinctiones nūales
mā: non producti et pō corrupti. **Textus.**
Sicut ergo genitio facit id est totū id quod
est in spē: non enim tamen facit mā. Hoc
et dīa facit totū: et non facit tamen formam.
Et enī distinctione totū facit. Et etiam spēs:
A. 21. d. tamen diuisimode. **G**enitio enī
facit totū ut quāda denotatio determinans il-
lud quod est mā in re: sine distinctione
pō forme. **N**on genitio sūt a mā: quād
non sit mā: ut patet in corpore pō corpore
ex hoc dī: quod habet talē pōtem: ut possit
in eo desigri tres dimensiones: et quād
pōfectio mālit se habet: ad vltiorē pōtēz.
Non mā vō est egūso: sicut quāda de-
notatio sūpta a forū determinata pō hoc
quod de pōmo intellectu ei⁹ sit mā determinata:
ut tamen dī: aiātū sī ē illud quod habet diu-

Verum si sit nō enī ē dēcīātū qđ sit:
vtz corp⁹ b̄ aliqd̄ aliud. **N**on d̄t Quic-
cā q̄ geng nō intelligit̄ in dñā/
sicut p̄s cēntie eis: s̄ solū sicut ens
ext̄ cēntia sicut est s̄bm̄ de intellectu
passiōis: et s̄bm̄ de passiōe p̄dicatur.
Ideo eis geng nō p̄dicit̄ de dñā p̄ se
loquedo: ut d̄t. ph̄s in 3º metr̄: et in
qº topiōr̄: nisi forte sicut s̄bm̄ p̄di-
cat̄ de passiōne:

Tin hac pte topat̄ doctor ista q̄tuor
s̄z geng. dñā. sp̄em. et diffiōem. **N**o.
topat̄ ea penes quenātia: **Z**º. q̄pāt̄
ea penes dñā. ibi. **H**z in diūsi mode.
Dicit gº pº q̄ geng dñā sp̄es et dif-
finitio: in hoc quenātū: q̄ ipoꝝ qđ
libz s̄rat̄ totū. Nulla enī ipoꝝ s̄rat̄
l̄ māz tñ. l̄ formā tñ (salte t̄ s̄būs
mālib⁹): qđ d̄: p̄ s̄bas t̄ māles/ et
formas amittit̄: **D**eīn. ibi. **H**z
in diūsi mode) Doctor q̄pāt̄ her q̄tuor
penes dñā. Et oñdit pº q̄ geng et
dñā s̄rat̄ totū: nō tñ p̄ modū totiq̄:
s̄ p̄ modū p̄s. **Z**º oñdit q̄ sp̄es et
diffinitio ip̄portat̄ totū: qđ p̄ modū totiq̄:
ibi. **H**z diffiō). **D**icit gº pº q̄ ge-
ng s̄rat̄ totū p̄ modū mē seu p̄ māl.
Geng enī q̄uis nō sit mā: habet
tñ qđitioem seu modū mē: eo q̄ s̄rat̄
ip̄am rem coif̄ et idētātē: put̄ est
fōbil̄ seu dēcīabil̄ p̄ ul̄tiorē p̄fōem
ip̄portata p̄ dñā. **E**xpli gra Corp⁹
s̄rat̄ cōpōt̄ ex mā: et fōz corporei
tati accepta coif̄: s̄me dēcīatōe ad
aial̄ tñ inātātū: q̄ tñ noīant p̄fōes
sup̄additas corp⁹ s̄ roēm. **E**cōtra
vō dñā s̄rat̄ totū p̄ modū forme: s̄me
part̄ fōil̄. Dñā enī s̄rat̄ p̄ modū de-

ciāt̄: formatis et sp̄ificatis ip̄m
geng. **N**on geng s̄rat̄ rē idētātē: nō
q̄fēde hāc ip̄am dēcīat̄. **E**cōt̄ vō dñā
s̄rat̄ rē aliquā dēcīat̄: nō signās
hāc ip̄am idētātē. Et ideo nec geng
in sua fōatioē seu intellectu icludit̄ dñā:
nec dñā icludit̄ geng in suo p̄mario
intellectu. **N**on dñā Quicce na q̄ geng
nō it̄z in dñā: sicut p̄s cēntie: s̄ solū
p̄ modū entis ext̄ cēntia eis: siliter
quodāmō sicut s̄bm̄ est de intellectu pas-
siōis. Geng et nō p̄dicit̄ de dñā p̄ se lo-
quedo: nisi forte sicut s̄bm̄ p̄dicit̄ de
sua gl̄a passiōne: **C**tert̄.

Sed diffiōtio v̄l̄ sp̄es cōphēd̄it v̄traz
pte: s̄z dēcīat̄ māz quā designt̄ nome
grīb̄: et dēcīat̄ formā quā designat̄
nome dñē: Et p̄ hoc patet rō/ q̄re
geng dñā et sp̄es s̄e habeat p̄portionabi-
lit̄ ad māz formā et cōpositū m̄ nā:
q̄uis nō s̄int illa idēm qđ illa: q̄ nec
geng ē mā/ s̄ a mā sup̄t̄: vt totū sig-
nificat̄: nec dñā ē fōz/ s̄ a fōz sup̄t̄:
vt totū s̄bas. **N**on dirīḡ hoīem ē aial̄
rōle mōrē: et nō ex aial̄ et rōli: sicut
dirīḡ enī ē ex aial̄ et corpe. Ex aial̄ enī
et corpe d̄: homo ē: sicut ex duab⁹
reb⁹ qđā res triā ḡstituta s̄q̄ nulla il-
lary est: hō enī nec ē aial̄ nec corp⁹.
Hz si aliquo mō ex rōli et aial̄ dīnt̄
ē: nō eit s̄icut res alīq̄ triā que ex
duab⁹ reb⁹ est ḡstituta: s̄i s̄icut intellectu
trīḡ ex duob⁹ intellectib⁹. Intellectu ent̄
aial̄ est sine dēcīatōe et p̄fētōe sp̄eal̄
forme exp̄mēs naturā rei ab eo qđ ē
māle resp̄at̄ v̄l̄t̄ p̄fētōis: intellectu
aut̄ h̄mō dñē rōli ḡs̄lit̄ in dēcīa-
tione forme sp̄eal̄: ex q̄b⁹ duob⁹ rō

statuit intellectus sp̄ei et diff̄is. Et ideo
sicut res constituta ex aliquo rebus nō re-
cipit predicationem eorum quae ex quibus consti-
tuitur: ita nec intellectus recipit predicationem
illoz intellectuum ex quibus constituitur. Non
enī dīc q̄ diffinitio ē dīna:
Hic ostendit doctor q̄ sp̄es et diffinitio
importat totū. etiam p̄ modū totū dīces q̄
et sp̄es q̄ diffinitio q̄phedūt ab aliis p̄tes
s̄i māle et forlē: licet diuīsi mode.
Sp̄es enī has p̄tes implicat: diffinitio vo-
cas explicat. Ex isto p̄te q̄ genitū se habet
portionabilit̄ ut māle et dīna ut forlē:
sp̄es aut̄ ut op̄onū m̄ nā. Richilomī
nā nō s̄i illa. Nō enī ex aīal et rōli
hō op̄onū dī: realit̄ q̄lic ex duab⁹ rebus
q̄stutūt trīa: (que nā nō est in aliqua
illarū): q̄ad modū hō op̄onū: ex corpe
et aīal. H̄ si homo dicat op̄onū ex aīal
et rōli: hoc est sicut ex duob⁹ intellectib⁹
q̄stutūt terrig. Qd̄ inuit̄ q̄ hō nō
q̄stutūt ex aīal et rōli. s̄i q̄ rep̄uit:
aīte rei q̄ ut s̄i s̄i vñd: s̄i s̄i q̄ s̄i in
apprehensione intellectus: sub q̄ anticipatur
diuīsi mode: et ut duorū signū est q̄
ut sic vñd dī: genitū et no dīna. s̄i aīal:
alter⁹ nō dī: dīna et no genitū s̄i rōnale.
Nō sicut res q̄stutūta ex aliquo rebus,
no predicit de ipsis singulatim (nō enī
homo ē māle ul̄ forlē nec egro) ita i-
ntellectus dīne nō predicit de intellectu dif-
finitionis: nō em̄ dicimus q̄ diffinitio est
dīna. Et s̄i s̄i aīal et rōle s̄i q̄ q̄sidant̄
ut due p̄tes nō predicit de homine: q̄ ut
sic: anticipatur p̄t eis attēbūt̄ nō tēt̄es
gn̄is et dīne. Nō homo nō est aīal,
anticipatio aīal s̄i q̄ ē genitū nā s̄i s̄i:
māle resp̄it̄ vñd̄. Ita h̄: est bona gn̄ia. Hō est aīal: et
aīal est genitū: q̄ homo ē genitū:
ut s̄i s̄i l̄: p̄t pg. 1. sol. V. et. Q.

149.

Q uoedit p̄o circa lecturā iā sententio
nata. Utz et si genitū dīna sp̄es et dif-
finitio designet eāde cēntia: verū
genitū et dīna nec recipiunt predicationem
p̄te nec iūlusionē mutua: **E**t ar̄
p̄o q̄ falsū sit titul⁹ q̄dīs. **T** 4. s̄i. De
cūdū porphyriū sp̄es q̄p̄t̄ ex genitū
et dīna: sicut statua q̄p̄t̄ ex ere et
figura: s̄i figura realit̄ distinguunt̄ ab
ere: igit̄ dīna distinguunt̄ realit̄ a gn̄e.
T 5. s̄i. Māle et forlē idētiaū et de-
tiaū: p̄o et art⁹ realit̄ distinguunt̄: s̄i
genitū se habet ad dīnam ut māle ad forlē:
igit̄. **T** 6. s̄i. Q̄e p̄incipiū distinguunt̄ a
p̄incipiato et realit̄ (ut inuit̄ Boetij): s̄i
sp̄es p̄incipiat genitū: q̄ realit̄ distinguunt̄
a gn̄e. Et p̄bat p̄ma p̄s assūptū: quia
idem no p̄incipiat seipm. **T** 7. s̄i. sp̄es
addit supra genitū denām: dīna aut̄
sicut a forlē rei: q̄ sp̄es noīat aliquid
formā: quā nō dīnt genitū. **T** 8. Di
dīna habet idē qd̄ sp̄es. seq̄ret q̄ homo
differret ab azino sp̄efice tā p̄ sua māz
q̄ p̄forma. Cōsequens est absurdū: q̄
mā oīm gn̄abilit̄ et corruptibilit̄ est
eigde sp̄ei. H̄ seq̄la ph. q̄ homo dīc
ab azino p̄ rōnale: si igit̄ rōnale ipo-
rat totū qd̄ homo tur̄ iūdet tā māz
q̄ p̄forma: et s̄i p̄ vñrūz hō distinguunt̄
ab azino. **N** em̄ homo q̄p̄lectat māz:
māz sup̄ig est onisū. **T** 9. s̄i doctorē in
līra Genitū p̄dicat de dīna: s̄i s̄i sicut
s̄i māz de passione p̄dicat: q̄stutūt aut̄ q̄
passio et s̄i māz no ipo-rat idem: q̄ nec
genitū tā dīna designat eāde re. **T** 10.
H̄ genitū dīna et sp̄es designat eāde
re cēntia peitq; tūc seq̄ret q̄ diffinitio
ipo- in modo sc̄adī p̄dicādi et intelligēdi
no habeat oligiez ex re ipsa. s̄i dūtaxat

sit confitetur intellectu: quod non videret dicitur.
C8o idem spiritus iudicavit seipsum et predicavit
de seipso etiam in primo modo propter. Et si dicitur
iportat idem cum genere. scilicet quod ipsa includat
genus. et genus de ipsa predicitur in primo modo
dicendi propter. **O**ppositum est de intellectu docto-
ris in libro. **A**d hanc questionem est peritius
respondendum. **P**ropositum dicitur quod genus dicitur
et diffiniuntur hoc secundum unam et eadem essentia.
Quod per quod una et eadem res est animal homo
ratio et animal ratio. **D**icit enim genus (exempli
grati) animal est per hoc realis non posset esse
animal de hoc predicari si solus denotatio
quoadmodum non dicitur quod homo sit mensa et manuata. **Z**o dicitur
quod hinc est questione propria: hinc hanc ipsam
una essentia diuisimode. **N**on genus et dicitur
(ex una parte) hinc eadem haec tota: non
in totalitate sed perhalit: quod per modum partis:
Species autem et diffinitio hinc ea tota et
totalitas: quod per modum totius. **H**erut enim
genus et dicitur est hinc diuisimode: quod
genus hinc est per modum partis materialis: dicitur
non per modum partis formae: **I**n super species
et diffinitio hinc diuisimode. quod species
hinc per modum totius in se confusa partes
implorantis: diffinitio vero hinc eadem ex
per modum totius dearticulata partes explican-
tibus. **Z**o dicitur quod nec dicitur salte
diuisiva est de intellectu generis: nec
genus est de intellectu dicitur vice versa:
Primo partitur quod si una dicitur diuisiva et
de intellectu generis: tunc pari rote
et alia dicitur est de eius intellectu: et sic
genus in se includet actum oppositum: quod
est falsum: genus enim approbat ut unum
cum sit ratio: **Z**ero partitur quod dicitur noiat ipsa
ratio propter habet in se praesentem speciem
per quam una species dicitur ab aliis: cum
igit genus iportat ratione per praesentem geniale

(in qua dicitur species generis): sequitur quod in
facto et intellectu dicitur non includatur
genus. **E**xempli gratia. atque iportat ratione
hinc per habet praesentem sensituum essentialium
de ultiori praesente substantia quo non ratio
designat rem hinc per habet praesentem intellectu
ratio non includatur salte in sua facta
secundum primum praesentem sensituum vel vegeta-
tum: quod eadem res illas praesentes et
perhalit seu in se continet. **H**omo vero
hinc res: hinc per habet praesentem singulas dicitur:
Et ob hanc causam ens (hinc per
z. et n. metas) non est genus: **N**a ens
in omnibus cointellegitur: et sic est de intel-
lectu sive dicitur si quia habet. **Z**o dicitur
quod nec dicitur diuisiva de ipso genere:
nec genus de dicitur predicatur propter. **P**ropter
autem perditate porphyrii dicitur quod minoria
de maiori perditat minorem: constat at
quod dicitur diuisiva genus sit posterior quod genus:
et per genus in mundo se habet quod genus.
Et iterum predicatione dicitur de genere nec essentia
nec animalis dicitur posset: ut ad istum:
Zero partitur nam sibi habet quod dicitur genus seu per
etiam me et receptum: dicitur autem hinc
ut formae et ut receptibile. **E**st enim dicitur
formalitas quod confusa partes genere quod hinc formae:
et ideo dicitur ut sit repugnat sub
intelligibilis respectu genus: quod etiam est ipsa
aliquis dicitur coloris. **N**on sensituum non
predicatur propter de ipso ratione: quodlibet enim illo
hinc seorsum sine aliquo iustificatione: et ideo
intelligitur se non habere ordinem predicationis animalis:
ad quam requiritur quod dicitur sit de intellectu
sibi: nec etiam habere ordinem predicationis animalis:
ut de se patet. **E**x quo deprehendit quod
una dicitur non per esse genus ad aliam: cuius
in oppositum quodammodo assertum non veretur:
Herut enim si dicitur quod habuerat ut puta
dicitur ratio est animal: tunc ipsa alienata
a proprietate dicitur et reportat sub proprietate

specie; sicut spes viciusa subiudicat qm
qditorem dñe: ut cu dñi aial homo:
illit enim hō pot p modū dñe qdhet:
sī vice rōl. Et p hoc saluat p hāc locu
tionē nō ec nugatoria aial homo:
qual tñ est si hō ibi ponet sub ppetate
spē: **Ad** obiectiones adductas i oppo
siū: e p ordine rindēdū. **Ad** pma e
dōz q Porphyrī in illa qpatiōe predit
aliquid silitudiē nō at queruētia oīsa
riā. **Nā** sicut in qstutioē statue signu
ra deriat es ad speale formā artifici
ale: ita et dñā qdhit geng ad ita spēm.
H in alnis est lata dissipatas. **Ad** 2.
est dōz q nō est iquenies vnu et
idem a parte rei (alit tñ et alit itelle
ctū): habē modū mē et modū forme.
Co aut mō geng et dñā dicit se h̄c
ut māle et sole: q vnu habet qdā
ppetate mē: et reliquā ppetate forme:
Eset tñ iquenies q vnu et idē cē
realis forma et eq mā l'eq acte et pō:
pserū respsn̄ eīgē. **Ad** 3. dōz q
her p̄cipatio no est real qd̄ est illa/
qua mā p̄cipiat formā: sī e p̄cipa
tio rōl: q nō e iquenies idem diuī
mode itellecū recipi et p̄cipiā a
seip̄. **Ad** 4. dōz q for̄ quā p̄portat
dñā sī re est eade cu for̄ quā p̄portat
geng: sī p̄ dñā desiḡt spealit: et sī q
p ea spēs abiuē distinguit: p geng
aut h̄c̄ confuse et cor̄t: sī q spēs in
ea quenuit. Et her additio quā dñā
addit gni: est sī roēm frādi: et sī modū
itelligēdi: no aut p̄ realē supadditioē
forme: in gne nequaq̄ apphense. **Ad**
5. dōz q homo dic̄t differre ab azino
p ipm rōl: qd qd̄ rōl noīat forma
toti qdā mō logice et sī roēm. **Phy**
sia aut et realis homo dūt ab azino
Eformā p̄f: sī p̄ aiam rōl. **On** nō

114.

oportet q homo dic̄t p rōl ab a
zino differre p̄: et roē toti: sī suffi
cit q roē p̄f. **Ad** 6. dōz q doctor
illib̄redit q geng no p̄dicat de ipa
dñā p̄dicationē p̄f: sī tñ formetur
tal p̄dicationē: tūc ipa assilat p̄dicator
q sbm p̄dicit de ipa passioē. **Nā** sūt
sym est ex p̄maū itellecū passionis:
ita qd̄l est geng ext itellecū p̄ma
rid dñe: et eadē dñā est p̄elq ext
itellecū gni. **A** tēa sicut passio est
quale spē fluens ex eis p̄nīs: ita
dñā est quale gni: ogressus ex gni
p̄fate sī roēm: atn̄s aut pōt quale
vñdū: Et ita triplex qd̄l distinguit:
Nex onā apla ē diuītas istaz p̄dica
tionū. **P**̄dicationē ent sī de passione
est reducibil ad 2^m modū p̄f: per
trispoēm: **P**̄dicationē aut gni de dñā
no est reducibil ad p̄dicationē p̄f: nisi
for̄sita dñā ponet loco spēi: sī sit et
reductio in p̄mo mō dñā p̄f: no
aut in 2^m mō: Ex quo patet q argu
mentū nō gludit. **Ad** 7. dōz ē q
distictio gni et dñe in mō frādi
et in mō itelligēdi sūt: ex re ipa:
q licet sit vna: qd̄net tñ vñualit et
equalent plures eentiales gnd p
frōs. **Nā** cuā rōl simplex in se v
ñualit qd̄net cuām vegetatiua et
sensitiua: ipa enī est sbalit vegeta
tia sensitiua et rōl: habet q̄ res in se:
vn h̄c̄ et itelligat diuīsimode. **N**n
distictio gni et dñe no ē distictio
rōlinatis tñ: sī et ex pte rei rōbil:
Ad 8. dōz q idem vno mō desigū
est exnew sibipi frāto alio mō: vt
id qd̄ p̄ aial h̄c̄: vt sic: est exnew
sibipi p̄t h̄c̄ p̄ rōl: et econtra:
Atñ a pte rei: est idem qd̄ est aial
: et rōnale: —

Ad hunc dñm 2º circa hoc dictum doctoris in
lra. **D**icitur sciat forma delectate suae sine
hoc qd de pmo intellectu eius sit mā delecta-
ta. hoc nō est intelligendum de mā q
est altera pō copiori. **C**a dñm salte in
suis septem mālib⁹ icludit int̄se in
sua delectio mā q est altera pō copiori.
et cōficiō mō qd icludit in ḡne. **N**ā
enī pportionabilis coelestis forme.
cū iugis dñm designet formā delectationi
mō qd gen⁹: seq̄t q pportionabilis mā
q dñm designet p̄ dram qd p̄ gen⁹: **H**
dm̄ doctoris est sic intelligendum q dñm nō
icludit delecta māz. i. aliqd delecta
gen⁹: qd h̄ eū d: facie māz eo q sciat
id qd est māle. qd h̄ modū mē: ut
patuit sup̄ig. **N**ā rōle noīat re cōposita
ex mā et forma intellectuali. nō curando
an habeat p̄sonam sensitivam vegetativam
ul corpoream. **C**ū itaq̄ aīal in suo intellectu
icludit in sensitivū qd vegetativū et
corporeū: p̄t rōle nō icludit aīal:
qui mō nec corp⁹ aīat nec ex corp⁹.
Tercio ad hunc circa hoc qd d: illit
teria. **H**i homo aliq̄ mō ex aīali et rōli
dicat eē: nō eit sicut res terra ex duob⁹
rebg: si sicut intellectus tñq̄ ex duob⁹ intel-
lectib⁹. **A**d hunc qd d: hoc in
copiori ex aīali et rōli. sicut ex duob⁹ in
intellectib⁹: est potiḡ resoluendum ad ipa intel-
lecta s̄ qd intellecta sit; qd sit s̄ iste in
ipis intellectuis actionib⁹. **C**a exempli gra-
ex intellectu aīal. i. ex aīali intellectu ḡna-
lis et ex intellectu rōli. i. re rōli intellectu
delecta (pot p̄ ipam una sp̄es differt ab
alia): qd intellectu h̄os. i. h̄ intellectu
ut vtrix sophendes. Et sit he qd intellectu
intellectu aīal et intellectu rōli dici posset
ut sit: id est intellectu qd est aīal intellectu
et intellectu rōli qd est rōle intellectu. Dicit

enī signat̄ doctor fū hoc in copiori ex intellectu aīal et intellectu rōli ad qd inveniādū
qd homo nō qd intellectu et aīali et rōli qd ex
duob⁹: nisi p̄t ipa sit p̄ intellectu apprehensa.
Inveniādū qd ista tres actiū intelligendi, s̄
intellectu aīal, rōli et homo se h̄nt pportiona-
bilis ad h̄nūc. sicut se h̄nt ista tria intellectu
aīal et rōli et homo. p̄t inq̄ sit intellectu
aīal, rōli et homo p̄cedit ab una et eade
sp̄e intelligibili. **S**arem cēnti p̄ intellectu
et dñm dñt dñt̄ rōli: ita ista tria intellectu
s̄q̄ aīal, rōli et homo rep̄iunt̄ in uno
et eadē a pte rei et dñt̄ sola rōli: ideo
eḡ h̄a possit expoī de actib⁹ intelligendi
sic s̄q̄ qd sicut ex actu intelligendi qd intelligit
aīal. **E**t ex actu intelligendi qd intelligit
rōli. distinctis in rōli et ab una sp̄e intelligibili
p̄adēctib⁹. cōstituit̄ intellectu h̄os sp̄es duas
duas p̄ores intellectuēs: ita pportionabilis
ex aīali et rōli ut ex distinctis rōli in qd s̄q̄
s̄q̄ diūs mode designata et intellectu qd intellectu
homo vtrix in se qplantes. **N**ā sicut in
sola eadē aīal h̄ re qd vegetativa sensitiva
et intellectuēs: et nichilominus aīal huana
p̄t intelligi qd vegetativa nō cōintelligido
ea qd vegetativa suae rōli: ita p̄a formis
est eadē sp̄es intelligibilis qd rep̄ntat h̄omem
aīal corp⁹ aīat corp⁹ et s̄bam: et in
intellectu p̄ illa sp̄em p̄ ferti genitū in
aīal abs h̄o qd pait ferat̄ in h̄omem. Et
ita sicut se habet intellectu aīal ad intellectu
h̄os: ita se habet aīal intellectu ad h̄omem
intellectu: ~

Textus.
Quāius autē gen⁹ sciat in cēntia sp̄es. **t**extus
nō in oportet ut diūs sp̄es: qd idem est
gen⁹ sit una cēntia: qd vnitatis omnis ex
ipa cōficiō l' ind̄nā p̄cedit. **N**ō aut ita
qd illud qd sciat p̄ gen⁹ sit una nā et cēntia
in nuō in diūsis sp̄eb⁹. cui sup̄ue niat res

alia q̄ sit dīna, dīciāns sp̄m, sicut forma
dīciāt māz q̄ est vna nūo. s̄ q̄ geng fīat
aliquā formā. nō m̄ dīciāt hāc v̄ illā quā
dīna dīciāt exp̄m̄it: q̄ nō ē alia q̄ illa,
q̄ in dīciāt p̄ geng fīat. **E**t ideo dīat
gīetator in. u. meta. q̄ mā p̄ma ē vna.
et dī vna p̄ remotionē p̄m̄ fīat: s̄ geng
v. vnu p̄ contātē et q̄nālātē forme. **V**n̄
patet q̄ p̄ additionē dīne remota ē illa
dīciātō genḡ q̄cāt cā vnitātē geniis: et
remanet sp̄s p̄ eentātē dīuse. **E**t ergo geng
nō est vnu nūo s̄ nam̄ in ill sp̄cb̄ dīusis:
q̄ aufer̄ illto causa vnitātē s̄ dīciātō.
Et q̄ ut sup̄ dītu est nā et eentātē sp̄s
est in dīciātā resp̄tu ididui s̄ut nā ḡn̄is
resp̄tu sp̄s in est q̄ s̄ut id q̄ ē geng
p̄t p̄t̄abat de sp̄e ipl̄abat i sua fīa-
tōe totū q̄uis idīsticte: q̄ dīciātē exp̄s-
su ēat in sp̄e: ita id q̄ ē sp̄s s̄ q̄ p̄dicat̄
de ididuo oportet q̄ fīat totū id q̄ est
eentātē ididuo: hoc idīsticte. **E**t hor
mō eentātē sp̄s fīat̄ noīe hoīs: vñ hoī
de sorte p̄dicat̄. **D**ic aut̄ nā sp̄u desiḡt̄
in p̄sione mē desiḡt̄ q̄ est p̄m̄ ididua-
noīs: sic habebit se p̄ modū p̄t̄: et hoī
mō fīat̄ noīe huāntātē. Huāntātē
enī desiḡt̄ hoc id vñ homō est homō:
mā aut̄ desiḡt̄ nō est id vñ hoī ē homō:
et ita nullo mō q̄t̄neī int̄ illa ex q̄b̄
homō habet hoc q̄ sit homō. **C**ū q̄ huā-
ntātē in suo iellectu icludit tm̄ ea/ ex
q̄b̄ homō habet ut sit homō: patet q̄
ex fīationē eiī excludit̄ l̄ p̄dīat̄ matiē
designata. **E**t q̄ ps nō p̄dīat̄ de suo
toto. in est q̄ ner de hoī nec de sorte
p̄dīat̄ huāntātē. **V**n̄ dī. Aūcēna/ q̄
q̄dītātē dīposit̄ nō ē ip̄m̄ dīposit̄ cūq̄
est q̄dītātē: q̄iūs etiā ip̄a q̄dītātē sit
dīposit̄ s̄ut huāntātē s̄licet sit q̄p̄ta.

.116.

noī tm̄ est hoī: imo oportet q̄ sit recep-
ta in alio q̄ sit mā desiḡt̄. **D**ic q̄
vt dītu est desiḡt̄ sp̄d̄ resp̄tu ḡn̄is est
p̄ formā: et desiḡt̄ ididui resp̄tu sp̄i
p̄ māz: ideo oportet q̄ nome fīat̄ aliqd̄ illud
vñ nā ḡn̄is fīat̄ ad p̄sione forme de
dīciātē p̄fīat̄ sp̄m̄ fīat̄ p̄t̄ māle
totiq̄: sicut corp̄ ē māl p̄s hoīs. **R**ome
aut̄ fīat̄ id vñ fīat̄ nā sp̄i tū p̄sione
mē dīciātē fīat̄ p̄t̄ fīat̄: et ideo huā-
ntātē fīat̄ vt forma qd̄a: et dī: q̄ ē fīat̄
totiq̄ nō q̄si sup̄addit̄ p̄t̄b̄ ceñtālib̄
mē et forme (sicut fīat̄ dom̄ sup̄ad-
dit̄ p̄t̄b̄ ceñtālib̄): s̄ maḡ ē fīat̄ q̄ ē totu-
s̄ māz q̄p̄lectēs et forme: in p̄sione
eoī p̄ q̄ mā est nata designari. **D**ic q̄
p̄t̄ q̄ hoc nome homō: et hoc nomen
huāntātē eentātē hoīs fīat̄: s̄ dul̄simo-
de: q̄ hoc nome homō fīat̄ ea ut totū
içtū s̄ nō padit̄ desiḡt̄s mē: s̄ ipl̄i-
cūt̄ q̄t̄neī ea et in dīciātē (sicut dom̄ ē
q̄ geng cotinet̄ dām̄): et ideo p̄dīat̄ hoī
nome homō de ididuis: **D**eo hoc nome
huāntātē fīat̄ ea vt p̄t̄: q̄ nō q̄t̄neī
in fīato sua/ nīs̄ id q̄ est hoīs içtū
homō: et p̄dīat̄ oīm̄ desiḡt̄s matiē
vñ de ididuis hoīs nō p̄dīat̄: **E**t p̄
hoc nome eentātē q̄m̄ iuer̄t̄ p̄dīat̄ de re
(dīcū enī sorte q̄ eentātē quādā): et q̄m̄
negari: s̄ut dīcū q̄ eentātē sortis nō
est sortes:—

Hic repellit quādā cauillationē ex
orta ex iā dīctis: q̄ q̄s posset sic obnīt̄.
Dic geng fīat̄ totū id q̄d̄ desiḡt̄ sp̄s: sc̄t̄
q̄ oīm̄ sp̄e (q̄̄ est vnu geng) sit vna
et eade eentātē: **E**t p̄t̄ hāc obiectōne
remouet: **Z**. vnitātē ḡn̄is vnitātē
matiē cop̄at̄. ibi. **E**t ideo dīat gīetator.
Dicit q̄ obiectōne repellēdo q̄ nā
p̄ geng desiḡt̄ nō dī vna nūo. s̄ vni-

tas gr̄is p̄redit ex eo q̄ nā gr̄is absolute et h̄ se sup̄ta est idētiāta ad h̄c l̄ ad illā sp̄em: et est in dīnū in diuisiō sp̄e b̄g: q̄ ut sic q̄sidata nō icludit vñ diuisiō f̄at in ip̄is: s̄ p̄ additioē dīaz diūf̄at eentialit̄: q̄ p̄ illas om̄is idūna et idētiāt̄ remouet: q̄ eāt c̄ vnitat̄ gr̄is. Infedit ḡ doctor ḡclusiue q̄ non obstat vnitat̄ sp̄e in ḡne: adhuc debent sp̄es dīi s̄plicat eentialit̄ diūse: q̄uis h̄ qd̄ dīa possent in eentia que nire. Diūse ent̄ sp̄es quenūt in natura gr̄is q̄ est una s̄ modū sup̄dictū et ē tota eentia sp̄ei nō tñ totalit̄ desigta et spealit̄ qualit̄ p̄ sp̄em desigta: s̄ gr̄alit̄ et p̄tialit̄ s̄ ad modū p̄tis: **D**eīn n̄ dīat. Et ideo dī: q̄metator copat vnitat̄ gr̄is vnitati m̄e dīces. q̄ m̄a est una p̄ remotionē om̄i forz̄. Gen̄ aut̄ dī: vñ p̄ totitate et ḡnialitatē for me. Vñ vnitat̄ m̄e ē p̄tīm̄ & silis: et p̄tī dissiliis vnitati gr̄is: p̄t̄ iſiq̄ dīces. **D**eīn ibi. Et q̄ ut sup̄ dīctū est: doctor hoc qd̄ dictū est de ḡne et sp̄e applicat p̄portionabilit̄ ad sp̄em et i dīdū: Et on̄ dīt p̄? q̄ sp̄es paiformit̄ se habet ad idū: q̄ admodū gen̄ ad sp̄em: Z. assiḡt eīde causā ex p̄ narrat̄. ibi. Dīz q̄ ut dīctū est: Z. epi logat̄ qd̄d̄ correlāt̄ ifendo. ibi. Dīc ergo patet. **D**icit ḡ p̄mo. q̄ sicut nā gr̄is sup̄ta in gareto p̄dicat̄ de sp̄e. et implicat̄ in sua fratioē totū q̄uis idēsticte. qd̄ decīate exp̄ssū est in sp̄e: s̄ nā gr̄is abstrīue desigta at p̄sioē ul̄t̄ois p̄tōis nō p̄dicat̄ de ip̄a sp̄e ut declarabat̄ de corpore et auli. Sic s̄līr nā sp̄ei sup̄ta ḡretie p̄dicat̄ de idūis. q̄ s̄t̄ totū id qd̄ ē eentialit̄ in idūis. licet idēsticte: s̄ si nā sp̄ei

designet abstrīue at p̄sioē m̄e s̄t̄ (que est p̄iv̄. v̄duatiōis) sic se habebit p̄ mo dī partis et nō p̄dicat̄ de idūis. **E**c̄ pli gr̄a ut huam̄itas s̄t̄ solū id vñ h̄ est homo: nō aut̄ ē aliqđ h̄o p̄ mat̄ s̄t̄. s̄ pot̄ḡ h̄ic homo: et p̄ q̄nis huam̄itas p̄dīt m̄az s̄t̄. et habet rōem̄ p̄t̄ resp̄u sortis q̄ icludit m̄az desigta: et ideo ut sic huam̄itas nec de h̄o nec de sorte p̄dicat̄. Ad qd̄ allegat̄ doctor au toritāte. **A**uēcē dīctis q̄ qd̄dit̄ sp̄oīt̄ nō ē ip̄m̄ sp̄oīt̄ q̄ est qd̄dit̄. q̄uis qd̄ dit̄ sit sp̄oīt̄. ut huam̄itas ē sp̄oīt̄ ex mā et aīa rōli. **D**īz si debeat de h̄o vñ de sorte p̄dicat̄: oportet ut h̄et p̄ modū ḡretioē ad recipiēs qd̄ est mā desigta: q̄ admodū s̄t̄ cu dī: homo. **D**ein ibi. **D**īz q̄ ut dīctū est: doctor assiḡt causā q̄ dī dīctū ex habit̄ sup̄p̄. dīces. q̄ q̄ gen̄ tot̄hīt̄ ad sp̄em p̄ dram forlē. sp̄es aut̄ q̄thīt̄ ad idūa p̄ m̄az. h̄inc em̄ est q̄ nā gr̄is desigta p̄t̄ et abstrīue s̄t̄ p̄t̄ māle (ut aialitas l̄ corporūt̄ habet modū m̄e resp̄u h̄oīs): s̄ nā sp̄ei p̄t̄ de s̄igta ip̄ortat p̄t̄ forlē. et ideo huam̄itas s̄t̄ ut for qd̄a resp̄u sortis vñ plom̄is. Et dī: q̄ est for tot̄ḡ. nō q̄si for realit̄ tot̄ sup̄addita (q̄admodū for dom̄ḡ est for p̄t̄b̄ iteḡlib̄ ip̄iḡ dom̄ḡ sup̄addita et eis realit̄ codis̄cta): si dī: for tot̄ḡ q̄si for q̄ est totū m̄az s̄t̄ et form̄ cop̄hēdēs sed tñ q̄ p̄dīt m̄az desigta: ideo dī: desigre p̄t̄ forlē resp̄u idūis: **D**ein ibi. **D**īc ergo p̄t̄. H̄ic epilogat̄. et subinſert̄ corre laū dīces. q̄ ex dīctis patet q̄ homo et huam̄itas s̄t̄ eentīa diūsl̄ mode. **H**omo ent̄ s̄t̄ eā ut totū. q̄ nō p̄dīt m̄az desigta. s̄ idēsticte q̄t̄net: et ideo de idūis h̄oīs p̄dīt̄. Huam̄itas vñ s̄t̄ eāde ut p̄t̄ q̄ p̄t̄dīt m̄az s̄t̄ desigta: nō vñ

cernedo ea; et ideo nō p̄dicas de idem
hois. **T**er subfert correlative q̄ nome
centia qn̄ rep̄t p̄dici de re ipa. ut pu-
ta cu eentia capit ḡnali p̄t idem est
qd̄ res l̄ sba accepta sit. **V**n dīcō sorte
eē eentia quāda. **N**el eq̄ eentia accepta
sit p̄dicas de eentis spealib: ut dīcō
humanitas est eentia: **C**ūz aut eentia
de re nō p̄t p̄dici: ut qn̄ accip̄t spealit:
tūc enī nō p̄dicas de eo: q̄ est eentia;
no enī dīcō q̄ sorte sit sua eentia/ q̄
est humanitas: ~

Primo adūtēdū circa lram expōta: q̄
explīgra nā aial q̄sidat t̄pliit. **T**o
s̄ q̄ rep̄t a p̄te rei in diūsis sp̄ebg seu
in idem diūsas sp̄ez: et ut s̄r q̄sidata
nō est una: s̄ est id plurificata eentl.
To q̄sidat hec ipa nā aial s̄ se et ab-
solute: et ut s̄r q̄sidata ē qdā mō una s̄
negatiō: q̄ ut s̄r nō est plurificata ac-
tualit: s̄ ordīne nē p̄t ~~m̄t̄t̄t̄t̄~~ plā-
litate sp̄ez: et est idem ad diūsas sp̄es:
nō icludē illud: vñ in ipis distinguit.
To eadē nā q̄sidat s̄ q̄ obiectalit
apphensa p̄ itm: et ut s̄r est una affinitie
vniitate rōis. **C**a ipa ut s̄r p̄ intellectu
accepta p̄dicas de diūs sp̄ebg: et est in
ipis: refined nichilomin in ill vni-
tate s̄ apphensione rōis. **V**n aial hoc mō
sup̄tū eē logitū: de tq̄ rōe est q̄ sit vnu
in ml̄q: **D**icit aut q̄plete vltat rō co-
uenit reb̄ dūtixat p̄ intellectu: ita et h̄
vniitas nō est real: s̄ s̄ apphensione rōis.
So enī nā aial est una in diūsas sp̄ebg:
p̄t exsist realit in ipis. s̄ solū s̄ q̄ ipa
nā aial tq̄ una intellectu apphedit in
diūsis sp̄ebg: **E**x quo patet q̄ ipi aiali
p̄ intellectu obiectalit appheso: quest illa
vltat s̄ roem. quā asserebat p̄lo ydeis
s̄ eu a p̄te rei vlt exstib̄ rōne nire. **S**ā
aial apphēsi vlt p̄ intellectu p̄dicas de

115

hōe: et est in eo s̄ roem: et hoc ipm aial
s̄ intellectu p̄dicas de azino et est in eo
s̄ apphensione rōis. **E**x isto enā p̄t q̄
metaphysicū et arātē realē nā ḡnus
dicas una: dūtixat vnitate idmē q̄
est negatiō: licet qdāmō sit real: ign̄
quest nē s̄ se accepte: **D**z s̄ logitū nā
ḡnus dicas una in diūs sp̄ebg enā affi-
tione: licet hec vniitas sit vniitas rōis.
Et q̄ doctor in hoc ca: dēcīt p̄ncipalit
de eentia q̄sidata realit: et s̄ se (in segn̄
aut enī: dēcīt de ea p̄t idemibg logic
applicat) ideo ipē attēbuit ḡnū p̄ma
vnitatis idmē: q̄ est qdāmō realis
ut p̄fertur: ~

Seundo adūtēdū q̄ vniitas ḡnus ē
p̄tūm silis: et p̄tūm dissilis vniitatē mē hōz
ifior: **S**ilis qdē est q̄ vtraq vniitas cō-
surgit ex idmē: ut qdāmodū genq
sup̄tū s̄ se est vnu quasi idmē ad hac
v̄l ad illā sp̄em: ita et mā ifior sup̄tū
absolute et s̄ se dīcō una: q̄ ut s̄r e idmē
ad hac v̄l ad illā formā. **E**t s̄ hor dīcō
q̄ oīm gn̄abilidē et corrupibilidē ē eade
mā: q̄ mā vnuq̄ gn̄abil sup̄tū s̄ se nō
habet vñ diūsifit ab alia. **D**iūsifit
aut ab alia nūalit p̄ipam q̄titatem
causalit. **T**o dissilis aut est q̄ vniitas
idmē: p̄io ḡnus est resp̄t eo: q̄ ab
ipa solū dīcō rōe: vniitas v̄ idmē mē
est resp̄t forz ab ipa realit dūtixat: ~

Ateria idmē ḡnus (q̄ est ē eig vniitas)
nō stat cu vniitate nūali: nō enī possi
aliquo vnu nūo sit cu idmē ad diūsas
sp̄es ut ē nā ḡnus. **I**ndivīta aut mē
stat cu eig vniitate nūali: nō hec mā
s̄ s̄rē sup̄tū s̄ se ē idmē ad q̄nē q̄
formā: **A**teria mā intelligit una vni-
tate idmē p̄ hoc q̄ ipa s̄ se amputur
sine qdōc alia forme: s̄ genq intelligit
vnu p̄ hoc q̄ ipm accip̄t s̄ne cō-
intellecione forme spealit desigite. q̄

uis includat hoc ipsam formam super fragm-

Certio considerandum quod hec tria. scilicet huamitas homo et sortes se habent qualitatibus quaedam ordinis. Huamitas enim non est cetera hominis in passione gretiois ad suppositum: et ad maxima signata inclusa in supposito: Homo autem non est eadem cetera sine passione talis: qui homo cum gretioe quae ad suppositum et ad maxima signata. Non homo nec matias signata ut sit includit determinate seu actualiter: nec ex passione gretiois significatur excludit. Sortes vero in sua fratre non ita sive excludit maxima signata sive ordinale. Cetera sortes considerantur sub ratione completi ordinis: scilicet sub ratione indicabilis: quod ex sub ratione distincti natalis ab alio: discernit quodammodo qualitatem per quam causaliter alio natalis est distinctus: non tamen sortes in sua fratre et intellectu intus sive excludit qualitatem: ex si in ipso consideratur per modum rationis singularia (ut plonici ponebat) quod sic nec genere nec species predicaret de individuali: non enim per ipsum sortes sit illud quod ab eo diversa et separata est. Nec illud iterum separatum procedat in cognitione illius singularis. Et ideo reliquit quod ratione speciei queat cetera scilicet per modum totius: ut nomine hominis ratione: propter singulariter et distincte ratione totius id quod in ordinis est.

Homo quod sibi ab altero designe non predicatur de semine: hec enim non creditur huamitas est causalitas: nec ista sorteitas est huamitas: et per quas a sortiis huius non sit credere homo est causalitas: et sortes est causalitas huamitas. Id enim quod debet de alio predicari: habebit aliquam gretionem ad ipsum. Et quod amittit in altero refinet gretionem ad sua res ipsiorum predicatur non aut sibi. **Z**o. elicit quod quenam dicitur huamitate designe nam huamana: ut passa ab hunc: hominem vero ea designe: ut in hunc: et sorte designe hunc haec nam. **Z**o. elicit quod aprioriter distinctionis sortis ab huamitate: quod sortis ab homine. **Z**o. elicit quod sortes distinguuntur

ab huamitate per inclusionem meam individualiter est huamitas sed re: nec in ea ut sit includitur. Distinguuntur ex sortes sub ratione completi ordinis ab huamitate extinse per aliquam rationem ad qualitatem: quam huamitas neque quod geruntur.

Deinde vero per primi titulat. Hoc quod est aut non dividetur hinc libellum i titulat: se quod capitulo secundum.

Textus.

Insto quod sicut per nomine ceterie in subiectis depositis. videtur esse quod se habeat ad distinctiones logicas: scilicet ad rationes generales speciei et generis. **N**on autem id cui queritur ratione et speciei predicatur de hoc singulari signo. Impossibile est quod ratione velis scilicet generale speciei queat ceterie: sed quod per modum rationis sicut ut nomine huamitas ratione causalitatis. Et ideo dicitur. Quoniam quod ratione causalitas non est divisa: sed per ipsum: et eo modo huamitas non est species: nec causalitas generalis. **H**oc non potest dici quod ratione generale speciei queat ceterie sed quod per modum rationis singularia (ut plonici ponebat) quod sic nec genere nec species predicaret de individuali: non enim per ipsum sortes sit illud quod ab eo diversa et separata est. Nec illud iterum separatum procedat in cognitione illius singularis. Et ideo reliquit quod ratione speciei queat cetera scilicet per modum totius: ut nomine hominis ratione: propter singulariter et distincte ratione totius id quod in ordinis est. **R**atione autem vel ceteria sit accepta per duplum considerari. **H**omo modo per rationem et namque genere: et huius est absolute consideratio eius. Et hoc modo nichil est vera predicatione de ea: nisi que quenam sibi est quod homini. Non quod alio: sibi atque sibi ei falsa sit atque vero. **N**obi genere: homo in eo quod homo est queritur causaliter et ratione: et alia quod in eius differe caduntur: alibi vero et quod huiusmodi fuit (quod non est)

de roe huānitas) nō querit hoi iōptū
homo: si magis querit ei iōptū est hic ho.
Tn si qrat vtz illa nā sic accepta qsi-
data possit dñi' rna l' plures: neutrū
gredēdū est: qz vtruz est ex iōp. hu-
manitas. et vtruz p̄t sibi accidē. Di-
enī pluralitas eet de intellectu eig: tāc
eet una ei eentia sortis et plures nūm
posset ee una: cū tñ una sit s̄ q̄ est in
sorte: H̄l. si vnitas eet de roe eig: tūc
eet una et eadē eentia. l' huānitas sor-
tis et plores: nec posset in pluribz pluri-
ficari. **A**lio mō q̄sidat' eentia s̄ ee qd
habet in hoc l' in illo. et sic de ipa p̄di-
cat' aliqd p̄ am̄s. roe eig in quo est.
sicut d̄: ho est alba. hic albedo p̄dicat'
p̄ am̄s: qz p̄t hoc p̄tinacē qd est sortes
albū sic: qz sortes ē alba. q̄uis hoc albū
nō querat hoi iōptū homo: H̄c aut
nā habet duplex ee/wnū i figulaibz:
aliud in aia. Et s̄ vtruz: qsequuntur
dicta nām am̄itia. Et in figulaibz h̄
m̄lplex ee: s̄ figulaū diuītate. Et
tñ ip̄ nature scdm̄ p̄ma. p̄am̄ sua
q̄sidatioez s̄ absolute: nullū istoz ee
debet. Altery falsū enī ē dicē q̄ eentia
hoi iōptū homoi habeat ee in ho.
singulai. **C**a si ee in hoc singulari;
queriret hoi iōptū homo est: nūq̄ eet
ee in hoc singulare. H̄l. si que niret
hoi iōptū homo est: nō ee in hoc singulari;
nūq̄ eet in hoc singulari. qd est falsū.
Ergo p̄t q̄ nā hois absolute q̄sidata/
abstrahit a qlbz ee: in aia: et i suppo-
sitis: ita tñ q̄ nō fiat p̄sio alio eoꝝ:
et h̄c natura s̄r q̄sidata est q̄ p̄dicit'
de idius oibz homibz. **N**o tñ p̄te
p̄t dñi q̄ rō vlis querat nē sic accepte.
qz de roe vlis ē vnitas et vnitatis: na-
Ded vey ē dicē: q̄ ho nō iōptū est ho. ha-
bet q̄ sit in hoc singulari l' in illo: l' in aia.

ture q̄t huāne neutz istoz querint/
s̄ absolute q̄sidatione sua. **H**i enī esse
de intellectu hois vnitatis in q̄nqz
queriret huānitas in eō vniueatur
vnotas: s̄ q̄qd in eo est idividua est.
H̄l. ea nō p̄t dñi q̄ rō gr̄us l' spei
accidat humane nē: s̄ ee qd habet
in idividuo. qz nō querit in idividuo huā-
na nā s̄ vnitatis vnot sit qd vnot oibus
querint: qd rō vlis exigit: ~
Acer est z̄ p̄t t̄tatu p̄m̄ huius
libelli: **C**ontinet enī iste libellus tres
t̄tatu: In qz p̄t de t̄tatu s̄bax
m̄litiū. In z̄ vō t̄tatu de t̄tatu de eentia
s̄bax m̄litiū. Et in z̄ t̄tatu de eentia
am̄itiū: **E**t qlbz h̄oz t̄tatu s̄bax p̄m̄
dedit in duas p̄tes capitulares. In qz
p̄m̄ de t̄tatu de t̄tatu est de ipsa
eentia metaphysica et s̄ se: In z̄ vō
de t̄tatu de ipa logice: seu p̄att butioez
ad ietiones logicas. In hoc itaqz z̄. ca.
huius p̄m̄ t̄tatu acipit doctor s̄c de t̄tatu
de eentia s̄bax m̄litiū logice. **E**t p̄t p̄
mittit ietatu. q̄tinuando dicta cu divedis:
z̄. exeq̄t ietatu. ibi. **C**a aut id cu.
Dicit ḡ p̄mo q̄ p̄ḡ vifū est qd s̄ce
Et p̄ nome eentie in s̄bax cōpositis. i. qd
sit et ex q̄bz constitut' eentia s̄bax m̄litiū
vivedit e quo eentia s̄bax m̄litiū
se habeat ad ietiones logicas: v̄t p̄tu-
ta gr̄us spei et dñe r̄. **O**ein. ibi.
Ca aut id cu doctor s̄c exeq̄t ietatu
s̄u. Et assiḡt p̄t aliquos modos accep-
tioez eentie: s̄ quos ei nō p̄fit ietiones
gr̄us spei l' dñe applicati: **Z**o assiḡt
modu acceptiois eig: s̄ que sibi attribu-
unt he ietioez. ibi. **R**eliquit ḡ qz:
possit aut p̄t p̄t q̄d p̄phri. s̄ q̄ assiḡt
q̄tuor modos acceptiois eentie m̄litiū
s̄bax: s̄ q̄s sibi nō applicat' ietiones
logicas. **P**mg est. si eentia accipiatur

in abs^rto. **Z.** est. si sumat. ut res p se
cen^s separati ab ipis singulibz: quead .v.
modu plonici dicebat eentia e vlez.
Z. est. si eentia sumat in grec^o sdm
sua qsidatoe^r absoluta et eentialia: qua
sdm se accepit. **Z.** est. si eentia sumat
in grec^o: s q est in ipis suis singulibz:
Dicit igit pmo q dico gnis l spēi nō
querit eentia sbar mālū s q designat
in abs^rto et p modu pti: qualit hanc
ad d: huāitas: Et hoc pbat p: roē:
Z. qfirmat autē. Roē pbat sic. Id cu
quid inctio gnis ul spēi pē pdicai de
tisiobz sub se qten^r il huāitas nō p
dicat de idemus hoi: s q huāitas (ut
sic designa) neq; eē spēs. Et confirmat
idem autoitate. **A**uicēna dicens. q ro
nalitas nō ē dñia s pñm: dñne: et sibi
dicit q huāitas nō ē spēs s pñm: spēi.
Dem. ibi. Hoc nō pē dñi dicit doc
tor sc̄. **Z.** q nec ro gnis l spēi pē at
bui eentie s q est qdā res exis extra
singularia: licet hoc plonici posset
dicebat. **N**on qmūs est alia eentia rdeal
separa: **R**adhuc sibi nō queret ro spēi: qd
sic pbat doctor. **C**a talis nec pdicaretur
de idemus: eo q eet ab idemus separata:
nec esse posset pñm: gniotis ipoz sin
gulaū: cōmōdū est ipa spēs. **C**ocludit
igit q ro gnis l spēi attribuit eentie
s q designat grec^o: et p modu totiq;
implie qntetis et idsticte: qd i id
duis qntetis: **D**em. ibi. **N**ā at l cen^o.
doctor assignat duos modos: qbz ipse
eentie accepte in grec^o: nō attribuitur
inctio gnis l spēi: gna q doctor pnt
triplicē acceptione gnis eentie designt
in grec^o dices q **N**ono. accepitur
eentia i grec^o s sua roē: et nam pia.
Et h: d: absoluta eis cosidatio. s qua

sibi attribuit dñtare at pdicata eentialia.
utputa q ul sī de eis eentia. **L**eis eentia
cosequit: et hoc mo nō querit ipi ratio
vltatis (salte qplete): ut sic enī nō querit
sibi unitas assūta s q e de roē vltis: ut
dicebat in loco pcedeti: **P**ec ut sic plā
licas sibi qpetit: **N**on trñq; pbat doctor: sic
Qā si pluralitas sibi ut sic queniret. s
sibi plālicas p se qpetit et sp meset: qd
est falsū: cu nā sit vna i apphēsioe i
collecta. **S** q e in sorto: **H**oc si unitas ut
sic sibi qpetet: cu sibi p se et sp meet: et
nō est ipa nā plurifabil in diuisib. Et
ideo qmūs nā sic qsidata sit ea q pdicat
de idemus obo: cu ipa ut sic nō habet roē
vltis: qd aliau qpetit s q in se et ab
solute cosidat: hoc sibi mest eentalis.
Vo. qsidat nā grec^o pnt e in hoc
ul in illo: et sic sibi attribuit accititalia
pdicata: **H**oc modi subdidit: qd
Nono. qsidat s q est in sibi ad ext
Et hoc mo itez nō queret sibi ro vltis.
ut sic em nō habet unitate tñ exis qd
vnū pluribz cōuenies. s ut sic fuit at
bui sibi pdicata accititalia realia: cui
modi sī curre: eē albi rcl^o. **A**lio.
accepit nā pnt est in aia. utputa p
tellectu obiectualit apphēsa: et hoc mo
sibi attribuit pdicata accititalia rectiona
lia: cōmōdū sī geng spēs rr. Itaq; idēcō
logice applicat nē qsidate hoc vltio mo:
ut dicit in loco pria: **(E**lo mngalis.
Hoc dixit **A**uicēna q tellectu est
q facit vltate in rebz).
Primo adūcedū circa lram iā exposita
q inctio d: quasi intq tentio. **N**ono.
ideo q dñtio est ipa res l attribuit re
s q res ipa est tenta obiectue in ipo
tellectu: in quo spēs intelligibil rei est
tentia subiectie. Et sdm hac dñtatione

intetio caput passim; et d: ab intq et teneor. **I**lio? ideo dicit intetio qd intetio? qz intetio est res, l: rei attribuit pvt res ipa p intellectu apprehensa e pma quo sed it in re: s q realit existit in na. Et sic intetio accipit actio: et d: ab itendo: **S**ecundo aditudo q Intetio distinguuntur videlic in intetioe pma: et intetioe z. **I**ntetio p: est ipa res pvt e p intellectu apprehensa: l: pvt e pmais tmung ipaq intellectioe. **G**ra q e notandum q pma posibl p spem intelligibile m eo subiectitate folit pmaio fert in re: no s q existit phoulait in na re: s s q accipit cor: et s ee intelligibile. **Z** aio aut traducit in re ipam s q existit in na: **N**o qm p spem intelligibile hois pmo fert in hoiem apprehensu cor: et intelligibilit accepit: scdai oaut fert in hoiez s q existit in re: na: **E**t sic duplex est tmung intellectioe: s q pugnq d: tig quo: et remoto q d: tmung q. **G**admodu po sensitia p spem sensibile statue, pmaio et immediate fertur in statu de scupta l:deputata: p qua predit qsequet figuris regis viii. **G**lo ing. p: intetio entitatis sp est actus: pspetatio aut qz e sba qz animis: **D**icunt tñ eq idua, ta sbe qz animis intetioe pme: pvt si salte reflexe apprehensa p intellectio et sic in intellectu tenta: **E**t d: intetio p: alio vocabulo metale ubi: qd ipa it in dicit formae, eo q intellectu ages spem for intelligibile qd qua spem intelligibile metale ubi representat: et p qns notionale pducatur. **N**on paiformis ut causa pma uniusa in esse ne pducit. sic humana intelligencia oia intelligibilia in po in esse intelligibilitas actual constituit.

Intentio z: est qda respcn amitis et rational quenies ipi rei, pvt ipa res qz p intellectu apprehensa seu s q res d: intetio pma. **N**o exmpli gra spes notat respcn intetioe: quo ho apprehensa refert ad sua singulaia de qbz pdicat: **E**st aut z: itetio sbiectie s subiectone roris in intetioe pma: nra itetio spes est in hoie coiter accepto. **D**icunt tñ z: intetioe fore in itq: eo q no s in rebus: nisi pvt s res ab intellectu obiectualit apprehensa: **C**elix dicit **I** p: q intetio pma qz est actus: et qz e sba. **E**t sibi dicit de vbo metali. **I**z: dicit q logica p ronabilit d: de intetioibz scdibz adiuct pmiss: pvt dt: **A**uicena. **I**z: dicit q intetioe s re latioe roris: et s in pdicamento relatiis quo ad modu: no tri sre in aliq pdicamento: eo q sre entia roris: **T**ertio considerandum q ascribit vloni posuisse ydeas vles a singulaibz separatas ta s ee q s roem: leentes nichil omnia singulai qditates: q cent explaia pducant principia essendi: et media ggnosedi ipsa singulaia: **I**nducebat aut plo ad hanc assertione **T**um ut saluaret aliqua ee sciale ggnitione de re cognabilibz et corruptibilibz. **R**a scia e vlu et pte tuoz: qre dicebat q p res gnabiles et corruptibles singulares oportet pone aliqs qditates separatas: a qbz singulaia ptciparet ee et ggnitoez sciale. **C**ognitione dico passim. **R**elouebat ena altude. **N**idemq em aliq singulaia gnat fine garsu causalis alicuius silis sensibil (ut patet de gnatiae eoz q spote gnatit): cu s q s eū apibz fiat a suo sili: in cuius erit pone aliqs causas vles hntes ta vture actuas qz eq causitate exemplare respici pductionis talium. **E**t hmo s eū erat qd

ditates ydeales. **A**ntea estimabat plor
es a pte rei qdāmō sic existē qdāmō
dū apphēdūt a rōe (qz alias abstrahē
trū eet medariū) qripīg aut rē vltif:
qre gludebat ea vlt exstē a pte rei:
Dz estimo q plato hūc errore no
itēdebat: qm̄s sua vba metaphorū
(qbz cōt' vtebatur) hūc errore p̄fē
videbat. **M**ān potiq̄ sua vba metapho
rica (q̄ sua itētio ab ar̄e ipugnat²):
Quarto cōsidāndū q̄ trisomis accep̄tō
nē coaptat agrue tripliā q̄sidatiō ip̄ig
lūs. **C**a lūmē q̄sidat. **T**riplicat. **H**omo
in effluru a corpore lucido cōn̄ itēdētā
in nube ynuale v̄l in altez densū dy
phanū. **E**t hūc q̄sidatiō lūs: cōn̄
det acceptio nē h̄ se et absolute. **N**ad
modū enī nā sic accepta: nālīt p̄uenit
ididua: ev̄ns for̄l ypostasis eoꝝ dē: ita
lūmē sic q̄sidat p̄uenit nālīt eig recep
tione. **E**st enā lūmē qdāmō formalis
ypostasis coloz: iōyū ad q̄stitutionē co
loz q̄currit: et in eis v̄tualit̄ resuatur
q̄admodū forme clor̄ remanet i mixt.
Nō tñ lūmē est ecentialit̄ color ꝑe dīcto:
q̄ oppōnit̄ nonulli assertūt: allegat̄es q̄
color ꝑe cōsuet̄ ex itēdētā lūs i nube
ynuale. **D**z roſtat q̄ h̄mōi itēdētā nō cau
sat tñ illī colorē vez p̄māsiū: h̄ appa
rete. **Q**ue aut̄ sit causa tal̄ apparetie:
habet alibi recitai: **T**z^o q̄sidat lūmē
h̄ q̄ est diffusū in dyaphanū desit. **E**t
hoc mō lūmē adaptat nā q̄sidata n̄t̄ e
recepta in suis figuraibz: **T**z^o q̄sidat
lūmē h̄ q̄ a corpore denso illūtato resūt
spūalit̄ m̄tiplicando suos radiosvisibiles
ad p̄m̄ visuā: in qua recipiunt̄ n̄dem
radu v̄tualit̄. **E**t hor mō lū coaptatur
natura q̄sidata: p̄ut ē a h̄:ibz abst̄rāt:
et ab itēlectu coiter apphēsa: p̄ eiꝝ spēm̄
itēligibile in itēlectu subiectatā: **N**on

patet q̄ nā sup̄ta p̄mo mō rōbilis de
an̄ rē: z^o in re: et z^o post re. **E**t obid
nonulli distinguūt triplex vle: rsz an̄ rē: in
re: et p̄q re: ampietas vle extēso modor.
Relat̄ ḡ q̄ rō spēi accidit nē **T**exta
huanc h̄ illud ē q̄d habet in itēlectu spē
enī nā huāna in itēlectu habet ēe ab
st̄rāt ab oibz ididuis: et ideo habet vni
formē q̄pationē ad oia ididua: q̄ s̄ extra
āiam: p̄ut est eq̄lūt̄ silūtudo redūt̄ in
ōim q̄gnitionē n̄cptū s̄ h̄oies. **E**t ex hor
q̄ tale respm̄ habet ad ididua: itēlectu
adūt̄ rōem spēi: et att̄buit sibi. **N**on
dē q̄metator in p̄o de aia: q̄ iōyū agit v̄l
tate in rebz. **I**de et dē. **A**uicena i sua me
taphy sira: **C**et q̄uis h̄ec nā itēlecta
habeat rōem v̄latis h̄ q̄ sp̄at̄ ad res
ext̄ aiaz (q̄ ē vna silūtudo ōim rez):
tn̄ h̄ hor q̄ h̄ ee in hor itēlectu l̄ in illo
est p̄tūlāis qdā sp̄es itēlligibil. **E**t ideo
dīctū q̄metatoris sup̄ 3^m de aia: deficit:
q̄ voluit ex v̄litate forme itēlecte / v̄litate
v̄nitatē itēlectu in oibz h̄ibz dclūdē.
Ca nō ē v̄litas illī formē h̄ hor ēe qd̄ h̄
in itēlectu: h̄ h̄ q̄ refert̄ ad rez h̄ q̄ est
vt rez silūtudo. **D**icit et si ēt̄ vna sta
tua corporal̄ rep̄ntibz m̄t̄os h̄oies. q̄stat
q̄ illa ymago l̄ sp̄es statue: habet esse
singulare ymū: h̄ q̄ eet in has mā: h̄
habet ēe rōe h̄ q̄ eet cōs̄ rep̄ntatio plurū
rōem cōtatis h̄ q̄ eet cōe rep̄ntatiūnū
plurū. **E**t q̄ nē huāne h̄ absolute
q̄sidatiōe sua queit h̄ q̄ p̄oīat̄ q̄ pdic̄t̄
de sorte: et rō spēi nō queit eī h̄ absolute
q̄sidatiōe sua. h̄ est de am̄ibz q̄ q̄se
quint̄ ea h̄ ee qd̄ habet in itēlectu: ideo
nomē spēi nō pdic̄t̄ de sorte: ut dīct̄
sortes est sp̄es: qd̄ de n̄t̄e accidet̄. si rō
sp̄es queit homi h̄ ee suū qd̄ h̄ i sorte:
v̄l h̄ sua absolute q̄sidatoem h̄ qua est
homo. **C**qd̄ enī queit hor iqtū homo ē:

fiducia de sorte. **T**er tū p̄diciā queat
gn̄ p̄ se: nō in eis differe radat. **D**icā
tio em̄ est qđdā qđ sp̄lētā actū itellec-
tū cōponet et diuidetis: h̄is fiducia in
re ip̄a. s̄ inutate eoz qđ vnu de al-
tero dicit. **V**n rō p̄dicatoris p̄t itellētū
rōe h̄ius itetiois q̄ est ḡeng; que sipli-
citer p̄ artū itellecū cōpletur. **A**chilo-
ming tū id cui itellecū rōem p̄daci-
litatis itetiois p̄dicatoris attibuit cō-
pones vnu id n̄t alio; nō ē ip̄a itetio
gn̄s: s̄ potiū id cui itellecū rōem gn̄s
attibuit. sicut qđ h̄at hoc nōmē nō
nō. **D**ic ergo patet qđit eentia v̄l
nā se habet ad rōem sp̄i. **C**ā rō sp̄i
nō est de his q̄ que nūt ei s̄ absolute
q̄idationē sua: nec ē de am̄tib⁹ que
cōsueuit ip̄am s̄ ee qđ habet ex alio;
ut albedo m̄igredo: s̄ l̄est de am̄tib⁹
q̄ q̄sequunt ip̄am s̄ ee qđ h̄z in īp̄u
s̄ h̄z aut modū queat sibi rō gn̄s
et sp̄i v̄l dñne:

Postq̄ doctor assiguit duos modos
acceptiois eentie sup̄te q̄retie: q̄b⁹ sibi
nō sp̄et ip̄is v̄lis rō seu itetio: hic sub-
infert tertiu modū nē s̄ que sibi queat
itello v̄litas: **E**t p̄. s̄ant hoc qđ dicit
est r̄. remouet q̄sdā cauillationes ta-
ctas. q̄b⁹ q̄ posset phabīs obuiare. ibi.
Et h̄ius her nā: z̄ epilogat: correlatiū
q̄clusiū t̄fendo. ibi. **D**ic ergo patet r̄.

Dicit q̄ p̄mo q̄ q̄ itetiois logit s̄
gn̄s l̄ sp̄i nō attribuunt eentie cōsidate
s̄ se et absolute: nec s̄ q̄ est in ip̄is sin-
gulaib⁹ ad ext̄: relinqit q̄ (exemplora)
rō sp̄i queat nē h̄uāne s̄ illud esse
qđ habet in īp̄u: in quo habz ee ab-
st̄tu ab oib⁹ idduis et relatione vnu
forme ad oib⁹ iddua q̄ s̄t c̄iam. **N**ā

est cōlit̄ silūtido nāl̄ educto in gn̄tois
om̄ cozde: q̄ptū existit hoīes. Et ex
illa vnuiformi relatioe eis ad iddua
īp̄. sumit itetiois sp̄i: q̄ noīat resp̄
rōis. **N**ā dicit Auct̄na et Cōmetator
q̄ īp̄ agat v̄litas in rebg. **N**ā art⁹
v̄litas (q̄ est intentio 2.) attribuit
rebg solū ut stat sub actu sp̄atiuo īp̄.
Cēm. ibi (Et h̄ius hec nā) **H**ic re-
monet q̄sdā cauillationes sue dubita-
tiones: Et diuidit her p̄s in tres p̄tes:
s̄ q̄ tres cauillationes remouet. ut pa-
tebit īfig. **P**omo itaq̄ posset q̄s sic obni-
ce cof dicta. **C**ād recipit ad modū re-
cipiens recipit: s̄ q̄ alib⁹ īp̄ est singularis:
igit nā exis in īp̄ est singularis: et
nō v̄lis: et p̄ gn̄s v̄litas nō debet nē
pot existit in īp̄: **P**ndet doctor. q̄ līg
nā s̄ q̄ h̄z ee in hoc l̄ in illo itellecū (sup-
plete) subiecte p̄ sua sp̄em intelligibilem
sit sp̄es intelligibil̄ p̄ticularis: itame nā
obiecte itellecta p̄ illā sp̄em intelligibile
est v̄lis: s̄ q̄ sp̄at ad res ext̄ cāiam. **V**n
et ip̄a sp̄es intelligibil̄ ē v̄lis in reptoado:
licet sit singularis in eendo. **E**t p̄. doctor
spugn̄t effacit errore q̄metatoris, qui
voluit ex v̄litas forme itellecta cludē
v̄litas itellecta et sp̄es intelligibil̄
in eendo: ponet vnu itellecū nūo in
oib⁹ h̄ib⁹ sp̄ebg. **N**ā nō ē v̄litas forme
itellecta s̄ ee qđ habet in īp̄u: subiecte
p̄ sua sp̄em intelligibile: s̄ īp̄ tu q̄sidat
in īp̄u obiecte s̄ q̄ est silūtido rōz ex
cāiam: nā nā sp̄esira ē silūtido nāl̄is
om̄ idduoꝝ: **C**āt sp̄es intelligibil̄
singularis in eendo, p̄t ee v̄lis in re-
ptoado: declarat de statua corporali.
Si ent̄ eet una statua r̄p̄ntas pl̄es
hoīes. costaret q̄ figura illis statue esset
singularis in eendo: s̄ eet nichilomin⁹

ties in repūnādo. Et sūr dōz est de spē
intelligibili hōis in intellectu subiectatāq;
illa licet sit singulaib⁹ in essendo. atti-
tudinē nō ulit⁹ repūnat. et hor qmēta-
tator capē nō potat. **N**ō in loquendā ē
vni formiter de spē intelligibili hōis et
de ipo hōie intellectu q̄d ad singulaitate
eēndi: q̄uis hoc qmētator dicebat ut
infīg patebit. **D**eīm. ibi. (Et q̄ nē) dor-
tor remouet zā cauillationē q̄ q̄s sic
posset obuic̄. Hic ē vā. homo ē spes. p̄ iā
dicta: s̄ sortes est fr̄s hō: q̄ her eit vā/
sortes est spes: Poluit doctor et r̄ndet
q̄ discurs⁹ nō valet: s̄ q̄mūtūt in eo falla-
ca am̄t. **N**ā alit acut⁹ homo ē p̄ma
spē: et alit in zā. Hoc em̄ queit de sor-
te pdicāt s̄ sua q̄sidatioez absoluta. sed
iēntio spēi nō queit hō q̄sidato absoluto.
q̄ sic sibi q̄petet p̄se: queit aut̄ sibi
acut⁹ s̄ q̄ est ab intellectu obiectaliter
app̄hens⁹. **D**eīm. ibi. (Et tñ pdicāt)
conat doctor ternā cauillationē exortā
ex iā dicit: qua q̄s forſā sic obuic̄. P̄dicāt
v̄l ēsse pdicabile q̄uile ḡm l̄ et spē p̄se:
na itēo pdicabil̄ est de roē itēo ḡm,
(n̄ pdicabile sit sup̄ig ad gen⁹) seq̄t q̄
iēntio v̄lis seu pdicabil̄. aiāli (q̄d ē gen⁹)
v̄l hōi (q̄ est spes) nō acut⁹ s̄ potius
cen̄halit⁹ queiat seup̄se: **R**̄ndet doctor
in effectu. q̄ gen⁹ dupliat⁹ cīcip̄t. **D**no.
p̄ iēntio ḡm: et sic pdicāt seu ēe pdi-
cable. ḡm p̄se queit. ut obiectio pbabat.
Nā pdicatio q̄plicat⁹ aut̄ intellectu cōponet
et diuident⁹ h̄ns fidamētū in re ipsa
s̄ v̄nitatē eoz q̄z v̄ni de alteo pdicat̄.
R̄n ratio pdicatiois p̄t cludi in roē h̄g
iēntiois q̄ est gen⁹ q̄ sūr cōplicat⁹ q̄ actio
intellectu. **V** q̄d dēdit doctor dīc q̄ tñ p̄-
dicatio s̄ seu pdicabilitas. q̄ ipm gen⁹

nōiant iētiones zā: et p̄ q̄nis itēo
pdicatiois p̄t cludi in iētio ḡm: **A**lio.
gen⁹ acut⁹ p̄ re subiecta huic dēictō:
et hoc mō pdicari. i. pdicabile v̄l nō
queit ḡm p̄se: s̄ acut⁹ sibi mes⁹:
Ex quo patet q̄ hec sit distīgueda (aiāl
pdicat̄ de hōie) **N**ō em̄ eig sens⁹ ēe
q̄ v̄o seu iēntio pdicatiois aiāl eēt̄
queiat: q̄d ē falsa: posset etia ēe
sens⁹ q̄ eset actuale aiāl q̄d pdicat̄
de hōie. q̄d itēz nō est q̄cedēdā: reo q̄
df̄ora accidat qdām̄ sup̄ioib⁹: q̄uis
nō ecōtra. Admittit igit̄ ad h̄c se
st̄. q̄ aiāl pdicat̄ ut exēs de re iētia
ip̄ig hōis: **D**ūr p̄t q̄ her ip̄o (gen⁹
ē pdicabile) sit distīgueda. **D**i em̄
gen⁹ acut⁹ fōlē pro iētio zā:
sūr et pdicabile; tūc hec pdicatio ē p̄se:
Di v̄o gen⁹ acut⁹ matialit̄ p̄ ip̄a
re subiecta: tūc hec pdicatio ē deno-
minatiā s̄ v̄oem̄: **D**eīm. ibi. **D**ic
q̄ p̄t doctor epilogat̄: et subiſert
correlatiū gl̄ficiū dīces. Ex dictis p̄t
q̄o nē queiat v̄o spē: **E**t subiſgit
q̄ iētio spēi nō est de his aut̄ib⁹ q̄
queiat nē s̄ sua absoluta q̄sidatioez:
nec ē actus reale q̄d q̄seq̄t ip̄am̄ s̄ q̄
est in singulaib⁹ a p̄te rei: s̄ ē actus
iētionalē respectuum̄ q̄d et q̄seq̄t p̄t
ab ieq̄w app̄hēdit̄ obiectū:
Pro amplioi euīdētia l̄r̄ īa exposita
ocurrat p̄: ista dubitatio. **W**tz queiat̄
distīguat̄ triplex v̄l s̄j an̄ re. in re. et
post re: **E**t videt p̄: ex aut̄ib⁹ pho⁹
q̄ v̄lia p̄ re tm̄ s̄t ponēda. **N**ā dīc
pho⁹ in phēmū de aū: q̄ v̄le mīchilē
aut̄ postiḡ ē singulaib⁹: **D**ūr dīc pho⁹
pm̄o phīco⁹. q̄ v̄le ē dīd̄ intelligit̄: **D**i

et ex exemplis: cens illi lux et vita. **V**le autem re non tantum est ipsa forma solidata potest est radix lucis prima: quod significat in ree fluentia principi non determinat ad idem. **V**le vero in re est eadem forma potest participata est individualiter in quo licet singulariter: non est in singularibus utputa sortes est singularis. **V**le autem post re est eadem forma potest abstrahita ab individualibus plume utrumque agenti: et per quam possibile ratione applicatur. **A**d hunc enim est est per nomine visus multiplicatus amplius. **V**le dicitur: quodcumque concavabile: et sic sunt formae per quod visus totius visus potest dicitur. **S**unt res istae potest est aliquid concavabile. cui visus iste potest applicari. quis adhuc non attributatur: et sic forma per quod visus. **V**eritatis scilicet visus notat nam reem potest in substantia actu visus (quod est intellectus secundus): nam non sicut habet operationem visus reem. **R**espondeo enim quod si visus accipiat potest id est quod sensibile vel per ipsam namque per substantiam intellectus visus: sicut admittenda est distinctione visus: qua dividitur in visus anno re non tantum et in visus in re et in visus per re. Et hoc distinctione concordet ipsius acceptio non in littera supradicta recitate: **D**icit autem visus accipiat propter sensibilem eius reem: sic solus visus post re seu alio nomine visus logicus est poneamus: nam hoc visus solus resista eius unitate in se: est plurificatus et in pluribus censibus: **C**ontra illa subdivisio visus anno re: quod visus anno re subdividit in visus anno re propter et non et in visus anno re non tantum: videtur ex errore phorum veterum emanasse: quod dicebat quod deus esset visus: quo quilibet res sensibilis habet esse: et quod res create periret a primo summo bono per modum formarum genitorum seu emanatorum non: quodammodo radix a luce: riuulis a fonte:

Unus visus anno re propter et non (anno re inquisitum singulariter creaturam) est: sicut ipsa forma accepta in intellectu aliunde lumen primo cause: in quo habet reem principi fontalem per deum.

et spes rationalis predicit ab obiecto. **N**on
ipso ponebat pressione creaturarum a primo
salse in aliquo paiforme illi emanatio
qua fides orthodora assedit in pressione
personarum in dominis. **H**oc si uita res create
potius a primo opifice presserunt intellectum et
volutate: quodammodo artificata predicit
ab artifice quam formam sui artificis predicit.
Et ideo fides ostendata in hunc primi opinione
non est sic concubilis quia quod asserbat. nec e
eadem fides cum fidei supradicta 2° si supra annunti
naturam nisi si identitate analogiam qua
est deus ipse est idem cum singularis creature
Posset nichilominus haec subdissertatio sal
uari scimus aliqua interpretatione: quod genitrix
studiosissim. **C**ex iudicio patet quod sit deus
ad argumenta tacta pro et contra:
Secundo occurrit ista dubitatio. **N**on
ut uita rationis attribuitur ne intellectu obiectum:
ut spes intelligibili in ictu exenti subiectum.
Et videtur p^{ro}p^{ri}o quod uita sit attributa da
no ne intellectu: si spes intelligibili. **N**on
dicit hoc ergo quod spes quod est uita est similitudo naturae
suez idem duorum. (et idem tagit doctor in lepra).
si q^{uo}d stat quod non ipsa non est similitudo: si potius
eius spes intelligibili: et intentio spes potius
attribuit spes intelligibili quod non per spem
intelligibilem primitate et intellectu. **T**ertio di
cit doctor in lepra quod non potest in hoc l
in illo ictu obiectum est singularis seu sin
gularis: q^{uo}d stat autem quod non efficiat sin
gularis ex hoc quod est in ictu obiectum: et
hoc est intelligendum de spe intelligibili quod est
in intellectu subiectum. **M**aut non non
efficiat singularis ex hoc quod sit in ictu
obiectum patet. quod in ictu sortis et deinde plaus
apprehendit nam penitus eadem: quodammodo
duo uisus videtur eundem colore et uno. **E**t
ita non apprehensa ab intellectu sortis ob

iectum est eadem pericula non apprehensa a sorte
platone: quod non posset esse si non apprehensa in
quolibet duorum efficiat singularis: **G**o opposi
tum est pro uitate ar. **P**er illud non uita
tas attribuitur de rationibus predicit: si est
notoriu^m quod spes intelligibilis ho^men non predicit
de sorte ratione: qui immo ipsa spes intelligi
bilis est actus exenti subiectum in intellectu. **R**esponso
Hic sic tunc ratio uita attribuet ei quod est ratione:
non spes intelligibilis efficiat in ictu fr. **P**ro
uile est id quod istud: spes autem istud non est id quod
diligitur: si illud quo non intelligitur. **D**icatur
nec spes sensibilis est id quod sentitur: si id quo
sentitur aliud: **A**d hunc enim est igitur quod auer
sorius genitator asserbat in dicitur ho^men fore
diligat omniu^m intellectu uno. que dicabat
esse sibi p^{ro}p^{ri}e subiectum. et in esse prius: quo
deus ho^men singulares intelligentes quodammodo
dicit ipse p^{ro}p^{ri}e ponebat ydca ho^men p^{ro}p^{ri}e subiectum:
quo nichilominus oes ho^men singulares
eent: **A**rouebatur autem ipse papue (pro
posito deseruit) ex eo quod si istud eet plurimi
sicut natalis si plenitatem homini cura istud eet
singularis: et per quas spes intelligibles
in eo existentes subiectum eent singulares. et
ita non posset non uita intelligi nec per
spem intelligibilem uita interpretari. **I**git ex op
posito: non uita intelligatur et uita designatur:
sequeatur quod tamen spes intelligibilis quod est ipse
intellectus sint uiles: **N**on enim doctor au
eruero in pugna sensibili excepit. ondens
quod non per uita repudiari et intelligi per spem
intelligibilem singularem. **C**um alium querat
singularitas in essendo: quod non habet
uicem in presentando: ut liquet sensibilitate
de statua: **E**st igit ad dubium: non deducitur
Intentio uiles non attribuitur ipse spes intelligibili
in ictu subiectum: si nature obiectum
licet per spem apprehensum: quod spes est in ictu.

sicut agnitus in cognoscere. Et h. r. n. sio
meo iudicio est de iste homine doctoris sagi/
hic in propoito et alibi. Et probat rationibus
adductis in oppositum et per initate. Verum
in reuera doctoris uba in asperu pmo
magis videt oppositum faue: quod modum una
ro arguerat. **A**d roes igitur oppositum
predicere est domini. **A**d pma d: qdāmō
sicut spes intelligibilis immediate repūtata
spes fia nam: ita et ipsa nā spes fia vltig
prouerat in notione idem duorum: qdā ipsa est
sustentatio nāl et centralis. **A**d z d: q
qñ nā intellecta eē d: singularis h: q est
in hoc lī illo iq: tunc nō est sustentatio
in ipsa nā intellecta obiectio s: se ipsam;
s: est predicatio ad ipsam spem intelligibilem
q est via via qditatii seu nē: ita q nā
dicat singularis: qdā spes intelligibilis q nē
geit utrū existit singularis. **V**n et ipsa
spes intelligibilis (salte ipsoz actuum) est
qdāmō eiōde existentie cu actitate: sicut
spes sensibilis coloris est eiōde existentie ad
colorē. **N**ō tñ hoc videt tñ sententiam esse
de spe intelligibili sbe. **P**ra illa nū sit
in intellectu ihesuie tñ actus. nō vider
esse talis eiōde existentie cu sba. **Q**uis
qdā dicat oppositum: defensores qdā
intelligibiles nō afficiunt intellectu ihesiae.
s: in isti intellectu p modum locali operatice
et allegatur pñm dñe: qdā loci spes.
Et hñ forsitan credent qdā spes intelligibilis
sit vlos: nō singularizata in iq: sicut
enā nā intellecta: et sic illud cui attribui
est istio vlos: qdā in sententia pñi nulla
tenet est de forme: **P**ossit ec: qdā roem
euadendo dicat qdā doctor hñ. **A**urom im
pugnat: qdā ponebat qdā si spes intelligibilis
est singularis: tunc et nā p ea pñtata est
singularis: dicit doctor ihesuie. qdā

supponit qdā intellecta est singularis p
est in hoc lī illo iq: adhuc tñ esse
posset vlos p relahione ad idem: qdā om̄
est sustentatio: **E**cā dñi posset qdā nā
intellecta dicat singularis p relatione ad iq:
singularis: in quo tñ nō est obiectio: ha
quo cognoscet obiectio: **D**h̄ modis figu
laizatiois meo iudicio est extorta. qdā
qdāmō sib: qui mō dicat potius qdā ipsa
matia nā intellecta efficiat singularis p
relatione rationale: qdā iq: ad idem
capit: **I**ncipit scđs tertiatij. **D**obz qsdā nō
alios: caplm 3^m: **V**

Vinc aut restat vidē p que modum
sit existentia in sibis separatis: sc: in aua/
et in iq: et in ca pma: **Q**uis em
simplificare pme cause des pñi credat: tñ
opoenit ex mā et for qdā mutat inclutē in
intelligebus: et in aua. **C**uius positiois autor
videtur fuisse Juicetron: autor libri son
tis vite. **T**ñ hoc dicti phoz totū repugnt:
qdā eas sbas separatas a mā nobiant: et eas
abs tñ mā ee qprobant. **C**uius demora
tio est potissim ex vñtate intelligebus que
in eis est. **V**idemq emi foris nō ee actu
intelligibiles: nisi h: qdā separant a mā: et a
qditioibz mē. **N**ec efficiunt intelligibiles
in actu. nisi p vñtate sbe intelligentis h: q
recipiunt in ea. et h: qdā cognoscunt p ea. **V**n
oportet qdā in oī sba intelligebus intellectua
sit oī munitas a mā: ita qdā nō habeat
mō pte sui: nec sit for qdā mē: ut ē
de formis corporalibz. **N**ec except alijs
dicat qdā intelligebus nō speditat mā qlibet
h: mā corporal tñ. **S**i em hoc eēt roe mē
corporalis tñ: cu mā nō dicat corporal
misi h: qdā stat sub for corporali: tunc oportet
qdā hor mā habet ipedire intelligebus: et

ta hoc a soli corporali non potest esse. Quod hoc
habet materia. sed impedire intelligibilitatem
a forma corporali: et hoc non potest esse. quia
est ipsa forma corporal actu intelligibilis
est. sicut et alie forme sunt a materia abste-
hantur. Non in anima sed in intelligentia nulla
est quod ex materia et formae. nec hoc modo animi si-
piorum in eis entia materia sicut in substantiis
corporalibus: sed est corpus in eis substantia simili-
bus formae et esse. Non in genere nonne
potius libri de causis declarat quod istud est
forma et esse. Et accipit ibi forma quod ipsa quadri-
tate non est similitudinem. Et quod hoc sit: pla-
num est videtur hoc modo. Quicunq[ue] enim sic
se habet ad unum quod unum est in aliis illud
quod habet rationem et potest habere sine altero.
sed non quantum: talis autem tunc habitudo mea
et forme (quod forma dat esse meum): et ideo ipso
est esse materialis non aliud forma. non est ipso ali-
quod forma esse non materialis. forma enim in eo
quod forma est: non habet dependentiam ad materias. Sed
si tunc habet aliquam formam quod non potest esse nisi in
materiali. hoc accidit eis quod sunt distinctae a pri-
ori. quod est actus primus et purus. Non ille
formae sunt propriissime primi primi. sed forme
per se sine materia subsistentes. ~~Non enim~~ Non
enim forma sed totum genus suum materialis dicitur ut
dicunt est. Et huius formae sunt intelligentiae.
Et ideo non oportet ut entia sunt intelligentes
causae substantiarum sint aliud quod ipsa forma. In hoc
est dicitur entia sunt substantiae et sunt similitudines:
quod entia sunt substantiae non sunt esse formae: et sunt simili-
tudines materialis et formae: entia autem sunt simili-
tudines est forma tamen. Et ex hac causatur
alio due dicuntur. Non est quod entia sunt
substantiae potest habere ut totum vel ut pars. quod
accidit per me designatione ut dicunt est: et
ideo non qualibet modo predicatur entia rei
sunt substantiae de ipsa re composta: non enim potest dici
quod homo sit intelligentia sua. Sed entia rei

simpliciter quod est sua forma non potest significari
nisi ut totum dicuntur nichil sit ibi potest forma
quasi forma recipies: et ideo quoniam non
sumitur entia sunt similitudines de ea predicatur.
Non quicunque de quod intelligentia similitudines sunt ipso metu
simplex: quod non est aliqd aliud recipiens
quod intelligentia sicut similitudines de ea predicatur.
Non dicitur est quod entia sunt in materia signata
multipliciter sed distinctione eius: unde significatur quod aliquam
sit idem species et diversa numero. Sed cum entia
rei similitudines non sit recepta in materia non potest ibi
esse talis multiplicatio. Et ideo oportet ut
non tunc intelligatur in illis substantiis plura idem
dum eiusdem species: sed quod sit ibi diversa: totum sit
ibi species ut Auctentia expresse dicitur.
Hoc est tertius titulus huiuslibri in quo doc-
tor incipit definiare de entia substantiis materialibus.
Et dividitur hic titulus in duo capitulo. **A**omo
enim doctor definit de entia substantiis materialibus
metaphysice et philosophie: tertius de hac ipsa
logice et per relationem ad definitiones secundum ibi.
Et quod in istis: **P**ropositus subdidit. **A**omo enim
doctor repellit positionem falsam: tertius propositus
vitae. ibi. **H**omo ergo philosophus. Adhuc subdivi-
gitur propositus prima. **A**omo doctor permutat iterum
dicitur quod propositus doctor definitur definitio
qualiter reparet entia in substantiis materialibus.
superest nunc videtur quod reparet entia in
substantiis separatis: sed in anima in intelligentia et in
causa prima. Causa autem ordinis patitur su-
perius in eiusdem libelli exordio. **C**ontra ibi.
Quis enim philosophus doctor destruit positiones
falsas de entia substantiis materialibus. Et primo ponit
ea dicitur quod licet credat phisicorum credat prima
cum est similitudines ostendit: quod tamen phisicorum dicere
conatur intelligentias et animas esse corporales ex
formae et materia. Et huius positionis autor primus
videtur Auctentius fuisse qui edidit librum de
vite. **D**icitur ibi. Tamen hoc dicitur improbat
doctor hanc positionem propter autoritatem phisicorum:

qdinit intelligentias / et eaia aias (salte
p separatione) ee sbas separatas et imales.
Dein ibi. Cuius demiratio est? pbat ea
z. roe tali. Illud e imale, qd utq e imale
(cu vti seqt ee): s utq qlibz sbe intelligentis
est imale: qd qlibz sba intelligentes e imalis.
Nenor hq rois patet sic: Utq qlibz sbe
intelligentis in se recipit et ex agit forma
actu intelligibile: s si utq sbe intelligentis
est mal tuc for in ipam recepta et ab
ipam actu acta no est et intelligibil; qd
rr. Illud rois minor itez patet et pbat
in tra. Na forma n no est actu intelligi-
bil n s qd a mā separat: s si utq sbe intelligentis
est mal tuc forma in ipam recepta
est ex a mā qphesa. Na qlibz actu inex-
istens forma me imersetionā mest ipi me.
Hic si utq sbe intelligentis est mā, tuc
no posset age forma actu intelligibile: eo
q nichil agit utq ppō qdū. Salte utile
pp. An si ipa utq est mal, tuc actio
nedū attribuet forme: s toti ex mā et
for qstatuto: qd cu no sit actu intelligibile
no posset producē forma actu intelligibile;
sunt nec posset ea renpe. Relinqit qd
q intelligentia et aia sint forme actu i-
ntelligibiles: et oīo a mā separate. Et ex-
ponit doctor qdī ee debet oīo a mā
separate dicens. qd nec debet hre mā tij
pse sui: nec esse debet forme me imse
ipressa. **V**nu querit utq intelligentis et
aiabz cu separate qd quicq. Z. aut querit
aiabz separate principalit. et nichilomin
querit qdāmō aiabz coūct (salte rōlib)
tijtū ille no st me imse / sicut cetera
forme corporales. s st sup caparitate
me qdāmō eleuate: tijtū no st a mā
apprehēse. **D**ein ibi. (Nec ec p aliq)

ndet doctor cuida cauillatio tacite.
qd quis qf roem ia assupta posset sic obni-
ce. **N**o qlibz mā intelligentis ipedit intelligi-
bilitate s mā corporal duget: in i-
ntelligentis aut no pono māz corporate
s māz spuale. **R**endet doctor qd hec ca-
uillatio no valet. Na mā ipedit intelligi-
bilitate actu no s qd est corporal: s s
qd est mā: qd sic pbat. **H**i em mā ip-
diret intelligibilitate forme tijtū esset
corporal. seqret qd for corporal ex p ipm
abstuta a mā no foret actu intelligibil:
qd est falsū. **D**ein ibi. (An m aia)
doctor qdudit qpoitū dices. qd m intelligi-
tis et in aiabz no est qpo ex mā et for.
s nichilomin in eis e qpo s ex ee et ex
for. ad qd allegat autoritate libri cau-
saz. Hc istud tij latig ondet. **D**ein
ibi. Et quo hcs hor sit doctor pbat qpo-
sitū ia pmissū roe tali. Quidc aliquia
sic se hnt qd vnu e ta altig tuc id qd h
roem cause ee pt sñ alteo, licet no egf:
s for supēa s tota sua latitudēz e causa
me forl l effectua (na ta p? qd e ta
et purg actq e ta me effectua): ideo
ipg le est māz ee sine for, et ni pg le
e forma ee sñ mā. vñ for in eo qd for
no depedet a mā. Et licet nltē sint
forme qd pnt ee sine mā / hoc no est
ex eo qd forme st: s potig ex eo qd forma
mltū est distas ab actu pmo. Deqt qd
qd forme p p. ppiqssie qmō st intelligē
sint p se sine mā subsistentes.
Dein ibi. (In hoc g differt) doctor
assigt diam triplē intēentia sbarū
imaliū: et sba maliū. **P**o e pncipal
drna / et reliq qromitates dices qd een
sbe mal qplerit forme et māz: eenha

aut sbe separe est forma tm. Dein
ibi (Et ex hac causant) Assigt zam
drām. q̄ tñ p̄ d̄ int̄ duas dias p̄mā
principale ḡomittates d̄as q̄ eentia sbe
mālib⁹ p̄spote p̄t desigri l̄ ut totū l̄ ut ps.
Eentia aut sbe separe / solū p̄t desigri
ut totū. Cui⁹ subdit causa. q̄ in s̄b̄is
mālib⁹ p̄t eentia cludit mā desigta
q̄ est ps idū recipies eentia et ab
eentia realit disticta. H̄z in s̄b̄is separe
nō est aliqd in idūno qd recipiat eentia
sit q̄ ab eentia eentalis sit diūst. Et
ideo d̄. Autēna q̄ eentia suplic⁹ qddi
tas est ip̄m̄et sp̄plex. q̄ nō ē aliqd ali
ud recipies ip̄am. Dein ibi (2. dia)
H̄z post zā drām (q̄ tñ zā d̄ int̄ duas
dias p̄mā ḡomittates) d̄as q̄ eentia
s̄b̄s mālib⁹ m̄l̄uplicat mālib⁹. Sed
eentia s̄b̄s mālib⁹ separe nō plu
riscat mālib⁹ sub una sp̄. Cui⁹ assigt
causa. q̄ mā sigta diūsa p̄ q̄titate /
causa distictiois mālib⁹ q̄ mā recipit in
s̄b̄is mālib⁹; nō at in s̄b̄is separe.

Q̄deic̄ pro lucidio intelligētia predi
torū. Ut̄ intelligētia et rōl̄ aia artū i
telligibiles etiā p̄t in nā s̄t idūalit̄;
ex mā sp̄nāl et ex fō / coelenetate s̄t
sp̄nāl. Et ar. p̄t p̄supponit.
Videt̄ ent̄ q̄ sbe separe nō s̄t intelligib
iles s̄ q̄ existit idūalit̄ in mā. Nā sp̄s
intelligibiles in intelligētis s̄t uliores / q̄
sp̄s intelligibiles in huāno intellectu: s̄
sp̄s intelligibiles in huāno it̄. r̄p̄nit
vle tm̄ et nō figurare (alſe directe):
ign̄t̄ nec sp̄s intelligibiles in intelligētis
rep̄nit̄ intelligētias idūales. et p̄
q̄is una it̄ nā nō intelligit alia sc̄m̄
sūm̄ idūuale ee. Z̄ sic. Intellectus s̄b̄s

separe est ulior et separe est huāng:
s̄ huāng intellectus nō intelligit res p̄t ex
iſuit singulaſt̄: ḡ nec it̄ intelligētia. Z̄ sic.
sic. Z̄ sic. d̄at vni meta. q̄ singulaſt̄
nō s̄t diff̄ces nec demratores. q̄ n̄ ut
videc̄ copetēt q̄bqdā singulaib⁹ si qdā
figulaia cent̄ intelligētia intelligibilia.
Z̄ sic. p̄ls iſinuat in pleiſaq̄ locis q̄
figulaia nō s̄t intelligibilia. s̄ q̄ it̄ sit
dictat̄ vliū: Nec valet si dicat. q̄ af
fertio p̄li v̄sicut̄ tm̄ de singulaib⁹ mālib⁹
et nō de singulaib⁹ separe (q̄mō s̄t iq̄ae).
hoc sit ondit̄. Nā nō solū mālib⁹ sed
sola singulaſt̄ intelligibilitate vedit̄
ut videc̄. nā ip̄a qdditas mālib⁹ s̄barū
accepta cōit̄ est intelligib⁹ et n̄ matiam
cludit̄: Ph̄at etiā obiectio doctor im
pugnat̄ q̄ dñuit in lrā q̄ mā nō s̄t
corporalē s̄ q̄ est mā intelligibilitate
ip̄edit̄: Cui⁹. Videl̄ q̄ nec aia rōl̄ s̄t
intelligib⁹ s̄ q̄ idūalit̄ exisit̄. Nā ip̄a
mā recipit̄ et p̄ mā idūalit̄ q̄ad
modū alie forme corporales. Preceā
rōl̄ aia q̄gnosat̄ p̄ sp̄em intelligibilem
eāde q̄gnosat̄ homo. q̄ ip̄a aia ē ps
eental: s̄ sp̄s intelligibilia hōis solū re
p̄nit̄ hōiem cōit̄: Cui⁹ sic. Videl̄ q̄
intelligētia et rōl̄ aia nō s̄t acti intelligib
iles. nā si hoc atted̄t̄ potissim̄ ex eo q̄ cōi
sua reditione seip̄as intelligēt. s̄ hor nō.
Nā s̄ba intelligētia nō p̄t illab̄ in eiḡ intel
ligibile: ḡ intelligit sic seip̄am: Cui⁹ sic.
Videl̄ q̄ in intelligētis et in aia s̄t mā.
Vobis recipit̄ v̄tutes alia. illis recipit̄
ip̄m̄: s̄ in intelligētis et in aia recipit̄

grecies mē: q̄ m̄ eis mā repit. **M**aior
ōndit: q̄ p̄petas nō definiūt de seit suū
fōbi ḡm. **N**īnor p̄t: q̄ in itelligētis et
in aia rep̄nūt ee in pō subnīt recip̄t
et qd̄ d̄pliq̄ est esse mobile locab̄t: **N**er
sufficiēt est euāsio dīcēt: q̄ pd̄ctiū mēnu
ut̄ c̄gnōre in itelligētis q̄ et s̄b̄s mā
libo. **N**ā adh̄r obtinet rō (vt̄ videt̄) q̄
in itelligētis sit mā: ḡm̄ sit alt̄ḡ rōis
q̄ mā in ist̄ mālibo. **¶ 8° C**ōpositio z̄ a
p̄sup̄pōit q̄pōem̄ p̄ma: f̄ in itelligētis
est rōpo p̄ma: s̄z ex s̄ba et ac̄m̄te: q̄
ill̄e rōpo p̄ma (q̄ videt̄ ee ex mā et
fōr̄dāt̄ d̄t̄. **B**oēt̄ in p̄ libro de t̄m̄ te
q̄ s̄plex fōr̄ s̄bm̄ ee nō p̄t̄. **¶ 9° Q**uelibz
fōr̄ creat̄a est̄ limitata: f̄ s̄f̄ nō limitata
nisi p̄ mat̄z: q̄ q̄l̄bz fōr̄ creat̄a est̄ i mā
recepta. Et nisi sic: nō videt̄ quo ip̄a f̄t̄
rōdua. **¶ 10° O**d̄ qd̄ est̄ in actu eff̄nt̄
in actu p̄ p̄cip̄atione act̄ p̄mi (q̄ est̄
act̄a pura et act̄a p̄ eent̄ia: q̄ oē qd̄ ē in
pō cēs̄it̄ in pō p̄ p̄t̄n̄ p̄atioēm̄ pōe p̄me:
q̄ est̄ mā: cu ip̄a sit̄ pura pō: et pō per
eent̄ia. **¶ 11° B**oēt̄ exp̄sse dīc̄t̄ in libeo
de uno et vnitate q̄ agel̄ḡ seu ut̄ta co
ponat̄ ex mā et fōr̄: Et in q̄m̄to pd̄cti
mēt̄oz̄ dīc̄t̄ q̄ ph̄s̄ in pd̄cti mēt̄o s̄be (ex
tremis s̄z fōr̄ et mā relati) agit de me
dio s̄z de s̄ba et his copōnt̄a: **C**adl̄to vi.
q̄ doctoris rō nō sit̄ efficax q̄ p̄suīt m̄hi
lom̄ing oñd̄e pot̄issim̄ i mālitate q̄l̄bz
s̄be intelligēt̄. **N**ā hom̄o est̄ s̄ba itelligēt̄:
et tu habet̄ māz t̄q̄ p̄se siur̄. **P**tr̄a p̄t̄
aia ē s̄ba itelligēt̄: et tu ē fōr̄ mē ip̄sa;
n̄ sit̄ fōr̄ act̄ corporis. Et ex eod̄ oñd̄
q̄ p̄s̄ itelligēt̄a sit̄ māl̄: n̄a pō neq̄t ee
sep̄at̄: q̄ eent̄ia: **I**nsp̄ obiect̄ sensib̄le
māle agit sp̄es sensib̄les sp̄uiales. et

pō visina māl̄ et organa eas in se re
cip̄t̄: videt̄ q̄ ex i mālitate forme i
telligēt̄ neq̄t q̄l̄di sufficiēt̄ mālitas
ist̄ p̄ḡ: et agentis: **H**oc opp̄tū est de
itentione doctoris sancti in līra p̄exposita:
et pb̄bit̄ iſiſ q̄p̄ḡda rōib̄: **H**oꝝ iſiſ q̄eſ
est̄ r̄n̄dēdū p̄mo q̄ ſigulaia ſu mālia
q̄ ſep̄at̄: eq̄ ut exiſt̄ ſingulat̄ ſt̄ cō
gnosib̄lia ab itelligēt̄ p̄ ſpes eis nāl̄
iditas. Iſiſ p̄t̄ m̄t̄plicat̄ p̄ſuaderi. **N**ā
eet̄ ique mēs q̄ itelligēt̄ orbū motrices
nō agnoscēt̄ orbe que mouet̄. **P**tr̄a
agel̄ḡ deputat̄ hōm̄ custodie: m̄t̄lū ē
itaq̄ q̄ ſigulaia hōm̄ itelligat̄. **P**
tr̄a illud qd̄ in iſiſib̄ ſit̄ p̄ plura ſit̄ in
sup̄oib̄ p̄ pauciora: q̄ gn̄nit̄ ſu q̄ ſit̄
p̄ itelligēt̄ ſu q̄ ſit̄ p̄ ſenſu ſic̄ p̄ i mā
itelligēt̄ p̄ i mā ſu. **P**tr̄a ſpes itelligib̄
les ſt̄ itelligēt̄a ḡt̄ate ab autore nat̄e
q̄ nedū ē p̄m̄ ſeffectu ſorme ſu eit̄ mē
q̄ eit̄ id̄iduatois p̄m̄: ſu in h̄m̄ ſpeb̄
itelligēt̄ib̄ nedū ē reluctance ſp̄ntatois
ſorme ſu eit̄ mē: nec ſolū n̄e ſp̄efice: ſed
id̄idual eit̄ ſbe: Et p̄ hoc excludit̄ errat̄
op̄o q̄d̄a q̄ totalit̄ ſubt̄xert̄ ab agel̄is
ſigulaia gn̄nit̄one. **I**z̄ hor nō ē verū:
ut patiūt̄. **H**oc etiā derogat ſidei cat̄ho: ſe
q̄ ponit̄ hec iſiſia ad m̄ſtrari p̄ agel̄os:
ſu illud heb. 2°. **S**es ſt̄ admiſtratori ſp̄s.
Si aut̄ p̄t̄culaiū notāa no h̄rent̄ nulla
p̄iudicā h̄e poſſent̄ de his q̄ in hoc mu
do agit̄: at̄ act̄ ſu ſigulaia: **N**er
valet̄ ſi dīc̄t̄. **A**q̄ d̄t̄ p̄ ph̄toz̄ q̄ ſeſh̄
e ſigulaia: ſu in agel̄ nō eit̄ gn̄nit̄ ſe
ſituā: **D**oꝝ q̄ ph̄s̄ loq̄t̄ de iſiſ ſu q̄ nō
itelligit̄ n̄ abſtrahēdo: et p̄ ip̄am abſt̄i
onē a mālib̄o rōdīt̄ib̄ illud qd̄ abſt̄
h̄it̄ ſit̄ ule: **H**ic aut̄ mod̄ itelligēdi nō querit̄

agel ut pulchre tagit doctor s̄c̄ in p̄ma
p̄fesame. qd̄. 4s. art. 2o. **D**oꝝ 2o. q̄
ta rōl aia q̄ intelligēte s̄t p̄ se intelligibiles
actualit̄ ea si ampiat̄ p̄ ut in nā s̄t i-
dualit̄. **P**atet nā res māles efficiunt̄
actu intelligibiles p̄ h̄. q̄ a mā abstrahunt̄.
qd̄ fit dū iꝝ agēs fort̄ sp̄s intelligibiles
māles q̄ gerunt̄ vīce ip̄as rez cū sint
eay s̄litidies eentiales rep̄ntates intelligi-
bile res ip̄as. **V**n̄ res māles dicunt̄
abst̄t̄ a mā nō s̄t s̄t̄ suā sp̄m intelligibile et aia. **E**t aie seip̄as intelligit̄
p̄ seip̄as itellec̄t̄ō ḡsūua l̄ redit̄ia ut
nūc̄ sup̄p̄t̄. seq̄t̄ q̄ ip̄e idduales s̄b̄ ha-
bent̄ legē s̄l̄ sp̄s intelligibiles et rez
itellec̄tuay. luet drānt̄ s̄ rōem. **E**t per
q̄ns s̄nt̄ sp̄s intelligibiles s̄t̄ p̄ se actu
intelligibiles. ita q̄sl̄ s̄ba intelligēte iddual
et s̄ba aie habituata s̄t̄ actu intelligibiles.
et ideo sup̄p̄t̄ vīce intelligibl̄ sp̄e in
eay itellec̄t̄ō ḡsūua. **V**erūm̄ intelligētia
alit̄ ad se q̄nt̄ q̄ aia rōl ut patebit
postea. **D**oꝝ 3o. q̄ intelligēte et rōl aia
s̄balit̄ s̄t̄ dūtaxat̄ forme subsistētes ip̄e
ee. et nō s̄t̄ in aliquā sp̄uāt̄ matia m̄
recept̄. nec ex ip̄a q̄st̄ute. **P**atet nā ph̄s
2o de aia (p̄missa disioe s̄b̄ in forma)
matiaz et in q̄p̄t̄ vocat̄ ḡnalit̄ aug
forma et actit̄: nullā aut̄ vocat̄ q̄posic̄.
Pot̄ea si sic. tūc̄ formale aie eet̄ in du
pli mā. et p̄ q̄ns in hoc eent̄ due aie
mē. **N**ō ḡ ille reaper̄ s̄t̄le aie subordi-
te. ita q̄ s̄t̄le aie reaper̄ p̄ in matiaz
sp̄uāt̄. et mā sp̄uāt̄ reaper̄ vlt̄ḡ in
corporat̄. **Q**d̄ si sic. tūc̄ mā sp̄uāt̄ ha-
bet pot̄ rōem forme conciliat̄ q̄ mē.
Nā ph̄i vocat̄ hoc matiaz q̄ s̄t̄ se est̄
ens in pura p̄o s̄t̄ suscep̄t̄: et eay

vlt̄m̄ stramēt̄ vlt̄ḡ irrecpt̄ible
in altud. salte p̄fite et realiter. **N**el
s̄t̄le aie informat̄ vīraq̄ nām̄ collatalis
s̄ne subordiatioe. **E**t si sic. tūc̄ vñi s̄t̄le
nuō eit̄ collatalis in duob̄ s̄b̄ct̄ ad
ming nuō dñtab̄. qd̄ nō exist̄o ming
ip̄gle. q̄ vñi iꝝ m̄ ee in dñb̄ h̄oib̄ nuō.
qd̄ assit̄ fictiū Aurois. **P**ot̄ea s̄t̄ Pro-
cula. **O**re suiipīḡ cognitūm̄ ead̄ seip̄m̄
vīraq̄ ḡsūum̄ s̄t̄a s̄b̄am̄ q̄ s̄t̄o-
patione. **A**ll̄ illud qd̄ eft̄ suiipīḡ cognit̄
ūm̄ ad suā eent̄ia q̄nt̄ p̄ suā op̄atioe;
intelligibile am̄si iḡt̄ eet̄ etia ḡsūum̄
ad se s̄t̄ suā s̄b̄am̄: tūc̄ eiḡ op̄atio eet̄ p̄sta-
tor q̄ s̄b̄. **D**icit̄ aut̄ illa ad se q̄nt̄ l̄
redire s̄t̄ eent̄ia q̄ subsistēt̄ h̄nt̄ia fixione
p̄ seip̄a: ita q̄ nō q̄nt̄ ad aliqd̄ aliud
substrām̄et̄ cui illabat̄. **C**u iḡt̄ itelli-
gēta sit̄ suiipīḡ cognit̄ia: seq̄t̄ q̄ ead̄
se ḡsūua: et p̄ q̄ns in ip̄a nō e mā:
Hdroes. **A**d p̄m̄a dñm̄ q̄ sp̄s intelligi-
biles in intelligētis nō dūt̄ vles ob-
coit̄ate pd̄icabilit̄. nec ob id q̄ solū res
vlt̄ḡ rep̄nt̄. s̄t̄ p̄ sue rep̄ntatois apli-
diez. q̄ s̄t̄ eay rep̄nt̄ ad m̄lta se dñdit̄
s̄t̄a ad vīla q̄ ad figulaia. **Q**uo ateto
patebit q̄ rō pot̄ḡ seip̄am̄ q̄ gl̄udat̄. **i**nt̄em̄
Ad 2o dñs p̄ int̄ep̄t̄ione s̄litidies s̄t̄a
sp̄s intelligibiles in intelligētis alia h̄nt̄
legē. q̄ sp̄s intelligibiles huām̄ iꝝ. **G**lo m̄ḡt̄ q̄ itellec̄t̄ ageluḡ hab̄t̄ sp̄s
fēndiores et viuaciores. q̄ a deo st̄ idit̄
H̄ sp̄s iꝝ huām̄ nō h̄nt̄ tāta effica-
cia: ḡ nō p̄t̄ ḡgnosc̄e figulaire: q̄ n̄rē
sp̄s s̄t̄ a reb̄ abſt̄te). **A**d 3o d̄.
q̄ singulaib̄ nō subterahut̄ diffatio et
demiratio ex eo qd̄ q̄ nō s̄t̄ intelligibilia:
s̄t̄ aliude. **V**n̄ singulare ut sic nō eft̄

diffibile. eo q̄ cīt̄ dīam spēficā / nō est
aliq̄ alia dīa s̄ba l̄ ididūl̄. **C.** H̄lō mīḡ
Enī q̄ diff̄ debet dā p̄ gen̄ et dīam
fōles q̄ nō h̄ ididūl̄ : ideo nō est dif-
fibile. **H**ūl̄ de singulai ut sū / nō
p̄t̄ aliq̄ demirār̄ : eo q̄ singulaia rōe
sue singulaitat̄ nō q̄sequit̄ aliqua
aūt̄ia p̄ia / s̄ folū aūt̄ia cōia : q̄ nō
p̄t̄ de ip̄is demirār̄. **A**d 4. d. q̄
dīm̄ p̄hi est intelligēdū de singulai bus
mālib̄ : et resp̄cū n̄i t̄ellect̄. **A**d h̄
aut̄ q̄ subiūgr̄ d. q̄ q̄dditas rei māl̄
nō est h̄ se actu intelligibl̄. s̄ si dīatur
actu intelligibl̄ / hoc ē grā sue spēs intel-
ligibl̄ / q̄ est a mā separāta. quīmo si q̄d-
ditas hōis rep̄pet̄ existent̄ in nā sunt
p̄em̄ ap̄phēd̄ obiectiue. adhuc ip̄a nō
est actu p̄ se intelligibl̄ / q̄admodū e sua
spēs intelligibl̄. **N**on mīl̄ resert dīc̄
aliq̄ et intelligibl̄ : et aliq̄ ee actu p̄ se
intelligibl̄. **N**a ip̄a mā est intelligibl̄
cor̄ ab huāno h̄. p̄ spēm̄ intelligibl̄
alio māl̄ copoūt̄ in h̄. ee. **E**t̄ est
mā intelligibl̄ ididūl̄ ab h̄. p̄
spēm̄ intelligibl̄ māl̄ q̄dditas eīḡ /
tellectui gnata. **P**atet̄ q̄ mā spēdiat̄
spēdiat̄ intelligibilitat̄ actu / s̄ q̄ mā.
Nūq̄ enī mā e intelligibl̄ n̄ p̄ spēm̄ intel-
ligibl̄ q̄ est for̄ in h̄. spēciata
salte a creatib. forme at̄ māles / et̄ oēs
spēs intelligibl̄es s̄ actu intelligibl̄es p̄
intelligēt̄ redditiua : ee sine spē intelligibl̄.
Ad 4. d. q̄ ad p̄ma p̄se q̄
licet̄ aīa corpori ḡt̄cta sit ap̄phēsa a
mā, nō h̄ e a mā ap̄phēsa, quīmo h̄
p̄ia s̄b̄s̄t̄ia. et̄ ideo ee ip̄a aliq̄l̄iter
ad se q̄ut̄ ḡgnitiue. **Q**uo ad 2. p̄se

d. q̄ rōl̄ aīa nedū se intelligit̄ p̄ esse
sūu spēficā / p̄ s̄vēm̄ intelligibl̄ hōis.
verū es scipām̄ ḡgnoscit̄ segulat̄ / in-
tellectiōne ad se reddit̄ia / es in corpore
adhuc exēs. licet̄ ad se q̄plet̄ia redeat aīa
separāta. **A**d 6. d. quo ad p̄ma p̄se
q̄ nō oz̄si s̄ba h̄. sit p̄m̄ ḡgnoscēd̄
scipām̄ : q̄ p̄t̄o sit for̄ suo t̄ellectu d̄he-
res. **N**on enī calor ming caleſac̄t̄ si eet̄
p̄ se subs̄t̄es : q̄ caleſac̄t̄ in h̄eres. **Q**.
ad 2. p̄se d. q̄ aīa d. intelliḡ se q̄da-
mō sicut alia. rōt̄u ip̄a p̄ spēs intelligi-
bles p̄ q̄s̄ alia intelligit̄ pdūnt̄ ad re-
ditionē ḡnūm̄ sup̄ se. **N**on aut̄ sic / q̄
ip̄a scipām̄ ididūl̄ intelligit̄ per
iūl̄ spēm̄ iūl̄t̄ate ip̄am̄ ididūl̄. q̄
q̄admodū spēs iūl̄ b̄l̄ hōis rep̄nit̄
hōiem̄. **N**on iūl̄ p̄maio intelligit̄ se:
et̄ ḡom̄it̄at̄ alia: s̄ aīa rōl̄ / vice uſa
p̄mo intelligit̄ alia: et̄ p̄ illa pdūnt̄ur
ad scipām̄ ḡgnoscēd̄. **A**d 4. d. q̄
iste p̄t̄ates / recip̄e subn̄i / r̄ equo re-
p̄uit̄ in intelligēt̄is mālib̄ et̄ in s̄bus
mālib̄. **S**er iste p̄t̄ates s̄t̄ p̄t̄ates mē/
si ext̄e capiat̄: s̄ potiḡ s̄t̄ p̄t̄ates poc̄
in cor. **N**on nō oportet̄ q̄ in s̄bus iūl̄
lib̄ r̄p̄iat̄ mā: s̄ suffic̄t̄ q̄ illū t̄uiciat̄
p̄o q̄ ap̄phēdit̄ tu mā; q̄ eaā formā
foris manēt̄ s̄l̄ / et̄ formā informāt̄em̄.
Illa enī ee est̄ p̄o resp̄cū ip̄iḡ ee: q̄uis
sit actu r̄sp̄t̄ mē. **A**d 8. d. q̄ p̄ma
q̄p̄o sp̄ est̄ ee actu et̄ p̄o: ita q̄ e q̄z ee
ee et̄ eūt̄ia: q̄n̄i aut̄ ex mā et̄ for̄: **N**on
d. ad autoit̄at̄ Boet̄. q̄ for̄ s̄plex nō
coeleſt̄ata cū aliq̄ resp̄u q̄ habet̄ se
ul̄ ut actu / ut p̄o nō p̄t̄ ee s̄bm̄ acīt̄.
Intelligēt̄ aut̄ s̄t̄ forme coeleſt̄ate

ipm ē ē existētē. **A**d q^o d^r: q^r alib; forma
creata ē de se ad spēm limitata. Forme
aut̄ formis manētes sūt et de se ididuale^s: eo
q^r sūt irreceptibiles salte realit̄: ut māifeste
sup̄ patut: **N**ex possent ip̄as dīc̄ iſita,
iſp̄ad eaz intelligētiaꝝ eēntia nō est recep-
ta in aliud: quo es nō mā dī iſita. **A**d
dēcīpiā dī: p̄ iſemptione. **S**o enī oꝝ q^r
mā q^r est creata sit tāt̄ abit̄ in recepti-
bilitate. q̄n abit̄ ē creator in iſfluxu: **O**tia
Quelib; pō habet quādā analogiā ad pō
mē: vñ pō mē rep̄t̄ in aliis analogiæ
et nō vniuocē: q̄admodū eq̄ actiꝝ p̄mis
p̄cipiat̄ ab aliis analogiæ. **V**erū ē h̄
q^r nō p̄t̄ pō in separatis dī: p̄cipia p̄m mā
le: q̄ her nō ē illiḡ cā: ut actiꝝ p̄mis ē cā
sēdoy actiū. **A**d ill^o quo ad p̄m p̄t̄ dī:
doctor q̄ Boetī illū liby nō q̄posuit: līcer
sibi assicrat̄: **C**uo ad 2° p̄t̄ dī: q̄ Boe-
tī hor̄ intelligit de sba corporalī: **A**d vlt̄
mā quo ad p̄m p̄t̄ dī: q̄ homo nō est
sba intelligēt̄ s̄ se totū: s̄ tñ rōt̄ aīe: **C**uo
ad 3° p̄t̄ dī: q̄ rōt̄ aīa nō est mē sic
impressa: q̄ sit ab ea cōprehēsa: q̄admodū
alie forme corporales: **C**uo ad 3° p̄t̄ dī:
q̄ sp̄es sensibiles s̄t̄ tōge relegat̄ a sp̄ua-
litate sp̄ez intelligibiliū. nā sp̄es intelligi-
biles nō ḡerunt̄ h̄ et nūc: sicut nec iſ. 9
ip̄e: In ḡenī nec sibi organū detinat̄: nec
sub tpe cadit: et sp̄es iſ. biles r̄p̄nit̄ vle
qd̄ est detinat̄ ad hic et nūc: s̄ sp̄es fesi-
biles s̄t̄ in detinato organo: et repp̄nt̄ tu tpe
Secondo adūtēdū q̄ q̄dditas et q̄tinuo:
sbe māl abstrēt̄ desigta a sba māli id-
duali p̄serit̄ duplo disinguit̄ dīna: qua
paformit̄ nō disinguit̄ q̄dditas sbe separat̄
abstrēt̄ sup̄ta: ab ip̄a idduali sba separat̄.
Vna dīna atcedit̄ penes iſusent̄: 2° p̄o
sūt̄ penes extīsent̄. **E**st itaq p̄a dīna

q̄ in sba māli idduali aliqd̄ sbalit̄ et i-
mār̄ idudit̄ qd̄ nec ē ip̄a q̄dditas nec ē
de rōt̄ q̄dditas s̄ q̄dditas in ip̄m recipitur.
comō est ip̄a mā iddual et singularis p̄-
centia. **P**ā exēpli grā: in sorte idudit̄
int̄scat̄ mā irreceptibl̄ in alterz. q̄ vt sic
in huāmitate sortis nō idudit̄. **P**ā huā-
mitas sorti nō est irreceptibl̄ p̄centia nā
habeat̄ roem̄ forme. nec ē p̄e singulaſ
s̄ potig dīc̄ singulaizata. Et cosilī dīc̄
de qualib; s̄t̄ iſormāt̄. **D**ī in sba separat̄
idduali nichil idudit̄ sbalit̄ et mār̄
q̄n sit ip̄a q̄dditas s̄ rē: nā in separat̄ s̄ qd̄
dītae q̄ iddūn̄ s̄t̄ tñ s̄t̄: līcer dīlūsi mode
desigta. **Z**? dīa est: q̄ sba māle iddu-
ale ut sic plāma acītia cōsequunt̄ que
sp̄em̄ ut sic nō resp̄nūt̄. **D**ī in separat̄ q̄
nāq acītia cōsequunt̄ iddūn̄ r̄ cōsequunt̄ tñ
sp̄em̄: et ecōtra: **V**erū q̄ in separat̄ sba
idduali p̄ modū nō p̄sionū seu nō exdu-
sior̄: qd̄ aīo ḡernit̄ ē existētē: et ip̄a
acītia q̄ in eis s̄t̄. q̄t̄ q̄dditas abstrēt̄
sup̄ta p̄serit̄ aliqd̄: hic doctor dī in z.
q̄dlibeto. artibulo. g.º. q̄d̄e z. q̄ in separat̄
nō oīo idem s̄t̄ sup̄positū et nā: **D**ī si
in separat̄ q̄sidēt̄ iddūn̄ dīlūsi at s̄t̄ sba
litat̄ int̄scat̄: tñc̄ nō disinguit̄ a natura,
nisi s̄ roem̄: et p̄mutit̄ p̄dīctio q̄dditas
de sup̄posito p̄ idētātē rei: **D**ī si q̄sidēt̄ id-
dūn̄ p̄rofēt̄ p̄ relationē ad ea q̄ s̄e sba-
litat̄ adhēt̄: tñc̄ ap̄lig disinguit̄ a nā q̄
s̄ roem̄: **E**x quo dep̄hēdīt̄ ḡordia doctoris
sibipī (hic et in q̄dlibet) qd̄ aīo sup̄fina-
lit̄ dissonatis: **C**ex his elicit̄ eq̄ q̄ in solo
deo in quo nec ē sba litat̄ nec acītia qd̄
s̄t̄ idem oīfāt̄ sup̄positū et nā: **D**ī he ex
pte rei s̄t̄ oīfāt̄ q̄cedēt̄. deḡ ē deitas. deḡ
est vita. **P**ā diūsitas modoy fīcīt̄ dei et
deitas nō stabilit̄ in ip̄a nā rei p̄ se. s̄

adherit tamen nro mō capiebāt. **H**ec autē
sortes ē hūanitas: potig penitus ē negāda
q̄ gredēda: **N**ec her. gabriel est gabrielitas.
nec est cōfāce gredēda: nec cōfāce negāda
est. **N**ō em̄ ip̄a sili ē gredēda sicut ista
deīa est deīas. eo q̄ dūstas gabrielis
et gabrielitas in mō sc̄adī et itelligēdī ne
dū cohēt mō mō capiebāt. s̄ q̄ dū ex nā
rei nū q̄dō fōrūc̄a cohēret q̄dō fōrūc̄a
cohēret ad q̄ p̄t̄ acc̄pi ḡt̄etūe:

Quēc̄ tercio **V**it̄ in sepāt̄ plurifac̄atio
mūal̄ sub vna sp̄e sūt̄ possibl̄. **E**t vider̄
q̄ sic. **N**ā aliq̄ itelligēte quenūt̄ sp̄e. q̄d̄
pm̄o s̄r̄ ondit̄. plures q̄t̄ p̄ casū nūq̄
fructioz̄ beatificā attingēt̄ ad qua tñ p̄
creabāt̄. **S**i autor nē nō pm̄ittit̄ q̄ aliq̄
tota sp̄es pereat et frustraret̄ suo fine: **G**o
ille itēt̄ s̄t̄ eīgē sp̄e tñ abḡda itēt̄ n̄s ad
huc bas̄ et in būtūdī q̄f̄t̄ māt̄. **V**it̄. **T**o
mūal̄itas entū creator̄ in tres distinguit̄
regiones. Repūc̄ enī qdō entia mālia
et corruptibilia q̄d̄nt̄ s̄t̄ plura gn̄arve
homo et lapis lignū et azinḡ d̄nt̄ p̄ plā
gn̄a itēmedia. **D**eīn in 2o regione repūc̄
mālia icorruptibilia ut s̄t̄ corpora celestia:
q̄t̄ videretur tñ sp̄e d̄nt̄: et s̄t̄ eīgē gn̄is
proximi: **D**eq̄t̄ igit̄ q̄ ip̄a mālia (q̄ collo
cant̄ in 3o regione) dūtaxat mūal̄ dis
tinguit̄ tñgūat̄. **N**ā tñ pm̄id̄ sit̄ magie
vnu. seq̄t̄ q̄ ḡto aliq̄ regio entū sit̄ p̄o
gn̄or̄. tñt̄ sit̄ mūt̄or̄. **T**o. **I**n sepāt̄
repūc̄ sp̄es: s̄t̄ aliq̄ nā sp̄efīca est̄ apta na
ta esse in pluribḡ nā sit̄ vñs: **G**o pḡ. ē pluri
ficiō d̄duoz̄ sub vna sp̄e in sepāt̄:
Nec valet si dirat̄ q̄ nā sp̄efīca ē apta
nata s̄t̄ iste in pluribḡ. et tñ in pluribḡ ee
tñt̄ nō p̄t̄. eo q̄ p̄o affedit̄ ex p̄te mē
et aphando ex p̄te forme. nā in sepāt̄ illa
pros̄h̄ est̄ mā. vt sup̄iḡ onſic̄ est̄. **T**o. **D**ue
aut̄ sepāt̄ mūal̄it̄ s̄t̄ distict̄. s̄t̄ et due

q̄t̄it̄ates et due albe d̄ies sepāt̄: q̄t̄ ē p̄gle
q̄ due itēlligēt̄ tñ mūal̄it̄ s̄t̄ distict̄. **T**o.
Cuelibz itēt̄a est̄ p̄se id̄dua s̄t̄ q̄ exist̄t̄ in
nā vt patuit̄ sup̄iḡ: **G**o vna mūal̄it̄ disti
guit̄ ab alia: et p̄ q̄n̄b̄ ī itēt̄a s̄t̄ r̄p̄i
bles dñm̄ mūal̄es: et ita eent̄ sub vna sp̄e
plurifac̄ibiles. **T**o. **Q**uec̄q̄ quenūt̄ in
fōli et dñt̄ in māli mūal̄it̄ distinguit̄: nā
q̄t̄ due itēt̄e quenūt̄ in ee. **L**qd̄ e fōle (nā
ē vñḡ sup̄it̄ s̄t̄ se nō vider̄ differre ab
ee aliḡ salte sp̄e cu ee dñam nō habeat̄).
dñt̄ aut̄ in eent̄ia q̄t̄ est̄ māle q̄si habēs
modū mē: q̄t̄ rr̄. **T**o. **V**it̄. **G**o ḡenḡ d̄dit̄
p̄ duas dñas tñc̄ sp̄es q̄stit̄u p̄ ip̄fēt̄orē
dñam subdīdīt̄ in plures sp̄es. q̄ sp̄es co
stit̄u p̄ dñam p̄fēt̄orē: vt̄ de māli et
r̄oli de m̄sensibili et sensibili. **G**o s̄ba coz
poreā diuid̄t̄ in plures sp̄es. q̄ s̄ba itēp̄ea.
q̄d̄ nō v̄t̄ si tot̄ ee n̄c̄ sp̄es in itēlligēt̄is
q̄t̄ s̄t̄ id̄dua: **G**o oport̄t̄ ē de itēt̄oē
doctoris fact̄ hic in h̄a: et ī suis sumibl̄s:
Ad. q̄oēm̄ itēt̄ d̄d̄ p̄mo q̄ q̄libz due itē
ligēt̄e a seūt̄e distinguit̄ sp̄e. **E**o. d̄d̄ q̄
repugnat̄ duas itēlligēt̄as mūal̄it̄ dūtax
at fore distictas. vt̄ patet pm̄iscue. **N**ā itē
ligēt̄e s̄t̄ forme tñ vt̄ sup̄p̄it̄ ex p̄habit̄.
et p̄ q̄n̄e eay dñm̄ tñ s̄t̄ fōles et int̄isere
q̄t̄ludix̄ sp̄efīca dñam et nūq̄ id̄duale
tñ. **T**o. **V**it̄. **2**. forme nō s̄t̄ plurifac̄ib
iles mūal̄it̄ sub vna sp̄e n̄ p̄ māz̄ p̄t̄a
q̄t̄it̄ate vt̄ inuit̄ ph̄s in pleiſq̄ long.
Go si forme q̄cipiat̄ sub vna sp̄e p̄t̄a
sine h̄itudī ad s̄bm̄: tñc̄ itēlligēt̄ ad
uic̄ q̄flue. **I**n hor̄ tñ aliq̄l̄e p̄ulegat̄
q̄t̄it̄as. nā due q̄t̄it̄as eīgē sp̄e p̄se
lñt̄ repugnat̄a seūt̄e penetrādi): n̄
tñ q̄t̄ forme sepāt̄ (com̄o s̄t̄ itēt̄e) p̄t̄a
nulla q̄ernat̄ māz̄: seq̄t̄ q̄ nō s̄t̄ plurifac̄ib
iles sub vna sp̄e. **T**o. **V**it̄. **3**. Esse
tñalis ordo est̄ eminēt̄or et p̄st̄ator am̄-

tali ordine et si in distinctis solu individualiter est animalis ordo et in specie distinctib[us] est animalis ordo: sed in intelligentis ubilib[us] est ponenda diuisitas specifica et non unita lis tamen. **A**ntea q[uod]o. Individuum est perfectum quod tota spem occupat quod sola spem specie p[ro]pter occupat propriam. Non ad ipsum formem celi pertinet quod sit ex membra sua tota; cum ergo iste inter creatures sit perfectissime: sequitur quod quilibet eorum occupet propriaem totius speciei. **C**ontra si quis in istis ponat membra spiritualia quia assertat illuc esse prius pluri- ficationis unitam sub una specie: arguitur sic: **N**on illa membra spiritualia in duabus istis eiusdem speciei est eiusdem ratione habens spiritum, et si sic, tunc est eiusdem praefat. et per quod membra unigenitae intelligentiae est in potestate ad formam spiritualis. et sic proportionatio ad formam spiritualis est illi membris annexa. quod id haec est corollaria: in falsitas est eiusdem: **N**on membra haec in duabus istis est alterius ratione habens spiritum: et si sic: tunc ad minus haec due iste differentes specie. **H**abent autem adductas in oppositum est per ordinem trinitatem. **A**d primam dominum propter quod non est iugum eiusdem aliquid frustari suo supernali fine et habens totam spem. non aut frustratur aliquis species suo fine natali. **N**on nec iste per lapsum in natib[us] erat lese. nam adhuc demones cognoscunt deum lipide per species iste biles eis gnales: et per eorum centias in quibus est relucet ipsius dei. sed non cognoscunt deum per centias quod modum iste in beatitudine supernali considerante: **A**ntea habens virtutem in die nouissima plures species percibunt eam spiritualiter: ut omnia mixta per hominem. **A**d secundum dicitur quod entia corruptibilia dicitur ab initio per plura genera intermedia. ut lapis et arizing dicitur

per animalia irreducibile, per animalia per corpora animalia: per nulla corpora celestia dicitur per plena corpora animalia intermedia: sed quodam dictareat dicitur per uniuersalia genet, alia autem sunt eiusdem generis per uniuersalia. **N**on corpora celeste dividuntur intermedia in corpora celeste quod est causa proximate et proximus rex: et hoc est primum mobile quod est species speciarissima. et in corpora celeste quod est causa mobilitatis rex: et hoc est genus quod subdividitur secundum in septem species triplex in species speciarissimas. **C**uius filii sunt de animali quod intermedia dividuntur in hominem et in animal irreducibile. et animal irreducibile subdividitur secundum in omnia bruta: intelligentiae autem sunt unigeniti primi. **C**a intelligentia sive substantia separata dividitur secundum in gabriele archangelo et in spiritu sancto in species speciarissimas: quod modum animal irreducibile dividitur in suas species. **N**on per quod sit maior unitas in corporibus celestibus quod in corporibus corruptibilibus: et adhuc maior in intelligentiis quod in corporibus celestibus. **N**on tamen adhuc oportet quod in istis sit sola diuisitas unitas: quod et derogaret eis: quod sit sola animalia secundum ordinem: cum tamen ordo sit pulcherrimum in rebus. **A**d tertium dicitur quod non est iugum eiusdem quod consideratum uno modo sit aptum in plena existente: et idem consideratum alio modo habeat repugnanciam in pluribus existente. **E**ccl[esiastica] plena habens per rationem consideratum in specie est plurifacilis per receptibilitatem: sed non per consideratum individualiter (qualiter in membra reputatur) sibi repugnat receptibilitas. **A**d quartum dicitur quod due aie separentur et due albedines non distinguuntur unitate non per generationem ad seb[us]. **C**a due aie distinguuntur per naturale renissem ad sua corpora. et due albedines separentur distinguuntur per quantitates distinctas: quibus inexistunt.

Ad quinto dicitur quod non repugnat intelligentiis distinguuntur ab initio unitate: sed non repugnat eis ab initio distinguuntur sola unitate. **N**on per eadem secundum rationem intelligentie distinguuntur unitate et species:

sciat proprio strameto. Quatitatis autem
est reddat intelligibiles profunbis: tem profunbi
distracte a sensu: quod sensu de quantitatibus,
et de aliis formis. **A**d haba dicit proprie
tione. Non ect duarum intelligentiarum et si no
duant proprie specie. eo quod ect dram non habeat;
in secunda diuisa spes: non ect unius azimut est
diuisa spes ab ect existentie leonis: sciat fig
azimut diuisa spes a foris leonis. **A**d proprie dicitur:
quod dubius est an horum habeat vittate de
anato et inanato. videt enim quod plures spes
sunt animalium quod sunt spes inanatorum. quis pla
stis idem animalium quod sunt idem animalium.
Dicitur quod istud habet obstatia specialiter
de corporo et incorporo. non quodmodum
corpa celestia sere capabilitate excedunt ratione
corpora in magnitudine: ita et sive separata
quod capabilitate omnia corpora superexcellunt in
magnitudine.

Tertio:
Quicquid sive quod quis sunt forme tem su
mam: non tem in eis est dimoda similitudis:
nam sit actus purus: sive hunc proprietionem poe:
Et hoc sic patet. Quid enim non ect de inter
centia et additatis: hoc est adueniens extensio
et faciens operationem cum entia: quod nulla entia
sunt his quod propries entiae intelligi potest.
Quid autem entia le additas propriet intelligi sine
hoc quod aliquod intelligatur de ect suo. **P**ossunt
entia intelligi quod ect homo: et phenix: et tem
ignorare an esse habeat in rebus non: quod
proprius quod est aliud ab entia proprie additatis.
Tercisi forte sit aliquis res quod additas sit suam
esse. et hec res non propriet ect una et propria
propria: quod ipso est quod ut sit plurificatio ali
quid nisi proprie additio*rum* aliorum dñe: sciat multi
pliatio*n* non quia in spes: le proprius quod foris recipit
propri in diuisis maternis: sciat multiplicatio*n*
non spes in diuisis idem: le proprius quod unus
ect absolutus: et aliud in aliquo receptu ect
sciat si est quod color separatus: ect aliud a co

lore non separato ex ipsa sua separatione. Di
autem ponat aliquis res quod sit et tem ita ut
ipsom ect subsistens. Hoc ect non recipiet
additione dñe: quod ita non ect ect tem: sive
et propri hoc aliquod foris. Et multo minus recipiet
additione mode: quod ita ect ect non subsistens,
sive male. **N**on relatur quod talis res quod sic est
ect suum modo propri et non una. **N**on or quod in ali
bet alia re propri ea: aliud sit ect suum: et a
liud quod ita seu foris sua. **N**on or quod
in intelligentia sit ect propri forma. Et ideo
dicunt est quod intelligentia sit foris huius formae
et ect: **O**ne autem quod querit aliud vel est
causatum ex principio nomine sue: sicut risibile
in homine: le aduenit ab aliquo primo. extrinsecus
sunt lumen est in agere ex influentia solis.
Sic autem propri ect quod ipsom ect sit causatum ab
ipsa foris le additatem rei. Causatum dico sicut
ex causa efficiete: quod sic aliquis res ect suum propri
sig*nam*: et aliquis res separari in ect producit,
quod est ipsa. Ergo oportet quod omnis talis res
quod ect aliud quod na sua: habeat ect ab a
lio. Et quod or quod propri aliud est reducitur ad id
ad propri est: sicut ad tam propriam. oportet quod
sit aliquis res quod sit tam etendi oribus. eo quod ipsa ect
ect tem: alias iter in iter in causis: et omnis
res quod non ect ect tem habeat causam suam esse: sic
dicunt est. **P**ater est quod intelligentia est foris et ect:
et quod habet ect a proprimo ente quod est ect tem: et
hoc est proprius: et quod est deus: **O**ne autem quod recipit
aliquod ab alio est in proprio resp*on*sus illius: et hoc
est quod est receptus in eo est actus eius. Ergo
oportet quod ipsa additatis foris quod in intelligentia
sit in proprio resp*on*sus et illius: quod a deo reci
pit. Et illud ect receptus est propri modo actus. **E**t
ita tem proprio et actus in intelligentia: non tem
modo et foris nisi equo*rum*. **N**on enim pati recipere
subiectum est: et alia huiusmodi quod rebus
re*o*ne que mutant seb*us* intellectu*rum* et corporalibus: ut in zodiaco de

de aia dicit qmetator: **E**t qm ut dñm
est intelligētis qdditas ē ipa intelligētia: ideo
qdditas l' eentia eig est ipm met qd est
ipa: et suū ē receptū a deo ē ipm quo
subsistit in rex nā. **E**t p hoc a qb9 dñ
dit hmoī sbe qpo ex quo est: et qd
est: vñ ex qd et ex quo (alibi habet) ex
quo quod est: et ē ut Boetius dicit: **A**
Et qm in intelligētis pōt pō et art.
nō sit difficile tenuire multitudinē intelligētia: qd eet ipg: si nulla pō m eig
eet. **D**n dī qmetator in 3° de aia. **D**i
nā dī pg. eet ignota: nō possem qmue
nire multitudinē in sbsis sepatib. **E**t q
distictio eaz ad iunctū fōdū pō et art.
ita q intelligētia supior q magi pīqua
est ipmo: plg habet de artu et minq de
pō: et sic de aliis. **E**t hoc qplēt in aia
huāna: q tenet ultimū fōdū in sbsis
intellectualib. **D**n dī possibl eig se
habet ad formas intelligibiles. sicut mā
pīma (q tenet ultimū fōdū in cē sensibili)
ad formas sensibiles: ut qmetator in
3° de aia dī. **E**t ideo phs qpat en tabu
le rase: in q nichil ē depicū. **E**t pīl
inter alias sbsis intellectuales plg habet
de pō. **E**t ideo efficit in tm pīq rebus
mālib: ut mālis res trahat ad pīci
pādū ē suū: ita q ex aia et corpe re
sultat ē mū in uno cōposito: qmuis
illud ē (putē aīe) nō sit de pēdēs a
corpe. **E**t pī ista forma q est aia tue
māt alie forme: plg de pō hñtes: et
magi pīqua mē: intm vt ē eaz sime
mā non est. **I**n qb9 eaz dñt ordo et
fōdū vñ ad pīmas formas elemētōz. q
st pīqssie mē. vñ nec aliquā opatoz
hñt nisi sbe exigētia qltatū attuaq et
passuar et aliaz: quib9 mā ad formas
disponit: ut patet in igne et aq et hmoī.

Vreonso qm in intelligētis nō sit qpo
forme et mē. **I**n hac pte qnt om̄it doct
q in ipis nō sit oīda simplicitas: s̄ in
eis sit aliq qpo: **E**t hoc ps diuidit in
duas ptes. **I**n p̄ enī pte explicat qpoem
q in eis est: **I**n z̄ vñ ex hmoī qpoem elicit
rōem multitudinē ipa intelligētiaz. ibi.
Et qm in intelligētis: **N**o: ps adhuc sub
diuidit in tres ptes s̄ qm hñt ipam qpoem
noīat tristia. Noīat enī ea pīmo qpoem
ē et eentia: **Z**^o art. et pōe: **Z**^o qpoem ex
quo est: et qd est. **A**doseqt ḡ pīmo qlt
in intelligētis repiat qpo ex ee et eentia,
et pīmitat qm quis intelligētia sit forme
tm sime mā. tm in eis nō est oīda sim
plicitas: nec s̄t artq puri. s̄ hñt pīmitatione
pōe s̄t sc̄ se hñt pōlit resp̄t ipg ee:
qd est ipa actualitas. **D**en. ibi. **E**t
hoc sic patet. **O**bat rōe qm ee et eentia re
ale qpoem qstiuat in ut tñs. s̄ nedū in
intelligētis vey eq in qb9 libz aliis crea
turis. **E**t est ista rō. Qmā inest alicui
realit: et nō est de ipg eig: hoc nō existit
ps eig intusse: s̄ sibi supaddit: et facit
realē qpoem cu eo: s̄ ee inexistit oīd
eentia creati: et nō est de ipa: ipg: ḡ
ee calibz create rei l' eentia realit disti
guif ab ipa re l' eentia creati. **M**aior
euidēs est de se. **M**inor vñ in lñ dedu
cit sic. **Q**uelibz eentia p̄t intelligētia
nō cōtellerto eig ee. **P**ossibl enī intelligētia
ē homo: et qd est fēnix: et nichilomin
dubitare an ee habeat in rex nā. qd nō
est si ee foret de ipoꝝ ipg. l' s̄ ee se habet
ad eentia sicut vñ ad ens. tñc enī hec
l' eentia eet homo: est sicut ista ho est
anā: et sicut ista ee est quo aliqd est in
rex nā. **D**en. ibi. **R**isi forte Doctor
remouet qdā dubiū: qd possit oriri ex
ia dict. **P**osset enī qm abigē. **I**n vñter

in obg sibis in malib⁹ eet tal qd⁹:
 Unde doctor qd⁹ nō. si qd⁹ sit alia res qd⁹
 est ipm suu ee in se subsistens. Hec tm⁹
 nō p̄t ee in una: qd⁹ sic pbat: **A**luris-
 titatio alia sit istis trib⁹ modis. ut puta
 vñ p̄ additionē dñne sicut gen⁹ plurifi-
 cat. lphor qd⁹ forma in diuisi⁹ maternis
 recipit sicut multiplicat sp̄s. lphor
 qd⁹ alia for⁹ est alia⁹ separata qd⁹ alia⁹ est
 recepta sed res qd⁹ est ipm suu ee sb-
 sistens nō p̄t recipere additio⁹ alia⁹ dñne
 (qd⁹ iā nō eet ee tm⁹ si ee et p̄t hor alia⁹
 qd⁹). et multo min⁹ recipere posset ad-
 ditionē mē p̄ quā ipm plurifatur
 (qd⁹ iā nō eet ee sbsistens si receptu⁹): re-
 linqt⁹ qd⁹ qd⁹ tal res nō sit plurifacibil⁹ si
 sit tm⁹ una qd⁹ sit ipm suu ee in se subsis-
 tens. In aliis aut ee est receptu⁹: ita qd⁹
 in ipis aliud e ipm ee. et ipa qd⁹ ita⁹
 nā seu for⁹: **D**eīn ibi. Qd⁹ aut qd⁹
 queit Doctor declarat qd⁹ her ipa copo
 nū cupai possit qd⁹ ex actu et pō: et
 hoc sic. Qd⁹ recipit alia⁹ ab alio
 existit in pō respn⁹ eig a quo recipit
 illud. et hoc qd⁹ recipit in ipm est eig
 actu si ipa qd⁹ ita⁹ nā ita⁹ esse
 recipit ab alio scz a deo: qd⁹ ipa se habz
 ut pō receptia respn⁹ eig a qd⁹ recipit.
 et ipm ee est eig actu. **M**alor claret i-
 ducit. **M**inor in h̄a deducit. Nā oe
 qd⁹ queit alia⁹ et inexsistit sibi vñ e cau-
 satu⁹ ex pñm sue nē sicut risibilitas
 in hoie. l aduert sibi ab exercito (sic)
 lumē est in aere: esse aut nō p̄t ee
 causatu⁹ ab ipa nā seu qd⁹ ita⁹ rei (cau-
 satu⁹ dico sicut ex causa effidente. qd⁹
 sic alia⁹ res eet si uipm nā et seipam
 in ee p̄ducet. qd⁹ est ipossible): reliqz
 qd⁹ oe creau⁹ ee p̄cipet ab alio. Et

qd⁹ oe qd⁹ est palud reducit ad illud
 qd⁹ est p̄ se. oportet qd⁹ sit alia⁹ res qd⁹ sit
 ita cendi⁹ obg. et hec e ipm suu ee in
 se subsistens. alias en⁹ predet in ifru
 in causis: **D**eīn ibi. Et qd⁹ ut dñe

Doctor declarat qd⁹ her ipa copo nouai p̄t
 copo ex quo est let qd⁹ est: vñ ex quo est
 et qd⁹ est tali rōe. Illud in quo est copo
 ex ee et cennia in eo e ipo ex quo e et
 qd⁹ est: si in ita⁹ nā e ipo ex ee et cennia:
 qd⁹ ita⁹. Major p̄t qd⁹ ita⁹ intelligere e
 ipamet ita⁹ nā et ita⁹ qd⁹ ita⁹ nā e ipm
 qd⁹ est: si suu ee a deo receptu⁹ ipm quo
 existit ita⁹ nā in rex nā: //

Deīn ibi. Et qd⁹ in intelligētis Doctor
 ex iā dicta qd⁹ elicit mltitudis sbar⁹
 dñmūtū s̄pliciū rōem dñcē. qd⁹ qd⁹ i itel-
 ligētis ponunt⁹ actu et pō nō eit diffi-
 cile in ipis mltitudiez iueniare: quā tm⁹
 iueniare nō possem⁹ si in eis nulla foret
 pō. **M**n dñ. **C**ometator **D**i nā ita⁹ pg!
 eet ignota: iueniare nō possem⁹ mlti-
 tudiez in sepāt. **S**ā aut ita⁹ possib⁹
 est qd⁹ sit pura pō in gñe intelligibil⁹:
 qd⁹ si ignoraret nō agnoscem⁹ rōem
 pō in sepāt. Et subiungit doctor qd⁹
 distinctio intelligētaz abiuitē suu⁹ fad⁹
 gñdū pō et actu: nā ita⁹ superior (qd⁹
 mag⁹ app⁹ qd⁹ pō) pl⁹ p̄cipiat de actu
 et min⁹ de pō: **I**nferior aut⁹ habet min⁹
 de actu qd⁹ superior: et mag⁹ de pō: **E**t iste
 ordo qpletur in aia rōli: qd⁹ tenet gñdū
 ultimū in sib⁹ mltitudib⁹ intellectualib⁹:
 et ideo eig ita⁹ pg! se habet ad foib⁹ intelli-
 gibiles: sicut mā pma ad formas se-
 fibiles. **D**eīn ibi. Et p̄ hoc **I**biungit
 doctor qd⁹ rōl aia if alia⁹ sbar⁹ in
 intellectuales pl⁹ ly de pō et e ipfector.
 ideo efficit adeo yonqua reb⁹ malib⁹

ut res māl trahat ad p̄cipiādū suū ē.
ut patet de hōe in quo ex aia et corpore
resultat vnu esse q̄uis illud ē p̄t est
ipig aīē nō depēdeat a corpore / s̄ ab
eo p̄t separari. Post aīam aut rōle tue-
niūt alie forme adhuc plq p̄oles: q̄ ē
sine mā ē nō p̄t. Et in ist̄ enā iueūt
ordo et f̄dg p̄fōis: quib⁹ p̄ueiat ad formas
elemētales. q̄ s̄ mē p̄t q̄ssie. Non nec
ille aliquā op̄ationē h̄nt nisi s̄ exigēta
q̄litat̄ artiuaz et passiuaz. Nā forme
sbales eloz nō h̄nt aliquā op̄ationē
nisi illa: q̄ p̄n⁹ s̄ q̄litates elemētares.
q̄b⁹ mā eloz d̄spōit ad eoz foris recipie-
das. forme aut sbales aiatorz s̄ i super-
p̄incipia vegetatiōis: q̄ iste q̄litates elz̄ares
st̄tute p̄p̄a / et ex se nō s̄t p̄incipia. Ne ex
eoz̄de aiatorz mā d̄spōit p̄ virtutē forūna
seu semetina: q̄ est aliois ordiis q̄ ele-
mentares qualitates.

Quac̄t itūtu lucidiois intelliget. h̄r-
ia expōite. **10.** q̄ in q̄libz sc̄bz sit coeleme-
tatio real eentia et ipig ē. q̄d ē q̄d actu-
alissimū ab eentia nō effectū: s̄ s̄m̄
eigē categoriz. **11.** Et ar? q̄ titul⁹ inclu-
dat falsitatē. p̄ sic. Ipa p̄onēta conclu-
dit in cōpōto: et s̄t de eig īz̄u: s̄ ē nec
icludit in re creatā: nec ē de eig īz̄u: q̄
res creatā nō coelemetat ex ē et eentia.
Maior ē de se nota. Minor declarat i h̄r:
nā intelligēdo hōem l̄ fēmā: nō cointelli-
gim⁹ eig ex fētia. **12.** sic. Ex duob⁹ acti-
b⁹ seu in actu exiūtib⁹ nō fit vnu: s̄ tā
ē q̄ eentia nō sit actu: q̄ ex eis nō fit
alic⁹ creatē rei cōstitutio. **13.** sic. Eentia
a p̄ipathētiq̄ nūc̄p̄t̄ for: quo est: et actu:
s̄ si ēt̄ aliq̄ op̄o ex ēt̄ et eentia: h̄c i illa
q̄stitutioe eentia se habet ut p̄o: et ut q̄d
est (quāmo ut mā). Ed si: sic: nō eit op̄o
ut vides in rex gnātōib⁹ p̄one māz: nā
eentia sb̄m gnātōis p̄o potest. **14.** sic.
Ipm̄ ēt̄ est de nūo sc̄bz: q̄ in ip̄op̄ari

roē eit̄ q̄stitutio ex ēt̄ et eentia. Et si sit̄:
q̄rit̄ de suo ēt̄: q̄d si itay q̄stitutio ex ēt̄ et
eentia: p̄cedit sine statu. Oportebit itaq;
q̄fiteri q̄ ip̄m̄ ēt̄ sit exiūs p̄ se: et nō per
aliqd sibi sup̄additū: et p̄ q̄ns nō oportet
pone aliqd reb⁹ creat̄ q̄dūt̄: quo exiūt̄
res create. **15.** Q̄ actis est for̄ s̄p̄ler: q̄
salte in actisib⁹ nō est rep̄ub⁹ q̄po ex ēt̄
et eentia. Dilec̄ nec in ip̄a mā p̄ma: nā la-
la ē pura p̄o: irresolubil in p̄n⁹ p̄onēta.
16. Vider: q̄ et si in reb⁹ ponat̄ tal q̄po
q̄t̄ ip̄a sit rois et nō real. s̄a sine se
habet mā ad sua p̄om̄ ita se indec̄ h̄c
for̄ ad suū actu sine actualitate: s̄ mā
ē sua p̄o h̄t̄: q̄ for̄ ē realit̄ sua actua-
litas: et p̄ q̄ns ēt̄ forme nō sup̄additur
realit̄. **17.** Hoc vbi ēt̄ est vbi sb̄m̄: s̄
vbi ideo d̄ sb̄m̄ q̄ facit sb̄m̄ ut assert
grammatia: q̄ hoc vbi ēt̄ facit sb̄m̄ seu
eentia: et p̄ q̄ns ēt̄ nō distinguit̄ realit̄
ab eentia. **18.** Unaqq̄ res creatā est
ens p̄entia. nā he s̄t̄ p̄dicationes eent-
iales. h̄o ēt̄ ens. albedo ēt̄ ens. ens
at ab ēt̄ d̄. l̄ d̄ aliqd h̄ns ēt̄: q̄ vni-
cuiq̄ rei querit ēt̄ p̄entia: et nō p̄ ēt̄
rei realit̄ sup̄additū. **19.** Di ēt̄ et
eentia distinguunt̄ realit̄ seq̄ret̄ q̄ ēt̄
existe: et ēt̄ eentia et diūsc̄arēt̄ realit̄:
quo admissō. in vna re creatā erit
duo diūsa ēt̄: et ita vna res eit duo
entia p̄portionabilit̄ duob⁹ ēt̄. D̄arum
rei eit duplex diffinītio: nā diffinītio di-
cat ēt̄. **20.** Di ēt̄ differret ab eentia.
tūc l̄ differret ab ea ḡne. l̄ sp̄e l̄ b̄m̄ mā-
lis nuālitr̄: s̄ nullu ist̄y queniam
d̄: ut patet q̄sidanti: q̄ ēt̄ nō b̄m̄ differre
d̄: ab eentia. **21.** Di ēt̄ et eentia eent
realit̄ diūsa: tūc ens nō eet vnu coſſi-
mū: s̄ ens noſialit̄ acceptū: et p̄cipialit̄
eent duo realit̄ diūsa: et p̄portionabilit̄
ex equo tristēdēha. **22.** Questio q̄dest
(q̄rit̄ ēt̄ eentia) p̄sup̄ponit q̄dne si est

¶ q̄ sit ee existētie), qd nō eet si esse
existē eet actualitas realis q̄dātā
supaddita. qua q̄dātā existēt in reū
nā. Hor em̄ mō nō seāret. hō ē aīal
rōle: q̄ homo est. ¶ 13. H̄dīm p̄m. 2.
postio; qd siest no ponit in nūz: si si ee
existē dūfificare realis ab eentia. tūc
qd si est ponēt in nūz. nā in his p̄p̄ib⁹
mā est. hō est p̄dīcatū dīcāt aliqd s̄biect⁹
realis supadditū: rōe aug. ponēt illuc
nūz. ¶ 14. Termīnū ḡnātōis ē s̄ba (nā
ḡnātōis dī mutatio ad s̄bam): si t̄mīnū
ḡnātōis dī ip̄m ee: q̄ idemst ee et s̄ba:
et p̄ q̄n̄s ee et eentia. ¶ 15. Illud ē eentia
rei qd p̄ eīg diffīctōne ip̄portū: si diffīctō
ip̄portat t̄ rei ut habet autoitas famosa:
q̄ ee est idem qd eentia. ¶ 16. Ee et eē:
si qd t̄mīnū dīcāt: si culib⁹ rei debet assīgi
p̄m. q̄stītūtā sibi appātā: q̄ nō debet
dīc q̄ (exēpli grā) gabriel q̄stītūtā ex ee
et eentia. si dīc appātā. q̄stītūtā ex i
collige et itellīgētā (qd null⁹ finit⁹ mō).
¶ 17. Vides q̄ debet dīc q̄ vīuū q̄stītūtā ex
vita et vīuū. ¶ 18. Vides q̄ dōtōis rō nō
sī effīct⁹. nā dūc̄t adūsāt q̄ nō possēm⁹
itellīgē hōiem qū itellīgām⁹ eīg ee itel
līgētōe q̄pleta. līcēt ignōrem⁹ ip̄m hōiem
ē si ḡp̄tōne q̄plexā. qui mo itellīgē
possūm⁹ ip̄m ee existē itellīgētōe q̄plexā
nō coitellīgēdō ip̄ig ee existē ee si q̄opleta
ḡp̄tōne. s̄a p̄mū p̄tinet ad p̄ma ope
tōne itellīgē: q̄ p̄uerit z q̄ op̄ationē itellīgē eīg.
¶ 19. Nō vides valē distīctō q̄ int̄ ee er
eentia a qb̄dā assīgt̄ s̄i q̄ ee queniat rei
p̄ participationē ab alio. eentia nō que
nat rei eentialit̄ et p̄ s̄ep̄am. s̄a nō so
lū ip̄m ee si q̄p̄ rei eentia p̄duc̄t a
causa effīct⁹. ¶ 20. eentia ageli creatur⁹
et s̄ba azīni ḡnāt̄: q̄ rei nō queat eentia
p̄ s̄ep̄am. si ab alio. ¶ 21. Inq̄rit̄ si sit
duplex ee s̄i ee existē et ee existē: de q̄ ee

169.
tūc itellīgāt̄ assertō autois libri causaz
dīcēt q̄ ee est p̄mū creatū p̄mū: Insu
p̄ iqr̄. An aliq̄ s̄ca q̄sidēt ee existē ip̄
say t̄ey. ¶ 20. Ee eentie est ee spei. ee
aut existē ē ee rōdū. s̄a ee videt dī
ee existē q̄ si ex isto ee stās cōmōs est ee
sigulařatū (qua q̄ ip̄p̄tōne Albert⁹
ob̄suac⁹): si idem est ee spei et ee rōdū: q̄
idem ē ee existē et ee existē: ¶ 21. Id
dīc q̄ ee nō sit qd actualissim⁹. s̄a est
q̄fisiissim⁹ sp̄ificabile seu utīsere for̄bile
s̄ roēm p̄ posteriores p̄fōres ut p̄tūt p̄ esse
vitale p̄ ee sensitū et p̄ ee itellīctuale
ut patet adūtēti: q̄ rr. ¶ 22. Ip̄a forma
ē act⁹ p̄ eentia: q̄ for̄ nō est in actu per
ee existē: et p̄ q̄n̄s ip̄a for̄ ē actualissim⁹
qd in re creata rep̄iri pt̄: ¶ 23. Vide
q̄ ee effīct⁹ ab eentia. q̄ ee se habet ad
eentia q̄admodū op̄ai ad p̄m̄ (ut doc
tor dīcīt in p̄to sume qd. uq̄: si
op̄atio p̄redit effīct⁹ a p̄o: q̄ ee effīct⁹
ab eentia. ¶ 24. Ee se habet ad eē: q̄
sicut lucē ad lūcē. et itellīgē ad itellīgētā:
si lucē s̄ib⁹ et itellīgē s̄i act⁹ a luce et ip̄tā
exerat̄ effīct⁹: q̄ ee effīct⁹ ab eentia. sal
te p̄t̄ est ip̄gnata vītūtū causālitas p̄me.
¶ 25. famosū p̄p̄athētōy dīctū assīt
eentia exērēt̄ ee et eentia ee p̄mū
eēndi et formā dare ee: Nec valet euā
sio q̄ q̄ dīc̄t q̄ eentia eet p̄m̄. eēndi for̄le
s̄a eentia in it̄ t̄is est for̄ for̄is manēs
et ita nō p̄t ee p̄m̄ for̄le eēndi sicut for̄
sītā for̄ informātā e p̄m̄. for̄le cōtās esse
mē: Pēlīq̄t̄ q̄ si p̄m̄ eēndi effīctū.
¶ 26. Vide q̄ ee nō sit in eodē p̄dīcamēto
ā eentia. s̄a t̄ā ee q̄ eentia sit qdā t̄ā
frēdetā: q̄ nullū illoz debet in aliquo
p̄dīcamēto collōci. ¶ 27. Utīs Ee ipsīg
hōis est act⁹: q̄ nō est in eodē p̄dīcamēto
ā hōie. Assūptū pt̄. s̄a oē id qd adūt̄
entī in actu est act⁹: si ee adūt̄ entī

in actu qd aduent eentie seu forme qd sue
qsidet coris sue idividualis est qd qpletu s
spem: Et idem ut didec sonat autoitas I
uicene dicentis qd ee amittat rebus creatis: //

Copportu est de ueroe doctois facti hic et
in plerisq; alios sue doctrine passib; Et qd
deducetur qbgoa rōbgo: **Q**uia difficultate
pnt qois e A: adiudicndu qd mta ipam/ co
trouisia phor repit. **N**a ponut qda qd in
nullo scdoy sit real qstutio ex ee et eentia:
assentes ee et eentia idestim realit: et
si modalit secerat: Et hanc vnu sequitur
dns Alb: qd pnt her tria: eentia ee eentie
et ee exentie modalit sit distingu: uidelic
q Eentia cu sit nome substantiu frct p
modu stans et pnt fontal ipm ee in quo
sq fluit ee foliis: **E**sse no eentie e ide ipm
designt p modu actu inf se diffusi et p
modu intisse fluentis: **E**sse no exentie
est idem designt p modu extisse diffusi:
seu p modu effluens in maz l suppositi: //
Ad qd addui pr qda manuductio nam
Eentia se habet ut q fontal stans: **E**e
eentie se habet ut q fluens intisse if
ripas fontal aluei: **E**e no eentie habet se
ut eade q effluens extisse in riuios ut
in aliue exseru: **N**ichilominus
Albert in qbgoa sbris creat pnt qstutio
ne ex quo est et qd est: qui mo ista ena
pnt in itelligenis: **E**t p quo est itelligit
eentia seu forma: p qd est no itelligit aliqd: //

possible qd de se nichil est: et p ipam eentia
actuabile. **N**on ipm in effectu videt in qm
ponit maz spuiale: qd e supiq regbatu: //

Si uicena aut Doctor sbs et Egidius de rhoma se
tuit gredit qd in obgoa pnt ipm recipit real
qstutio ee et eentie sue forme. **N**a heos
in qm ee exentie e qd supaddit realiter
forme itelligenis (q est forma formis manet).
In sbris aut maliq; ee supaddit ta for
me qd me. **H**ic et in acutib; acutale

ee exentie supaddit ta forme acutale qd me.
Non doctores pnoiat itelligit p ee exentie
actualitate supaddit eentie ul forme per
qud actualitate ipa for d: exste actualiter
in na: qdmo salter ut for supaddit me.
p qud forma ipa ma report in actu eentali
deritate speci. **N**on ee exentie e ee qd potat
in ipm de est z: adiudete ut pnt cu d: fortes
est sensu em est: fortes est ex qd actualiter
in na: **C**o ex quo patet lucide q Doctor sbs
et venit d: nro Albert no sumit ee exentie
in eade fratre. **N**on supposita fratre qud
ipm Alb: ipi ee exentie: Doctor sbs idubie
credet q her tria: eentia ee eentie et ee ex
entie eentia solu modalit dusa. **N**a easq;
doctori eentia et ee exentie solu modaliter
distinguunt: **H**z nulli dubium est abigu qd
ipa eentia l ee exentie cori acceptu iden
tit realit cu eade eentia l cu eode ee eentie
accepto idividualit: **N**a eade est hanc nitas
q suu cori et absolute: et qd iduac i sup
positis: **I**mag noles in hac ma disputare.
pmqrat ab aduasio qd velit p nomi esse
exentie designt: **Z:** Adiudicndu qd cu p
d ipm ee in se subsistens seu in altery no re
ceptu. **E**t ideo h: e nraia deg est: et ex
pte siu p se nota: qd potatu e de roe sbs.
In itelligenis aut ee no e de se subsistens
h est receptu in forma seu eentia. **N**on in
ipm ena infra latitudi pnt ipm ee re
manendo tuent qstutio ex ee itellentiali
et ex eentia l for itellentiali no unica
aliqui p ipm: si sbs manete nisi
dicet for ipm: si roem: qd sbs eentia
in itelligenis accepta cori recipi dicet
si roem in seipm accepta idividualiter
Et eateng in qm pnt una sola real co
positio: sbs ex ee et eentia (hola dico: igne
sbs sistendo): **I**n sbris at malib; ipm ee
immediatq recipit in forma pnt: p form
aut qd vltig coniugit me: ipm ee eq me

counie: **A**n in sibis mālibo poterit duplex cōpō sibz ex eē et for p̄t: sibi ex for p̄t et se mā: Ex quo p̄t q̄ in sibis mālibo mā duplicit actuat sibz immediate p̄ ipani formā p̄ quā in sp̄e collocat: et mediate p̄ ee extē p̄ qd extē actualitē in nā: **N**el dī posset loquendo quodā mō logice et h̄ roem, q̄ ipm ee extē p̄: vniuersit̄ sp̄efia nē sbe māl: p̄ quā h̄ roeū concaret sup̄posito: ut puta q̄ ee extē sortis nālit p̄ q̄ huānūtā vniuersit̄: que sup̄positū vlt̄g t̄formādo sibi concaret ee. **N**n q̄libz nā sp̄efia dī posset sibz qd est et quo est: h̄ roem. for aut p̄tis ē sibz quo est et qd est et ex pte rei similitudinē licet respn̄ diuīsor: ē est em qd ē respn̄ esse: extē: et quo ē respn̄ mē. **E**sse aut est quo est tm: mā vō et for foris manēs ē qd ē tm sdm re: licet mā et for foris manēs accepte cōt̄ dī p̄nt quo ē respn̄ id dī h̄ roem: **E**t h̄c attēdē dū q̄ in p̄pōto qd est acīp̄t pro q̄libz p̄ susceptua. **S**o enī for p̄tis d: qd est t̄y id cui p̄p̄e existē attribuit: h̄ tale ē sup̄positū. **I**n acītālubg aut ipm acītāle ee extē unit̄ immediat̄ acītāli forme accepte cōt̄: deīn cōcāt sibūp̄i accepte vndualit̄: **E**x his p̄t q̄ oēs locutioēs ista admitti p̄nt: q̄ in reb̄ creat̄ ē q̄p̄o ex ee et eentia. ex ee et sba. ex ee et for. ex ee et nā. ex ee et sup̄posito: stādo in p̄dīcāmēto sbe: **H**is itaq; p̄missis ē ad qōem particularati mīdēdū: **C**et dōz p̄: q̄ colementatio eentia et ipig ee (q̄ in q̄libz cīt̄ p̄mū diuīsifat̄) p̄misat̄ q̄st̄itutioni ipig forme et mē ali qualit̄: **V**atet p̄ma p̄ q̄bqda rōlb̄ p̄missis grā b̄uitasq; **P**ō sic. Eentia rei seu eīg sba, querit sibi p̄se et ē de ih̄u eīg: h̄c exempli

grā) ee extē sortis (qd p̄dīcat̄ cī dī sortis est) nec sorti p̄ se querit h̄ aliquid p̄seitatis modū, nec ē de eīg ih̄u: **N**ā si sic h̄c h̄c cīt̄ natāla sortis est: sicut et ista sortes est homo. **T**z^o Di ee idem t̄ficaret cī eentia, seqret q̄ ens captū p̄cipialit̄ (p̄nt d: ab ee extē) et ens captū nōdīlit (p̄nt d: ab eentia) p̄dīca rēt̄ de reb̄ eq̄h̄ iat̄ao: qd p̄ipathēti cī nō admittit: dicentes, q̄ nō ē forl̄ q̄ntia arguedo ab ēst 3° adiacēt̄: ad ēst 2° adiacēt̄. **T**z^o Eē extē de re iāp̄it vīfīt̄ p̄gnat̄oēz l̄ p̄creatoēz et p̄ corrup̄tōne iāp̄it de eo negat̄: h̄ res ad sua eentia habet habitūdīes iāmobile: **G**rr. **T**z^o In xp̄o ponit̄ due nē l̄ eentia sibz diuina et huāna: et m̄ in eo nō pot̄ nisi vñū ee eentia: eo q̄ huāna nā in xp̄o assūpta ēat ad dīmū ee: qd ee nō posset: si ee et eentia idem nōaret: q̄ tūc vno m̄l̄plicato m̄l̄plicaret̄ et reliquū. **A**voīn p̄t̄ sp̄eciat̄ iā sibis sep̄at̄is autoītate autoīs libri causānū q̄ dī in q̄mēto none p̄p̄ois. q̄ cā p̄ma est ee tm: it̄lligētia aut ē for et ee. **T**z^o P̄t̄ea nūs̄ iā it̄lligētis ponet̄ l̄mōi q̄st̄utio, oportēt in ip̄is p̄nē q̄p̄oēm forme et mē sp̄ial (ut admittit adūsaq): h̄mōi aut q̄p̄o est sup̄iq̄ rep̄bata n̄: **C**z^a: p̄ patet nā for q̄p̄at̄ ad māz ut actī dīformās ad p̄m̄: et q̄sibz ee se habet ad eentia. **T**z^o P̄t̄ea sicut ee nō ē de eentia et int̄m̄ ih̄u ipig eentia: ita nec for est de int̄m̄ it̄ellestu ipig mateie. **T**z^o P̄t̄ea sicut p̄ forma mā q̄st̄ut̄ in actu eentli et sp̄efico, ita p̄ ee extē ipa for l̄ eentia q̄st̄ut̄ in ee rate et actual extē. **T**z^o P̄t̄ea sicut for ē p̄m̄ int̄lligēdi ipig mē: ita ipm̄ ee ē p̄m̄

existendi ipig forme l'entie:... **D**icit in
propo dicobat: (aliqliter): nā int' gstitutionē
forme et mē: et int' gstitutionē ēē
et entie seu forme / latrē dīna. **T**ra
mā noē ipā sba rei / si ē ps sbe: entia
noē est ipā rei sba. **T**hūr ipm ēē noē
acto pīg mē. si ē acto ta forme q̄ mē.
sor aut salte iformas et sba l'acto mē
appiat: Et har dīan assigt doctor in
z. pte sūme cōt' gētles ca? u? **T**ra
aliq̄ sor creatā p̄t exis̄t s̄n mā: si nul-
lār creatu p̄sist p̄t s̄ne forma; s̄l r̄ nec
sor exis̄t p̄t s̄ne ēē. **T**ra mā p̄e-
xist̄ forme sibi itroducē salte in
gnalib⁹ gnabilib⁹: si sor nūc̄ p̄exis̄t
ip̄ ēē entie qd in ipā suscipit: **L**ex
dict̄ cōprehēdit correlata q̄ oē altra
pmū p̄ aliud est ens: et p̄ aliud est
exns: nā est ens p̄ entia: et ē exns
p̄ ēē ip̄ ēē entie supadditū: **C**odī
Z q̄ infra abit̄ creature nichil ip̄
ēē entie rep̄t̄ actualig: quāmodū
nichil ipā mā p̄. est potest̄ actualig. **A**ut̄
nā (exempli gra) ipm ēē entie hois
l'eq̄ ēē actualitas / q̄ nō p̄t substerni ut
p̄ aliqui ipam actuati: si ē extrema
actualitas hois l'eq̄: qd inuit̄ Poetig
in libro de ebdomadib⁹ s̄r dīct̄. **Q**d̄ ē
pticipat̄ aliquo p̄t: si ipm ēē nullo mo
aliquo pticipat. sit eni pticipatio cū
aliquid iā est: est eni aliquid cū ēē p̄p̄it.
Tra vō viceusa nō p̄t aliquid aliud
actuare / cū sit ifimū receptaculū: **N**ā
sest̄ q̄ ipm ēē si se ē pura actualitas
liz ipm sit vñibile p̄oē receptio. sic:
portionabilit̄ q̄uis mā p̄. sit actu
vñibl d: nichilominus si se pura possib
litas cū ipā si se nec habeat ēē actual
entie: nec ēē qđitatiū derivate sp̄i.
Tsor vō nec ē pura possiblitas: nec
est pura actualitas: si est s̄l acto et p̄o,

Tra quelibz sor cū iformas q̄ soris ma
nes: se habet ut p̄o resp̄ad̄ et entie.
sor aut iformas etia d: acto resp̄ad̄ ipig
mē quā detinat ad cē qđitatiū certe
sp̄i. **T**hūr forma soris manes dīn p̄t
acto qđitū ipā si se ē soris nē: et habet
et qđitatiū detinat sp̄i: **C**ū ign̄
pura actualitate nichil sit actualig:
et pura p̄o nichil sit p̄olig: p̄t p̄o,
Trichilominus dīnū ēē ē loge artua
lig q̄ ēē entie creator. q̄ dīnū es nōē
gnisibile seu couibile aliquid p̄e ipm
suscepit: cē aut entie creatorū reci
pit̄ soris in creatura: **C**Ex his dep̄
hēdit̄ correlate. q̄ rei q̄ est ipm suū cē
(ign̄ eē sola p̄o causa): nullatenq̄ ali
q̄ nēc̄ possint actuati. **A**ut̄ ps p̄t p̄
roem̄ doctois in bra: q̄ deducit̄ q̄ ēē in
se subsistens nō est plurisicabile. **Z**
ps p̄t q̄ subst̄ acutib⁹: se habet ifipm
actiuū ut p̄o ad actuū cē aut cē sit me
ra actualitas ut p̄fert̄: nō ē p̄o suscep
tuū a: aliq̄ ipm actuati. **Q**uāmo
ipā actiuū in creatis nō inheret ip̄ ēē
entie / si ip̄ sbe creator: itaq̄ res q̄ est
dūtaxat ipm ēē nō p̄t substerni aliqui
actiuū: **C**odī z: q̄ entia l'sor nulla
tenq̄ realit̄ ipm ēē entie effici p̄t in
seipam: **T**richilominus entia l'sor ex
tere ut dī p̄t ipm ēē in sup̄positū l'm
māz. **A**ut̄ ps patet deducido ad ip̄le.
Tra si entia effici cē in seipam sc̄ret̄
q̄ aliquid et causa enti efficiua sibi ip̄
qd̄ est ip̄ossible: nisi intelligat̄ q̄ aliquid
sit cū enti efficiua sibi si ēē actiuū:
hor ent̄ est possibile: **T**ra sba cū effici
ua aliquo suo actiuū: et cē entie
cozde: **P**er tñ sufficiens euasio uidet̄
(saluo iudicio mellori) si dīct̄ q̄ entia
sit cū enti efficiua sibi nō p̄ncipal sed
iustitiae. **T**ra ex hoc sc̄ret̄ q̄ aliquod

sed et possit istud creationi subseruire:
 quod facit doctor reputat impossibile. De qua vero
 patet. quod si entia agentia intelligentia est ratione
 materiali sui esse. tunc cum esse dicitur sit creatum. ipsa
 continua vel intelligibilis gressus est ipm esse. Et quod id uideatur
 de quibus creari: **Z** sequeatur quod aliud est anima
 est: quod quod dicunt aperte. Quod per hoc. Quia enim
 iste non potest intelligi efficiere causare ipsum esse.
 quod ipsa per intelligit esse (cum opere sequatur esse)
 uerit ex alio. ut cum puerat natura suum caro.
 ipsa entia vel intelligibilis per sub causalitate
 efficiendi. eendi facilitate quam sub soliditate eendi
 causalitate efficiendi. Illud ergo non solum est
 quemadmodum per generationem aperte. **T** **A** **P** ps. pt.
 nam fortis per realiter loquendo per naturam obster-
 nunt ipsi esse entie quam natura: et eatenac fortis ipsa
 fortis ipsum esse entie quod suscepit per naturam
 quam natura dicit ipsi me contare. Et in ipsam exercere.
 uerum et loquendo per rationem ipsum esse entie natu-
 ram per rationem spesire neque per supposito: et ita ipsa
 natura spesira de ipsum esse rationem contare supposito
 vel in suppositu exercere. **I**stud doctor sibi et **Z**.
 per simile ratione genitiles. **C**ap. uero. declarat: hec
 uba dicitur. **P**hor in quoniam ex natura et forma
 facta dicitur. quod est complementum sibi: quod
 actus est ipsum esse factum dyaphonum et aeri per
 lucidum: quod facit enim ipsum sibi lumen. **N**on ex
 his ab elicere quod esse recipit in natura non immediatim
 sed per formam. quod modum lumen recipit
 in aem per ipsum dyaphoneitatem: quod tamen non est
 in lumen effectuam. **C**ontra ab hoc correllatio collig-
 itur quod ipsum esse actualiter factus est entie per
 forme per portionem: non per aliquam efficiam ipsius
 esse ab entia causatione: patet ex promissione:—
Dicendum est. quod tamen natura quam fortis per hoc
 ipsum esse entie sit in predicamento dictata reducitur:
 vero nec per naturam nec per esse. sed per sola formam re-
 ponunt res sub certa specie. **T** **A** **P** ps. patet.
 Nam ob id quod est aliud modo per se in predicamento.
 vel est genus per species. lumen ratione: si ipsum esse
 nullum hoc est: quod non est. **M**aior per hoc: nam non esse entie
 nec est genus: nec species: tunc quod est quod actualissimum

non fortibile propter aliquam diuini: tunc quod est expli-
 gratio esse hois non potest de ratione hois entis
 et in quod nec eius est intus et in eius exteriori
 existit: quod opportunitas est si esse ente hois habet
 rationem genitum vel specie respectu rationis hois:—
Ex eodem per hoc nec esse habet rationem dñe. **F**acta
 dñi ipsi rei sibi est intus et in eius exteriori.
 patet enim quod esse hois non est ratione habens speciem. Et sibi con-
 cedit de esse ente calibz altius: **D**e natura autem et
 fortis per se creditur quod non sit in predicamento
 propter se: sed solu reducitur. **T** **Z** **P** ps. patet. **C**a
 cum natura sit una cum mundo in omnibus generabilibus
 et corruptibilibus: ipsa neque esse per se in limitato
 specie sit per intus et in mundo in omnibus generabilibus
 respectu sibi: **C**ontra nam non est ipsum esse
 respectu sibi: **C**ontra namque est per res et in predicamento
 et in certa predicamenta specie collocatur per ipsum
 formam: quod in hoc obtinet ostendit in ipso ipsum
 esse (quod est ut hemisphaerium superius): et ut ipsa
 natura quam se habet ut hemisphaerium superius: **N**on
 geometratur per hoc quod collocatur in predicamento propter
 nec pronuntiat explicatur rei eminencia: nec
 admittit ipsius rei declinaturam distinctionem:—
Contra hoc predicit correllatio quod esse in se subsi-
 stens (conmodi est dñe esse) in nullo predicamen-
 to collocatur: sed esse receptum est eidem genitum
 reducitur cum ente cui coelestatur. **A** **P** ps. patet
 istud in prima loco: **T** **A** **P** ps. quod
 cum ipsum esse non sit per se in predicamento. ratione
 est quod ipsum per naturam eidem genitum reduc-
 tur cum eo cui coelestatur ut sue proprie-
 tate: quod per ipsum per naturam eidem genitum reduc-
 tur ad idem quod cum quaque alio.
 per legerem quod est esse ente sit reducitur in
 predicamento sibi: et est albedis in predicamento
 qualitas. **H**oc rotes est per ordines redidetur:—
Contra primo dñe quod refert dicitur ipsa secunda
 esse sponte ex esse et entia: et dicitur quod in secundis
 sit quod esse et entie. **N**on quod sequitur ipsa
 secunda sponte ex esse et entia: quod est intelligi
 in ipsa secunda non in sequitur in secunda est
 quod esse et entie seu ex esse et entia: quod est
 intelligi in eius. **F**acta quod in quibus

ata sba sit colementatio sbe et accipit: in
actis in ipa rei sba nō contelligit: 2o p̄t
dī q̄ licet res creata q̄sidata solū sba
sua eentalis nō concludat ēē in eis iquu
nec dicat q̄ie ex ēē et cēntia q̄pōr: m̄ h̄c
ipa res q̄sidata sib̄ eentalis et existenter
concludit ipm̄ ēē in elg iquu et ex ēē et
cēntia d̄: q̄pōr: quīmo homo albḡ cōponi
dī p̄t ex h̄c et albedie. Ad 2a N.
dī: q̄ in q̄stitutiōē ēē et cēntia eentia se
habet ut p̄d ipiḡ ēē suscep̄tua: 2o d̄: q̄
cēntia et ēē nō s̄t hor nō mō entia in
actu quo p̄redit autoritas qua dicit q̄ ex
duob̄ in actu eentalis nō sit ternū. Nam
autoritas potissim̄ intelligit q̄n ipa duo s̄t i
actu disp̄ta q̄admodū s̄t aizing et homo:
3o d̄: q̄ licet q̄stitutu ex ēē et cēntia nō
sit tāte vnitatis q̄te est q̄stitutu ex mā et sōr:
h̄i q̄stitutu ex ēē et cēntia ēē lōge majoris
vnitatis q̄j q̄stitutu ex acīntia et sba. N.
q̄stitutu ex mā et sōr icludit solū ēē q̄di
tatiud et sp̄eciā: cōstitutu vō ex ēē et
cēntia icludit sā ēē q̄dītatiū q̄ ēē ex
istēte q̄d̄ est p̄portionabil actualitas ipiḡ
ēē q̄dītatiū vō ex sba et acīntia icludit duū ēē q̄dītatiū: q̄j cūlibet
corrūdet suū ēē cēntia. Ad 3a patuit
sup̄p̄ q̄d̄ sit dī: N. licet q̄libz sōr sit acti
vel resp̄nū marie ut sōr iſormaḡl salte
sba ut forma foris manet: m̄ q̄libz forma
resp̄nū ēē cēntia se habet ut p̄d. N. nō
ē īquemē q̄ idem resp̄nū dīsor̄ sit quo
est et q̄d̄ est: acti et p̄d: Ad illud aut q̄d̄
adiūgit rūdef p̄ m̄terceptionē. N. m̄
gnabilibz p̄t mā ut aliqd forme in
troducedes q̄halit p̄exns: q̄d p̄gnans
dispoit: s̄t cēntia nō nō p̄t p̄existē ipi ēē:
quod recipit in ēā. N. cēntia neq̄t esse
stranēti gnatois successiue q̄le p̄t mā
nichilominē cēntia p̄t ēē s̄bm̄ iſroduc
tiois subitanee ipsiḡ ēē cēntia. Ad 4a

d̄: q̄ ipm̄ ēē cēntia nō ēē de nō s̄bm̄: 5o
id q̄d̄ existit de quo q̄ois titulq̄ intelligit:
s̄t solū id quo aliqd existit. N. nō hoc s̄
bū est s̄bm̄ adiacēs icludat hoc p̄tia p̄m̄
ens q̄d̄ h̄cat actu vnitū sbe seu q̄retu ad
s̄bam̄ sicut aliqd h̄cat albedie q̄retu ad
s̄b̄iechē. N. sicut ista nō credit̄ albedo est
alba: s̄t p̄tia d̄: albedo ēē albedo: l̄ albedo
est id quo aliqd est albu: ita nec ista credit̄
ēē est: s̄t: q̄ ēē est ēē: l̄ q̄ ēē est quo aliqd
est. Ad 4a d̄: q̄ licet sōr acīntis q̄sidata
cēntia et ēē nō s̄t h̄cat mō entia in
actu s̄t sup̄additū. N. licet mā s̄t
s̄plex cēntia: m̄ s̄b̄ sup̄additū ēē cēntia:
q̄d̄ in mālibz nedū est actualitas forme:
sed enā mē: N. posset ic̄ dici q̄ sōr acīntis:
et mā q̄sidata sā cēntia q̄j exsistēt: esse
resolubiles in ēē et cēntia. Ad 6a D.
credit̄ q̄ quoda mō s̄b̄ mā se habet ad
p̄m̄: sicut se habet sōr ad actu: N. sā sicut
hoc q̄d̄: p̄d mē duplicit p̄t acīpi s̄b̄ 10
no mō tr̄istia ut sit sensu: p̄d q̄ ēē ipa
met mā: quo mō credit̄ q̄ mā ēē p̄d mē:
N. p̄t acīpi tr̄istia ut sit sensu: pote
tia mē: ut p̄d q̄ m̄het ipi mē: quo mō nō
oportet q̄ p̄d mē sit ipamēt mā: sicut
nec p̄d visuā ēē oculū: N. et pari rōne
hoc q̄d̄: acti forme: duplū p̄t acīpi/
N. mē: tr̄istia ut sit sensu: acti q̄d̄ sōr:
N. tr̄istia ut sit sensu: acti q̄ d̄hēt forme:
Cōredit̄ ḡ uno: ut p̄m̄ mō q̄ acta forme
sit sōr: et negat̄ alio mō: Ad 6a d̄: q̄
sba acīpi extēse tū d̄: q̄ s̄bm̄ h̄cat
s̄bam̄: N. licet hoc s̄bm̄ sū h̄cat q̄m̄ ipaz
rei s̄bam̄: q̄m̄ s̄z ēē acīpi p̄t p̄c cēntia: m̄
sepe acīpis p̄t ēē cēntia q̄d̄ nō ēē sba:
s̄t p̄tia actualitas sbe seu cēntia. N. cēntia
ēē est nota q̄pōis extēo: N. obgl̄is
modis d̄: s̄bam̄ disigre: eo q̄ nec actiois
nec passiois h̄cat: q̄m̄ s̄t p̄ modū actiois
l̄ passiois s̄t h̄cat p̄ modū fluentis.

et nō p̄ modū scāntis seu fūi: Et est
hic adūtēdū q̄ s̄ grammaticos nomē sicut
p̄ modū s̄be q̄pōte ex forē et mā sicut em̄
sbam cū q̄litate: Anomē vō sicut per
dētātē p̄ modū s̄be in ēre q̄ sicut enī sbam cū
fīne qualitatē: Quid vō s̄bm sicut sbam forē
nō tñ p̄ modū s̄be: s̄ p̄ modū flux⁹ seu
fluentis. **Ad 8^a d^r** q̄ licet res creatā
p̄ eentia sit ens sapientia noīalit̄ p̄t d^r
ab eentia: tñ q̄d libz creatā est est ens
acceptū ph̄yph̄alit̄ p̄t d^r: ab ēe eentierō
q̄de p̄ eentia: s̄ p̄ esse ip̄i eentie supaddi-
m̄. **Ad 9^a d^r** p̄ m̄ceptionē s̄cē seqle
s̄a nō seq̄t q̄ (exph̄ grā) hō sit duo
entia si in hoc sit duplex ēe: rōnū eentia
le et reliquā existētiale: Tū q̄ hō sup̄t
si se in suo collectu nec icludit nec con-
nōat ēe eentie: Tū eris amper hō cum
iclusioē ip̄i ēe eentie adhuc hō nō cēt
duo entia sp̄lant̄ q̄admodū ēe ḡstitutū
ex s̄ba et acītē ut patiūt sup̄ig: S̄b̄ nec
seq̄t q̄ vniq̄ rei sit duplex diffīctio: nā
diffīctio rei nō sūt ab ēe eentie si sūt tur
ab ēe eentie: q̄d ip̄a diffīctio idicat. **Ad**
10^a d^r q̄ appato loq̄do ēe nō dīt ab eentia
s̄ p̄tig ēe diūsū ab ea: q̄dāmō s̄b̄ sicut
forē nō p̄tig diffīctio: s̄ diūsifrat̄ a mā.
Et ita nō q̄ q̄ ēe diffīctiat̄ p̄tig ab eentia
enī sp̄e: tñ nuālit̄: s̄ suffīt q̄ ēe sit
p̄t diūsū ab eentia. **Ad 11^a d^r** p̄ itēp-
tione: s̄a ens sup̄t ab entitate est tñ se-
dens tñ ad ens dcm ab eentia: q̄ ad ens
sup̄t ab ēe eentie. **Ad 12^a d^r** q̄ q̄ si ē
q̄rit ēe eentie ēe formē: et sub illa ḡnālita-
tate q̄d ēe eentia. Questio aut̄ q̄d est q̄rit
idem ēe eentie p̄t ēe sp̄ificē forēt̄ seu
in speali. Et q̄ eentia q̄sidāta sp̄eculiter
p̄sup̄pōt seip̄am acceptā ḡnāliter. ideo q̄d
q̄d est d^r p̄sup̄pōt q̄om̄ si est. Cū enī q̄it̄
q̄d est homo: p̄sup̄pōt q̄ homo habeat q̄d
dītare: **H**z q̄ vīs q̄dītās seu eentia habz

+112+

aptitudīz ad exīstē q̄dāmō s̄b̄ sicut mā
habet aptitudīz ad formā. q̄ q̄ si est d^r
q̄ē ēe eentie nō p̄hibit̄. Et ita q̄ si est
q̄it̄ ēe eentie q̄mīt̄: Et hoc mō potis
sime saluat̄ assertio Doctoris in 3^a p̄te.
s̄b̄ tñ grātēs car. qd̄ dīt̄ dicent̄ q̄ sicut p̄ q̄d
est mediū demīrandi q̄ est. ita q̄d ēe me-
diū denīrandi si est. q̄d nō cēt si q̄ si ē
q̄rit̄ sp̄licit̄ ēe eentie: Nicholom̄ esto
q̄ q̄ si est q̄rat̄ ēe actualis eentie saltem
ḡnālīt̄ acceptū: adhuc fortassis s̄ p̄lm̄
q̄d q̄dāmō p̄sup̄pōt q̄om̄ si est.
Nam p̄t̄ p̄nes etītātē mūndī assēbat
hāc l̄ q̄silem ēe mātā. homo est equū q̄t:
eo q̄ s̄ p̄lm̄ sp̄es nō poteat̄ corrūpi s̄ oīa
eig idīdū. Hac tñ sortes ēe q̄silem dice-
bat ēe ḡtētē. **Ad 13^a** faciliē ēe mīsio
admissō q̄ q̄ si est q̄rat̄ ēe eentie mō
quo p̄fertur. **H**ic enī b̄: p̄pō homo est
(q̄ rūder̄ ad q̄om̄ si est) valet tñ sicut
homo est ens dictū ab ēe eentie quo mō
ens nō nuāt̄ realit̄ tñt̄ hōt̄. Non lig-
hoc s̄b̄ est et s̄b̄ eig p̄cipiū ens am-
piat̄ familiāq̄ p̄ re ēe eentie tñ vtrūq̄
p̄t̄ am̄p̄ pro ēe eentie: **C**it aut̄ meo iu-
ditio istig rōt̄ solutio diffīctil̄ p̄nētib̄
ēe diūsū ab eentia: et dicētib̄ mīt̄pōm̄
nō q̄d q̄ si est q̄rat̄ ēe eentie. **Ad 14^a d^r**
q̄ licet ḡnāt̄ tñt̄ ad formā et ita ad
sbam. tñ nō tñt̄ ad ea mīsī p̄t̄ ipsa
coam̄p̄t̄ sul p̄pō ēe eentie: **E**t si s̄cē ēe
eentie est eī q̄dāmō ḡt̄iale resp̄ū ḡnā
hōt̄ iq̄t̄ ip̄m ēe est rō ḡnāt̄os. Nam
aliqd̄ d^r ḡnāt̄ iq̄t̄ ip̄m p̄ ḡnāt̄ionē
ēe p̄t̄cipat̄ ab alio. **Ad 15^a d^r** q̄ tñ d^r
diffīctio ēe p̄t̄ture ēe tñt̄ ēe am̄p̄ pro
ēe eentie q̄d nō distīguīt̄ ab eentia rea-
lit̄. **H**z hoc mō ēe eentia selīt̄ sicut
idem s̄b̄alit̄ et noīalit̄ designt̄. q̄admo-
dū ēe se h̄nt̄ amatio et amāē lectio et le-
ge cursus et currē rēt̄. **Ad 16^a d^r** q̄

verum est quod exempli gratia in homine sit medius genitio ex esse et entia acceptis generalibus. sed in ipsis est etiam genitio specialis ex esse ratione et ex entia ratione, et in vivo est genitio ex esse vitali, et ex entia vitali, et sic de aliis: sed quod vivus et intelligens et sentire noiantur familiis operationes exercitatae quod noiantur actualitate existentiale; ideo non creditur quod in vivo sit genitio ex vita et viuere in genere sibi remaneat. quod creditur si viuere capitur per esse vitali, et vita per entia vitali. sicut debet de intelligentia et intelligente.

Ad 19° patitur in quarto quod sit deus non (exempli gratia) si esse entie concludatur in intellectu hominis tunc homine intellectu nulla ignoraret seu dubitaret ista homo est sit homine intellectu non dubitans ista homo est animal rationale. sicut intellectu ipso entie et non ignorans ista esse est esse. l'esse est id quo aliquid est. Verum non creditur quod esse intellectu non intelligatur ista esse est l'esse est ex causa. Ista enim est falsa esse est l'esse est ex causa. eo quod in talibus propositis potest denotari de ipso esse, cum in esse sit esse per suum proprium entitatem, sicut albedo est albedo per entiam, et non alba per de notiationem.

Ad 19° d^o per interpretationem primi assumpti. Nam iste due proposita sunt et ab importat causas causas causas diuisas. Primum importat circumstantias causae rationis: sed ab importat causam causam causam effectuum. Non licet nec esse nec entia que non sit alium secundum a se effectuum. verum non ipsa entia attribuitur rei per se rationis. Hoc enim est entie nec rei attribuitur a se effectuum nec per se rationis. Non homo nec a se nec per se est ex causa. sed est ex causa tamen ab alio quod per alium, ut huius ab ipso genitio effectuum, et rationis per se rationis huius supradictum. Verum non homo per se rationis est animal rationale: non aut a se effectuum.

Ad 19° d^o quod est causa. Non noiat ipsum entia creatura principale esse entie. Et hoc modo ipsum esse entie id est entia l'ens dicitur.

ab entia acceptis tristis est per primum creaturam h' roem: sed entia prima intelligentie est per primum creatum primi h' re: Alio: creatum importat ratione et principale creatione: et sit esse entie coram acceptu est per primum creatum primi h' roem: sed esse entie prima intelligentie est per primum creatum primi h' re. Non enim esse dicitur per primum creatum quodammodo prius: minor ut lux dicitur per primum visibilium: nichil enim creari potest sine esse entie, sicut nec aliud videtur sine luce: Ad illud quod amicitur dicitur quod esse entie acceptu generali est consideratio metaphysica: sed esse acceptu speciali est reducitur consideratio considerationis cui coelestia apponuntur. **Ad 20°** patitur superius quod sit dominus secundum doctorum esse est actualitas super addita causa entie consideratio specifica quod est esse entie super individualitatem: quod est individualiter est per se entie et esse entie distinguuntur solus penes specificum et individualiter. Nec militat ad divisionem interpretationis: tamen qui ipsa est voluntaria et extorta ratione ex iste non deinatur ab ex et ab hoc nomine iste: sed deinatur ab ex et sive res enim per ipsum esse entie (quod est ratione rationis) est per se entie consideratio huiusmodi. Quod sive vel stare ex aliorum quod enim secundum doctorum huius actualitas esse sit actualitas entie consideratio qualiter: tamen ipsum esse est ab unicuius singulari vel supposito proximum. Igneum suppositum est potissimum ipsum quod est. Et sic hec ipsa interpretatione doctorum definiuntur: dicentes enim esse entie quod si esse istius singularis est suppositum. **Ad 21°** dicitur quod ipsum esse entie est consideratio qualiter non est actuabile realiter: sed ab eo realiter consideratio qualiter cum actuatur per formam et materiam. Hoc enim est consideratio transiens est solus actuabile seu rationabile fructus per esse vitale et per esse sensitivum. Esset autem entie

gitudinē spealis nec est actuabile per
aliquid sibi rem nec sibi rem. Patet ergo quod opus
in re creata sit aliqd actualis sibi rem ipso
est entitatis accepto tristis: tamen nichil est
hor ipso actualis sibi rem. Hoc ipso est entitatis co-
sideratio spealis in re creata aliqd: nec est
aliqd actualis in eadem re sibi rem nec sibi rem.
Dicit autem in eadem re quod est entitatis unius re-
ati est actualis quod est entitatis alterius. **Ad 22.**
dicit ergo licet formam sit actus entitatis preventus. tamen
sibi spectat actus existentia per participationem
ipso est entitatis quod est actualitas ipsius forme:
Ad 23. dicit ergo doctor non credit illuc sili-
ciones confitentias nisi aliquale. Unde dicit doctor ibi
de quod sicut operatio est actualitas ipsius poë-
ita et est actualitas entitatis. **Ad 24.**
est dicit per interpretationem non est entitatis non se
habet ad entitatem simpliciter ut lumen ad lucem
et intelligitur ad intelligentiam (scilicet si lumen et
intelligitur notant ipsas operationes existentes):
sibi potius est se habet ad entitatem sicut est lumen
ad lucem et sicut est intelligentiale ad intelligentia-
m. **Ad 25.** patuit in 2º notabiliter
et in propria 3º quod sit dicitur. **Ad 26.** dicit ergo
est et entitatis non repinguunt in predicamento sibi
quod accipiunt in sua geniali tristis: sed
quod accipiunt spealis quod accipiunt cum de-
ho et cum hois: unde est hois potius reducitur
in predicamento sibi. **Ad ultimum** dicit ergo
est entitatis scilicet ipsius sibi non aduertit enti ex-
istenti in suo actu voluntario sibi aduertit enti
dictatur entitatis completo. Neque est tamen quod est
entitatis ipsius sibi quodammodo medium tenet obli-
quet inter ipsam sibi et inter ipsum animus
suum est entitatis animus quod aduertit enti etiam
in entitatis quod existentia et summa:
Ad auctoritatem autem **Aurene** dicit quod est entitatis de-
rebus creati auctore regitur non est de ipsius
entitatis integritate nec de ipsius intellectu.
Nammodum etiam dicit superiori accidit ut
forma matris sortes hominum:

117

Quia residuit huius locis **Nº** adūte-
dū quod in 17º possibiliter perficitur me sibi
hoc iudiciorum Tu qui sicut mā pī iudiciorum ē
iustum in genere corporalium ita in 17º pī
ē iustum in genere intellectualium Tu quā
sicut ipsa mā iudiciorum formā ad quā ē in pī
accipit successione pī motū et mutationē
sic intellectus possibiliter spes intelligibiles vi-
tissim adipiscit: quod etiam ipsius rā adeptis
intelligit per eas discursus et mobiliter
Hoc 17º intelligitur quod nec pī pī nec
ages dicit debet sibi optectes utrumque: coap-
tat mē corporis celestium Tu quā illa est
aliovis qīdī in entabī quod mā iudiciorum Tu quā
sicut mā celestium formā ad quā ē in pī
accipit non pī mobilitate sibi pī creationē
subitanē: sicut 17º intelligitur adipiscit
spes intelligibiles pī generationē: et pī
eas intelligit sine discursu. **Int. 17º** dicitur:
intelligit intelligit et se et alia pī seipsum.
Ex quo patet ordo intellectuum:
Secundo adūte dū quod sicut anima ratione (qī est
dūtrix actus corporis) ē a corpore separabilis;
ita est entitatis hois (quod est actualitas in anima
qī corporis) est a corpore separabilis: quod nō
posset ab anima separari. Unde in separacione
animae ratione a corpore ipsa anima coactipit seū
est entitatis hois: et ita pī separacione die
esse entitatis hois in sola anima subiectatur.
In aliis autem in quibus formis nō est a corpore
lā mā separabilis: qī est nō pī a corpore se-
parari. Patet ergo quod est hois nō dependet a
corpore: quod dicitur in Ira:
Cheq̄ capitulo 4º: filios quod nō dīni-
dit hunc libellū in tractatu:
Hic visus patet quod essentia et dūsis
nūcūt. Inuenit enim triplex modus
habendi entitatis: in substantiā. Aliqd enim
est sicut dicitur: mā entitatis est ipsiusmet suū ē.
Et ideo inuenit aliq̄ pī dicentes quod dicitur
nō haber odditatem lā entitatis: qī entitatis sua

*immo habet oes pfectioes
et nobilitates*

seplex

Et h. e rō qre

no est aliud qd ec eis. **C**et ex hoc se-
qd qd ipē no sit m gne. **P**o. **C**a oē qd
est m gne oē qd habeat qdditatis pter
ec suū rē qdditas l nā spēi l gnis no
dīsignat s roem no in illq d geng
v spēs: s ec diūstā est in diūstā: **C**or
oportet si dīag qd eis eī tñ ut in
illorū errorē tñ dīag qd dixerūt qd eis est
ec vle quo qdibz res fōlif est. **H**oc em
ec dei est huic cōditione: vt nulla ad
ditio sibi sibi p. **N**on p ipam sua pu
ritate est ec dīstā ab omni ec. **P**ropt
qd in qmeto none ppōis libri de causis
d: qd idīduatio pme cause (q est ec tñ):
est ppura boītate eis. **E**sse autē sic:
in intellectu suo no icludit aliquā addi
tione: ita no icludit m illa suo pafioe
additioe: qd si hoc eet: no posset in
telligi ec in quo sup eo aliud addēt.
Thūr ecia qmūs sit ec tñ. no tñ oē
qd deficiat ei aliq pfectioes et nobilitates
qd in oibz gniibz: p qd pfectioe spluat
d: vt dt pfectioes et qmetator quanto metat:
s habet eas mo ex collectioi oibz rebus:
et in eo vnu sit: s in aliis diūstāte
hnt. **E**t hoc est qd oē ille pfectioes quenū
ut sibi s suū ec spluriter seplex. sicut
si aliq p vna qlitate posset effice oēs o
patoes omn qlitatu in una illa qlitate
oēs qlitates habent ec habet: et ita eis
in ipo ec suo oēs pfectioes habet. **S**eu
do mo uelit eentia in sibz creatis in
collectualibz: in qdibz est aliud ec qd eentia
ear: qmūs eentia sit sine mā. **V**n ecce
ear no est absoluto s receptivit ideo limi
tata et finita est ad capacitate ne recipi
eentia: s nā l qdditas eoz est absoluta et
no recepta in aliq mā. **E**t ideo d: in
libro de causis qd intellige sit qfite qd eis:
s finita supiq. **H**ut em finite quo ad ec

sun qd a deo supioi recipiunt. **R**o m si
mūr ifig: qd eay forme limitatur ad ca
pacitate alioz mē et capacitate alioz ne
recipiēt eas. **E**t ideo in talibz sibz no
uerit mltitudo idīduoz ut dñm est: nisi
in aia huana p corpū cui vnitur. **T**et
licet idīduatio eis ex corpore occasionalis lacmth
depēdet qmū ad sua mchaoisone: qd no
acqrit ei ee idīduu nisi ex m corpore qd
est acti: no en oē ut subtito corpē idī
duatio pereat aie. **R**ā qmūs habeat esse
absolutū: tñ ex quo sibi acqritu est ee idī
duatio ex hoc qd facta est forma huic corporis:
id illud ee sp remanet en idīduu. **E**t
ideo dicit Aquincum qd idīduatio aia p
multiplicatio depēdet a corpore qmū ad sui
pn: s no qmū ad sui fine:
Tostū est aliq ponsū qlit repiat
et qd sit eentia in sibz mālibz qd sepāt.
in hac pte doctor cu quada recapitulatione
subiugit sumātā declarationē eigēt poni.
Recolligit em doctor sumātā ex pdictis et
declarat tripliē modū hndi eentia in separati: **S**ubt
et int seit modū penes que in sibz sepāt
sumūt geng et dñm. Itaq het ps in qmū
diūt ptes. **D**o em ondit qualit eentia
in deo repit. **Z**o recolligit quo eentia re
piat in sibz sepāt. ibi. **Z**o uelit. **Z**o mā
festat modū penes que geng et dñm in intel
ligatis assignat. ibi. **E**t qd in isti. **Z**o re
colligit qualit eentia repiat in sibz mā
libz. ibi. Ternio iuert. **P**o ps idīduo dī
Do em facit hoc qd dñm est v **Z**o ex hoc uer
correlatiū qdā. ibi. **E**t ex hoc seq: **Z**o
repellit duas cauillationes pma. ibi. Per
oz: sdom. ibi. **H**ūr ec qmūs. **V**mittit
aut pmo sua iectione dices. Visis his q
dicta sit pte qd eentia dueit in diūstā diū
si mode: nā eentia repit in sibz tripliāt.
Repit em aliq sba qd eentia est ipm met

sum ee. ita qd in ea idem penitus sit ee
et eentia: et hinc est ipse deo. **D**ic
qd pth dictebat ipse deo non debet dici hinc
qd in tate l' eentia seu ex hinc ee (in hinc
ab habito sit aliqualit diuersus). s. dicit
potius ipse deo esse sua eentia, l' et sum ee.
Dein. ibi. (Et ex hoc) Insert doctor ex
ia dicto qd deo non debet in genere collocari:
qd sic probat. Qd qd est in genere hinc eentia
diuina a suo ee. s. deo non hinc eentia diuina
a suo ee: qd deo non est in genere. Maior
in bra deductus sic. **R**a gnis non distinguunt
hinc nre in illis quorum est genus hinc spes. s.
ee est diuersus in diuersis: qd id est in genere.
hinc distinctus ab eentia. **D**ein. ibi. **P**er
qz. Hic repellit duas cauillationes: qd
pma sic formari posset. **D**i in deo sunt ide
ee et eentia. seq qd deo sic ee tm l' ee sine
additione. Quo gresso coseq videtur qd deo
sit ee vle p predicatione ret p qnis qd sit foec
pm rez de rebus predicabilibus: qd modum fin
gebat error qd pphoz. **D**icitur doctor
p distinctione. na ipm ee dicit p ee tm sine
ee sine additione duplicit. **V**no. qd pre
scindens additionem cibis alio ab eo diuersi:
et hoc modo ee diuina est ee tm sine esse
sine additione. **R**a est ee simplex in se sub
sistens non gnisabile extisit p psto
alio ab eo diuine: nec est extisit ratione
ibile salte ex na rei p aliqd hinc modum dñe
contrahens hinc gnisibilitas: **A**lio ipm ee d.
sine additione l' ee tm qd ee non contrahens
additionem alio alio: no tm psto
ipam additionem ret hoc modo ee arreptu
tiscedens est ee tm: qd nec contrahens addi
tionem alio ipm suscipiet l' ipm p modum
dñe gnisibilitas (qd talis additio sibi in deo
repugnat). **S**ecundum psto hinc additionem
qd hinc sibi querit in creaturis. **D**i eni addi
tionem psto dicit rursum illud no possit intelligi

ee in quo sup ee addetur aliqd: qd sim
est. **D**ein. ibi. **B**lir et Doctor repel
lit z cauillatione: qd sic formari posset.
Di deo est ee tm seq qd sibi deficiunt
reliq psto positorum s; vniuersi et intel
ligendi: et ei psto qd repulit in creatu
ris. **S**ndet doctor qd deo d: ee tm sine
ee sine additione: no qd psto dicit qmoli
bz psto vniuersi et intelligendi seu etiam
psto ipa rez: qd qd no gnis aliqd
psto suo ee in ipo ex ipa na rei aliqd
no supadditas: ut psto intelligendi et ei
vniuersi in deo nichil ex na rei adiunctum
suo ee psto blos et azim
put in deo st proposito identificatur cu ee dno
sine qd qd supadditione: sicut si exempli
gra est aliqd calor quo qd effici posset
operationes omni qlitatu: talis calor qd neret
eminet et vnitim psto omni qlitatu.
Dein. ibi. **B**odo mo iuelit. Doctor recalli
tit qd eentia repulit in sibis separatis:
dices qd in sibis separatis repulit eentia diu
na a suo ee. **R**a qmuis in illis eentia no
sit recepta in matre tm eaz ee no est
absoluta a recipiente. s. recipit in eentia.
Et ideo d: in libro de causis qd intelliget
st idem qd idem: s. st simile supig. **R**a ee
eaz qd in eis est supig simile p eentia in
qua recipit: s. eaz for seu eentia non
finet p aliqd recipies. Ex quo insert cor
relate qd in intelliget no dicit plaki
tas idem idem sub una spe ut dom est su
pig: qmuis autem humana plurifera idem
dualiter p corpore cui vmt et a qd idem
f. **D**ein. ibi. Et licet idem idem. Remo
nuit doctor quada cauillatione qd sic
obnuit. **D**i autem idem idem p ipm corpore
seq qd autem separati no maneat idem ne
distincte natalis: **S**ndet p pto seqle
Ra licet autem idem idem p corpore occasionalis

sicut et sine qua non. ipsa tñ semel
viduata manet ut vidua sine corpore
ut dicit Iustina: que doctor allegat in
lra: **O**casione plenoris cuiusdam h[ab]et
Quit p[ro]p[ter]a c[on]tra suspicim[us] **E**xponit:
plex. sit ee tm[us] seu ee sine additione. co-
tines nichilominus p[ro]fessores omni. et si no
sit in g[ra]m[ati]ca: **C**est videt p[ro]p[ter]a q[ui] deg[er]it no sit
sup[er]implee sic. H[ab]ere possunt deum esse no
scientes q[ui] sit deg[er]: q[ui] in deo ee et sua q[ui]
ditas seu entia distinguunt. **N**am nisi sic:
q[ui]gnoscere no possent ee dei entia igno
rantes. **T**o. **D**i deg[er] est simplex se[re]natur
q[ui] q[ui]lib[et] aliqd de deo apprehendens q[ui]phedet
totu[rum] eis entia. **N**am q[ui]gigit simplex: q[ui]
git ipm totu[rum]: **L**o. **E**sse tm[us] est qd p[ro]p[ter]
perfissim[us]. sive capiat ee tm[us] p[er] esse
c[on]siderat qd no includit posteriores p[ro]fessores.
sive capiat spealit[us]: q[ui] aliquo ee excludit
te posteriores p[ro]fessores. sicut ee lapidis qd
no admittat p[ro]fessores viuedi setiedi et i
telligendi. **D**i ergo deg[er] sit ee tm[us] ip[er] est
p[ro]fessores ip[er] reu. **T**o. **D**i deg[er] est ee tm[us],
ut deg[er] est ee uile quo q[ui]lib[et] res soluer
est: il qd est error cu[rum] deg[er] no sit alio qd
misibil[us]. **C**o. p[ro]fessores reu s[unt] oppone[re]:
q[ui] oppoita no s[unt] in eode: q[ui] p[ro]fessores reu no
s[unt] in deo: **C**o arguit q[ui] roem q[ui] doctor
intit[us] onde q[ui] deg[er] no sit in g[ra]m[ati]ca. Dicit enim
in roem q[ui] na g[ra]m[ati]ca l[iter] sp[iritu] no distinguunt s[unt]
roem ne in diu[er]sib[us] sp[iritu]s idem s[unt] s[unt] ee est
diuersu[rum] in illis: hoc aut videt iuuenient
dim. **C**a sicut na aial q[ui]sidata g[ra]m[ati]ca
no distinguunt in hoie et in azino: ita ut
videt nec ee aial q[ui]sidata s[unt] proportionabile
contare distinguunt in hoie et in azino. Et
sicut ee aial q[ui]sidata spealit[us] in hoie et in
azino distinguunt: ita et entia aial atque
spealit[us] distinguunt in hoie et in azino.
Et sicut arguit de esse hois et de esse
entia hois respectu suorum signulacionis. **T**o. **D**eg[er]

est in g[ra]m[ati]ca s[unt]: q[ui] rr Assumptu p[ro]p[ter] ea go
q[ui] sba d[icitur] res p[ro]p[ter] ex n[on]s: q[ui] deg[er] p[ro]p[ter] se subsistit:
q[ui] deg[er] est sba: et p[ro]nunc[er]is est in pdicamento
s[unt]: **T**o 2o q[ui] oe qd est est sba aut actus:
et q[ui] deg[er] no sit actus: reliqu[us] q[ui] sit sba: et
ita idem sequit qd pg. **T**o 8o. **D**eg[er] e nome
appellationu s[unt] grammaticos: q[ui] est uile apud
logiam: cu[rum] q[ui] deg[er] no sit genit[us] n[on] d[icitur] nec
ipm nec actus: reliqu[us] q[ui] sit sp[iritu]s: et per
q[ui]ns pot[est] in pdicamento ex p[ro]p[ter] sc: q[ui] rr. **T**o 9o.
Adhuc q[ui] aliqd in g[ra]m[ati]ca colloct[us] sufficit q[ui]
in se habeat distinctione ronis ex p[ro]te rei
ronabil[us] q[ui] distinguit genit[us] et d[icitur]na:
q[ui] doctor ad mittit in deo distinctione ronis
rei ronabil[us]: q[ui] deg[er] p[ro]t in pdicamento collo
cat. **T**o 10o. **O**e p[ro]m[ptu] est reductio in
eode pdicamento cu suo principato. sicut p[ro]u
t[us] et vnitatis reducit[us] ad genit[us] q[ui]tatis: **D**eg[er]
aut e p[ro]m[ptu] s[unt]: q[ui] deg[er] est de g[ra]m[ati]ca s[unt] redu
ctio: q[ui] rr. **O**n oppoiti est vitas et auto
ritas doctoris: **H**oc hac quem est principali
t[er]mediu p[ro]m[ptu]. **O**rcoru p[ro]m[ptu] q[ui] c[on]tra p[ro]m[ptu]mer
copibil[us] est cu alio: nec in ea ex na rei est
illa copo. **P**o. ps patet q[ui] in copo q[ui]lib[et] ps
q[ui]ponit se haber poset alit[us] resp[on]su ipso vmos.
Sunt eni p[ro]p[ter] p[ro]p[ter] vni[vers]itatis q[ui] actualit
sunt vnitate: q[ui] ob p[ro]p[ter]itas a deo relegatur:
q[ui] rr. **T**o 12o. ps patet **T**o q[ui] in o[ste]ri copio
repunit ex na rei acto et p[ro]p[ter] **T**o q[ui] d[icitur]ne
q[ui]positu postig[us] s[unt] q[ui]ponetib[us]: deg[er] aut
est simplex ens p[ro]m[ptu]. **T**o q[ui] oe q[ui]positu id
get aliq q[ui]ponete: q[ui] rr. **E**c isto seq[ue]t corre
laie q[ui] deg[er] ip[er] est actus simplex et purissim[us]: nec
q[ui] sp[iritu]s nec q[ui] n[on] plurisim[us]. **P**o. ps pa
tuit in bra p[ro]cedet ronis: **T**o 13o. **D**icendum q[ui]c
d[icitur]n[on] est ee in se subsistit: sine villa addi
tione: seipso distinctu ab ee q[ui]lib[et] creature.
Po. ps p[ro]p[ter] q[ui] ee dei no est cu aliquo q[ui]poni
le: et p[ro]p[ter] q[ui] ipm seipm fulnit: **T**o 14o. ps p[ro]p[ter]
q[ui] ee dei nec est in altery receptibile: nec est
ex na rei p[ro]p[ter] aliqd h[ab]ens modu d[icitur]ne g[ra]m[ati]ca:

et ita sibi nichil supaddit²: **T**o³ p³ q³ n³
 et dīmū sit c³ figura³ in se subsistens ipm
 est c³ distinctu³ a q³ libz alio c³. Et q³ esse
 dīmū nō desig³ p dīam: q³ se ipo et nō p
 dīam ab aliis c³ distinctu³: Ex isto seq³ corre
 laic q³ c³ dei nō est p³ rex f³ le: q³ mō
 est esse tūscēdēs de rebg³ pōcible. Patet
 ex pōe: **D**ic³ z³ q³ singule p³ fōes et ipm
 rex cōphendit³ in dīno c³: nō vt in rebg³
 s³: s³ supemētig et vnitissimē, p³ma p³ p³.
 s³ q³ q³ est p³ fōes in effectib³ in eoy causa
 per s³ deg aut est nō c³ effectua. Tu sit
 p³mū p³mū māle (eo q³ e marie p³lō) e ipfissi
 mū. ita p³mū p³mū effectuū (eo q³ est actu ab
 o³ p³litate r³legata) est sp̄lant et vlt p³mū.
 Tu patet a s³li: q³ si calor p³ se existet habet
 itentia³ tota vnt³ et caliditate q³ libz caloris
 in hēns: ita c³ in se subsistens bz p³ fōem tota
 latitudis cendi: **D**ic³ q³ deg est c³ rex nō vnu
 uora s³ equora: ideo oportet p³ fōes rex esse
 supemētig in deo q³ sint in rebg³: Et q³
 in deo nō est vlla q³o: relat³ q³ p³ fōes rex in
 ipo s³ vnitissimē. Et sit p³ residua p³ p³ pro
 positionis: Ex isto seq³ correlate q³ p³ fōes rex
 in deo nō distinguuntur ex nā rei inter se: l³ ab ipo
 c³ dei. Patet ex dīct³: **D**ic³ d³ q³ ipo deg
 q³ entitas est neq³ limitabil³ nec est p³ se:
 nec p³ se reducitur in gne collatib³. **P**atet
 q³ deg nec e³ limitabil³ p³ recipiens ext³
 sen³ nec p³ trahens int³sen³: **T**o³ p³ p³
 q³ si deg p³ se ponit in gne. hoc eet sicut sp̄s
 ut dīmū ad dīmū: s³ hoc p³bat sic. In o³ sp̄s
 repit³ ex nā rei artu³ et p³ limitabile et limi
 tabile formabile et formas (nā gen³ se bz ad
 dīam ut p³ ad artu³ limitabile ad limitabili
 et sic de aliis: a deo aut r³legat q³ limitatio
 potentialitas et formalitas fatus: q³ rr³:
 Ita si sit deg ex nā rei eet diffib³: et ita eet
 itisere finit³ p³ gen³ et dīam: **T**o³ p³ p³
 videlicet q³ deg nō sit p³ se reducitur i³ p³ dicame
 to: **C**ā eis³ deg sit p³mū rep: nō m³ e p³mū
 cap³ int³sen³ s³ ext³sen³ dīmū: Tu q³ nedū

ē adeq³te p³mū rex vniq³ g³ns: s³ e tūscēdēs
 p³mū rex colib³ cathegorie: qua vnu sa p³
 t³ et vnuitas (que collatib³ in gne p³tatis
 redutio) s³ et p³mū p³tatis vnuitas et sunt
 g³nu p³tatis adeq³te: q³ rr³: **N**osset m³ deg
 redutio ipa et logiq³ reduci ad principale
 p³te entis s³ ad gen³ s³be: m³ deg est causa
 mediatis et portissimē. Et sic saluare³ doctor
 in libro de p³o dei m³ septis: vbi vider³
 ponē deu in gne s³be redutio: Ex isto se
 q³ correlate q³ ens de deo et de creaturis d³
 tūscēdētig ampit³: q³ ens qd³ immediate in
 deo gna diuidit³. Patet **C**ā ens dīmū de
 deo et creaturis ampit³ in tūscēdētia
 ut vlt nolet ipm c³ in se subsistens: vlt nolet
 eentia gne q³ substans ipm c³: **P**rovt aut
 ens immediate diuidit³ in deo gna: vlt no
 minat eentia: q³ substans ipm c³: **E**x quo
 seq³ q³ in dīm eo qd³ p³ se in p³dicamento
 p³o³ repit³ eentia substans ipm c³: **N**on s³ba
 nolet eentia p³ se subsistere ipm c³: **A**mis s³statem
 vo nolet eentia substans c³ p³ aliud: s³
 p³ s³am: **E**x eode gne mutatur seq³ q³ si
 deg eet in gne tūc ens eet acceptu tūscēde
 tig q³ accepit dīm immediate in deo gna
 diuidit³: q³ eentia dei nō substans suo c³: n³
 s³ est ipo s³uū c³: ideo ens qd³ immediate di
 uidit³ in deo p³dicamenta: nō p³ c³ genus
 respm³ dei: nec de deo p³dicatu: **H**d obiectio
 nes: **D**ad p³mā d³: q³ c³ vno³ frat³ q³ p³oez
 p³ois: Et hoc mō de deo q³gnoscim³ esse
 q³ripido hāz p³oem deg est: s³ isto mō c³
 nō idem d³ qd³ dei eentia: **A**lio³ c³ accepit
 p³atu eendi seu existēdi: quid in deo p³erit
 idem s³ c³ et eentia: et hoc mō scim³ et
 ignoram³ s³ dei c³: et eig eentia: **N**on ex
 creaturis q³gnoscim³ et c³ dei: et eig eentia:
 sub cō*itentio*: **A**it būg en³ deo c³ c³ q³
 eentia: qd³ aut sit dei c³ sub p³o roe: et qd³
 eig eentia ignoram³: **C**o ent s³ p³alit³
 qd³ sit c³ dei l³ eig eentia: s³ potig qd³ nō sit.
Non s³rig qd³amo³ affirmit³ q³ deg sit artu³: q³

aut sit purg negatio agnoscit: con-
tio nescit qd no sit pote pmixtq. **A**d
z^a d: qd licet deg sit in se simplex: si ipse
cudit composite in intellectu mīm ret ita
dei cēntia a nob in har vita neqt rōe
appendi: vñq eq nec a bñs p̄t cōphedi:
qd et si bñi agnoscit ea tota: no tñ folit
agnoscit ead: .i. tñq modis qbq ipa est tñ
agnoscibil: **A**d **z**^a d: qd licet ee tristre-
dens sit ipsm respn ec aual ec fessi
et ee intellectual ipm ec tñst des logue
et h roem tñt qd aliquid, et sñr qñus
ipm ec receptu in aliquā nām speoate
sine p̄tō vitali cōmoi est ee lapidis sit
ipsm respn ipig ec vital i arbore vñ
respn ec intellectual in hoie: si ipm ec
figulaif in se subsistens figulas p̄tōes
in se cōphedit. **N**on nec ipm ec ex nā rei
dn p̄tibile ut ee tñst des: nec ec ipz
respn alio ec in alio repti: qdlic est
ipm ec no viues r̄spn s̄ ec viues.
Ad qñta patuit i gmeto qd dñe
du sit: **A**d **u**^a d: qd ro militat si
p̄tōes rez cēnt in deo paiformiter
qualit s̄t in rebh: qd oppoiti supig dice-
bat: **A**d **6**^a d: qd licet ec supn ab
solute et h se possit (saltē h roem) am-
pi tot. i qñtū ec qd h roem p̄tē
vitale p̄tē fessitum. **N**erūtū
n d: ec s̄be ec aual l ec hois tñc ec
desiget n vaga figulaizata: sicut n d:
cursg hois. cursg desiget vaga ididuallit
nā sicut currē no attbiut hoi p̄t hō
accepit in sua contate s̄ i qñtū hō e sin-
gulaizata: cū actioes sint suppoitoz: ita
nec ec qdli attbiut sine queit alio
cū i qñtū illud totē qd idat in sua contate
qd sic vla ex istent in nā vñl: h queit
tñq i qñtū ipa s̄t figulaizata in ididuo
cui p̄mo cōpetit existē qd ei est: licet

scdm roem p̄tō cōuelat forme l cēntie
qj ei quo est ad sensu supig expoitu.
Ex his ptz qd cotitas ec aualis no e por-
tionabil cotati cēntie aual: si potius
cotati hñq qd d: aliqd aual qd e id-
duu vagu. **N**on ee s̄be p̄tōas in
cotata hñt qd d: aliqd s̄ba: et ee corporis
hñt qd d: aliqd corp. **N**on. **D**ic itaq coti-
tas ec aual est sola cotata vaga: si cotata
cēntie aual est cotata ec qplete vñlat:
Non. **P**: ptz qd no irrationabil credit
qd exempli gra hō et azing no diuisificat
in cēntia aual: tñ diuisificat in ec aual:
Z^a patet qd rationabil credit qd hō
et azing cōuenient in auali cōsidato es-
sentialit: et no in auali qd idat extentialit.
Nā aual exis desiget vage ididuallit:
ut aual aurrens: **Z**^a patet qd cēntia aual
attbiut hoi et azino ec qd idat in sua cont-
ate. si ee aual nec eis nec aual opetit qd
idat cont. hñt cōsidant in ididuo qd vla
in re figulaizata: **G**^a patet qd cēntia ro-
nabil p̄tō attbiut ididuo sp̄i qd ididuo:
ecot no ec p̄tō attbiut ididuo qd sp̄i:.
L^a patet qd qñus supig dicebat qd ec cēntie
et opetit nē sp̄efice l nē accepte cont: phr
nā no est intelligendu qd existē queiat nē
sp̄efice seu cont i qñtū ipa cont accepit h i qñtū
ipa qd idat in figulaib: in qbq licet p̄ne
no sit figulais l ididuo: est tñ figulaizata
et ididuata. Et istud e medie qmedadū.
Ad **u**^a d: Quo ad p̄ma pte d: qd deg no
est s̄ba p̄t s̄ba p̄t geng gñalissimū:
nā hor mō ut dm est s̄ba est res p̄tē
substat ipi ec: cōmoi no est deg. **D**i aut
s̄ba capiat tñstetiq ut puta p̄t est res
p̄tē subsistens. tñc deg possidit s̄ba: si tñc s̄ba
no est mēbz qd idens ipm ens (qd imedi-
ate dñit in deo gños): si e mēbrū qd idens
ens acceptu tñstetiq: Quoad **z**^a ptem

d: q si v̄ e ns dicat̄ sba l' actis oportebit
 l' sba m̄ capē tristēdēq̄ q̄ p̄t̄ e ḡn̄ ḡn̄
 lissimū: v̄l̄ oportebit ens capē restitq̄ q̄
 sūt̄ n̄ de dō et c̄reat̄uris pdicat̄ analo-
 ḡia. **A**d 8^a d: p̄terēptionē seq̄le plā
 em̄ s̄t̄ noīa appellatiā f̄ gr̄amatiā ut
 rhymera l' d̄s et alia synat̄hegōemata
 q̄ n̄ s̄t̄ v̄la apud logiū. **A**lā gr̄amatiā
 atēdit modū f̄c̄di: logia aut̄ procedit ad
 ipam nām rei. **A**d 9^a d: q̄ in sp̄e n̄ solū
 est d̄f̄ctio r̄oīs ex p̄te rei r̄oīnab̄l̄ q̄lem
 doctor in deo p̄t̄. vez ec̄ in q̄libz sp̄e rep̄bi
 l' est d̄f̄ctio ex ipa nā rei ec̄ in se accepte:
 quale in deo ponē es̄ error. **A**d 10^a pa-
 tuit in q̄r̄ta p̄p̄e l' i 9^a d: so-
 lu hōis p̄ncipal̄ h̄uīg q̄ois: qd̄ sit d̄z:
Seudo c̄rit̄a l̄ram occurrit ista dubita:
 N̄t̄ q̄m̄s ee sit q̄ eentia p̄statiq̄. tñm̄
 eentia est if̄mita et ee est finita v̄ ipa
 itelligenzia. **E**t ar̄ p̄o c̄ot̄ p̄ma p̄te tituli.
 nā p̄m̄ est p̄statiq̄ suo p̄ncipato: sed
 eentia est p̄m̄ ipm̄ ee: **Z** ar̄: con̄f̄ z̄ p̄te tituli.
 p̄ si eentia in sep̄as est if̄mita hoc l' est
 if̄mitate mol̄ sine q̄titat̄: l' if̄mitate p̄
 f̄tois. **N**ō p̄mu. q̄ illa if̄mitas queit̄ solū
 q̄titati: **S**ec̄ sdm̄. q̄ sic eentia itelligenzia est
 if̄mita p̄f̄tois n̄l̄ eet salte l̄ge p̄fectior̄ q̄
 ipm̄ esse: **I**n oppositū v̄tr̄uīj̄ est auto-
 ritas doctors in bra: **H**d̄ istud dubiuī
 p̄o d̄z. q̄ ned̄ in itelligenzia vez ec̄ v̄bli-
 bz̄ ipm̄ ee p̄ueit̄ s̄pliit̄ eentia in p̄f̄toe.
 Patet q̄ in q̄libz creat̄o ee c̄op̄at̄ ad eentia
 sicut̄ f̄o ad m̄z̄. **N**n̄ sicut̄ f̄o est act̄ eentia
 hal m̄ et eigde ḡn̄s n̄ m̄: ita ee est
 eentia actualitas eentia et eigde ḡn̄s n̄
 eentia: **E**x isto seq̄z̄ correlaie q̄ et si ee et
 eentia itelligenzia q̄reat̄ s̄l̄ t̄pe. n̄ ee
 p̄ḡ p̄ducit̄ n̄l̄ ord̄is poritate: **Z** d̄i-
 tendū q̄ in itelligenzia eentia d̄: if̄mita

eo q̄ ipa in aliud n̄ recipit̄. **Q**uo
 cont̄ ipm̄ ee suscep̄tu in eentia finiri
 d̄: Patet **N**ā ee recipit̄ in eentia sic̄
 act̄ in p̄om̄: act̄ aut̄ p̄ p̄om̄ qd̄amodo
 finit̄: tq̄tu in ipa recipit̄. Eentia nō
 in itelligenzia n̄ recipit̄ in m̄z̄: eo q̄
 itelligenzia s̄t̄ sbe a m̄a sep̄ate: s̄t̄ q̄ p̄ se
 id̄due: **E**x isto seq̄z̄ correlaie q̄ if̄mitas
 eentia in ipa itelligenzia if̄mitati m̄e
 p̄t̄ est dissili: p̄t̄ p̄alformis. Patet.
Nā sicut̄ m̄a in aliud n̄ suscep̄tu: ita
 nec eentia. Verūt̄ m̄a ē v̄cissim sus-
 cep̄tu f̄or̄ d̄usaz (roē q̄ id̄et̄ata et
 if̄mitati): eentia v̄o v̄niq̄ rei nequic̄
 v̄cissim in se suscep̄tu d̄usad exentias:
Hd̄ r̄oēs. **A**d p̄ma d̄: q̄ eentia et f̄or̄
 n̄ s̄t̄ p̄n̄ ee exentie v̄niq̄ tu ee p̄n̄
 n̄ualit̄ in forma suscep̄tu l̄ in eentia: q̄
 suscep̄tu in sup̄ponu l̄ in m̄z̄: vt sup̄q̄
 ē late declarat̄. Verūt̄ ipa f̄or̄ p̄t̄ d̄: p̄n̄
 q̄stitutiu ipa ee eentia: tq̄tu est eius
 p̄e eentia p̄ncipal̄. **A**d 2^a d̄: q̄ eentia n̄
 est if̄mita if̄mitate mol̄ nec if̄mitate
 p̄f̄tois: s̄ if̄mitate irreceptib̄l̄at̄: q̄a
 s̄t̄ n̄ recipit̄ in aliud. vt patuit sup̄q̄:
Certo occurrit ista dubitatio. Vtrū
 r̄oles aie id̄idua p̄ corp̄ occasionalis;
 post sep̄ationē disgregat̄ d̄utaxat n̄ualit̄:
Et ar̄ p̄o p̄ sic c̄ot̄ p̄sup̄ponu i q̄ee s̄t̄
 q̄ aie p̄ corp̄ id̄idua pat̄ est t̄ming creatoris
 (eo q̄ act̄es s̄t̄ cr̄ta signata): s̄ aia est
 p̄ t̄ming creatoris q̄ if̄ormet corp̄: q̄ aia
 p̄ntelligit̄ id̄idua an ipa n̄ corp̄ v̄m̄
 onē: **Z** sic. D̄na f̄oīl̄ ē d̄na sp̄ef̄ia:
 s̄ aie sep̄ate d̄nt̄ f̄oīl̄: q̄ d̄nt̄ sp̄ef̄ia.
Minor p̄t̄ q̄ aie sep̄ate s̄t̄ solū f̄orme
 abūnē d̄use. **Z** Bi aie sep̄ate dis-
 creuent̄ n̄ualit̄ seq̄ret̄ q̄ ipc̄ eent̄ q̄te.
 Deqla patet: q̄ eis att̄buet̄ n̄s id̄iduāl̄.

q̄ videt̄ ee de ḡnē q̄titat̄. **T**o Deficiēte cā/descit et effect̄. si corp̄ sit cā ididuatiōis aie rōl seq̄t̄ q̄ corp̄ subtr̄o perat aie ididuatio: **O**n hoz oppōni est autoitas doctoris: **A**d h̄ar q̄em d̄z p̄mo q̄ rōl aia sine corp̄e eff̄t̄ neq̄ ididua initialis: ob qd̄ eīg ididuatio d̄ ex corp̄e depēd̄ occasionalis. patet.

To Ad om̄inūq̄ forme ē nāle sue ḡpe mē vñiri. et p̄ q̄nis est p̄f̄ eīg nām q̄ a sua mā separat̄: p̄q̄ aut̄ querit aliu q̄d̄ est s̄ eīg nām. q̄ id q̄d̄ est p̄f̄ ea: q̄ aie rōl (que est forma) nō cogruit creai ext̄ corp̄. **T**o tēa p̄sm̄ est p̄ḡ ip̄f̄: p̄s aut̄ a toto sep̄ata est ip̄f̄: q̄ i. **T**o tēa. si aia crearet̄ ext̄ corp̄: ip̄a nō eet postea nālit̄ corp̄i unib̄: cū q̄ aia nālit̄ sit art̄ p̄m̄ corp̄is: pat̄ q̄ sibi repuḡt creai si ne corp̄e. **T**o q̄ aia rōl exigit ureai corp̄i cū ex quo ext̄ hit̄ contrahit̄ q̄dā coaptatione giugale seu q̄mesuratione p̄portionale: ideo eīg ididuatio d̄: aliquo mō ex corp̄e depēd̄: **D**z q̄ ee ididuale rōl aie nec obligat̄ corp̄i: nec q̄phēdit ab eo: nec eīg p̄manētia depēdet ex corp̄is armonia (quodmodū aliaꝝ for̄): ideo corp̄ d̄: potiḡ cā occasionalis ididuatiōis aie rōl q̄ cā ḡpe dicta: **D**z nec dñiq̄ d̄: occasional causa: s̄ quo ad fieri potissime: **N**on aia rōl in hoc est orizon it̄ intelligētias (q̄ s̄ oīo p̄ se ididue): et inter for̄s alias q̄ ididuatio depēd̄: a mā simplicit̄ et in fieri et in p̄manētia: **C**ex isto seq̄t̄ correlaie q̄ aie sep̄ate appetit̄ nāl̄ nō frustrat̄ s̄ totā sp̄em: **C**onclu Z̄ q̄ aie rōles a corp̄e sep̄ate distinguunt̄ solū nālit̄: d̄ nec distinguui dici p̄nt̄ ḡpe for̄lit̄. **A**o p̄s patet. **Q**a

cū aie rōles corp̄ib̄ unite distinguat̄ s̄atu nūd̄: si eede sep̄ate distinguent̄ sp̄e aut̄ aie in sua separatiōne acq̄reret nouā s̄balitat̄ sp̄ef̄ta: et p̄ q̄nis corrup̄t̄ l̄ tr̄sbaretur ut salte a m̄chilaret̄. **T**o Z̄ p̄s patet. **Q**a distictio ḡpe for̄l̄ dicit̄ q̄ originalit̄ atq̄p̄t̄ penes diūsa rōem forme: ut penes diūsa p̄n̄ for̄lia et entitālia: disticta aut̄ aia sep̄ata sūt̄ s̄ diūsa q̄mesuratiōne ad diūsa corpora: q̄b̄ fuerūt̄ unita: q̄b̄ entā remisu nāli appetit̄ reuniri: **C**ex isto seq̄t̄ correlate q̄b̄inaig dñit̄ att̄buit̄ aiāb̄ sep̄at̄ duob̄ hōib̄: et ip̄s̄ it̄ellīget̄is: patet. **Q**a it̄elligētis att̄buit̄ binaig for̄l̄ et sp̄ef̄ta (q̄ resultat̄ ex diūsione ḡnis p̄ suas dñas): **H**ōib̄ aut̄ att̄buit̄ mis de ḡnē q̄titat̄ q̄ eis for̄lit̄ d̄het̄: In aiāb̄ aut̄ sep̄at̄ oportebit me dñū cōpensare. **Q**a lis aiāb̄ sep̄at̄ entā s̄ se att̄buit̄ binaig cōstitut̄ ex uno (q̄) vñū noiat̄ rōtable in plurib̄ qd̄ adhuc s̄sit̄ in ḡne s̄be: cū binaig cōstitut̄ ex uno (q̄) vñū noiat̄ formā vñitatis de ḡnē q̄titat̄ nō att̄buit̄ aiāb̄ sep̄at̄ s̄ se: nec eis for̄lit̄ d̄t̄ inexist̄. **W**n̄ si aie sep̄ate dicat̄ due s̄ h̄c binaū: h̄d̄ q̄ ille binaig p̄exist̄ in hōib̄: quoq̄ ip̄e aie fuerūt̄ p̄tes v̄l̄ entā adhuc inexist̄ corp̄ib̄ in q̄b̄ p̄fuer̄t̄: et q̄ adhuc ip̄e aie qd̄m̄ germt̄: **A**d rōes: **T**o Ad p̄m̄ d̄z q̄ rō q̄n̄t̄: si aia rōl̄ ḡpe fec̄: si crearet̄: q̄ cū solū corp̄i in creat̄: in q̄ d̄creatiōe m̄itāio cōintelligit̄ corp̄i cōiūḡ: **C**ad z̄ d̄z q̄ lucet̄ aie sep̄ate s̄t̄ diūse forme ididuale: nō t̄n̄ ḡpe dñit̄ for̄lit̄: ut patuit̄. **T**o Ad z̄ p̄s patet q̄d̄ sit̄ d̄z ex vlt̄o correlaio: **N**on enī seq̄t̄: q̄ aie sep̄ate l̄ sint̄ q̄pte s̄ se: q̄ q̄titat̄ eis ib̄at̄ for̄lit̄: si dicat̄ due s̄ dualitatē nātate: s̄nt̄ q̄uis albediēs dicat̄ due nātate: s̄nt̄ q̄t̄ sp̄em: **C**onclu Z̄ q̄ aie rōles a corp̄e sep̄ate distinguunt̄ solū nālit̄: d̄ nec distinguui dici p̄nt̄ ḡpe for̄lit̄. **A**o p̄s patet. **Q**a

titas in h^et f^or^lis. **T**ad p^o. d^oz q^u corpus
poti^g d^o occasio id^uatiois aie r^ob q^u causa.
Vita est c^a poti^g in fieri: q^u in facto esse:
Vel d^oz q^u liet corp^o subtrahat: t^u ipm
manet s^ubit: eo q^u m^ap^o est icorrupti
bil. p^ot g^o saluai q^u e^q q^ud^om^o c^a id^uat
tiois aie sepa^te (et p^o e^q sepa^to^e) l^og^ot^u
et aia sepa^ta habet n^ale renis ad cor
vus in quo mesuit: ~ **C**ertu^{lo}

Et q^u in istis s^bns q^oditas n^o e^{idem}
q^u e^c: ideo s^t ordiabiles in p^odicame^{to}:
et p^ote*ta* iuent^z in eis gen^o sp^{es} et d^ontia.
TQuis eaz d^on^e p^ore nobis om^ult^z sint
In reb^o eni sensibili^bo: et ip^o d^on^e een^{ti}ales
nob^o align^z s^t om^ult^z **V**n^o s^tat^z: p^o
d^onas aen^{ti}ales q^u ex essentialib^o o^untur:
sicut c^a s^tat^z p^o est in suu: sicut b^obes p^ont:
dia hois. **A**ccentia at p^opa s^baz imaliu^m
nob^o ignota s^t: v^on^o d^on^e eaz nec p^ose nec
p^oamis a nob^o sigri p^ont: **H**oc aut^z sciedu^m
est q^u n^o eode m^o s^tut^z gen^o et dia in
ill s^bns: et in s^bns sensibili^bo: q^u in
s^bns sensibili^bo s^tut^z gen^o ab eo q^u est
m^ale in re: dia v^o ab eo q^u est f^ole ab
ip^o. **V**n^o Auctena d^o in p^on^o sui libri
de aia q^u f^or^l in reb^o co^{po}siti ex m^a et
f^or^l est d^ona simplex e^q q^u eo q^u con
stitut^z ex illa. **D**o aut^z ita q^u ip^o f^or^l
sit d^ona: s^t q^u d^ona p^on^o est p^on^o d^on^e:
ut idem d^oit in sua metaphysica. **E**t d^o
tal dia e^c d^ona s^uplex: q^u s^tut^z ab eo q^u
est p^os q^oditatis rei s^t a f^or^l. **C**u^z at s^be
m^ales s^t s^uplies q^oditates: n^o p^o
posit in eis cap^o d^ona ab eo q^u est p^os
q^oditatis: s^t a tota q^oditate. **E**t ideo i p^on^o
de aia d^o **A**uctena q^u d^ona s^uplex non
h^unt nisi sp^{es} q^u eentia n^o co^{po}ite s^t
ex m^a et f^or^l: **H**ilic eentia in eis ex tota
eentia s^tut^z gen^o. **N**odo t^u d^onti.
Vna eni s^ba sepa^ta queit c^a alia in

imaliitate: et d^ont ab iuice d^oit ab ea
in g^odu p^otois s^t recessu a politate: et ac
cessu ad actu pur. **E**t ideo ex eo q^u cose
qtur illas i^oq^utu s^t imali^m, s^tut^z in eis
gen^o: sicut e^c icellectualitas l^o aliqd^olyma.
Abo aut^z q^u 9° se^c in ip^o g^odu p^otois
s^tut^z in eis d^ona: nob^o ignota t^u. **N**ec
oportet has diae d^o amitt^z: q^u s^t s^udm^o
maiore et minore p^otoem: q^u n^o diu^z
firat spem. **G**rad^o eni p^otois in recipi
edo eade forma: n^o diu^zificant spem
sicut alb^o et ming alb^o in principado
albediez s^t eug^ode r^ois. s^t d^ou s^t g^od^o p^otois
in ip^o formis l^o naturis p^oincipiat p^oez
diu^zificat. sicut n^o p^oedit p^og^o de plati^m
ad analia p^oqd^o q^u s^t media int qualia
et platis h^opli in vi^o de aualib^o. **R**e
itez e^c m^untu ut diu^zio v^o distinc^zo tel
lectualiu s^baz sic sp^{es} p^o duas d^onas veras:
q^u hoc i^o possibile est accide in oib^o reb^o:
ut ph^os d^o in vnde^z 12° de aualib^o:
Certio iuent^z eentia in s^bns co^{po}itis
ex m^a et f^or^l: in q^ub^o et ee est receptu
et finitu. **H**oc q^u ab alio ee h^unt ret
itez n^o l^o q^oditas eaz e^c recepta i m^a
sigra: et ideo s^t finite et supig et ifig:
Et in eis p^o d^osi^one m^o sigra: possibil^z
est multiplicatio id^uo^z in vna spe. Et
in his q^ulit habeat se eentia q^u deti^ones
logicas: supra d^om^o est sufficeret:
TOn har p^ote doctor m^o seit q^ulit habe
at se eentia s^baz sepa^taz ad principadu
ip^oas deti^ones logicas: **E**t ondit doctor
A: q^u in sepa^t replat: gen^o sp^{es} r^o z^o
declat v^on^o in eis gen^o et dia s^tut^z: q^u
in eis gen^o et dia ampi^z aliz q^u i s^bns
m^alib^o. ibi. **H**oc in sciedu: **A**: p^o est
tripita. **V**: ent facit q^u d^om^o est: **Z**^o
remouet cauillatione quada. ibi. **Q**uis
eaz d^on^e: **Z**: ondit q^u n^o eode m^o s^t

nob̄ ignote dñne s̄b̄ay sep̄atay et dñne
s̄b̄ay māliū. ibi. Act̄ia aut̄. ¶ Dicit
ḡ p̄. q̄ q̄ in s̄b̄is sep̄at̄ rep̄it̄ disti-
tio int̄ q̄dditare et ee: ideo ip̄e s̄be sep̄a-
te sit ord̄tabiles in ḡne et p̄ ḡns i p̄is
s̄t rep̄ibiles i c̄t̄ioes logice. q̄mōi s̄t
ḡn̄ sp̄es et dñia; nā illud q̄d p̄e in
ḡne pot̄ e sp̄es q̄ ex ḡne et dñia ḡstauit.
¶ Dein. ibi. Q̄uis eaz? Remouet
doctor cauillationē dices. q̄ in itellige-
tūs iuonūt̄ dñne ex nā re: nō obstat
q̄ eaz p̄e dñne nob̄ s̄t occulte; nā q̄dā
s̄b̄ay māliū p̄e dñne s̄t nob̄ ignote s̄
se aliz c̄t̄loqm̄. eas p̄ dñnae ac̄ntales
utputa p̄ ȳas passioes: q̄ s̄t effectus
p̄p̄u deiuati ex dñnt̄s eentalib̄o. ¶ De
in ibi. Act̄ia ab̄ Doctor subiugit q̄
dñne p̄e s̄b̄ay i māliū nob̄ s̄t ignote
penit̄. ita s̄t t̄ s̄t se q̄ p̄p̄o suos
effectu: eo q̄ ȳas passioes eaz et nob̄
s̄t occulte. In mālib̄ aut̄ (ut p̄fert)
s̄t nob̄ maiestate salte p̄e passioes eaz:
q̄b̄ eent̄iales dñas c̄t̄loqm̄. ¶ De
in ibi. P̄. at̄ sc̄d̄u Doctor declat̄ un̄
sumat̄ ḡng et dñia in s̄b̄is sep̄atis:.
Et tript̄ her̄ ps̄. R̄a on̄dit p̄mo q̄
diuisi mode sumat̄ ḡng et dñia in
s̄b̄is mālib̄: et in s̄b̄is sep̄atis:.
on̄dit q̄ t̄ ḡng q̄ dñia sumat̄ in
itelligēt̄s a tota q̄dditate: dñnt̄ in
ḡsidata. ibi. Mō in dñnt̄: 3.° repel-
lit duas cauillatoes. ibi. Per oportet:
Dicit ḡ doctor sc̄s p̄. q̄ in s̄b̄is mālib̄
ḡng sumat̄ ab eo q̄d est māle in re:
dñia v̄o sumat̄ ab eo q̄d e for̄le in ip̄a
re. Ad q̄d allegat̄. Auct̄ia dicere in
p̄n̄. si libri de aia. q̄ in reb̄ oportet
ex mā et for̄ ip̄a for̄: ma e dñia sim-
plex ip̄a sup̄p̄o. Qd nō sit itelliḡt̄

q̄ for̄ sit dñia: s̄t q̄ sit dñne p̄ncip̄iū:
vt d̄: idem in sua meta: Dicit̄ aut̄
dñia rex māliū s̄plex: q̄ sumat̄ a for̄
q̄ est p̄s q̄dditati et nō tota q̄ddita. In
s̄b̄is aut̄ sep̄atis t̄a ḡng q̄ dñia sumat̄
a tota q̄dditate: eo q̄ ille s̄be s̄t s̄p̄iles
nō p̄tibiles. Et ideo d̄: Auct̄ia na
in p̄n̄. de aia: q̄ dñam s̄p̄ile nō h̄nt̄
nisi sp̄es s̄b̄ay q̄p̄osit̄. ¶ Dein. ibi.
(Modo in dñnt̄) Doctor on̄dit q̄lif ḡng
et dñia sumat̄ in sep̄atis a tota q̄dditate:
mō dñnt̄. d̄t̄s q̄ ḡng sumat̄ in eis ab̄
illo. in quo oēs queunt̄ s̄t itelligēt̄:
et dñia sumat̄ ab illo. in quo ab̄lucem
dñnt̄. C̄a ḡ s̄be itelluctuales queunt̄
in mālitate: et dñnt̄ ab̄lucem in gradu
p̄frois. s̄t penes rect̄su maiore b̄ mōre
a p̄lilitate et accessu ad actū p̄nu: ideo
ḡng sumat̄ in eis ab eo q̄d q̄seq̄ illas igno-
r̄t̄ māles sumat̄ e itelluctualitas. V̄ali-
q̄d h̄moi: dñia v̄o (nob̄ in ignota) i p̄is
sumat̄ ab eo q̄d q̄seq̄ detiāt̄ ḡdū p̄frois
ip̄a. ¶ Dein. ibi. Per oportet Doctor
repellit duas cauillatoes. Z. ibi. Per
item: 10. posset s̄t for̄. Dñne sup̄e s̄
maḡ et min̄ p̄frois seu s̄t diuisi ḡdū
p̄frois s̄t ac̄ntales (sicut patet de maḡ
albo et min̄ albo). s̄t ḡ dñia in s̄b̄is
sep̄atis sumat̄ penes maiore et minore
recessu a p̄lilitate et accessu ad actū p̄nu:
seq̄ q̄ s̄be sep̄ate solū ac̄ntale disti-
guat̄. ¶ Indet doctor q̄ maḡ et min̄
p̄frois seu diuisi ḡdū p̄frois et formis ate-
dūt̄ dupl̄ic̄. 10. penes diuisi p̄frois
patioes ip̄a for̄ a diuisi s̄b̄is (q̄liter
attendit̄ in albo maḡ p̄frois et in albo
min̄ p̄frois: q̄ nō diuiscit̄ sp̄em: nō
enī diuiscit̄ albedies s̄t se: at ip̄a albe-
do. nō sit min̄ albedo in min̄ albo: q̄

Expositio Egidii de rhoma
de ordine universit.

in magis albo: **A**lio: attedat diuisi
gō p̄fōis penes ipās formas: et h̄
scipās. q̄lit attedat in cūa min⁹ p̄fō
nputa vegetatiā et in cūa magis p̄fō
h̄ in cūa sensitā l̄ itellec̄tua. q̄ spēm
diuisificat. forme enī h̄ se in diuisib⁹
h̄ cōsistentes. nō admittit diūsos gōd⁹
p̄fōis h̄ se: sine diuisitate spēficiat.
Cū ḡ s̄be sepāte sint solū forme a
sōe nō p̄cipabiles: sc̄q̄ q̄ in ip̄is ma
ḡi p̄fōi et min⁹ p̄fōi spēm diuisificat.
Toēn ibi. Nec iter⁹. Repellit doctor
z̄ cauillatioēz: q̄ q̄ sit obn̄et. Di in
s̄b̄is sepāt̄ diūs ḡd⁹ p̄fōis s̄t spēfici
tūt oportet q̄ diūsio s̄ba: itellec̄tualū
sit p̄ duas d̄as reales: Dicit doctor q̄
hoc nō est iūtūt: ad q̄d allegat autē
ph̄i in vndeō de aūalib⁹: s̄cām dicti
nō adiūgit: p̄t ḡ dñi q̄ hoc nō ē iūtūt
q̄ in s̄b̄is sepāt̄ dñi p̄t nob̄ st̄
penit⁹ occulte: vñ diūsio itellec̄tualū
s̄ba nō sit p̄ veras d̄as. Et q̄ s̄ba in
itellec̄tualū diuidit coequē in plures sp̄es
ḡ in duas: Qadmodū est aūal irroble dñd̄
in plures sp̄es coequas: q̄d̄ dñi p̄t nob̄
et st̄ ignote: vñ diūsio s̄ba: itellec̄tualū
itellec̄tualū nō sit p̄ duas d̄as tñ:
Doēn ibi. Tercio uenit. Recolligit doc
tor q̄lit recipit eentia in s̄b̄is mālib⁹
dicens. q̄ op̄ in eis t̄ recipit in eentia.
et ultig eentia recipit in matig s̄igta.
et hoc h̄ rōem. b̄l alit et realig. q̄: p̄t
ē p̄t recipit in form: et for ultig i māz:
ideo s̄be māles dñit: f̄ m̄te ta sup̄ig q̄
ifig: s̄ta penes ē q̄ penes eentia l̄
form: veruti penes māz: dñi possit
qdām̄ iſinute: Et subiūgit doctor q̄
in s̄b̄is mālib⁹ p̄t disioēz mē s̄igta: p̄t
est plurificatio iduoꝝ sub una sp̄e.

.118.

Qualit at se habeat eentia s̄bam
cōp̄bita ad itellec̄tus logias: ē sup̄ig onſū:
Quic̄t artularū p̄p̄ositiū. Ut rōl
aia nec possit ex sua nāli facultate dñas
itellec̄tiaz ip̄as nec gen⁹ eaz p̄mu rō
gnoscit: **R**enotadū q̄ s̄ba q̄ ē gen⁹ gna
lissimū est remotū gen⁹ ip̄as itellec̄tiaz.
Gen⁹ aut̄ eaz p̄mu rōloq̄m:
p̄ s̄bam i corporeā l̄ imāle. Et circa istud
gen⁹ p̄mu q̄lib⁹ itellec̄tia l̄ aliquā
drām̄ sibi p̄p̄a: nob̄ ignota pem̄q̄:
Considāndū z̄. q̄ licet aia rōl ip̄is
itellec̄tus qdām̄ sit ggenia: tñ ip̄a n̄
est eidge spei: nec p̄t eidge gnuis p̄mu
tñ ip̄is itellec̄tis: tñ ip̄a sit nāli for
corpis: p̄t nām̄ a corpe sepābil̄. Nōnde
ip̄a ē nāli p̄ spei: et nō p̄ se cōpleta
sp̄es: q̄re nō debet pon̄i eidge gnuis p̄i
tñ s̄b̄is sepāt̄s. **G**lō ingi. In gne logico
bñ que nūt agel⁹ et ho: h̄ nō in gne
nāli l̄ ph̄iro (qd̄ est mā): q̄ ho ē
s̄ba mālis: agel⁹ nō i mālis. **H**q̄
at oppoītiū q̄b̄dā fuit occasio errois:
dicebat enī qdā rōl aiam ēē eidge
gnus p̄i tñ itellec̄tis: q̄ qnt̄ gredebat
q̄ aia rōl itellec̄do sepām̄: gnoscit
s̄līr gen⁹ p̄mu in itellec̄tis. Qui
dā enā dicentes rōl aiam seu itellec̄
tis ageſt̄ ēē eidge spei at itellec̄tis.
gredebat q̄ ip̄a rōl aia seu itellec̄
ageſ p̄ cōpleta suip̄ig itellec̄toēm p̄t
assurge in cōphēſionē qdditatis ip̄az
itellec̄tiaz: et quo ad dñas spealis
simas: **H**d dubitatioēz igit̄ rñdedū
p̄: q̄ aia rōl remotū gen⁹ itellec̄tis
aq̄ p̄t qphēdē. h̄ eaz gen⁹ p̄mu du
taxat itellec̄t qdā cūlōcatione. patet.
Sā sp̄es itelligibiles rez māliū st̄ p̄n:
gnosedi s̄bam. in q̄ que nūt itelli-

getie cu reb⁹ mālib⁹: p abnegatoe⁹
aut mē et petrāt⁹ rex māliu⁹ tūlo⁹
mūr gen⁹ intelligētia⁹ prim⁹ nega
tie nūcupātes itelligētias sbas imā
les et corporeas. Verūt̄ eq̄ rōl aia p
gnitioe⁹ rex māliu⁹ et possis⁹ p con
gnitioe⁹ sūipig⁹ et sui agēt̄ i⁹⁹ (q̄ est
qd̄ p̄cipatio lūis sepāt⁹) assurge p̄
in quādā affītiua trūlōtione⁹ ḡn̄is
p̄x̄ intelligētis intelligētia⁹ p̄t sc̄ p̄
fōes q̄s aia recipit in seip̄a sup̄ mi
netiq⁹ attribuit intelligētis: vñ vocat eas
sbas intellectuales. Verūt̄ h̄mo⁹ locut⁹
fūlt⁹ in negatiōe: dīc̄t̄ en⁹ intellectu
ales q̄si sine discursu intelligētis: ~

Dic̄dū q̄ neq̄ rōl aia q̄phēdē
p̄t dīas intelligētia⁹ p̄pas ex sua faculta
te p̄pa. P̄t̄. **N**ō em̄ p̄t alio⁹ intelligētis
dīam gr̄pe: p̄pa ḡn̄itio negatiā. **C**a
ḡn̄itio p̄pa negatiā vñq̄ dīne: exigit
alio⁹ ḡn̄itioem affītiua oppōte dīne.
Traenā nec possit intelligē dīas intelligētia⁹
penes eaz p̄pas passioe⁹ l̄ penes
seip̄as: p̄t̄. **C**a ḡn̄itio h̄ modū sue
vlt̄e dīne req̄rit in intelligibilitate ali
qua silūtudie⁹ p̄pa alio⁹ intelligētis: cu
q̄ rōl aia dīq̄re neq̄t̄ ex facultate sua
nāli silūtudie⁹ p̄pa alio⁹ intelligētis: seq̄
p̄p̄t̄. **R**ichilo m̄n̄g no negat̄ q̄u
rōl aia habeat p̄m̄ obediētiale ad re
ceptione⁹ iflue⁹ a sup̄iorib⁹: qdām̄o si
mā p̄? haber p̄m̄ oedie⁹tiale ad re
ceptione⁹ aia rōl: q̄ sibi for̄i sec̄ ifluitur
et ex ip̄a no educit̄. **H**ic̄ aut p̄ h̄mo⁹
iflum̄ aia rōl sepāta posset p̄f̄c̄ i⁹plēt⁹
p̄f̄c̄ in cōpletam ḡn̄itione ḡn̄is p̄x̄
ip̄a⁹ intelligētia⁹. et tāde posset assurge
in cōphēsionē dīaz ult̄ia⁹ eaz̄d̄: ē q̄sto
curiosa: ~ / **N**idēt̄ aut assendū q̄ q̄

facultas nāl̄ aie no est p̄portionata hu
igniōt̄ iflue⁹: deo ip̄a p̄h̄c̄ iflue⁹ ne
q̄j̄ p̄t p̄fecte cōphēdē intelligētia⁹ q̄d̄itatis:
h̄ dūtaxat eas cōphēdē speculaif̄ et ḡf̄use.
H en⁹ sup̄ior̄ illustrato cōsid̄t̄ in sua
lmp̄ditatē: tūc̄ ē p̄portionata nāl̄ fa
cultyat̄ aie ḡgn̄osent̄: **H** aut q̄s̄id̄t̄ ut
ḡrep̄a nāl̄ facultat̄ aie: tūc̄ eiḡ r̄p̄n
tatio ē vñbrosa: no p̄portionata q̄phēsioe
intelligētis h̄ eiḡ q̄d̄itatis: **P**at̄et̄ q̄ ḡf̄use
q̄ aia rōl̄ nec p̄ ḡf̄usione ad sp̄s intelligi
bles rex māliu⁹ nec p̄ ḡf̄usione ḡn̄itua
sūipig⁹ et sui lūis intelligib⁹ (q̄d̄ est intelligētis
agens) nec eq̄ p̄ iflue⁹a⁹ sup̄ior̄ p̄portio
nata sue nāl̄ facultati: p̄t̄ assurge in
q̄phēsionē q̄d̄itatis intelligētia⁹: et q̄n̄
az i⁹⁹ possib⁹ fuit plume i⁹⁹ agēt̄ p̄phē
s̄i: **H** onib⁹ modib⁹ andic⁹ ḡgn̄itio anime
manet speculaif̄ et enigmatis: et no q̄d̄
ditatis intelligētia⁹ cōphēsua. **E**c̄a et si
aia sit sepāta vñq̄t̄ ḡdāt̄ ḡgn̄itio vñq̄
modi est l̄p̄idior q̄ ḡgn̄itio h̄ modū alii:
h̄ q̄ est luculentior relūctia⁹ intelligētia⁹
in uno q̄ in reliquo. **T**raenā p̄ sepātoe⁹
aie a corpore l̄p̄iditas sue cognitiois spe
culais resp̄n̄ intelligētia⁹ fit ap̄lio: et us
sor: q̄ p̄to speculu⁹ ē politiq⁹: fato in ip̄o
est exp̄ssio⁹ magis resp̄tēdētia⁹: q̄t̄oq̄ ob̄n̄
ē h̄ sūt̄ p̄p̄: fato imago est extēsor seu a
phor. **H** liberat̄ vñ metaphorā: aia sepā
ta a corpore rubigē ē politiq⁹ q̄ giūcta: et
est eq̄ intelligētia⁹ p̄p̄ aie sepāt̄ q̄ giūcta:
no ordo in sp̄ualib⁹ equalē situi i⁹ corpora
lib⁹: cōstat aut q̄ aia sepāta subordiāt̄ di
erectiq⁹ et indistinct⁹ coordiāt̄ ip̄is intelligētis
q̄ aia giūcta corpori: ḡrr̄: **P**at̄ia
aia sepāta p̄fectis se intelligit q̄ giūcta: se
p̄ata en⁹ se intelligit p̄ seip̄am: giūcta at
se intelligit p̄ alia: **P**at̄ia intellectus agens

separat illustrat libet intellectu possibile
q̄ unita corpori: nā in corpe etiā quicunque
ad fantasmatu: **P**otest utrū possibiliter per
separatioēz recipit abunda influentia a superio
ribus: q̄ ad cognitioēz superiorum vigorat: **H**ed
q̄ rōlāria p se nō habet amplectā sp̄ificā
subsistētia: nec cognitioē dearturulata:
ideo appetit suo corpori (alit in dispositio
reuniri: **E**x dictis p̄t q̄ multa cūa rōl
separata teneat regnū suo q̄ditorū: q̄ ea tā
mūrific et supnālū eleuat ad cognitioēz
matutinā beatissimā visionis: **A**updās
at (meo iudicio) fere sentiunt ip̄i albertiste:
dicit enim ip̄i q̄ intellectu possibile eq̄ forūt
cōphensu p agēte intellectu ituei p̄t dū
taxat intelligentias quodā aplexu apprehensio
et affectio: nō q̄phēsuo suoz cōntialū
fūrū (q̄ sī dñe eaz p̄p̄e). **N**on dicit q̄ utrū
hūāng cognoscē p̄t q̄ intelligentie sī (et hō
signia suoz effectuum); ecī qd nō sint dis
cernit deitate: qd aut sint nō diuidit
nisi infinite: sicut visu corporal, infinite
diffidit: sup pelago littorib⁹ nō iclusit:
Copinat m̄ albertiste q̄ aīa rōl adhuc
unita corpori posset ecī nālūt p̄ raptū
extatico obdormitionis seu soporis sonial
et consilis alienationis: sūm̄ intellectuale ita ut
ab enigmatib⁹ fantasmatu et sp̄eb⁹ intelligi
bilib⁹ rex māliū totalit autē: sic ut sua
cōtemplatio soli lumini agēti intellectu in
mitat: a q̄bglib⁹ aut rex sensibiliū spe
bi intelligibiliū autat: et dūtaxat ad intel
ligentias qūtak: in q̄ qūtione sit qdā ap
pliatio lūtū agēti utrū ip̄oū atē: ad sinēt
lumē intellectuale ip̄oū intelligētar: in q̄
applicatioē saltē raptū ad intelligentiarū i
tūtū euolat deiformē: **N**on in hoc thō
miste nō consentiūt albertisti:
Tertio circa lāram occurrit ista dubi
tatio: Utz genū et dīna in s̄būs separat

alit sumat: q̄ in s̄būs cōpositi: **C**est
videt q̄ nō. **N**ā tā in s̄būs cōpositi q̄
in intelligentis mātā est q̄ genū suat
ab eo qd se habet ex nā rei ut pōle: dīna
nō ab eo qd se haberet ex nā rei ut pōle
Et sicut in s̄būs cōpositi māle qd per
genū desigūt idētificat h̄ rei ut pōle
p̄ diām desigūt diūsificat aut ab eo s̄t
rōem: sic s̄t in intelligentis pōle de
sigūt p̄ ip̄a genū et actualē desigūt p̄
ip̄a diām diūsificat h̄ rōem (et i nā
rei stabilitā) **I**git̄ in intelligentis sumat
genū et diām p̄asformūt sicut in s̄būs cōpo
sit. **A**sūptū p̄t̄x̄ alias deo nō repugna
ret repabilitas in ḡne: **Z.** **N**ō vi
det̄ vez qd doctor dicit q̄ genū in s̄būs cō
positi sunt a mā et diā a pōle: nā tā genū
q̄ dīna in s̄būs cōpositi sumat ab aliquo
q̄plerente tā formā q̄māz: ut patuit suply
in quāta locē: **O**n hoc oportūt autas
doctoris in littera: **R**espōsio. dōz q̄ in
cēntia s̄bāz separatāz sī vñz repribiles
h̄ nām rōem (et in nā rei stabilitā) pō
litas q̄ fidat rōem, ḡnū: et actualitas,
q̄ fidat rōem dīne: **E**st em̄ cēntia nātē
pōl respōndē exētē cui substernit: et
est actual p̄t in ip̄a h̄ se repit deitā?
ad ecē sp̄eficiū. **N**on genū remōtu (qd ē s̄ba)
sunt in ip̄a utrū p̄t eīg cēntia ē p̄se s̄b
strata ip̄i ecē exētē: p̄t aut her ip̄a cētā
est s̄bstrata ip̄i ecē exētē intellectuali: sic
ab ea sunt genū p̄t̄x̄: **D**īna vero
subaltina sunt penes deitātioēz cēntie
ad ecē s̄bale intellectuale: **D**īna vō spea
lissima sunt penes deitātioēz cēntie ad
deitātū ḡdū p̄t̄oō intellectuali. **H**ymōt̄ in
deitātioēs cēntie nō sunt p̄ diūsos ḡdū
foz vñtiales: q̄admodū in hoc deitā?
nē corporal fit p̄ ḡdū vegetatiū s̄t̄

tiū et intellectuū: **C**ubbi adūcedū q̄
q̄uis in hōe nō sit n̄si vna fōr, tñ illa
habet quadā expāsionē v̄tualē. sī q̄ in
ip̄ā sī dūsi q̄dā s̄t̄ v̄tualēs q̄ p̄o
se habet mālis r̄spōnū p̄s̄tōz. **H**uius at
signū est q̄ in hōe q̄ ḡdu vegetatiū
p̄fluit alia p̄oē māles realit̄ cōdūctit̄
potentia nālīb̄ p̄fluetib̄ a ḡdu sensiō
et et a ḡdu rōl. **R**uinec̄ p̄oē p̄ofluec̄
a p̄oē ḡdu h̄nt̄ se ec̄ h̄ rem̄ māle; sp̄ai
p̄oē p̄fluetib̄ a ḡdu sup̄oib̄. **D**ic
aut̄ nec̄ est in itelligēns nec̄ in am̄it̄
b̄. **N**a exēpli gr̄a. passio ip̄ig coloris q̄
est eē v̄mutatiū v̄sh̄. et passio albē
t̄s (que est eē d̄s̄gregatiū v̄sh̄) nec̄
d̄nt̄ realit̄. nec̄ passio coloris se h̄ s̄re
et stramētu māle resp̄nd̄ passiois ip̄ig
albedis. s̄ d̄nt̄ solū h̄ roēm sup̄oib̄ et
d̄s̄oib̄. nec̄ vna est realit̄ stramētu mā
le alth̄. s̄ solū h̄ roēm. **H**ili patet de
passione triāguli; et de passioe v̄sorū.
Et s̄lī q̄ucturādū est in itelligēns: -

Ad obiectioñes: **C**ad p̄ma dōz q̄ līct̄
in illo sit cōformitas. tñ in s̄b̄s cōpositi
rep̄it̄ apliḡ. **R**ā in ip̄is gen̄ rep̄it̄ suū
ab aliquo ḡdu p̄portionabili ip̄i mē: daa
nō ab aliquo ḡdu p̄portionabili ip̄i forme:
In itelligēns aut̄ sumūt̄ t̄ gen̄ q̄ dā
penes eūde ḡdu simplicē: cōsidāt̄ tñ
diūsimode: s̄ p̄olit̄ et actualit̄; seu c̄ta
bilit̄ et trākt̄. **N**o enī in itelligēns
rep̄it̄ tal exp̄atio ḡdūal: q̄l in s̄b̄s cō
positi: **C**ad z̄ dōz q̄ dōm doct̄ois nō
s̄t̄ est itelligēdu q̄ gen̄ p̄se sumatur
a mā (q̄ est p̄s̄ r̄p̄ois ph̄ue) s̄ pot̄ q̄
sumat̄ q̄ māli ḡdu forme (q̄ est p̄s̄ r̄p̄ois
metaphysicē et r̄p̄ois rōci nāb̄is: qual
est coelemetatio ḡdu v̄tualiū: r̄ymoist̄
ḡdu elemētatio. **M**ixtional. vegetatiū se
s̄t̄ing et itellec̄ting: **I**ba

Insp̄it terciū trāct̄. **D**ic̄ alios d̄ c̄. m.
Tone restat v̄de. quō sit c̄entia i am̄
tib̄. Qualit̄ enī sit in oib̄ s̄b̄s: dōm
est: Et q̄ ut dictuū est. c̄entia est illud q̄d̄
p̄ diffōem sc̄at̄; oportet ut eo nō habeat
c̄entia quo habent diffōem: Diffōem at̄
h̄nt̄ cōpletea (q̄ nō p̄nt̄ diff̄t̄ n̄si p̄t̄
s̄b̄ in v̄z diff̄e): et hoc ideo est: q̄ nō
h̄nt̄ oē p̄ se absolutū a s̄b̄: **D**ic̄ sicut ex
fōr et mā re h̄q̄ eē s̄b̄ale: q̄n̄ q̄ponit̄:
ita ex am̄ite et s̄b̄ re h̄q̄ eē am̄itale q̄n̄
am̄is s̄b̄ aducit̄: Et ideo nec̄ enī fōr s̄b̄
cōpletea c̄entia habet sine mā: q̄ in diffōe
forme s̄b̄al̄ oportet q̄ ponat̄ id cuius est
forma: et ideo diff̄mitio eīḡ ē p̄ addit̄oē
alio q̄d̄ est ex̄ gen̄ eīḡ: sicut et diff̄mitio
forme am̄itale. **V**n̄ in diffōe aīe p̄t̄ur
corp̄ a nālī ph̄o: q̄ q̄sidat̄ aīom solid̄
v̄sh̄ est: fōr ph̄ni corp̄is. **D**ic̄ tñ inter
fōr s̄b̄ales et am̄itales hoc interest: **C**a
sicut fōr s̄b̄al̄ nō habet p̄ se eē absolutū,
sine eo cui aducit̄: ita nec̄ illud cui
aducit̄ s̄h̄ mā. Et ideo ex̄ q̄uctioē v̄tr̄
s̄h̄ re h̄q̄ illud eē in quo res p̄ se sub
sistit. Et ex̄ eis efficiat̄ v̄nū p̄se. Prop̄
q̄d̄ ex̄ q̄uctioē eīḡ re h̄q̄ c̄entia q̄d̄. **V**n̄
fōr q̄nis in se cōsidata nō h̄ q̄pletea v̄ē
c̄entie: tñ ē p̄s̄ c̄entie q̄plete. **D**ic̄ illud
cui aducit̄ am̄is in se est cōpletea r̄sub
sistit̄ in suo eē: hoc quod q̄d̄ esse nālī
predit̄ am̄is q̄d̄ sup̄ueit̄. Et ideo am̄is
sup̄uem̄s ex̄ q̄uctioē sui tñ eīcui aducit̄
nō causat̄ illud eē in quo res subs̄istit̄. Et
p̄ q̄ res est ens p̄se: s̄ causat̄ q̄d̄d̄ eē
s̄d̄m̄: sine quo res subs̄istit̄ itelligēpt̄
eē: sicut p̄mū p̄ itelligi eē s̄me s̄d̄o:
Vn̄ ex̄ am̄ite ex̄ s̄b̄ nō efficiat̄ v̄nū p̄se:
s̄ v̄nū p̄ am̄is. Et ideo ex̄ eīḡ q̄uctioē
nō resultat̄ c̄entia q̄d̄ se plūt̄ queda:
sicut ex̄ q̄uctioē forme tñ mā ad māz.

prop̄ qd actus neqz rōem qplete cēntie
habet: nec p̄s est qplete cēntie: s̄ sicut est
ens s̄ qd: ita cēntia s̄ qd habet: **E**d qd
illud qd d̄: p̄mū maxie et veissie in dlibz
gn̄e est: ca eoꝝ qd sit post in illo gn̄e sicut
ignis qd est in fine fīc caliditat̄ est: ca calo
ris in aliis reb̄ calidis: ut in 2. metra se
dicitur). Et ideo s̄ba: qd est p̄mū in gn̄e
ent̄ vissie et maxie cēntia h̄is oportet
qd sit in am̄tū. qd s̄dāo et qd s̄ qd rōe
ent̄ p̄cipat: **C**qd m̄ diu si mode id
tingit. Cā enī p̄tes s̄be sit for et mār
ideo qdā qsequunt̄ p̄ncipal̄ forma: et
qdā māz. **F**or aut̄ aliq̄ uenit: m̄ eē
no depedet ad māz: ut aia itellētiua:
mā no no habet ee n̄ p̄forma. **V**n̄ in
actitibz qd̄ qsequunt̄ forma: est aliqd̄
qd̄ no habet cōtationē in māz: sicut est
tēllige: qd̄ no sit p̄ organū corporale:
sicut pbat phs 3. de aia: Aliq̄ vo s̄t ex
gn̄ibz forma: qd̄ h̄nt cōtationē in māz:
sicut sentire. **D**z nullū actus roseq̄
māz sine cōtationē forme. **I**n his bi am̄tibz
qd̄ māz qsequunt̄: uenit qdā diuūitas
Queda em̄ am̄tia qsequunt̄ māz: s̄ or
diz que habet ad forma: sicut masculi
nū et femininū in aliibz: qd̄ diuūitas
ad māz reducit: ut d̄: dēto meta. **V**n̄
remota for̄ aual̄: dicta am̄tia no manet:
nisi equore: Queda vo qsequunt̄ mām,
s̄ ordiz que habet ad forma gn̄ale. et ideo
remota for̄ spealī: adhuc in ea remanet.
sicut ingred̄ cutis in ethiope ex ḡmixtoe
elfor̄: est: et no ex rōe aie: et ideo post mor
te remanet in eo. **E**t qd̄ unaqqz res in
diuiduat̄ p̄ māz: et collocat̄ ingn̄e l̄ in
sp̄ p̄ sua forma: ideo am̄tia qd̄ qsequunt̄
māz s̄t am̄tia idom̄: s̄dā que idom̄
egde sp̄ abduic̄ d̄int: Am̄tia vo qd̄ qse
quunt̄ forma: s̄t sp̄e passioe l̄ gn̄e l̄ sp̄:

vñ tñemūf̄ in oibz p̄ncipatibz nam̄
gn̄is l̄ sp̄e: sicut risibile coseq̄ form̄
in hoc: qd̄ risibile cōtiḡ ex aliq̄ app̄hesione
touient̄ rei ul̄ delectabil̄ aie hoc. **D**u
endū est ec̄: qd̄ am̄tia aliqui ex p̄ncipis
cēntialibz causant̄ s̄ artū p̄fū: sicut ca
lor in igne qd̄ artū est calid̄: Aliqui vo
s̄dā aptitud̄e tm̄: s̄ cōplemen̄ attid̄
ex agēte ext̄o: sicut dyaphaneitas in
aere. qd̄ cōplet̄ p̄ co: p̄lūcid̄ ext̄o. Et
in talibz aptitud̄o est am̄s isep̄abiles: s̄
cōplement̄ qd̄ aduēit ex aliq̄ p̄n̄: qd̄ est
ext̄ cēntia rei: ita qd̄ no intrat qstutioe
rei: est sep̄abile: sicut monei et huīis
modi am̄tientia:

Iste est tert̄iū cōpēdiū p̄sentis in
quo doctor defiat de cēntia ipoz am̄tū:
Et diuidit tractat̄ iste in duo c̄v: qd̄ ad
modū duo tit̄ata predēct̄. In p̄: enī de
fiat de cēntia ipoz am̄tū metaphysic:
In 2. vo defiat de cēntia ipoz am̄tū
logice: utputa p̄ q̄phoez ad iūctioes logi
cas: ibi **D**icēdū enī est: **A**m̄iū cap̄lm
subdiuidit̄ in duas p̄tes. In qd̄ p̄: ondit̄
q̄lit̄ cēntia repiat̄ in ipis am̄tibz: In
2. ondit̄ q̄lit̄ ipa am̄tia a s̄ba et a
p̄n̄: s̄be diriuat̄: ibi. **D**z illud qd̄ d̄:
Adhuc at̄ p̄: p̄ subdiuidit̄. **N**o: enī ondit̄
absolute q̄lit̄ repiat̄ cēntia in am̄tibz:
2. manifestat̄ idem cōpātie: ut puta ad
p̄cōtationē ad ipam̄ formā s̄bāle. ibi.
Dz sicut ex for̄. **A**mo qd̄ qtinuādo d̄a
diuidis: p̄mitit̄ sua iūctionē d̄res qd̄
Cā dñm̄ est quo ueriat̄ cēntia tñ in
s̄bās cōposit̄ qd̄ spl̄ibz: nūc sup̄est
onđe: q̄lit̄ cēntia repiat̄ in ipis am̄tibz:
Denī subdit̄ sua iūctionē p̄sequēdo
qd̄ am̄tia s̄dā se no h̄nt cēntia absoluta
et cōpleta: qd̄ onđit̄ tali rōe. **E**o mō
aliq̄ h̄nt cēntia: quo ipa h̄nt diffōem̄:

Si amittia si se non habet absoluta et completa diffinem: sed nec habet si se essentia perfecta et absoluta. Major patet: quia essentia est id quod per diffinem designatur. Minor patet. Quia amittia non potest diffiniri per seipsum: nam actus huius esse dependet ad seipsum: cum amittia esse sit inesse. Deinde ibi. Hoc sic ex hoc Doctor manifestat quod reputatur essentia in actitibus comprehendendo formam subiectam ad ipsam formam actitalem. Homo quidem penes queriemur: Z. penes dram. ibi. Hoc tamen invenimus: Assignat igitur duas queriemur duas forme actitalem cum formam subiectam. Hoc est quod sic ex propriae forme formam subiectam cum mā resultat esse subiectum: ita ex comprehensione forme actitalem cum subiecto resultat esse actitale. Z. queriemur quod insinuat. ibi. Et ideo nec est quod sicut formam actitalem non habet essentia completa et absoluta: sed diffinitio eius assignat per additamentum suum subiectum: sic nec formam subiectum non habet essentia primum et absoluta: et eius diffinitio assignat per additamentum suum meum. Quod manifestat exemplum. Nam in diffinione potest corporis a natura phisico: quod considerat auctum soluū quantum est formam corporis phisici. Deinde ibi. Hoc tamen inter. Compat formam subiectam ad formam actitalem: penes dram. Et si attente consideret hanc ex ea recolligi potest quod triplex drā forma formam subiectam a formam actitalem. Hoc est quod id cui adiungit formam subiectam non habet per se esse esse absolutam: sicut nec ipsa forma subiecta quod ipse non habet nisi adiungitur: Illud autem cui adiungit formam actitalem habet esse per se absoluū et comprehensum: est enim forma corporis vel saltus forma per se subsistens. Z. drā (que tangit). ibi. Et ideo ex hoc est quod ex quicunque forme formam subiectam cum mā resultat illud esse in qua res per se subsistit: Quod autem ex quicunque forme actitalem cum subiecto constituit esse in quo res subsistit: quoniam hoc amittit per supportum. Z. drā (que tangit). ibi. Et ex eius hoc est quod

ex quicunque forme formam subiectam cum mā: efficiatur ens seu unius similitudinis per se: Hoc quicunque forme actitalem cum subiecto resultat ens seu unius per actus et formam subiectam. Q. dīa (que tangit) ibi. Proprietas quod est quod ex quicunque forme formam subiectam cum mā: resultat quodammodo essentia: Ex auctoritate vero forme actitalem cum subiecto non resultat quodammodo essentia: nam essentia debet esse una non specificata. 4. dīa (que tangit) ibi. Non forma (est) quod quis formam subiectam non habeat sed non habet essentia completa. est in per essentia completa: formam videtur auctitale nec non habet essentia completa et completa. nec est per essentia completa. sed sicut est ens formam subiectam. Ita et habet essentia non quod sicut dependet ad seipsum. Deinde ibi. Hoc illud cuius declarat vicesim drā suppositas. Z. ibi. Et ideo auctus. Z. ibi. Et per quod. Q. ibi. Et ideo ex eoz. Z. ibi. Propter quod auctus: Ceterum hinc declaratores hanc sunt suppositas: ideo eas persecutio habet dictat. Deinde ibi. Hoc illud quod dicitur Doctor ostendit quod amittia a forma diruetur. Et per hoc ostendit qualiter et in modo: Z. declarat periculum quod amittia ex proprio per se oriatur. ibi. Quod tamen diuersi modi: Forma per se: tale ratione. Maximū per se: et vicesim in quolibet genere est in aliis posterior in eodem genere: sed in genere entium forma est maxima et vicesima ens seu hinc essentia: sed forma est in auctitu quod secundum quod est secundum principia ratione ens. Major declarat in hanc per exemplum physici in tertio meta: nam ignis quod est maxima caliditas: est causa caloris in aliis rebus calidis: Deinde ibi. Quod tamen diuersi modi. Manifestat doctor id specie ostendit qualiter amittia ex proprio per se: diuersi modi diruetur: Et quod duplicitur hec per hoc doctor assignat quatuor distinctiones auctitium: supras penes hystoriarum eoz ad primū per se ex quibus oritur. Homo igitur assignando prima distinctionem auctitium dicit. quod cum amittia coequuntur primū per se: sive quod sit formam et mā video tandem

ex iā dictis qddā correlatiū. dīcēs. q̄ quā
vnaq̄ res supplete māl (de q̄ sermo
p̄fui) iduidnat p̄ māz (salcē) signata;
collocat aut in gne l̄ in spē p̄ suā formā;
ideo actitū qntia māz dīcūt actitū i
dīuidui s̄ que ididua eīgē spē abī
uitē dīfīgrūt. Actitū nō qsequētia
formā dīcūt actitū l̄ spē b̄ ḡn̄s; et h̄
mōi s̄ p̄p̄ passiōes s̄int r̄sibile qd cōse
q̄t aīam rōlē; nā r̄s̄ contingit ex aliq̄
apphestiōe aī ip̄g hōis. Deīn. ibi. H̄i
endū est eti. Assīgt doctor q̄rtā dīfīctōe;
dīcēs. q̄ qdā actitū ex p̄ncipis cōntialib̄
sui sb̄iecti causant̄ etiā s̄ actū q̄pletū s̄it
calor in igne q̄ sp̄ est actū calid⁹. nō em̄
p̄ calor ignis (gne sb̄alit̄ remanente)
in tm̄ remitti ut ignis denoiet̄ frigid⁹.
q̄nis frigiditas aque posset remitti s̄it q̄
aqua denoiet̄ frigidū calida; Quedā at
actitū causant̄ solū ex p̄ncipis sui sb̄iecti
s̄ quādā aptitudiēs s̄i q̄pletū supadūent
ex agēte sup̄iori extio; s̄icut ex p̄ncipis
aēis or̄t̄ dyaphaneitas q̄ q̄plet̄ p̄ lucidū
extio; Et in talib̄ aptitudo ē actitū inse
p̄abile; s̄i q̄pletū qd aduenit ex aliq̄ p̄n.
extio; est actitū sep̄abile; s̄icut r̄sibile
etia se habet ad risum: —

Deīn. ibi. H̄i nullū am̄s. Assīgt doctor
cīa dīfīctōe: Et p̄mo poit ea: Z̄. subi
fert qddā correlatiū. ibi. Et q̄ vnaq̄q̄:
Adhuc p̄o p̄mūt̄t qddā. videlicet q̄ q̄ mē
nō p̄ se q̄pet̄t ēē sine fōi. ideo nulla ac
tētētia qsequēt̄ māz sine coitatiōe forme.
s̄ q̄t̄ qsequēt̄ māz qsequēt̄ ea i ordīe
ad formā. Deīn. ibi. In his tm̄. Poit dīfīctōe
istā q̄. Actitū qsequēt̄ māz
p̄ncipalit̄; qdā qsequēt̄ etiā s̄ ordīe que
habet ad formā speale. s̄icut masculinū
qd̄ nāl p̄o) et femininū (qd̄ est nālis
imp̄o) q̄ diuisitas ad māz reducit̄. ut
d̄. deīn. metra. Cosequēt̄ enī māz scdm̄
ordīe ad formā aīal̄ q̄ est speal̄ formā.
Et ista actitū nō remanet eade in gnāto
et corrupto. Unū in aīali mortuo nō rep̄it
sex⁹ masculinū l̄ femininū; nisi saltem
equo: Quedā nō actitū qsequēt̄ur
māz s̄ ordīe ad formā gnātē; s̄icut nigre
do nūt̄ in ethiope. et albedo in cigno: co
sequēt̄ for̄mā mixtionalē. Resultat enī
ex mixtioē qdā eloz̄ in mixto. Et ista ac
tētētia remanet salce eade s̄ spēm in
gnāto et corrupto. Unū in ethiope mor
tuō ē eade nigredo i spē: q̄ p̄ceat i vnuo/
Deīn. ibi. (Et q̄ vnaq̄q̄) Hubis fert doctor

sbe conditiora. Assumptu claret: qd forz et
mā sū pñ: amittu' ut d: in lñ: et ex his
ipis ostiuit̄ sba. **T**ū sic. Amis ab auto-
rib⁹ appellat̄ mod⁹ entis seu ēe: nō aut̄
ēentia: nō ēentia sit nomē absolutu': am-
bit⁹ aut̄ nō att⁹biut̄ nā absoluta: s̄ nā
depedens et respectiva: **C**o s̄ic. Had
modu' se habet sba ad sbstac̄ ita se habet
amis ad mēe: s̄ sba nō pt̄ intelligi sine
substantia: q̄ nec amis pt̄ intelligi sine the-
renzia. **A**rguit̄ ex̄plais. Nā simu-
tas nec est diffiniibil̄ nec intelligibil̄ sine
naso (ad simitas dicit̄ curvitate nasi).
s̄ simitas detiāt sibi nasi. ita qd
libz alter⁹ amis exigit aliqd s̄bm ad qd
detinet̄: ut q̄itas detiāt sibi c̄: p̄q: et
color q̄pedit⁹: detiāt sibi corp⁹ mortu⁹. **T**ū
sic. In rōe amis ip̄ortat̄ habitudo l̄ rela-
tio real ut salte rōis. **N**ā amis d: **D**no.
quasi m̄des ad sba ihesue: et hoc
mo in rōe q̄m̄t̄ intelligit salte rela-
tio rōis ad sba: **A**lio: d: amis q̄st̄
cades a sba effectie: et hoc mo in rōe
amis intelligit real habitudo ad sba: **H**z q̄
fortassis dicēt: q̄ in rōe amis im-
portat̄ relatio fidata nō in actuali
ēentia l̄ indēta a sba. s̄ solē fidata in
aptitudinali ēentia l̄ cadentia a sba: q̄
signū est q̄ amittia separata i' sac̄meto
adhuc appellat̄ amittia: q̄uis artu' nō
inhereat: q̄admodu' s̄lē aīa separata
nūcupat̄ aīa l̄ forma: q̄uis nec vi-
uiscit nec informet actualit̄: sed her-
nō est sufficiens euasio. nā licet causabi-
le ip̄ortet rōem fidata in aptitudine cau-
sadi. in causabile ut sit intelligi nō pt̄:
nisi cointelligat̄ potes causare: ad qd
refert̄. **A**llo. Entitas amitt nō repit̄:
sine habitudine ad sba: q̄ nō poterit
vere intelligi sine ea. Tenet q̄ntia: q̄ vi-
tas intellectus requir̄ rei correspondētia.

Tū. Di entitas amitt posset intelligi
sine cohabitū ad sba. seq̄ret̄ q̄ coz
entitas dicit̄ posset entitas absoluta nō
depedens ad sba: qd est falsit̄: q̄ it̄: **C**o
In opportū rōnu assuptaz q̄ p̄ma
pt̄: est aut̄as doctois in lrā: **H**z op-
positu' rōnu adductaz p̄z: p̄te: eis de-
cīatio subiugēda: **D**o p̄te goēm
est **D**no dōm q̄ singulis amittib⁹ s̄ se:
et in coz categoriā p̄da: coppet̄ wa et real
entitas positiva. **P**: patet tu q̄ s̄ vītate
amis pt̄ ex̄st̄ realit̄ ext̄ sba sep̄atā tu:
qd eit̄ p̄p̄le: si nō habet entitatē positivā
et realē. **T**ū. q̄ s̄ p̄patheticos: qdlibz
p̄m̄ noiat̄ ens realē positivū ext̄ aīam.
Tū. q̄ amis eē pt̄ l̄ pñ: l̄ tñm̄ real
actib⁹: sicut patet de calore it̄: Nec istis
dissentunt albertiste nō attribuētes amittib⁹
ēentia. Nā s̄ eos ēentia noiat̄ enti-
tate forte nō respectiva seu ad aliud depe-
dente: q̄l̄ nō attribuit̄ amittib⁹. **E**x
isto ifert̄ correlaie q̄ ēentia talis reputur
in dec̄ gr̄ib⁹: q̄l̄ saitas in diuisiā aīalib⁹.
Hz in p̄uationib⁹ et negationib⁹: q̄l̄ saitas
in cibis et in vīnis. Patet. Nā ēentia re-
pit̄ vere et positivē in dec̄ p̄duram̄: q̄ad
modu' saitas reput̄ vē in diuisiā aīalib⁹.
In p̄uationib⁹ aut̄ et negationib⁹ ēentia
reput̄ s̄ quādā reductionē analogiā: et
silt̄ sanitas reput̄ solū in cibis et vīnis
p̄ attributionē quādā. **H**z attedat̄ q̄ ēen-
tia reput̄ in dec̄ gr̄ib⁹ analogiā: s̄ sa-
itas in diuisiā aīalib⁹ reput̄ vñiuoc̄. **C**o
Do: q̄ bisormu' respectiva depen-
dētia habitudinal̄ ad sba qdlibz amittia:
Mbi. **H**ducedū q̄ aliqd d̄ depēdē
triplicē siluet̄. **D**no: ab alio effectie:
Alio: tā ab alio effectie: q̄ ad aliud in
hesue. **T**ū: tā ab alio effectie: q̄ ad
aliud subiectie l̄ in hesue: q̄ ecā ad
aliud obiectie. **D**o: oīcreata depedet̄

a creare: **Z**o^o depedent spealis^t auctia
a sba: **Z**o^o depedent spealis^t ipa relatio:
Ex isto seq^t correlatio q in ipsis relatis
tres considerant^t depedentie: q dissipatur
salte rōe. **P**atet. **N**a relatioⁿ depedent a
sba effectio: depedent est ad sbam ihesie
vl sba effectio: et depedent ad suu correlati
um obiectio. **N**a tu ipa habitudo seu
dependentia est relations entitas: q rela
tio refert^t l depedent ad sbam no prela
tione alia sibi supaddita realit^t: s p seip^s
accepta sub alienate rōis: ~ **Z**o^o dicendum
q probabilit^t assent^t q auctia entitas sub ite
tione grus l spes ut sit accepta sit diffi
cibil et intelligibil: eig habitudine ad sbaz
no cointellecta. **H**ic dicendum q (exempli gratia)
entitas albedis pt qsidai quadrupliciter.

Homo: in gredo: qualit^t designat ut ac
tualit^t sbe incens. Et sic nedū intelligit
cu habitudine ad sbam: ve fecit caput cu
sba rōt^t in eig intellectu et sba qphensa:
qua gerunt et in reto. **Z**o^o entitas
albedis pt aucti pi ut cadens a sba effectio.
Et ut sic gerit cu reali relatione ad sbaz:
qua relatioⁿ qdlibz causati refert^t ad sua
tum effectiu: quinimo homo (sub rōe
creature) gerit cu reali rōe relatione ad
creatore: quicca auctia i sacramento separa
ta refert^t relatione relata reali ad deum: a
quo ipa in eē qficiat et p eate relatione
referbat^t p ad sbam paes: ad qua post
qficiatio referunt^t solu sdm rōem. **Z**o^o
considerat entitas albedis ut cadens ad sua
sbam ihesue. Et sic intelligit cu habitu
die ad sbam salte rōis. qyadmodu etia for
sba sub rōe forme intelligit cu relatione
rōis ad mās. quē ecj auctia separata in
sacramento pt qsidai cu tali habitudine rōis
ad sbam paes. quēadmodu et aia separata
intelligi pt cu habitudine seu relatione rōis

ad corp^s in quo pfuit. **T** q^t entitas
albedis pt qsidai logice. utputa dicitur
at p habitudiez ad ea q sibi operat in suo
gru gen^e. quomodo qsidat sub itetio spei
et sib^r qsidat qlitas dñi sunt sub itetio
gru gen^e finalissi: vix et sic qsidat color
sup^r sub itetio gru suboluti: ~ **A**pat,
itaq^t p. **N**a luet hor nomine auctia im
pluret entitate auctiale: cu eig habitudine
ad sbam: tu hmoi habitudo intelligit ipsi
entitati aucti supaddi: ul s re ul s rōem
salte. **E**xempli gratia Entitas qlitatis non
intelligit: ec ipamet habitudo ad sbam.
sicut punitas intelligit ipamet habitu
do ad suu correlatiu. **A**ut q intellectual
aries figi in entitate aucti substrata
habitudo ad sbam. no cointelligendo habet
ipam habitudiem s qcipido entitate
huius habitud substrata: sub alia habitidine:
utputa sub habitud gru gen^e finalissi: gru
subalterna ul spei spealis^t: **D**icendum
q habitudo ad sbam intelligit relatione sup
addi s rōem. q est relatio sub itetio gru
l spei pt intelligi: eig habitudine ad sbam no
cointellecta. **L**eq^t tu relatio intelligit: no
cointellecta eig habitudo ad suu correlatiu:
q ipa relations entitas intelligit: ec habitu
do ad suu correlatiu: **E**t q entitates ac
cidentiu cointellecte sine cointellectio habitu
die ad sbam: s, sub habitud itetio spei im
pluat gen^e et dñas eis infuscas (licet
nob frig^t occultas). ideo videt^t qdcedu
q possint dissiniri sine cohabitudo ad
sbam. quis he dissives sint dialectio seu
logice et no phisice. ut dñiuit phs i pro
hemio de aia. **T** Utia qdāmno sib^r ut
sba q est gen^e gen^e finalissimū notificari pt
Homo: p auctu substadi. s que habitudinat
ad extitum (nā sba substit ec extitie et
auctibg) **A**lio: et notificari sba pt logice

q[ua]rtu[rum] s[ecundu]m s[ecundu]m adi[n]d[ic]at q[uod] s[ecundu]m s[ecundu]m adi[n]d[ic]at l[og]icu[rum] s[ecundu]m s[ecundu]m adi[n]d[ic]at sua i[n]f[orm]atio[n]e logice et secundu[m] roem: **D**icit paiformis (ut videt exempli gra) q[ui]litas notificari p[er] uno: p[er] inesse q[ui]mo anticipit sub roe actus et at habitudine ad extrinsecum. **A**lio: notificari p[er] logicu[rum] p[er] artu[rum] q[ui]litas di sua i[n]f[orm]atio[n]e logice et secundu[m] roem. q[ua]rtu[rum] excoigitato noue) dicit posset q[ui]litas q[ui]d esset q[ui]litas tales spes qua[litatis]: de q[ui]bus q[ui]litas in eo q[ui]d q[ui]d est p[re]dicatur. **E**xistit. **P**ropterea Admissio q[ui] circa h[abitu]dines sed m[od]i quia albedo resert ad s[ecundu]m s[ecundu]m q[ui]p[er] t[em]p[or]e albedini aliq[ue] entitas huic habitu dimi substrata. cur tu illa circa illam considerai possint geng et d[omi]na q[ui]cedere oportebit q[ui]d diffinitio illius entitatis no[n] implicet h[abitu]dines ad s[ecundu]m s[ecundu]m: **N**on aut intelligi possint sine cointellecto s[ecundu]m s[ecundu]m actus considerata penes habitudines ad suas operationes p[ro]p[ter]as (rep[re]senta albedo q[ui]fideata penes habitudines ad disgregatores vissim comunitate studiosiss: Nichilominus in prop[ter]e dicebat p[ro]babilius: q[ui] q[ui]d asserunt oppositum: q[ui]bus p[ro]p[ter]o q[ui]d[icitur] no[n] p[ro]ficiunt: **E**x isto sequitur correlatio q[ui]d no[n] quolibet sit hoc q[ui]d d[icitur] actus est de intellectu q[ui]litas. q[ui]litas horum q[ui]d d[icitur] ens est de intellectu s[ecundu]m s[ecundu]m et q[ui]litas. **P**atet. **C**a hoc q[ui]d d[icitur] ens inseparabiliter contingit ea in s[ecundu]m s[ecundu]m q[ui]d in q[ui]litate q[ui]d in q[ui]litate. **H**oc q[ui]d dicitur: actus (ut sit) no[n] cointellegitur inseparabilitate in q[ui]litate et q[ui]litate sup[er]ta sub relatione g[ra]uissimi. **N**on actus (ut sit) implicat h[abitu]dines ad s[ecundu]m s[ecundu]m. quia q[ui]litas et q[ui]litas re[al]e sub relatione g[ra]uissimi no[n] inducit: **E**x his patet p[ro]mo q[ui]d diuisio entis in s[ecundu]m s[ecundu]m et actus paucitatem aliquam diuisiorum qua ens dividetur in creature et creatura. Et subdivisio q[ui]d actus subdividitur in noue g[ra]uia actuum assuntur.

subdivisionem q[ui] subdividetur creature in secundu[m] s[ecundu]m qualitate re[al]e. **N**on ista diuisio no[n] obstat s[ecundu]m s[ecundu]m intelligi. no[n] intellectu h[abitu]dine quia implicat creature; ita enim q[ui]litas p[er] intelligi no[n] cointellecta h[abitu]dine quia implicat hoc nomine actus sub roe actus: **D**icit q[ui]oniam p[er] q[ui]d diuisio entis q[ui]d ens immediate diuidetur in secundu[m] s[ecundu]m q[ui]litate q[ui]litas re[al]e sup[er]ta sub relatione g[ra]uissimi generalissimi est absolutior q[ui]d diuisio ens in secundu[m] s[ecundu]m et actus: (eo q[ui]d in actu implicat h[abitu]dine ad secundu[m] s[ecundu]m) si ista diuisio est logicalis: hec autem magis realis: **P**atet et expediti q[ui]d actus sup[er]ta sub roe et sub no[n]e actus no[n] intelligi sine intellectu s[ecundu]m s[ecundu]m et tu id q[ui]d est actus (ut corollari exempli gra) intelligitur sub roe g[ra]uissimi vel spes s[ecundu]m s[ecundu]m no[n] intellecta: **H**oc roe est per ordinem in deducendum: **A**d p[ro]ma d[icitur] q[ui]d analogia entis est paiformis analogie facta penes modum q[ui]d pertinet in primo correlacio. Et illo modo viscerat physi corporatio. **A**d secundu[m] d[icitur] q[ui]d s[ecundu]m s[ecundu]m actus distracti sunt et effecta extinctoria et effecta: q[ui]d roe no[n] includit. **A**d tertiu d[icitur] q[ui]d hoc deinde auctor no[n] predicit entia actibus penitus subtrahit. si insinuat q[ui]d actibus competit entia defectiva dependens et respectiva: **A**d quartu[m] d[icitur] q[ui]d ibi sit aliq[ue] paiformitas. **C**a sicut s[ecundu]m s[ecundu]m q[ui]d est geng g[ra]uissimum sup[er]ta penes actus subdivisio implicat quoddam h[abitu]dinem ad actitudo: ita et actus (in roe actus consideratus) implicat quoddam h[abitu]dinem ad secundu[m] s[ecundu]m. Et sicut s[ecundu]m s[ecundu]m considerata penes actus subdivisio sicut duxit atque explicatio h[abitu]dinis ad sua i[n]f[orm]atio[n]e vita q[ui]litas id q[ui]d est actus reputata q[ui]litas considerata potest duxit h[abitu]dinem ad sua i[n]f[orm]atio[n]e: q[ui]d logice consideratur et de q[ui]bus in eo q[ui]d est p[re]dicatur. **A**d quartu[m] d[icitur] q[ui]d similitas foris et species no[n] nat curvitate genitae: q[ui] p[er] sub relatione spes considerata logice no[n] cointellecto nascit. **C**a

curvitas genua est eisdem spes in nase et
in ligno. Pt ipa supra specie salte ab
solui a cointellectio nasi. Ad 6^a d^r q
lacet in hoc nole artis ut sic separabatur
iplicet habitudo ad solum. Et in eo qd d^r
artis taj hmoi habitudo substratu no ipli
cat habitudo ad solum. Si ipm intelligi pt s^b
habitudo gnis l^s p^s habitudo ad solum no
cointellecta. Ad 1^a d^r q in hmoi cel
lectione falsitas no qmittit. na p hor q
entitas amitt intelligit. eis habitudie
ad solum no cointellecta: no negatur
qui entitatis amitt hmoi habitudo sit an
nexa. Nn refert aliqd abstrahē ab
alio p modū no cointelligēt ut helli
cto albedine no cointelligēt habitudie
eis ad solum: Et ab eo abstrahē nega
tia qpositione ut intelligēt q ho no e a
sing. Va ad corndetia abstactis pme
sufficit distinc^r rōis illoz qz vnde si ne
altro intelligit: qz salte assig^r int enti
tate amitt et eis habitudie ad solum. Et
ex eode patet qd sit d^r ad 8^a.

Priu dūcedū est. q quadmodū est
de amitt. ita pportionabil^r poss dñi
de for^r sball. vnuata q gnius ipa sub rōe
forme neqat intelligi eis habitudie ad māz
no cointellecta. nichilomin entitas ipig
forme substrata huic habitudi rōis ē s^b se
ipam intelligibil: Cuimmo dñit qdā q
est entitas mē no sit cognoscibil mālit
et phisic et vitaliter nisi p analogia
ut d^r p^r phiz. verūti is qdā puent in
ognitione eis. pt eis entitate intelligere
no intelligi eis habitudie ad formā:

Secondo dūcedū circa lram. q dā lra
d^r q for^r sball dissimilat p aliqd. qdā ex
gen^r eis. illis gen^r no accipit p^r gne
pdimetal. et m^r for^r sball et sua mā (p
qua dissimilat) s^b eisdem gnis p^r dicamenta

Sit em in pdicamento sbe redutio: s^b gen^r
accipit ibidē p sba seu essentia. ut sit sesh
mā est ext gen^r forme. et ext sbam seu
entia forme: Insuplit est incidenti
adūcedū q sbum aliqd forme: pt duplat
desigri. Nno: in forme: quodmodū aer
d^r sbum luc. et mā d^r sbum forme sball. et
sba cōposita ex for^r sball et mā d^r sbum for^r
acimal salte in malibq. Alio: pt sbum
forme desigri ut for^r seu ifor^r. et si
lundi d^r sbum luc. et corp^r aliqd d^r sbum
arie: Nn for^r respn sbi desigti o
p^r d^r m^r for^r: Et ex hoc ipo elicit.
p^r q m^r for^r est de infisera rōe seu intel
lectu eis m^r est for^r m^r. no aut for^r est de
telletri seu tñsica rōe eis m^r for^r. To
elicit ex eode. q res no s^b pdicibiles sñ
eaz for^r m^r. Ato em albu est pdicibile
sine albedine; pñt sñ res pdici sine eo
qd^r est eaz for^r. no sba est pdicibil sine
albedine l^s aliqd alia acimatal for^r. Nrum
ipa mā p^r no est pdicibil sine sua for^r
sball: eo q ea exis^r sine for^r duplat cor^r dōis
repugnatio: quodmodū doctor assit):
Terto dūcedū circa lram. q dā aliqd opa:
aie q idiget corpe sicut obiecto et eciam
sicut instrumēto seu organo. Qadmodū
vidē idiget corpe sicut obiecto (na color
est corporal q est obiectu visu) idiget i
sup corpe sicut instrumēto seu organo. q
visio et si fiat ab aia. no fit nisi p orga
nū visu s^b p pupilla q d^r vidē iinstru
mentū: ita ut visio nedū sit actio aie: vi
ridē et ipig organū: Est at alia opa:
aie q idiget corpe no sicut instru^r seu or
gano p q exerreat. s^b sicut obiectu tm.
hmoi est intelligē ipig aie corpoi quiete
qd^r no exercat p organū corporale. et si
idiget fatasmatib^r (q se hñt ut obiecta
ad intellectu) Nn intelligē no concat or-

grāce cū corpore; sī qūat scēu obiecte.
Hēl ut alii dicitūt intelligē coīent cū
coīate orgāne cū corpore: nā intelligē
salē aīe qūite sit p qūsione ad fan
tasmatā: q orgāne cū corpore qūat.
Quarto circa brām oīcurrit ista du
bitatio. In in aliq sbalit corrupto
sit possiblē acīntia q in grāto sperat
eade nū remanē. **R**esponsio dñm
p. q neq̄ est possiblē in eo qd cor
rupit sbalit aliq acīntia remanē
eade nū alit. **C**o iſtis pbatōe p
mittit q nullū acīns ipi mē possit
dūtaxat messe: qd sic oīdit. **T**u p.
q acīns qpat ad sbrm suū sicut ipi
pfectio sbrm: tū g pfectio 2. p̄eqrat
pma: seq̄t q mā sbrm acīns ee nō
possit nisi vti p̄t e p̄tua p̄ form
sbalit: q est eīg acīn p̄m: **T**u 2. q
sbrm acīns nedū ratificat acīns sbr
tue (q. hoc eīg p̄t sbrm forme sbalit).
s̄ insip sbrm acīnt ipm acīns q̄p̄na
piat l̄susentat et coīeruat causaliter:
hoc aut soli mē nō p̄t q̄pete ut suppon.
Tuo p̄missio pbat p̄p̄. **N**ā i sbalit
corrupto ē alia for sbalit p̄t ē grā
to: tū g ut afferit Boetij acīns m̄
grare nō possit de sbrm in sbrm: patet
q (exempli grā) in cadaue mortuo nō
possit aliq acīns idem nū remanē
qd p̄at in vīno. **A**stea individualis
nūs acīntū p̄pedit ex nū suo sbrm.
tū g vīnu et mortuū nō s̄int idem
nū: seq̄t q nec in eis sit aliq acīns
idem nū. **A**stea Copō p̄t p̄met
q̄poem 2. hoc aut nō eēt si idem
acīns nū remanēt in mortuo: quod
p̄at ē vīno. nā sic q̄po illū acīnt
cū cadaue p̄ne m̄ret q̄poem forme
sbalit cadaueis cū mā cadaueis: g rr:

Co. Dicēdū qdā acīntia in eo q
corrupit qd corruptur remanēt eadē
spe: quedā at nō p̄nt pēt in corrupto
remanēt eadē. **P**atet. **N**ā regula ē q
acīntia q dūsa sbrm qsequit: l̄ dūsis
sbrm merissit h̄ ḡdū centiale eis ḡniale
utputa penes ḡdū in quo querunt sbr
rōem: illa acīntia p̄nt ee eīgde spei eq
si hymoi eoz sbrm dūsis fīt ḡniale. **E**xempli
grā. Albedo inexistit h̄o et laeti penes
ḡdū mixtionalē in quo querunt sbr
grāna sbr sbr p̄e sensitē que m̄t h̄o et
afino h̄ ḡdū sensitū in quo eq querunt
ut ideo albedo p̄t ee eīgde spei in
hōe et in late: sbr et p̄e sensitē sunt
eīgde spei in hōe et in late. **Q**uo cōt
acīntia q nō talis qsequit l̄ inexistit:
nō p̄nt ee eīgde spei in sbrm dūsis fīt
spe. **E**t q (exempli grā) vīnu et mortuū
licet spe dīant querunt tū sbr
remitate et in ḡdū mixtionalē. ḡ q̄p̄itas
q̄oseq̄t corporeitate et color q̄seq̄t
ḡdū mixtionalē in q̄p̄ ee p̄t eīgde spei.
Qua mīcūsa sexq̄ masculinū et fe
mininū sbr et p̄e ipi aīe nō manēt
in mortuo nisi eīquore: ut d̄: in littēa).
Nā in mortuo remittit illi centiales ḡdū
q̄s talia acīntia qsequit: l̄ h̄ q̄s talia ac
cīdētia suis sbrm inexistit.
Quarto considerandū circa brām qdā s̄t
acīntia q nec a suo sbrm p̄nt separari nec
in eo p̄nt remittit ipo suo sbrm remanēt:
rgmōt s̄t p̄e nāles de 2. spe q̄litas: Que
dā at s̄t acīntia q nō p̄nt a suo sbrm ipo
remanēt separari: s̄t p̄nt remittit: nō tū adeo
ut sbrm ab eis nō denoīet rgmōt ē caldi
tas in igne: q̄ licet posset in igne remittit.
nō tū adeo ut ignis denoīet frigidū et nō
calidū. **Q**uedā at s̄t acīntia q nō p̄nt p̄t
q̄ sbrm separari ipo remanēt p̄nt tū adeo

remitte ut eoz sibi ab eis non denoiet. et
cognitio est frigiditas in aqua. quod per remitti
ad eo ut aqua denoiet calida et non frigida.
Non potest autem ab aqua per se separari: aqua enim
manet aqua non potest esse summa calida: Quedam
atque amittit aqua a suo sibi potest per se separari:
cognitio est caliditas in aqua. l'actual
luriditas in dyaphano.

Dicitur etiam capitulo huius tunc tatus. **D**ic
alios atque non dicoles huc libellum in tatus:
h' immediati in capitulo: sequitur capitulo h'.

Sciendum tamen est quod in amittib' alio
modo sunt geneticae dia et species: quod in sib' sunt
Causa enim in sib' ex for' sibi et materia
efficit per se unum. una quidam non ex earum
quintuplicis resultante quod per in predicamento
sunt collocantur. ideo in sib' nova genera
quod significatur species in genere esse dicuntur
sunt species l'genere. ut hoc vel�t. **N**on atque
for' l' materia est hoc modo in predicamento nisi
per reductionem: sicut propria genere esse dicuntur.
Hoc amittit et sibi non fit unum per se unum non
resultat ex eoz unum l'quintuplicem aliquam: cui intentio genere l' species possit attri-
buti. **V**erum nova amittit et generativa causa
non ponuntur in predicamento sive in genere
sunt species l'genere. ut album et muscum:
nisi per reductionem: sed solitudo quod in abstrato
significatur ut albedo vel musita. **C**ontra
quod amittit non ponuntur ex materia et for' video
non potest in eis genus summa a materia et de natura
et forma sicut in sib' compositi. **D**ic
oporet ut genus per se sumatur ex ipso modo
essendi. sed quod ens diuinitudo per se est potius
dictum de deitate genitibus predicationibus. **D**icitur
de virtutibus ex eo quod est mensura sibi. Et qualitas
sed quod est disponit sibi per se ipsum non metatur
et sic de aliis per se ipsum. x. metatur. **T**unc
vero in eis sumatur ex diuisitate per se ex quibus

causantur. **E**t quod per passiones ex
genere principis subjecti causantur. ideo sibi
potest in differece eorum loco dñe si in abstracto
diffinatur sed quod per se in genere. sicut dicitur
quod similitas est curvitas nasi. **D**icitur ergo
est si eorum diffinatur sumatur sed quod generatio dicatur.
sicut enim sibi in eorum differece ponetur sicut
genere quod tunc diffiniretur per modum sibi
compositar. in quibus ratione sive a materia: sicut
dicitur quod similitas est nascitur curvus. **D**ulcior
est si minus amittit sit altius amittit per se in
sicut per se relationes est artus et passio et
actitudo: et ideo sed hoc diffinatur diuinitatis
relationes in quanto meta. **D**icitur
quod genere proprium amittit non sibi manifestatur.
ideo quod sumatur dicas amittit ex eorum
effectibus. sicut aggregatum et disaggregatum
dicuntur dñe coloris quod causantur
ex abundantia vel paucitate lucis: et quod
diuisae species coloris causantur. **D**icitur
quod patet quod essentia in sib' et amittib'
invenitur. et quod in sib' composita et simpli-
cibus. et quod in his omnibus rationes vel
logicae inveniuntur. excepto primo quod est
in fine infinita simplicitate. cui non queritur
ratio genere l' species et per genus nec dñe nec
per genus diffinitor per sua simplicitate. In qua
sit finis et generalitas huius sermonis:
Istud est etiam capitulo huius tatus terminum
in quo detinat logica de essentiis amittit
ad ipsos omnes quod se habeant essentie acti-
tum ad ipsas rationes logicas utputa genere
dñe et species. Et dividitur hec per tres
partes. nam doctor **P**. ostendit quod rationes
genere dñe et species attribuitur non taliter
amittib' quod attribuitur ipsi sibi. **Z**.
ostendit unde sumatur genere et dñe et amittit
ib. ibi. Et quod amittit. **Z**. Epilogat ea
quod dicta sunt in hoc libello. ibi. **D**icitur ergo per

Cdit ḡ p̄ q̄ in ac̄tib⁹ ḡeng d̄a
et sp̄es sumūt alio mō q̄ in s̄b̄is.
Na h̄moī t̄ctioē att̄biunt̄ s̄b̄is/
p̄t̄ s̄be designat̄ ḡreto: s̄ att̄biunt̄
ac̄tib⁹ p̄t̄ ac̄tia designat̄ ab-
st̄tue: **C**uiq̄ c̄sigt̄ cauſa istā. q̄ Co-
cret̄ s̄bale noīt̄ q̄p̄it̄ ex s̄oī s̄bali
et ex mā salte in mālib⁹ ex q̄b⁹ fit̄ p̄ se vnu
ens et nā vna: et ideo ip̄o ḡreto s̄bali
p̄t̄ att̄biui t̄ctio ḡnis l̄ sp̄e: et ita p̄se
in pdicamēto collat̄. Abst̄tue at̄ s̄bale
(q̄mōī ē huānitas) s̄b̄ et p̄tes s̄b̄az
(q̄ s̄t̄ s̄oī et mā) nec s̄t̄ sp̄es l̄ ḡnia:
nec p̄se in pdicamēto reponut̄: ponut̄
aut̄ in pdicamēto reduc̄t̄: **D**z ex s̄b̄
et ac̄tia nō resultat̄ vnu ens seu vna
nā: et ideo ḡreto ac̄tū (q̄d̄ f̄at̄ s̄oī
ac̄tiale et q̄f̄at̄ s̄bm̄) nō p̄pe p̄t̄ at-
tribui t̄ctio ḡnis et sp̄e ret̄ p̄ ḡnis nec
ip̄m̄ reponi p̄t̄ in pdicamēto p̄pe et p̄se:
licet reponat̄ in pdicamēto reduc̄t̄.
Attribuit̄ aut̄ ip̄is ac̄tib⁹ t̄ctioē
ḡnis et sp̄e p̄t̄ ac̄tia designat̄ ab-
st̄tue: talie enī f̄at̄ nām̄ seu eentia
vna: et p̄ ḡnis ut sic p̄se in pdicamēto
reponut̄: **D**en̄ oīdit̄ vnu ḡeng et
d̄ia sumat̄ in ac̄tib⁹: **E**t p̄o maiestat̄
vnu in eis ampliat̄ ḡeng: **Z**: vnu in
eis sumat̄ d̄ne: ibi. D̄ne v̄o: **Z**: remo-
uet quāda cauillatioē: ibi. **D**z q̄ p̄pa:
Pmittit aut̄ p̄o q̄ in ac̄tib⁹ ḡeng et
d̄na nō possit̄ sumat̄: q̄lit̄ ī s̄b̄is
q̄posīt̄ sumūt̄. d̄res q̄ q̄ ac̄tia (po-
tissim̄ abst̄tue designat̄: q̄lit̄ eis att̄biuit̄
t̄ctio ḡnis l̄ sp̄e) nō q̄ponut̄ ex s̄oī et
mā. cū nō habeat̄ māz ex q̄ et si habeat̄
māz in q̄. ideo in eis ḡeng nō p̄t̄ sumi-
a mā et d̄na a forma. q̄lit̄ sumūt̄
in s̄b̄is c̄posit̄: penes sensu sup̄ig-

late declarū. **D**en̄ ibi. **D**z oī ut ḡeng
Doctor oīdit̄ vnu in ac̄tib⁹ sumat̄ ḡeng.
d̄res q̄ ḡeng ḡnalissimū alio ac̄tia sūt̄
ex ip̄o suo mō essendi in s̄b̄: sed̄ q̄ si
q̄paret̄ ad s̄bam̄ ut mēsura eis d̄ sp̄itas:
si ut dispo eis q̄litas: **T** Dein̄. ibi. D̄ne
v̄o. Oīdit̄ vnu in eis sumat̄ d̄ne: **E**t p̄o
facit̄ hoc: **Z**: ex hoc elint̄ duo correlai-
doni met̄a. ibi. **E**t q̄ p̄pe: D̄iat p̄o. q̄ d̄ne
q̄b⁹ ac̄tia eis de ḡms d̄nt̄ abiuite am-
pūt̄ penes dūsitate sp̄o: et p̄t̄ p̄n̄: **Z**:
ex q̄b⁹ cauſant̄ ip̄a ac̄tia. **T** Dein̄. ibi.
Et q̄ p̄pe. Elin̄ ex hoc p̄m̄ documētu. d̄res
q̄ ex quo p̄pe passiones cauſat̄ ex p̄p̄is p̄n̄:
sūt̄ s̄b̄: idē in diff̄oē p̄p̄is passionis designat̄
in abst̄tue: s̄b̄is p̄t̄ loco d̄ne et in obliquo.
Dicit̄ eq̄us si diff̄in̄it̄ p̄pe passiones
in ḡreto: tuc enī in eis diff̄oē s̄bm̄
ponet̄ loco ḡnis in r̄o: **C**uiq̄ rōem̄ s̄b̄it̄
Cā ac̄tia signat̄ in ḡreto ad modū
s̄b̄az c̄p̄oīt̄az. in q̄b⁹ ḡeng sūt̄ a mā:
et d̄ia a s̄oī: **C**ū itaq̄ s̄bm̄ q̄significat̄
p̄ ḡreto forme ac̄tial p̄ncipalit̄ desig-
nare p̄ hoc ip̄m̄ ḡreto: p̄t̄ q̄ s̄bm̄ q̄significat̄ p̄
ḡreto ac̄tiale r̄onabilit̄ sup̄leat̄ vicem
ḡnis. **C**eplū p̄t̄ doctor de sumat̄ et
de f̄imo. **V**n̄ sumat̄ d̄. ḡrāuitas nās:
et sumat̄ d̄. nās c̄tauḡ: **T** Dein̄. ibi. **D**icit̄
aut̄. Dūbit̄ **Z**: m̄ correlaiu documētu d̄res.
q̄ q̄ vnu ac̄tis est̄ plerūq̄ q̄pn̄iūl̄ alt̄iḡ:
ideo vnu ac̄tis sepe p̄t̄ in diff̄oē alteriq̄:
loco d̄ne: et hoc si ac̄tis diff̄in̄edū desig-
naret̄ ḡreto: tuc ac̄tis q̄d̄ est̄ eis q̄pn̄:
ponet̄ loco ḡnis. **V**n̄ relatioē possent̄
diff̄in̄i p̄ sua fidamēta: q̄mōī s̄t̄ q̄p̄itas
actio et passio: s̄ que fidamēta relationis nos
abiuite distinguit̄. **T** Dein̄. ibi. **D**z q̄ p̄pa:
Repellit̄ cauillationē quāda d̄res. q̄liz

dine acutitū sumat² penes ipsa pīn² ex q̄
bī causant²: q̄tū hīmō sepe nobis sī igno-
ta: ideo qm̄ dīas acutitū cīlōqm̄ ex eoz
effectib²: q̄ ad modū dīas coloīs cīlōqm̄.
P̄ gregatiū: et disaggregatiū: q̄ causantur
ex abūditā l̄ paūritātē lūris: ex q̄ diūse
spēs coloris causant²: ut iſeig declarab². No
n̄ nob̄ sī ḡnuta ipsa pīn² coloīs unīgīmp̄.
Deū. ibi. **H**ic sp̄ptz. Epilogat ea q̄ dicta
sī in hor libello dīes q̄ ex sup̄dict patet q̄
lit rep̄at cīntia in s̄bus sp̄pōis: et q̄lī
in s̄bus sp̄plicib²: et qualit in acutib². **N**ot̄
er ex p̄dict q̄lit his oībī aīt bīat̄ rētēs
rēles logie: excepto solo p̄mo qd̄ e deq̄ q̄ est
in fine sp̄pluritātē sī in eo nulla p̄rofus
rep̄at sp̄positio: cui nec querit rō gr̄nū v̄l
spēi nec dīne: et p̄ gr̄nū nec sibi querit diffi-
cio. Et in hoc sit hīg hīmōs finis et ḡsu-
matio:

Priō Adūsedū ob lūndiore intelligētā l̄rē
q̄ abſtītā p̄dicamētī s̄be nō p̄dicat̄ de ſei-
uit. Hec enī huānitas ē aīalitas. nec
est ipsa p̄dicatio. nec est ḡdeda. **H**ic ea q̄
diūt abſtītā in cathegoriis acutitū ſi
ſint ſbordiata de ſeūta p̄ducat̄. Hec enī
albedo est color. ḡredit²: et ē ipsa p̄dicatio.
Hīg p̄t aīſigīt rō. **N**ā ḡreta p̄di-
camētī ſbe. nō hīt sp̄e ḡernētā ad ea q̄
ſt̄ alīg gr̄nū p̄dicamētā: ſi dītuxat̄ ḡer-
nūt iſiora ſue sp̄e coördinatōis. **N**ot̄ exēpli
gra hīo ḡernūt ḡretione vagā ſua ſodua
dītuxat̄. Et ideo qm̄ ḡretū ſbale accipit̄
abſtītē. cur p̄scidit̄ her ip̄a hītudo ſuorū
iſiora ḡretina. et p̄ qm̄ p̄scidit̄ ab eo sp̄e
tas p̄dicat̄ de ſuis iſiorib². nā rō p̄dicat̄
q̄fīt in ḡretina hītudie in exēstō ſuo
ſbō. **H**ic ḡretū acutitale hīt duplīcē co-
ternetā. **A**ī exēpli gra coloratū ḡernūt
ſa ſbam: q̄ ecīa iſiora ſui gr̄nū q̄ ſt̄ albi
et nigrū. **N**ot̄ itaq̄ ḡretū acutitale ſumū-
tī p̄fīſione ḡretiōis ad ſbam. refēta n̄

chilomīnūt̄ corretiōe ad iſiora ſue coö-
ordinatōis. **N**ā ſbam p̄scindit ḡernētā ad
ſbam: retinet aut ḡretiōe ad iſiora
ſue coöordinatōis: et ideo de ſuis iſiorib² p̄t̄
p̄dicat̄. **N**osset tñ acutis deſigri adeo
abſtītē: ut ſit p̄ſiō utrigōz ḡernētē: et
ſit et amittit p̄petate p̄dicat̄: ut ſi
(ſt̄to noīe) dīc̄t̄ coloritas et albedinei-
tas. **N**ā ſbam: nō ſt̄ ḡdeda: albedineitas
ē coloritas. **H**ec tñ potīg coödēt̄: q̄ iſta
huānitas eſt aīalitas: (ſi tñ eaꝝ alīq̄
ſoret ḡdeda) qd̄ nō e admittat̄:—

Sentido Adūsedū circa l̄ram. q̄ p̄dī-
mētā coöordinat̄ ſbam q̄ſtitut̄ rōnabilit̄
ex ḡretis: nā p̄dicamēta noīat̄ coö-
ordinat̄ aliquoꝝ de ſedūtē p̄dicabiliū: q̄
lia ſt̄ ſbe in ḡreto: nō aut̄ in abſtītē:

TQuo cont̄ p̄dicamēta acutitū q̄ſtitu-
unt ex abſtītē: q̄ nichilomīnūt̄ alīq̄ mō
ſt̄ ḡreta: tū ḡernat̄ iſiora ſue coöordi-
natōis. **C**ultimo ea q̄ diūt̄ abſtītā in ip̄is
acutib² qd̄mō ſt̄ ſt̄ate ḡretiōis: q̄t̄ ſt̄
ḡreta ſbalia: **H**ic ex ḡretis acutitū: nō
q̄ſtitut̄ p̄p̄e p̄dicamētu: nā ḡreta acut-
itū ſp̄e nec ſp̄e gr̄nū: nec ſp̄e. **T**ū **N**: q̄ de
rōe gr̄nū l̄ ſp̄e eſt: v̄nitas eom̄tē. **N**am
gen̄ et ſp̄e ſt̄ ſbia: v̄le aut̄ noīat̄ v̄nū
in plurib²: ſi ḡretū acutitale nō p̄portat̄
v̄na eentā dītuxat̄. **T**ū **Z**: q̄ de rōe
gr̄nū ſp̄e eſt: p̄petas p̄dicat̄ in qd̄ et
centralit̄. q̄ nō p̄petit ſp̄e ḡretū acut-
itū. illa enī ſt̄at̄ ſub p̄petate p̄dicat̄
in qle de ſbam quā ḡerpiūt̄: **E**x iſto
q̄phendit̄ q̄ ip̄is acutib² diffīnitio co-
petat̄ in abſtītē (nō aut̄ ſp̄e in ḡreto).
Soli enī ſp̄e eſt ſp̄e diffīnitio: ſi ūtē
ſp̄e nō ſp̄e querit acutib² deſigis in
ḡreto: ut clare patet ex iā dīt̄:—

Gretio mouet̄ circa l̄ram iſta dubi-
tatio. **N**ot̄ in notificatiōe cuīlib² ḡreti-
acutitale ponī possit ſuū ſbm̄ loro gr̄nū:—

Et videt q̄ no. **S**ā s̄t q̄dā ḡreta
am̄nū q̄ n̄ suis s̄b̄is s̄t q̄tibilia. sicut
risibile est cōtribile n̄ hōe. **C**ū itaq;
de rōe ḡnis sit ēē in pl̄g q̄ sit ip̄m diffi-
cū q̄ est ḡnq. seq̄t q̄ in diffōe talū
ḡretor; p̄oī n̄ possint eoz s̄bā loco ḡnq.
s̄t potiq̄ ḡnā suoz s̄b̄z ponēt loco ḡnq.
Non videt q̄ risibile sic debeat diffiniri.
risibile est cāl aptū natū v̄l h̄ns p̄m
nālē ad r̄idēdū. n̄o at̄ sit risibile ē hō
h̄ns p̄m ad r̄idēdū. **I**n oppōtū alle-
gnatur aūt̄as ph̄i in p̄? posterior. ubi d̄t
q̄ in z? mō p̄se s̄b̄m est de rōe pdicat;
cōstat aut̄ sp̄oēm in q̄ pdicat de s̄b̄o
passio cōtribil n̄ eo ēē potissim in z? mō
d̄icē p̄ se q̄l est her sp̄o hō est risibil;
seq̄t q̄ q̄ exēpli ḡra hō sit de rōe r̄is-
ibil. **A**ut̄ea Est famosū d̄cm̄ autoz q̄
q̄lub̄ for̄ debeat diffiniri p̄ s̄b̄m sibi ade-
q̄nt̄; salte si qd̄ habeat noīatū. **R**espo-
sio Dicūt qd̄ q̄ n̄ oīā aūt̄ia ḡreta
debaat diffiniri p̄ eoz s̄b̄. s̄t solū ea que
inst̄ suo s̄b̄ sub disiunctiōe q̄lub̄ par et
impar inst̄ nūo rectū et curvū i sunt
linee. et s̄mū et aq̄lū inst̄ nāso. nam
s̄b̄m talū aūt̄ia est ḡnalig q̄ sit ip̄a.
n̄o aut̄ s̄b̄m risibilitat (l̄ q̄silis p̄ se pas-
sione) est ḡnalig q̄ sit risibile l̄ passio
cōsilis. **E**t h̄uit videt ph̄s aliqualit̄
faue in p̄? posterior. ubi ponēs exēpla
mathematicalia de z? mō p̄se exēpli
ficiat de talib̄ aūtib̄ cōmōd̄ s̄t par et
impar resp̄n b̄t̄ mū. **T**herūt̄
alīs videt for̄ dōz. utputa q̄ etiā aūt̄ia
p̄ se p̄sp̄a sup̄ia ḡretie debet diffiri p̄ eoz
s̄b̄ p̄ se; si que debeat habeat noīatū.
V̄r̄ ec̄ alīa aūt̄ia n̄ p̄ se p̄ se debet
diffiniri p̄ s̄b̄m eīq̄ adequare. ut coloria-
tū p̄ corp̄ mixtū et albū p̄ s̄b̄m sibi p̄or-
tionatū; si tñ hor̄ eīt noīatū. **A**d rōem

assūpta in opportū est dōz. q̄ cū s̄b̄m in-
grediat̄ diffōem acīt̄ vt additamēt̄
ip̄m fulcens subiectiōe; n̄o est nātū q̄
s̄b̄m habeat ḡpetate ḡnus respat̄ acīt̄.
Richilomung s̄b̄m et p̄p̄u alīz acīt̄is et
et cū s̄b̄o q̄tibili acīt̄e adhuc habēt̄ p̄
qd̄ā analogiā ḡnus. p̄t s̄t ip̄m s̄b̄m
h̄ns pl̄a aūt̄ia ad illud in q̄ diffōe p̄t̄
qd̄āmō cōtrahit̄. **A**dīct̄dū q̄ Cōt̄io
ē duplex. **Q**ueda enī est ḡt̄io q̄t̄u ad
sup̄polū; qual̄ est cōt̄io aīal p̄ rōle et
hōis p̄ alīb̄. **A**lia est ḡt̄io quo ad detiā
ta fōlē rōem sub q̄ aliād̄ cōsidat̄; q̄l̄ e cōt̄io
hōis p̄ risibile et corporis p̄ mobile; nā
homo q̄sidat̄ sub risibilitate sumic̄ s̄b̄
detiāta fōlē rōe; cū tñ sit sub aliū pluris
fōlēb̄ rōib̄ cōsidabil;

Cōsidandū vlt̄io q̄ color (salc̄ p̄ se dict̄)
ē qd̄ā q̄litas z? resultat̄ ex elemētoz cō-
mixtione. **N**on n̄o rep̄t̄ color p̄ se; n̄i s̄i in
corp̄ib̄ mixtis. **M**us enī lux̄ tridentia
causet̄ plēriq; coloris apparetia; n̄o tñ ex
sola lux̄ tridentia resultat̄ color v̄ry et p̄ se
dict̄. **I**nf̄ q̄tuor aut̄ elemēta ignis nedū
ē diaphang; s̄t h̄ se est lucidg. **Q**ui'mo
ignis dñt̄ ip̄a lux̄; p̄t ignis distinguit̄
in ignē carbōne; flāmā; et lūre; **T**er
aut̄ et aqua s̄t elemēta diaphana; tñ c̄
paria lux̄ in profūdū; n̄o tñ s̄t h̄ se lu-
cida; **T**erra aut̄ est op̄a; nec lux̄ ca-
pax in p̄fūdū; nec h̄ se lucida. **E**t h̄ hoc
color q̄ resultat̄ ex q̄mixtione elemēt̄ d̄ resul-
tare ex p̄cipitatiōe lux̄ s̄t ignis in diapha-
no aēis et aq̄ fīato p̄ op̄acitatiōe t̄re. **Q**ua
aut̄ lux̄ ignis int̄ ista ē fōlior; ideo p̄t̄
dici ins̄p̄atiōe qd̄ā q̄ lumē sit fōl̄ hypost̄a-
sis color. **E**t q̄ luīst̄ habet epiphaniām
appātiōne albi. tenebroſu at̄ l̄ obscurū
habet epiphaniā nigr̄ ideo si i h̄mo
q̄mixtione elemēt̄ sup̄abūdās sit luciditas

ignis et diaphanitas aeris et aquae: et ronabilit in superficie corporis mixta resultat color albii. Quo cont si in quinque hmoi supabundat opacitas tre: resultat color niger. Ex quo qmicitat opacitatis cur albii disgreget visus. et niger. visus congregetur. Et ex celles lumen visus disgregatur in albo aut est supabundans lucis reduplicatio. Sed mediocriter tenebrosum ipsum visum vnit: mo in nigro e resonantia obscuritas et opacitas tre. Et dicitur tenet meorie qmedadu: qd gdatim ipsius lucis principatio in corpibz unius: qdammodo corripit eos pfecto. Quicquid entitas cum libz creature in effluxu effectu pfecto radio. et in fluxu finali gusuo ad lucem pma assilat splendoris q resultat ex resiliencia radii ab aliq corpe opacitate desistens. Mirum pfecto tota enim nuda regnuniversitas: instar linee radiosa a luce inaccessibil claudit pfectum effectum et exempla. Ad cuius contemplationem limpida et fruitione beatifici reducat nos finaliter ipsa lux non eclipsibil. sed lucens eternaliter. Amen.

Coniectatio venabil viri artiu migni
nero sacerdotie professoris ex impi.
Gerhardi de monte: a quo bursa notis
coloniæ sita infra sedet domos pmeuad
supsit denotatione: qmilita circa opendu
de qdditahbz rex: qd edidit sic Thos de
aqno: signis p ipatheticæ vitali: p pres:
hic feliciter finiat: ad textu sib it poto:
(Slo mng: Dispedia: dicitur plura et
invilia: Copedia: brevia et utilia:
Impedia: plura et utilia: ut dicta arq:
respau dictor petri hispani):

- Dequit tituli questionu et notabilior
pncipalior sup copediū Doctoris sancti
de ente et essentia: iuxta numeru folioru
anotati: Quesioes pthimales:
An de esse et essentia sit aliquia. 191.
Qd sit sibi seu genere scibile h9 opendu. 191.
Quo sit huius libelli titulatio. 192.
Tractat pming de essentia rei materiali
principiata in suis principiis continent
actualit. 192. n9 vle 192.
In cognitione predicit a magis vli ad mi
An ens sit obm nrri intellectu. 192.
De qstione qd nois. 193.
An ad hndam notiam qdditatis entium a.
significatio eius ad fictionem essentie sit
predendu. 193.
Quo qretadent sit qpositione absolu. 193.
An aliqui sint entia q essentia non habent. 194.
Esse accipit multisarie et qd modis. 194.
An ens idem sit enti reali qdistinciu. 194.
Natura accipit qduplicit. 194.
Aliud ens p duci absolutu tripliciter et
p opportu aliud d. duplicit depende. 195.
Qto sba mal e qpositione fato e pfecto. 195.
Non omni difficultas cognoscendi aliud. 195.
Tripliciter aliud cognoscatur. 195.
Hoc qdditas seu essentia mal idem rce
lemetur intrinsec ex foro pfecto et ex sba
sbiectu me. 195.
Qd est essentia idem. 195.
Essentia idem d: ergo foro. 195.
Hoc designatis individual qpleta qmipria
sit ipsa qmipria et mna signa sub diuisio*n* et
dimisio*n* 196.
Dupliciter aliud dividatur. 196.
De qpleta rce mal idem sit duo. 196.
Qd est prorsus idem ex pncipio dividuntur
et dividuntur. 197.
Hoc et si genere spes dñna et diffatio desig
nat eadem essentia: verum genere et dñna n.

recipiunt p̄ducentes p̄ie nec iclusione
Quod debet intelligi q̄ mutua. 149.
d̄ma d̄. h̄cā s̄oz deciat: sine hoc q̄ de
itw̄ eis p̄mario sit mā. 150. li. 150.
In homo aliq̄ mō d̄. cōpon ex auali et rō
s̄oz auali q̄sidat plurif. 151. h̄mē. 151.
Unitas ḡnus ē p̄t̄ s̄lūs et p̄t̄ dissilis vni
Hoc tā. h̄uānitas h̄o et sortes: se h̄nt
ḡnomit̄ s̄ queda ordies. 152.
Quo d̄. Intentio. 153.
Vñ d̄. Intētio: et quo distinguit̄. 153.
Quo h̄nt̄ pḡ! p̄ sp̄em in eo ex n̄te fer
Q̄ asservit̄ p̄t̄ ip̄m posu. t̄ ē i re. 153.
isse ideas n̄les a fr̄ibz sep̄atas tā h̄ eo q̄
Tr̄iformis acceptio n̄e coaptat̄ s̄ rōz. 153.
q̄grue sp̄lici q̄sidat̄ ip̄m lūis. 154.
Vtz que mēt̄ distinguat̄ sp̄lici n̄le s̄z
an̄ re / in re / et pḡ re. 154.
Rōme n̄les accipit̄ m̄ltiplicit̄. 155.
Vtz vltat̄ rō at̄ buat̄ n̄e itellente ob
iecti: l̄ sp̄et̄ iti. i 154. centi s̄bierie. 155.
Quo Acuris assibat̄ i d̄ibz h̄obz fōe vni
Constat̄ z̄ de centis s̄baz. 155. 155.
imāliā p̄ totū. 155.
Vtz itelligete et rōl̄ aia actu itelligibles
(et p̄t̄ in n̄a si id̄ dualiter): ex matia
sp̄uali / et ex for̄ sit coelemitate s̄balit̄. 156.
Codditas s̄be māl̄ abst̄ne desiḡt̄aia s̄ba
māl̄ rōduali / dupliq̄ distinguit̄ d̄na. 156.
Vtz i sep̄at̄ pl̄ificatio n̄ual sub una s̄p̄e
Vtz i qualibz z̄oz sit coole. sit pḡ! 156.
meta: real / eentie et ip̄m ee. (qd̄ est qd̄
actualissimū ab eentia n̄o effectio / s̄ sent
eigde categorie) 156.
Causa p̄ma ē ip̄m ee / in se s̄bist̄es. 157.
Ex 157 pḡ! p̄aificat̄ mē p̄. h̄oz s̄bz. 157.
Vtz m̄ p̄ma sup̄plex / sit ee tm̄. ḡnies
m̄chilominc p̄froes om̄. et si n̄o sit m̄
Vtz ḡnus ee sit p̄st̄at̄ q̄ l̄one. 158.
eentia. tm̄ eentia ē ifita / et ee est finit̄
in ip̄a itelligēt̄ia. 158.
Vtz rōles aie id̄ dualit̄ p̄ corpo occasiōl̄:
pḡ sep̄at̄ distinguit̄ tm̄ n̄ualit̄. 158.

Vtz ne possit rōl̄ aia ex sua n̄al̄ facul
tate d̄as i p̄ḡ q̄p̄as: nec gen̄e aq̄ p̄el
mū ḡniosit̄. 158.
Vtz gen̄e et d̄ra sumit̄ in s̄bns sep̄atis
alit̄: q̄ in s̄bns copositi. 159.
Constat̄ triq̄ de eentia ip̄ox am̄ntū. 160.
Vtz am̄nt̄ s̄ se vera h̄ns eentia. sit tale
depedetie: ut p̄m sine s̄ba nec sit dissibile
nec itolligibile. 161.
Entitas albedis q̄sidat̄ q̄duplicat̄. 162.
S̄bm̄ am̄nt̄ p̄t̄ du. assignari. 162.
Quo d̄nt̄ aia in suis op̄atibz d̄get corp̄. 163.
An in aliquo s̄balit̄ corrupto sit pḡ. am̄ntia
q̄ in gr̄ato perat eade n̄uo remane. 164.
Aliq̄ si am̄ntia q̄ n̄o p̄nt̄ a s̄bō separari: neq̄
in eo remitti. 164. rem. 164.
Abſita p̄dicamēt̄ s̄be no p̄p̄at̄ de seu
p̄dicamēt̄ coordiatiō s̄baz ḡstituit̄ rōna
bilit̄ ex ḡretis. 164.
Vtz in notificatiōe cylbz ḡreti am̄ntalis
poni posset suū s̄bm̄ loco ḡnus. 164.
De ḡnstitutiōe coloie p̄pe disti: et eis s̄bō 165
Constat̄ tabula: ~

Consequit̄ q̄tuor q̄st̄ioes extēpte seu
collectē ex q̄ibz m̄gri Johānis v̄soris sup
libros de gr̄atoe et corruptiō ap̄l: ~

1. Vtz in corruptiō s̄balit̄: ex p̄t̄ formaz
s̄balit̄ n̄ce sit fieri resolutiōe us̄ ad ma
tiā p̄mā
2. Vtz elēa s̄folit̄ maneat̄ i mixto
3. Vtz oe viuēs habeat̄ deficiā p̄iodū
sue duratiōe
4. Vtz aliq̄ corruptu posset idem num
ero reproduci